

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

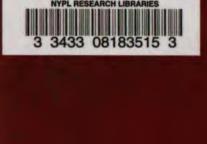
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

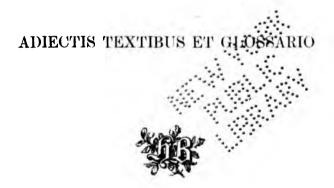
-

DE

HERMENEUTICIS APUD SYROS ARISTOTELEIS

IO. GEORGIUS ERN. HOFFMANN

SCRIPSIT

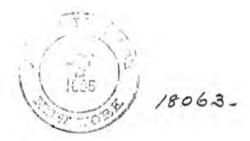

EDITIO SECUNDA IMMUTATA.

LEIPZIG

J. C. HINRICHS BIBLIOPOLA.

1873. ...

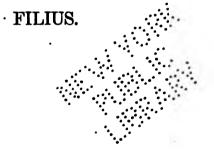

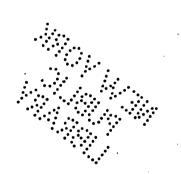

IULIO ET MARIAE

PARENTIBUS

PIO GRATOQUE ANIMO INSCRIPTUM VOLUIT

Syriacis Aristotelis eiusque commentatorum versionibus non modo supersedere non potest, sed initium capere ab eis debet, cuiuscunque ad philosophiam Semiticarum nationum cognoscendam interest ut quam facillimum sibi rectumque aditum comparet. Nam cum totius apud Arabes Iudaeosque philosophiae cardo vertatur in Aristotelis scriptis commentandis, quae Arabibus simul cum commentariis Syri tradiderunt, et vix ullam versionem Arabicam fuisse credibile sit, quin ex aliqua Syriaca penderet, iam primum quaerendum est, qualem Syri Aristotelis textum acceperint, quomodo verterint, quorum opera adiuti intellexerint. Atque cum philosophari maxime in notionum consensu rectaque positum sit intellegentia, ne satis quidem intellegere possumus Arabum philosophiam, nedum aestimare, nisi prius verborum significationes, quales Graeci per Syros intercessores illis crediderunt, per eosdem proxenetas repetierimus. Itaque si quis hace viam ingressus erit, non pauciorum errorum compendium faciet; quam profundiorem rei cognitionem lucrabitur: sive philosophiae historiae coperam dat, sive quaerit, quid grammatica ars apud Arabes a Graecis mutuata sit, sive omnino contemplatur vim, qua Graecae sapientiae tantum umbra illorum rudia quondam atque inculta ingenia ad literas excolendas allexerit. Quamquam autem Syriacae philosophiae tractationem multum conferre scio et ad ipsius populi et ad Persarum cognoscendum cultum omnemque humanitatem, hoc tacens, illud nolo praetermittere emolumentum, quod e versionum scientia referatur ad ipsum Aristotelem. Ad cuius textum restituendum si quid omnino valet codicum auctoritas, versiones Syriacae antiquiores, dummodo earum lectio sit caute et secundum certam rationem recognita, inter primos erunt auctores.

His igitur rebus perspectis, non inutile agere putabam, si eius studii quod ad versiones libri Aristotelis de interpretatione pertractandas conferebam, hoc ederem specimen. Quod dum facio, iam primum prae-

Digitized by Google

monitum esse volo, ne quis aliqua modo parte absolutum quid me esse propositurum exspectet. Nam cum codices manu scripti quibus in hac urbe me uti licebat, materiem non praeberent integram, sed mutilatam, neque mihi copia esset, quae deficiebant, aliunde supplendi, complura inchoavi, perfeci nihil. In edendis autem textibus Syriacis mihi curae erat, ut quae codex dabat, accurate exhiberem, emendationibus quot idoneae viderentur in margine sepositis. In quibusdam me typos deficere solitos esse aegre ferebam. E quibus unum hoc designo, quod in Carschunicis p. 147 literae gâmal figurae lineolam non apte inducere coactus sum, superponere autem consonantibus a et e, quibus vocalium Graeco-Syriacarum defectum supplerem. In fragmento Arabico p. 55, cum vulgari sermone scriptum esset, omisi vocales finales quas secunda fere manus Syri pristina lingua parum docti interdum adiecerat. Contra addebam nonnunquam vocales medias, geminationis signum a scriptore Syro constanter neglectum, puncta diacritica, nisi quod retinui secundum codicem د pro ن, e dialecto hanc scriptionem explicandam esse Iam vero nominum peregrinorum scriptionem mutare fasuspicatus. cilius iudicabam quam emendatius: prius enim esse dispiciendum quae cuique aetati pronuntiatio tribuenda esset.

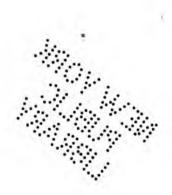
Ut accurate cognovisse varias et diversas rationes quibus Graecae phrases et constructiones Syriace versae sint, necesse est ad definiendum quid translatores quoque Aristotelis loco legerint, ita plurimum iuvabit ad intellegendant philosophiam Syrorum Arabum Iudaeorum, si lexicon conditum erit; quo iuxta prototypa quaeque Graeca collocati et secundum setapora dispositi contineantur philosophici illorum populorum termini. In tali libro continuo conspicias viam atque rationem similem et analogam, qua Graecis doctoribus nationes Semiticae a rudibus verborum significationibus ad notiones subtilissimas provectae sint; nec hoc solum, sed etiam ut a Graecis declinantes receptarum notionum acumina paulatim auxerint, distinctionesque novas invenerint. Cuius operis imago cum in animum meum irrupisset, ego tamen glossarium huic libello non iunxi, quo me talis tantique negoti partem absolvisse putarem, sed quod aliquid profutura esse quae magna meautilitate ad hoc studium undique collegeram, etiam ei sperabam, qui Oxonii thesaurum Syriacum recludit.

Iam autem venio ad id, quod mihi iucundissimum est, ut eorum prae me feram eximiam liberalitatem qui in hoc me opere adiuverunt. Et Guilelmus quidem Wright non modo, quod rogaveram, codicis Probi Londiniensis locos cum apographo meo contulit, sed partem Georgianae versionis in usum meum ultro descripsit, et post iterum secundum codicem recognovit. Hartvigius Derenbourg ad Hermeneuticorum caput II codicis Parisini collationem amice instituit. E Gothana bibliotheca Gu. Pertsch Baralii lexicon liberali animo suppeditavit. Quibus viris quam habebam gratiam, agere hoc loco magnopere gaudeo. Porro in corrigenda a typothetae mendis plagularum parte mihi sponte sua opitulatus est, cum Schleusingae esset, A. P. de Lagarde qui et ipse quasdam adnotationes margini adscribebat. Hoc idem in Arabicis fecit H. O. Fleischer. Utriusque viri doctrinae, consilio, benevolentiae me ante quoque quam ad hanc commentationem accessi, optima quaeque discipulum debuisse, laeto atque grato animo praedico.

Coactus tantum vitiorum facio mentionem typotheticorum quae in fine notavi. Mirifice enim excruciabar ea de integro expellendo quae dudum expulsa ratus eram. Corrigant ista rogo lectores et indulgeant, si qua alia me fugerint vituperatione digna.

Berolini, Idibus Decembribus MDCCCLXVIII.

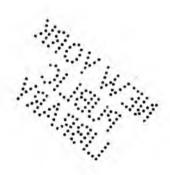
- DE VERSIONUM LIBRI ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ SYRIACARUM COGNATIONE LECTIONIBUS GRAECIS USU CRITICO PAG. 1.
- II. PARS PRIMA VERSIONIS W ET X PAG. 22.
- III. VERSIONIS X CETERAE PARTES PAG. 30.
- IV. VERSION IS ARABICAE FRAGMENTUM PAG. 55. EXCURSUS PAG. 61
- V. PROBI COMMENTARIUS 1. TEXTUS PAG. 62.
 - 2. VERSIO LATINA PAG. 90.
 - 3. ADNOTATIONES PAG. 112.
- VI. DE PROBO PAG. 141.

 DE GEORGIO PAG. 148.

 DE BAZVADE PAG. 151.

 GLOSSARIUM PAG. 154.

 EMENDANDA PAG. 217.

DE VERSIONUM LIBRI ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ SYRIACARUM COGNATIONE LECTIONIBUS GRAECIS USU CRITICO.

Inde a saeculo medio quinto et Aristotelis librorum emendationi repetentes adiumenta et Graecae philosophiae apud barbaras gentes principia indagantes, priusquam accedamus ad disceptationem de scriptis Syriacis quibus pro fundamentis disputationis nostrae usi sumus, iam primum codicum signa proponimus haec:

x = Cod. Berolinensis Petermanni 9 fol. 112 v sqq.

y = Apud Probum textus Aristotelis in eodem codice.

ya = Cod. musei Britannici add. 14660 fol. 1^r usque ad fol. 46^r.

z = Probus in commentario. Cod. Peterm. 9.

u = Cod. Parisiensis 161 fol. 27 sqq.

w = Georgi Arabum episcopi versio. Cod. musei Britannici add. 14659 fol. 68^r usque ad fol. 83.

Raro tantum laudantur

Cod. Vaticanus. Catal. bibl. Vatic. ed. Assem. cod. 158.

Cod. Laurentianus sive Mediceus secundum Evodium Assemanium in catal. bibl. Laurent. cod. 196.

§ 1: Antiquissima libri de interpretatione versio Syriaca ea exstat, cuius fragmenta Probi ad eundum librum commentario inspersa sunt. Pristinam eius integritatem in commentatione de Probo (V, § 2.) demonstraturi, hac re hoc loco supersedemus. In illis autem fragmentis cum animadverti possit, esse quosdam locos leviter interdum et ita quidem mutatos, ut iteratae et plerumque contractiores Probi interpretationes Aristotelis

Digitized by Google

verbis adiunctae sint, id inde facile explices, quod ipse commentator Stagiritae verba iam antea perscripta post vagam solutioremque explicationem ne forte lectoris memoriam subterfugerent paullo neglegentius solebat repetere.

Exempla subdo haec: Capite quinto 17° 14 σύνεγγυς primo per solum deinde vero adn. 144 cl. 142 per solum καταίκ, consentientibus y et y utroque loco, dedit. In commentario ad eund. loc. adn. 144 explicat per καταίκο δικάταισο Εοdem loco x habet δικάται αυν αυν αυν εντευμάται γυνς εντευμάται . Praetera cf. adn. 52. 127 ad Probi comm.

§ 2. Versio x codicis Berolinensis a Petermanno allati 9, ob unum folium amissum in fine (medio capite 14) mutila, ad idem exemplar Graecum atque versio y confecta est. Nam quod attinet ad textum Graecum, ne una quidem lectione ab altera altera differt. Apparet hoc e lectionum Graecarum varietatis quem subiuncturi sumus conspectu, in quo conscribendo etiam Georgianae versionis (w) adnotabimus diversitatem, ut huius a ceteris differentiam non levem doceamus.

Graecarum lectionum secundum libros Syros diversitatis conspectus.*

X	Y YA Z U ARABS	w
	Pars prima.	
	Caput I.	
p. 16, 2. ἀπόφασις collo-	வைசு வ	mastro arassu
catio . 222 Co . La	and id. Arabs	
3. ούτως οὐδὲ φωναί)	y vac ندن Arabs	κί κία sine οὕτως
حلة حام حديمهم cum Cefn		cum ceteris codd
6. post ων μέντοι add	idem	om, pro μέντοι μέν legit
-ambur.		cf. 16 b 2
ταῦτα σημεῖα) κίποσε	idem	
La cum C		

^{*)} Compendiis utor his: om = omittit pr = praebet vac = vacat add = addit cum = consentit contra = contrarium praebet codd = codices Graeci. Codicum Graecorum signa petivi a Waitzio in Organo I p. 123 cl. p. 80. Br Scholia in Aristotelem collecta Brandisio. α Ammonii, βab Boethii in utraque editione lectiones eidem Br collectae.

ταύτα πᾶσι) sic sic et Boethium. παθήματα ταῦτα) add Lamburta add om المعومرع περί μεν οὖν τούτων) 🕰 🕿 ordine. περί هدید τοῦτ. μεν οὖν 9. γαρ πραγματείας) 🙀 🛮 🕶 = وزيحيت مالم cett codd πραγματείας ταῦτα cum fn; cf. deg צע דאָן לינאָאָן אָז ארא vac רצשוא הנושר perperam pro 15. post προστεθή) ~യമ_1 ούτε γαρ ψεῦδος ούτε άληθές πω) κίτε κΔο مهميليء مام محعمد ح cum g ψεῦδος postposuit idem $\pi \omega$) om cf. 16 σημεῖον δ' ἔστι τοῦδε) שלא היו המוא אים האלר τόδε **16.** καὶ γὰρ) καὶ om cum xal servat βb ap. Br 17. $o v \pi \omega$) $\pi \omega$ non ex- idem Arabs. pressit ἐἀν μὴ) μὴ in fine posuit το είναι) φως articulum idem nam sonodus pr om

 $\hat{\eta}$ $\hat{\alpha}\pi\lambda\tilde{\omega}\varsigma$ $\hat{\eta}$ x. χ .) sic

ταῦτα (= ຝm) varia lectio apud Ammonium

περί μεν ούν τούτων hoc

ω = ταῦτα om cum

om recte

pro ούτε priori pr ~ = ov same bene om

 $pr \Delta x = \pi w$ pr - 3 2 300 2 പ്പയ 'യയും Jed 5

لع حد حدل = سرس

K13 000 K מת שמסטרעו שש مصمملم مراء عن legit cum g To µn η prius om; idem Arabs

Caput II.

Inser حمد عليه	idem	Inscr deest, quammargo supplet. Eius loco interpunctio ·:·
16, 21. αὐτὸ καθ' αὐτὸ σημαίνει		σημαίνει καθ' αύτὸ inverso ordine.
ἐν τῷ λόγῳ τῷ) ΚΙΝΚ	n, sed per scribne ne- gligentiam.	سمعسماء مها
24. ἐν τοῖς πεπλεγμένοις) κτίμοσο , scribae neglegentiâ	y vac; sed u recte	recte Las is a Language
τὸ μέρος οὐδαμῶς σημαίνει) κόμω φίωι κία κόμω ποτω = οὐδα- μῶς τὸ μέρος cum n f e	vac	inverso ordine = x; sed
cf. g 25. ἀλλ' οὐθενός κεχω- ρισμένον x falso vertit:		rectius حام بحام محتوم عد محامد
nescius vocem οὐδενὸς ad σημαντικόν referendi		
post τὸ κέλης om οὐδὲν cum f E e d n u G bene, opinor	vac	τὸ κέλης οὐόὲν) utrumque om.
28. ἀλλ' όταν γένηται σύμ-	א מדינטבא איניעיני אינייטאר אינייני	הממיז שמשה הלה המבים
γέ τι non expressit 30.τὸ δ' οὐκ ἄνθρωπος) = neglecto articulo ຝ	idem y vac	expressit articulum
32. ἀόριστον) post hoc verbum om cum A B d n haec: ὅτι ὁμοίως ἐφ΄ ὁτουοῦν [ὁτψοῦν] ὑπάρ-χει καὶ ὄντος καὶ μη ὄντος,		eadem om

quae habent C e f u g (in marg. d) $\hat{\eta} \Phi \hat{\iota} \lambda \omega n$) om $\hat{\eta} = \alpha \kappa$ най ота) най om u pr vac WK:33 πτώσεις ονόματος) x pr sed eface reco n aranta

16 b 1. "סֿג דּיָּש (צֹּי) אָים הֹיִם מֹים intellexit: ὅτι δὲ, cum incisione ante oux άληθεύει

3. $\mu \epsilon \tau \hat{\alpha} \tau \hat{\sigma} \tilde{v} \epsilon \hat{\sigma} \tau \iota v \hat{\eta} \tilde{\eta} v \hat{\eta} | y \text{ ut ceteri codd prae-} pr <math>\mu \epsilon \tau \hat{\alpha} \tau \hat{\sigma} \tilde{v} \tilde{\eta} v \hat{\eta} \tilde{\eta} v \hat{\eta}$ έστιν η έσται η ην cum f.

ούκ άληθεύει ή ψεύδεται) γ κλο κίνο κλ scriba om, pr u. Itaque corr.

4. cioν) post om Φίλωνος y smather ales ar smather ales έστιν η ούκ έστιν. υ congruit cum y οὐδὲν γάρ πω) nec x nec u nec y $\pi\omega$ expresserunt, ut supra bis

VAC

item. Cf. comment. στι recte vertit. ὅτι per per 🗠 reddentem.

έσται) x pr μετὰ τοῦ ter f. Sed res e punctis έσται (κάκαι) pendens nullius momenti.

> $\mathbf{cf.}$ u: \mathbf{c} = $\hat{\eta}$ ψεύδεται حعز مله حديد ούτε ψεύδεται

مصمهما مح

pr Φίλωνι ή Φίλωνος ساه مدسه سعلهم pr xaì. πτῶσις¹ ὀνομάτων² ¹cum A

ecum f = حمله Exically

om ديلا

مصمصد حا

Lan in ut supra

Caput III.

16 b 7. καὶ ἔστιν ἀεὶ) sic x καθ' έτέρου) καθ' έτέρων x scil: reigner 1 sic etiam 10. 9. προσσημαίνει γάρ τὸ νῦν νας

υπάρχειν) haec exciderunt; cf. sequens a.

pro καὶ, 🚙 = δὲ; αεὶ

ردغسر کے = ×مع' ξτέρων.

حمعد لية صعمدد. שמישה תבמשישים

10. καὶ ἀεὶ τῶν καθ' ἐτέρου | idem ut videtur Probus | καὶ ἀεὶ τῶν ὑπαρχόντων λεγομένων σημείον) sic, in commentario. sed καθ' έτέρων Δ. Misser! τῶν καθ' ὑποκειμένου ἡ ἐν eandem lectionem У ύποκειμένω) απ Δ vertit pues am L amis (art) וכנים נישום אם כמים ۲۰۵۰۵ Prob. in comm. ca. מכתם השנם adn. 75. 13. κατά τινος) Δ. rijur = TIVWY cf. supra 7. Idem pr Aβà rabbà Bâzvàd fol. 191° 2 infra par plox אעדנא מלאמביב. τῆ δὲ διαφορᾶ) حصاسمعا y vac भा वैद्यक्तृत्व वेहे cum 14. ἀλλ' ἔστω) = κλκ ἀνίου κλκ = sed ut x; nam κόσου pronominemus id. Videtur Kamah autem e commentario per scribam ortum esse, Cf. comm. ca. adn. 83. 16. η) και legit cum idem Eg \vec{a} ا کے ہے ہے ہے ہے۔ \vec{a} y legit ہے \vec{a} کام \vec{a} کام \vec{a} μήν (?) 17. πτῶσις) αιασία idem sine ribbuj διαφέρει) معتقلم plu- vac ralis propter seq. τὰ δέ, nisi wiala corrigas cf. Gd qui πτώσεις

τὸν πέριξ) κι οκί idem

xporos add

(-ampr42 mps2) σημεϊόν έστιν

هملم محد نهه معتصر. ישום הכיחם השום. Neque omiigitur. serunt ή εν υποκειμένω ut apud Porphyr. (106 a 16 Br)

πατά τινος

διαφορά δε cum α

pter masc. Kinks.

 $\pi \delta L_{\alpha \alpha \beta \beta} = \pi \tau \tilde{\omega} \sigma \iota \varsigma$

referendus حعسلهم plural. ad seq. Δα τα

χρόνον om

20. ὀνόματά ἐστι) Βίο

21. ούπω σημαίνει) حدمل حدم حعه $\mathbf{cis} = o\tilde{v}\pi\omega \, \pi \iota \, \sigma \eta \mu$ (τὶ ad ρῆμα refer)

οὐόὲ γὰρ) τως κία = τως κία = οὐόὲ γὰρ ού γαρ sed puto a exci-Mox οὐδ' per disse. dat x et y sine ... ut x 23 (ubi y ≺\a cum w praebet) cf. 31. Sed w hoc loco = ملع مراه

τὸ είναι ή μη είναι) 🗝 🛪 טע ישטקיע עטשוז ROPE RELEA

23. οὐδ' ἐὰν τὸ) 🖒 α ചന് രമ്പ≺ , corrige r. .

αύτὸ καθ' ξαυτὸ ψιλόν.)

αὐτὸ) dedit per aco

sic

idem y; recte intellexit in comm. ca. adn. 90

مهم مهم حمد محمد عرف KOG-J ~\J3 92 - cf. comm. Probi ca. adn. 96. 98 ubi ἔστιν per Δακ = estin).

من مسلم من حلم مضة مصد :ب احلم

howane NB praeced. και Legit ψιλόν non ψιλώς. Nam etiam versor isagoges Porphyri 1b $35 \pi \rho \tilde{\omega} \tau o \nu = 2 a$ 12 σαφές = δυκίωαι ms. Pet. 9 fol. 11^r; 2 a 39 fol. 13 την άλλοίαν presient was et al gre

idem

add perperam 🗻 = μέν post όνόμ.

Ly rich Krok omisso

 $\Delta = o\dot{v}$ yap. Cf. var. lect. quam affert e Porphyrio Ammonius Br 107 a 18 cl. 16 b 10. Sed cf. 31 ubi eud's yap is al x

Verba amodures am agober 230 pro η male καί | ita posuit, ut legeret: où yap onμεζόν έστι τοῦ πράγματος το είναι καὶ μή είναι cf. Br 107 a 18.

καθ' έαυτό om cum βab et a. β 'ipsum' sine 'secundum se'

လက် sic

Caput IV.

16 b 26. ∂€) om	om z h. l. sed pr post adn. 109(nec tamen y?)	μπ = δέ pr.
κατὰ συνθήκην ής) sicA d sed x om κ. σ.	apud Probum cur desit κ. σ. quaestio.	κατά συνθήκην om.
27. ώς φάσις) sic x	idem y y*	عد مرح مرح حلم addito حل مكامة male.
post κατάφασις add η ἀπόφασις A f, sed x om.	η ἀπόφασις om. Quaerit Pr. cur desit.	idem om.
29. μέν τι) μέν pr contra omittentes ABGafgn cum Ceu (Ek?)	۴۷ کو فخی محدمر	om cum ABG cet.
ότι έστιν) pro ότι pr x εί	∠ = idem y y [*]	ு itaque orட
$30. \hat{\eta})$ where $\hat{\eta}$	y ar pr; sed y a quod corr.	a≺ recte.
31. oὐδὲ γὰρ) = \mathbf{i} $\mathbf{\Delta}$	vacant y et ya	بع مام cf. 21.
ἐν τῷ μῦς) x expressit	vacant y ya Sed muris	`
ἐν τῷ τραγέλαφος	(Cinca) exemplum commemorat z adn. 56	
32. ἐν δὲ τοῖς ὁιπλοῖς σημαίνειμὲν,) רא בפיצא משחר הי,	vac	ححة حدك تم همه ر أوه dem aliquid'
33. ώς προείρηται) Κίωσκ η = ωσπερ (ως?) είρηται cum CE e		item disordara wr , ut emendandum
17a 1. ὄργανον δὲ) vocis δὲ ordinem servat x y;		oè post ου (οὐκ) = Δ posuit. NB glossam apud w.
ωσπερ εἴρηται) sic x contra A. Paulo antea ἄπας ante μὲν contra E	cum β ^{ab}	item disordica yr

' '	idem. y suo more	Sic cod.
بع <i>وهم وبنا</i>	waarfrasa **	Sed quid sibi ista 1?
		Corr. ~
4. οὐτε) κΔ = οὐ; corr.	vac y y ^a	w recte ~\dag{\alpha}
5. ov) om	vac	منَّه ولا عنه عدل
άποφαντικὸς δὲ) sic sine articulo	vac	additis articulo et xal
7. της νύν Δεωρίας.)	vac	recte . Kraz Kiakha
محدهة بماهة محنومها		
= τῶν νῦν Θεωρία? an		
corr. പ്രഹ്നം?		Self-resident design of the se
8. είζ) om per vitium	שנה pr ita: בים במספטר	سهماء بريس في منعموسر
scribae; pr amoduc	מגוכנה עד. מכאכביה	مهمومهم
היא באוכיא מוכיא	<u>ਕ</u> ਨ y y*	
≫ <i>ब्कर्थम्च</i> :		
9. ἀπόφασις·) hactenus x	mirum quod y et ya add	prava om.
Equidem tam perver-	- אם הכשמד שנ.	
sum additamentum non	η δ συνδέσμω είς. De ori-	
Graeco sed Syro scri-	gine horum verbor. cf.	I
bae tribuo, ut inde	quae disputavi ad Probi	1
codd x et y fontis nulla	comm. adn. 137. 129	
possit duci diversitas.		
άλλοι πάντες) <u>ρα</u>	Arabs	πάντες om perperam
10. ἀνάγκη δὲ) pr γὰρ =	vac	10 € 36 = 46
quamquam con-		
cedo voculae		
significationem apud		
Syros inter γαρ et δε		
fluctuare		
ante ἐχ ῥήματος, $\hat{\eta} = $	z idem; Arabs idem	η om
p r	(إِمَّا =)	747 47 2 4 4
έκ) ante πτώσεως repetit	"	ج حوم لهم فع غ
,		om dein dincon
	1	9

11. καὶ γὰρ ὁ τ. ά.) cum codicibus contra Waitz. et Boeth. λόγος add. Pr man odusco Lis definitio quoque consentiens cum Ara-ان حد الانسان :be

בּסדני און אין און בּסדמו) לבולו report out grape out שמשערא מת תממשוז Add igitur Al = oun foth contra codices et pr εσται ή ήν cum nf. Cf. Arabs

- 13. di o ti sic interrogando x; pr enim الاست = عدم عن contra codices qui διότι sed Waitzium egregie affirmans cf. 14.
- δε) servat cum C(d) e y y idem, del? (K?) contra Afun qui δη, corr B. del G d om Eg.
- 14. οὐ γὰρ τῷ) x legit τὸ idem 🛥 = τὸ y ya. cum G = in . Hic locus vel solus demonstret utriusque x et y quoad lectiones Graecas consensum
- on) non expressit x έσται) legit έστι = -madur

Idem pr y ya, sed per スナンスとの nam oratio (λόγος) quoque'. Interpretatur Probus adn. 131 per cf. eundem in protheoria adn. 141

qui est eius mos pro . محلمه

λόγος legens vertit محلمه سغ

מל שמטשילו שמשליתי מת תמשון και , itaque pr η ἔσται ที่ ทั้ง, om ไปร

y et ya idem حيك خد male Arabs انب

= cell inc rur cerc διότι cum codd perperam.

om cum Eg

Explicatur in comment. Prob. adn. 42. 44

τῷ legit مضع نعي ما Item Arabs $\tau \tilde{\omega}$ qui tamen می اجل اتّه rectum potuit discere e Probi commentario.

nec y idem y y etiam z

nec w recte ἔσται = καφά άλλης πραγματείας) ante | congruunt y y qui haec pr Kam miduk ἔστι δὲ τοῦτο. Legerunt x y y cum e f n τούτο πραγματείας 15. η ο εν) η ακ servat 17. η ρημα) κλίσο = καὶ ῥ. 18. οὐκ ἔστιν) post haec item y y contra codd τ_i inserit = \sim لحمحة مح 20. ή μεν) μεν om et pr

nudum $\dot{\mathbf{n}} = \dot{\eta}$ per-

peram.

21. $\tau \iota$ alterum servat (כבהכל) contra C e συγκειμένη) post hoc exciderunt οιον λόγος ήδη σύνθετος, ut vides ex interpungendo scribentis negligentia 22. ή μεν άπλη) mire corruptus x tamen μέν المنهوس والمراد servat. بهد دنخ بمعممهم خم Corrige حسيله ; sed quid , ? Del. 23. περί τοῦ ὑπάρχειν τι η μη ύπάρχειν) Δ من منه حدومه لع

24. ώς οί χρόνοι διήρηνται) expressit per حبقاء حيامه κατά χρόνων διαίρεσιν

معم بع شهر ante αλλης

vac Arabs item کذلک

item om y et ya qui mire *>മമലയപ*മ. ത്പ τρος post ἀπόφανσις interpungit item y ya; sed male ya om ج ab ή δε usque σύν θετος vacant y ya. Recte explicantur z ca. adn. 146

omnia recte y y هند خنه ا $=\dot{\eta} \mu \hat{\epsilon} \nu \text{ cum Benk}^2$ cf. Waitz. Org. Ip. 334.

etiam y; sed idem ya mendose cf. 25 ubi pro dè = pr Num legerint quod expresserunt nimirum περί τοῦ πότερον ὑπάρχει τι cf n qui ὑπάρχει. y ya idem; Arabs item: aliter, ad verbum vertens بصب قسمه احد احد مسب قسمه

א pr ביז האישהעז experted suprise וtaque הלאכבי מהא. legit πραγματείας τοῦτο, inverso ordine. n om cum e

TI om

μέν pr bene σισιασακ a supported

מו cum Ce supplet quae desunt apud x y y" whis win מנת המא וכן בנם محعمت

μέν om cum AcdfGgu

Caput VI.

25. ἀπόφασις δέ ἐστιν) ἐστιν pr;	item y y*	om ἐστίν cum C b f
26. каl) om cum g	, , , ,	om
27. ως μὴ ὑπάρχον)	item y y ^a qui saadul	om rò, pr Kli Kr
מאת שמפחר נקצ	item y y qui smadul	om, حلء هضا
ροst add τὸ (ὑπάρχ.)		ישמטיר:
مد احت، کم	y حدا الله sed y احتاد ; ex y et z adn. 162 corrigendus y in حتاء . Itaque χρόνους legerunt	item χρόνους, κισί
dè post ἐκτός) om cum g	item y yª	δὲ pr
30. καὶ ο κατέφησε) καὶ om cum g	у у*	servat xai
καὶ ὃ ἀπέφησε καταφῆσαι) haec om negligentia scribentis	omnia recte y, y falso	suo more integra
17a 36. προσδιοριζόμεθα) προσ non expressit cum C	Vac	non expressit

Explicit pars prima. Quae sequuntur e codice w ceterarum partium exordia Guilelmo Wrightio debentur.

Pars secunda.

Caput VII.

μέν servat	17 a 38. τα μεν) x μεν om
Idem w.	39. πέφυκε) sic x 🗪 contra
	G, qui corí.
Servat w.	40. καθ' έκαστον) haec om. Sed
	certo scribae vitio.
δὲ servat.	17 b 1. avayun o'è) o'è contra codd
	Grr om. Bene autem omitti-
	tur, sed cf. Waitz. I p. 335.

Pars tertia.

Medio capite X.

- w pr καὶ ὅταν δὲ ϶διωκα. Sed a addit.
- w om ηδη
- w non expressit αί ut coniungeret verba praecedentia
- تحدوم معمر بعد معرورة w xerosau

Pars quarta.

Caput XII.

- 21a 34. αἱ ἀποφάσεις καὶ καταφάσεις)
 αἱ καταφάσεις καὶ ἀποφάσεις
 cum f contra cett codd
 Grr.
 - 37. ἀπορίας τινάς) expressit ἀπορίαν τινά κανα
- w contra x et f cum codd Grr ordinem Waitzii pr
- w idem

Pars quinta.

Caput XIV.

- 23 a 27. Πότερον) sic x = : κίκ
 - δε) 🛌 x om
 - 29. δίκαιος) ἐστι Δαιαδως x add
 - 31. ἔστι Καλλίας δίκ.) exemplorum locum mutat x
 - 32. ποτέρα δή) δή om cum n

- w Ποτέρα expressit
- w servat ob
- w nudum δίκαιος
- towas w
- w item

Pauca sunt quae ad affirmandas conclusiones eas, quas supra proposuimus, addantur. Iam primum ne una quidem lectione Graeca cod x ab y vel ya differre: hoc me puto vere dixisse. Neque tamen me fugit quam difficultatem obiciat locus capitis quinti 17a 9. Quod impedimentum ad hanc rationem tollo. Ipse enim Probus quum in protheoria verba $\hat{\eta}$ $\hat{\delta}$ συνδέσμ ω είς e loco 17a 6 deprompta afferret, in praefando ut solebat de universa re agens, ipsius Aristotelis verba ut referre vellet tantum aberat, ut eius dicta ipsorum ordine reddens postmodum

singula interpretaretur. Inter repetenda autem de integro eadem fere verba capitis eiusdem, quid vel scriptori vel auctori ipsi accidere potuit humanius, quam ut identidem conculcatarum enuntiationum aliquam tenaciter memoriae insidentem vel invitus perscriberet. Accedit praeterea quod ea verba si in textu repperisset Probus, explicare non neglexisset. At enim quod in protheoria iure suo fecit, id isto loco facere ne cogitavit quidem. Imo vero continuo verba οἱ δ᾽ ἄλλοι πάντες συνδέσμφεῖς recte et refert et commentatur. Vide igitur ne sententiae nostrae de Graecarum lectionum utriusque versionis concentu istinc coneris quidquam detrahere.

Esto igitur, congruant lectiones. Cur vero ex eodem archetypo concludis fluxisse versiones? Nimirum quid illud mali? Neque enim mihi ullo modo possum persuadere, cum e plurimis codicibus Graecis apud Waitzium et Brandisium alium videam ab alio hic illic discrepantem, posse inveniri binos tanta diligentia exaratos, ut alter reddere alterius lectionem nunquam cesset. Itaque tenax propositi mea in sententia persto.

Contra quod attinet ad ipsam versionum speciem Syram vertendique rationem, quamquam permultae expressiones eaedemque interdum fortuitae in utraque consentiunt, tamen quin versio x plane diversa sit a versione y ya, dubium esse nequit, comparatione instituta locorum horumce:

- 16 a 1. ἔπειτα τί) x Δου μ- jδιο y Δουα ἐστιν) x τὰνδικ y om
 - 2. ἀπόφασις) x αροκά. Το y αροκ από αμαρίο από καὶ λόγος) x κίτηκπο y κίτηκπο από
 - 3. μὲν οὖν) x Διασ κα y κα κα καθήματα) x falso κα y κα ματα y κα ματα γ κα μα κα μα ματα γ κα μα μα μα μα κα μα μα κα μα μα μα μα μα ματα γ κα μα μα μα μα μα μα μα
 - 17. To ETVAL) X our y wooder
 - 20. ἔστιν) κ φωκ γ και φωκ
 - 27. ἔστιν) x smadur y dur
- 16 1. λόγος) κ καιώλ γ κίσκα ΝΒ

 - 3. 0000 yap mw cet) x 1/200 Klo izo Klo iz mla 1200

- 16b 6. οὐδὲν σημαίνει) x κτα κτα γ κτα κλα γ κτα κλα
 - 15. ἐφ' ότουοῦν) x aga para La Le y para La Le
 - 16. ύγιανεί) x pludung sie y pludon cf. Bâzvàð fol. 191 5 infr.
 - 20. τὸ εἶναι ἡ μὴ εἶναι) x κασυ κΔπ ακ απαδικ κασυπ απο
- 16 b 23. σύνθεσιν) x καροί y y καροί masculinum confirmat commentarius per καροί μετο περουμένων

 - 27. ἔστι) x amodure y dure bis
 - 28. x pro neutro y y sais
 - 29. οὖκ ἐστιν) x ¬mahıκ κί y ¬mahıl
- 17a 2. ἀλλ' ἐν ῷ τὸ ἀληθεύειν) x ᠴπαλικ 1 τι ακ ἐχιπ Δάκ y λικ 1 τι ακ ἐχιπ ακὰ Σ

 - 9. άλλοι πάντες) x reiture comb y y comb reiture y
 - 11. καὶ γὰρ ὁ τοῦ ἀνθρώπου λόγος) κ τος καιδια y recte explicatum in commentario per καιδια cf. 16 b 1.
 - 14. σύνεγγυς) x δικαιία καιιακ y solum δικαιία x . μπ καια αιιδικ y καια μπ αιιδικ
 - 15. εἰπεῖν) x isorchon y y isorchn

 - 18. δηλούντα) κ ב א א א א ב א א א ב א א א ב א א א א ב א א א ב א א א א ב א א א ב א א א ב א א ב א א ב א א ב א ב א א ב א
 - 25. τινος κατά τινος) x κιτωκ ΔΣ κιτωκα y y ΔΣ ΣΑΣΟΙ item 26. 1)

His locis fere omnibus accurate examinatis diversitatem esse utriusque versionis facile concedetur. Si vero quis ceteram in utraque summam spectans similitudinem animum adverterit praesertim ad terminos philosophicos, quos cunctos fere videbit eadem ratione redditos, vix po-

Reliquam versionum differentiam et ipsam quaere supra in conspectu Graecarum lectionum.

terit sibi temperare, quin necessitudinis inter utramque aliquod vestigium sibi videatur invenisse. Et ego quidem ad hunc modum singula caute perpendens, cum versionem y y constet antiquissimam esse, in Graecis vero lectionibus ambas consentire supra demonstraverim, in hanc potissimum sententiam trahor, ut versionem x ad versionis y exemplar a logico nescio quo confectam esse dicam. Quae sententia veri etiam similior fit, quod, cum terminus Graecus $\lambda \acute{o}\gamma o\varsigma$ et 16 b 1 et 17a 11 apud y per include accuratius, per include in contra apud x, et id quidem accuratius, per include inclu

Ceterum hoc velim animadvertas, particulas μὲν οὖν, apud x per Δ reddi solitas, apud y verbis και transferri.

- § 3. Versionis libri de interpretatione exemplum Parisinum (cod. 161 fol. 27 sqq.) eandem versionem atque x praebere certum duco, quoniam, si quâ in capite secundo, cuius collationem Hartvigio Dérenbourg debeo, a nostro exemplo discedit, id solam orthographiam spectat. Videlicet:
 - 16 a 21. ὤσπερ ἐν τῷ λόγψ) x κἰσκασπ κιμακ, u male om σ

סט μὴν οὐδ') x حام בז רבו , u حام בז רבו male

- 24. ἐν τοῖς πεπλεγμένοις) x κίλοπο, u κίλοπο recte addit σ cf. 21.
- 25. ἐν τῷ ἐπακτροκέλης) x ππαπαλλης (είο), U κλιωκ
- 28. ἐστιν x κασούν u δυκ ἀλλ' ὅταν γένηται σύμβολον) x om, sed y y pr ut u κίκ . κόσω πακο κασόπ κόσοκ
- 29. доти) х эторых и вых
- 32. ἔστω) x κόσω u κόσω om
 καὶ ὅσα τοιαῦτα) x κόσω φκα κίσο κόσω, u pro φκα

 pr φκαπ
 πτώσεις) x σωσάξο u σωσαξο

^{1)} Cf. adn. 141. 131.

16 b 3. οὐκ ἀληθεύει ἡ ψεύδεται) x om, u add recte «Δα ίν» «Δ

οὐδὲν γάρ $\pi \omega$) x σιλλο u σιλλο sine ο

16 b 26. [in. cap. IV.] אָּ cet.) אַ מּשׁהַאָּת פּיָּ מְּשְׁהָאָה מִיּאָ מִיּה מִּיה מִיּה מִּיה מִיּה מִיּה מִיּה מִיּה מִיּה מִיּה מִיּה מִּיה מִיּה מִּיה מִּיה מִּיה מִּיה מִּיה מִיּה מִיּה מִיּה מִיּה מִּיה מִיּה מִּיה מִיּה מִיּה מִיּה מִיה מִיּה מִיּיה מִיּיה מִיּיה מִיּיה מִּיה מִיּיה מִּיה מִּיּיה מִּיה מִּייה מִּייה מִייה מִייה מִייּיה מִּייה מִּייה מִּייה מִּייה מִייה מִייה מִייה מִייה מִּייה מִּייה מִּייה מִּייה מִּייה מִּייה מִייה מִיייה מִייה מִּייה מִּייה מִּיייה מִיייה מְיייה מְיייה מִייה

Quae aliae ex hoc conspectu elucent diversitates praeter orthographicas eae facile scriptorum utriusque codicis modo incuriae modo diligentiae tribuantur. Vide autem quam sit ad complura codicis x damna sarcienda utilis codex Parisinus. Omnem vero dubitationem, quin versio u a versione x differat ea res tollit, quod exemplis Κάλλιππος et ἐπακτροκέλης idem utraque substituit vocabulum Syrum: pro Κάλλιππος καική επακτροκέλης αποκάλης αποκάλ

Nos vero postquam ex Ernesti Renan libro certiores facti sumus, libri perihermenias Syriacum exemplum quod in bibliotheca Vaticana servatur cum Parisino convenire, fidem habentes Assemanio contendenti Vaticanae libri de interpretatione versionis auctorem fuisse Iacobum Edessenum, creduli quondam adducti eramus ut etiam versionem Parisinam eandemque nostram (x) Iacobo vindicaremus. A qua nos spe, scriptorem huius versionis (x) inventum esse cautior consideratio de integro instituta deiecit. Namque quam affert l. l. Assemanius librarii adnotationem ea ad finem tantum categoriarum legitur sic: 2

ראשון אין באפט . פון אין פאריין פאליין פאליין פאריין פארי

Ac ne potest quidem versio libri perihermenias, quae sequitur deinceps², confecta esse ab eodem Iacobo, siquidem quas modo laudavi categoriarum translator fuit. Incipit enim earum versio⁴ ita:

αιώπ μενον κοινόν ὁ δὲ λόγος τῆς οὐσίας....

¹⁾ In bibl. orient. I p. 493. — 2) V. Assem. in catal. librr. bibl. Vatic. III p. 307. Cod. 158 olim 37 fol. 36. — 3) Inde a fol. 67. — 4) fol. 27.

Adparet igitur terminum λόγον Syriace datum esse per καίως, cum significet 'notionem' vel 'definitionem'. Verum enim vero apud auctorem versionis et x et u et Vaticanae ipsius de interpretatione, quas inter sese videbamus consentire, vocis λόγος vertendae per Syriacum κίσκας vel και το κ

§ 4. Versio Georgii Arabum episcopi litera w signata et lectionibus Graecis vertendique ratione a praecedentibus omnibus prorsus discedit. De diversa vertendi methodo haec maxime animadvertenda sunt:

diverso modo terminos reddit,

Pro κίσκο λόγος et ὄρος ubique κάθος; pro κάθος (x ρῆμα) ubique κάθος; σημιζον pro κάκο ποπημημαμα κ. πααν ; 16, 28 σύμβολον χ κάθαστος γ κ. πααν ; 16, 14. 15 σύνθισις ν κ. πααν χ κάθαστος γ κ. πααν χ ibd.; 16, 9 ψόφοι κεξί ν κ. παρν ; 16 b 1 πτώσεις χ γ γ αναν ν κάθαστος (sing.); 16 b 30 συλλαβή χ κ. παναν ν κάθαστος χ γ γ αναν γ κάθαστος χ μαναν καθαστικών multaque alia.

diverse etiam coniunctiones particulasque Graecas,

16, 3 καὶ ὥσπερ x καὶ καὶ καὶς ; 16, 14 οἰον, quod x semper per celativum ad verbum praecedens relativum το καὶς ; ακὶ μας 16 b 12 cet.; 16, 17 οὖπω w καὶ καὶς (cf. Luc. 21, 9 v. de Lagarde in comment. de novo test. ad verss. orr. fid. edend. 1857 cf. eiusdem Gesamm. Abhandl. 109, 6) x πω non expr; οὺ μὴν ουδέ 16, 21 x καὶο καὶς το καὶς το

diverse etiam composita Graeca,

exemplorum denique, quae quibusdam locis Aristoteles ad rem declarandam praebet, formam plerumque Graecam recepit, cum x ceterique nova Syrorum ingeniis adaptata exempla in genuinorum locum suppeditent,

¹⁾ Cod. 158 fol. 67. - 2) Cf. glossarium s. v.

16, 21 ἐν τῷ Κάλλιππος w το κάλης ω μήτηρ αὐτοῦ, Arabs ibd. (= Μητράδελφος)
τὸ ἔππος w το αριστικός ἔππος w το αριστικός απος cf cod. Gr. A 16, 25 ἐν
τῷ ἐπακτροκίλης τὸ κίλης το κίλης αιρίτος απο εποπακτροκέλης, lege
αιρίτος cf. glossam ms. Peterm. 9 fol. 184 αιροίτος απο recte,
τὸ κίλης dein om, pro θο κ κπ κπαστικός με (cf. Lagarde, Reliq.
iur. eccl. Graece 96, 7) καστικός = Τῆτος κάλης τῷ μῆς τὸ ῦς w vertit κίσιος
Gen. 10, 26. Contra exemplum muris 16 b 31 ἐν τῷ μῆς τὸ ῦς w vertit κίσιος
κίσιος item Probus in comm. cf. adn. 56, sed κ pr τραγέλαφος.

- § 5. Iam igitur, postquam nobis videmur satis demonstrasse: primo, codices et Berolinensem x et Parisinum u et Vaticanum 158 eandem praebere versionem; deinde, eam ipsam, quamvis ab antiquissima saeculi medii quinti y y² cuius fragmenta in Probi commentario exstant, diversam, nihilominus ab anonymo aliquo logico ad huius exemplar editam esse, atque lectione Graeca ab ea non differentem etiam ad Graecum textum restituendum idem atque y y² valere; tertio denique, Georgianam septimi vel octavi saeculi versionem et locum a ceteris separatum et singularem obtinere dignitatem: iam iam licet nos quasi ἐχνογραφεῖν quantamlibet utilitatem Syriacae versiones possint ad Aristotelis libros emendandos afferre.
- § 6. De versionum Syriacarum utilitate pauca tantum nobis videntur dicenda esse, quoniam, si quis quam instituimus codicum occidentalium cum illis collationem diligentius examinaverit, eum speramus in vertendi Syrorum ratione accurati vix esse quidquam desideraturum. Neque vero fieri potest ut fidem Aramaeam describat verius quisquam Paulo Antonio de Lagarde¹, qui in tot versionibus Syriacis ne unam quidem se scire dicat, cuius auctor verbum aut addere scriptori Graeco aut detrahere ab eo sibi permiserit. Atque quanta posset certitudine e lectione Syra elici Graeca, idem demonstravit in commentatione, quam scripsit de novo testamento ad versionum orientalium fidem edendo². Itaque illud tantum sumus monituri, ne quis ex Arabicae linguae indole pristinam Semitici sermonis proprietatem minus abicienti falsam aliquam de Syriaca concipiat suspicionem. Ubi ubi enim Arabibus deesse facultatem libros Graecos ad verbum magis vertendi, e Zenkeri eategoriarum editione Arabica recte collegit Valentinus Rose³, ibidem

¹⁾ In commentatione de geoponicon versione Syriaca p. 3—4 Lipsiae 1855 cf. Gesamm. Abhandl. 120 sqq. — 2) Berol. 1857 p. 7 sqq. cf. Gesamm. Abhandl. 85 sqq. 8) In commentatione de Aristot. libror. ordine et auctoritate Berol. 1854 p. 141.

nusquam est, qua Syros sua deficiat lingua. Quodsi igitur ipse Zenker (l. l. p. 8 sqq) e dicendi quodam genere Graeco a translatoribus Arabibus recepto contendit, Honainum Isaaci filium non e Syriaco sed continuo ex archetypo Graeco vertisse, tali quidem demonstrandi ratione fallitur. Animadvertere enim debebat, ea quam Syrorum esse vertendi consuetudinem p. 12 recte intellexit, refelli argumenta, quae e dictionibus Arabum graecissantibus antea petierat. Etenim quam apud Syros usitatae sint eaedem, vel levis modo speciminis quod dabimus versionis Arabicae cum Syriaca comparatio sat demonstrabit.

De dignitate autem critica codicum Graecorum quibus usi sunt translatores fateri nos oportet, codicem qui versionibus y x u subiectus erat, utpote saeculo medio quinto antiquiorem optimas saepenumero lectiones praebere, ita quidem ut cum nullo codicum occidentalium vel plane vel modo pro praecipua parte consentiat, sed promiscue et A et B nonnumquam C saepissime autem n suffragetur, ubi singuli inter se de vera decertant lectione, interdum etiam codicum f et e lectionis antiquitatem prodat remotiorem. Itaque ne codicis B quidem auctoritatem codici A praefert, immo vero hunc videtur magis commendare. Praeterea non raro fit ut lectionum, quae sunt apud Boethium Ammonium Ioannem Philoponum in veteribus quoque editionibus diversae, praestantiam defendat.

Proba igitur quamquam non parce suppeditat codex ille, superatur tamen altero, quo usus est Georgius Arabum episcopus circa saeculum iniens octavum. Nam ut in Probo quique eius vestigia presserunt translatoribus superiorem antiquitatem rude quoddam neque exercitatum vertendi genus indicat, ita cum politior sane exstitit etiam in vertendo is, quem iam Lagardius agnovit hominem maxime et acutum et circumspectum, tum vero idem, ut videtur, codicem quoque emendatiorem nanctus. Etenim quas in prima parte libri perihermenias adnotavimus lectiones Georgianas, eae nobis quidem magis videntur constituere contextum talem, qualem egregia et Bekkeri et Waitzii consideratio restituit. Qua in re est, quod valde laetemur Georgii totius organi versione ad nostra tempora feliciter servata.

Quae cum ita sint, illud tamen ne exspectare quidem licet, fore ut nova quaedam organi species duobus illis codicibus Graecis instauretur. Praeterquam enim quod optima quaeque adfirmare solent tantum absunt

¹⁾ De geopon. vers. Syr. p. 20 adn. I.

ut inaudita eademque gravioris momenti tradant, ut quae lectiones aut codicibus occidentalibus aut commentatoribus neoplatonicis plane ignotae sint, eas ne ipsi quidem proponere videantur.

Iam hace de codicibus illis in universum disputavisse satis habemus. Singula si quis desideret suis locis quaerito.

Codicum Syrorum brevis recensus. Cod. Berolin. a Petermanno allatus no. 9 a. Graecorum 1571, Christi 125 manu Nestoriana scriptus est. V. f. 36r et 112r extrr. Versionis x (f. 112v usque ad f. 1237) lacunae quaedam apertaque menda scriptoris incuriae non archetypo tribuenda, eiusdem cod. versione y z supplentur et emendantur, ut ubique monebamus. Tametsi autem perpetua collatione cod. u Parisini, qui manu Abrahami Echellensis Romae exaratus Ern. quidem Renan videtur e Vaticano profluxisse, lectio versionis x etiam certior redditur, nos tamen oportebat contentos esse cap. II comparatione. — Probiani comm. pars y s circiter f. 130r usque 141r + 129 occupat. Eiusdem commentarii cod. ya secundum Renan, Iourn. asiat. 1852, 19 p. 310 noni aut decimi saec., secundum Wright, initio mutilus cap. III incipit. Qui ubi differt ab y, quamvis antiquior, lectiones tamen deteriores pr, una excepta ad 17 32 ubi pro box . box 1 prius box om. Differt etiam orthographia in vocibus Graecis a < scribens et pro which will be ubique to the cod. w secundum Renan. l. l. p. 324 septimi, secundum Wright. octavi certo non nono serioris saec. Glossae quas pr in margine e Probi fere commentario fluxere. Nec utitur tot verborum compendiis quot x y z nec tam constans in scriptione plena quam y', tamen حن سح scribit.

VERSIO W.*

وعملهم مدحه دام وحمدنه حلا سدعمة حدم عمنه הרצובות מהכול בעוד בת בלפוסלה הבלמו בצלובות سماسم بخم صعدل صلم وحمله عمقورهم وتنعم ملم وحدمه شبر حد شبر و مله ماه حده مربع المصلم و عود ور حم وهام محتم ومورضي مرب الما تبعي والمعلى و محدثه بور دهلم وحول دهها. وبمداله بهد وزيموله ب איש ווא די וכופא: כוכן לין אולסמה שובבא: מליו מית ישי הוצד אם דעד בובן דין שאה כב בהם: | למים דאונם א סדעה וו בום בים בים בום וו 15 مح مد با مد مدعه محمله . كا محمد بن محمله . אולים בעומה משני שנים היא מנים האולים הבאוכור ددر السعدم من دهله حر ۱۹۵۰ زمدد من معدم الم ים הבוצא: אם שבוא: אבלב הלא נולאסשב בהמ. לא עו מה מבו אשא בי מבסהב מן מבה ולא בהבע דין בלוא אם المامان من جه مد مصملام عن حلم من حد العامل

2 ישבא בן משבל אלסמי. פלא מצבה ביל בארה היה בילה הלוא מנה אלם היא בה בעולה ביל בעולה ביל בעולה ביל בעולה ביל בעולה בעולה ביל בעולה בעולה בעולה בעולה ביל בעולה בע

י÷· תושושה שיע מע שיעליבם וו ששמשש

^{*)} Huius apographum G. Wrightio v. cl. debetur.

¹⁾ Margo へわしょ. — 2) Talis inscriptio est praemissa Georgii cuique libri sectioni argumentum eius brevi significans. — 3) Exspectabam べんしょ べしゅ こうしゅっと しゅっと (と ない) Margo こうしょう (こうしょう) Margo こうしょう (こうしょう) Margo こうしょう (こうしょう) (こうしょう) Margo こうしょう (こうしょう) (こうしょう)

II.

VERSIO X.

منامس فن هديل. هل وحملة عمدة حديث هلم وحبيته. و ماده هيم حد هيم المحمد محمد المحمد ال صعبل بمنامنص عدهم عممدته صلب. صبح عد صبح لعل بته محاتمه . محممت باه بسملم، باهمه . محتباء متا صبع حد صبع . حبل صلم خم صعبا . محمة حصلم وحبل ١٥ بعد المعناد من وزيد والمحلم مراسم والمرابع والمحادد والم 10 ما وحرح في معدك مهلة من وبعة كان وبيل واحر وبا مها ا لعب ج سعب . سجہ ج هل يقمى . همي محملہ . حلا Lis reserbon ocellabon outsis ellabon asistabon. ميع صديد عحظه مخاته دخم لسمعده شه دعون جرود בלבבה הלפש הת . הבים . בית עורה . הצלפם האמשבים مد مدد المحمود لصم حجم : ماء عنز مام محمد المحمد مدد عنوب محمد عنوب محمد مدد المحمد مدد المحمد مدد المحمد مدد المحمد مداد المحمد المحمد مداد المحمد مرفع دم دهده مدهمهد. بدر بانكم ين معمدد كم مدجر. . جعمامه سا ملاء مد فسدء ميسد . محاملء مد مخند سه سا . תנשוש מת ליתלים מע

KAR ARS

¹⁾ Restitue Cin — 2) Leg. Crans?

حموزيم ال حمليمه ليغ في ويمهم. مل حدم معمور ماءا व्यक वर्षक . अन्न १ व्यव्यक्ति : रिके हवीवव्यक्तक . अन्न व्यः لهميه الله وتعتصما فيدر مديد مديد ويدر والمرابع دخانم حم ديغ. ملم مم حدمه معمدهم و حصلم عبر خمص فر . محام حلم حد محافز عبد المادة عدد ال خست معمد معمل الماس على الماس الما محمدهم بدر ماتحد صلم لا محلقهدد الملم وتسمله : המוז הלו נים יבי השמש שמשלית במשום אני הלם נושמ ١٥٠ ملم من ملم من ملم عدم: المن وبن المن وبن المن ١٥٠ ما ١ עו משב המשו הלה שישם שישם של הלו ומשה אל השל ביני when men sleels no reels. almy | my mly 1 1001 له عضمه . سمل محلله وعضمه . حلله ومر ومليه سمله : שלון כין אעדנעלא אישי שלון. כלל הגב מי האולסשי. אם בו אשמשם שמח. אם נשמא. לא מצל אם מבדעל. שבא הן בבעובן. האיני אובן. הפולב אולסמי אם לא אולסמיי. לא מבומ ابن عدما معن معن محام عديد 16b 5 3 יבארביד הן אולסשי. שם הכבסה ב לכיא. שם הכנולם תושו . ובשמב בו ביושה או השלמש בו הצומבש השם הצומ יירה לשו בומצאה בי היה לשור . בשמלט היושר לבה سنم. سملحت مر عمد. فد مر سلم. احتمدنه. مدهد עון משבתב . סמי במשא אמלסמי . סבבל וכן במלץ באולימים سموهد عممد حسلم. المهلم وعل شه وهيم. سم وحشه ورا طور وهبعر. فه وم ولي مالمع . وهد ولي فلد . له محمدته بمخذ بريم. ته محمد د فر دن ادب محمل ادر عل محمر سلمصد العمسادي المعميم مل معمد محمد محمد معمد مدا محمد الم حلل وحن حديده مل عل فع وجوه مناهمه و مديره مناهمه סהלה האסמה. במס בהשבחה הין ממה האמעלק אם מה 16 מ6 מ محاسلم له محمدته. محلم محمدته محمدته. معسلوس مر « مع مصمحته . محل دفه فع لرحيه دمند معدد . صلب دب لغه دستهمد. صيم فر صحيل محمدته در مدسم ولسم

¹⁾ Exspecto κασίκοπ — 2) Restitue carlo vel carlo π το κίλης quod om w; post hoc igitur dubium num οὐδίν leg w. — 3) Margo pr κίσηκο αμο αμο εκό μες με εκό μες εκό με

aft alph

4 احلامه مر سمن مله معمدعه . مف ممر متمامن . REER THE ESPORALIST OF ESPARENT BANK 188 יצוום . תנה ישה תוה ששבם שור מו תות . משתם " משפה בגב בגב אל עם האשמשב אם הלא אשמשב באמצ صرعاء دونوسعه. ال مله دم حمودنه فد دنه. له وو وورو בשבו השושה ואלה מש שמשה משם בלותם. בבי בים ور معمد خر مدمر. بمل له مدمه وليه. بمه *ديملممدنه. ال ١٠١١ سمافعت مرم مل حلمه نخم مختصد عسامه لم المرم محمد my emprocing extrement of menertuary in: to et. אבים בים ב בים בנצד אם נבעל אישל . לם בש בבלחין אשל . האיץ سمر ، ممالي سام ، بعانة بعد محام مرام ، مع معالم بعامل ماره ، بعد « فعر صعد سيوسه علامي ، والعراده الله المام و والمام و و و المام و و و المام و و و المام و و و المام و و و الم eduseroka erbita. De sy meserfunta. stanoisa 3 mois sy us ochon menergenten. מבשמש מלפשים ישובושלה שמשלה הלוהי שוביותה באים עד השושה בין ולב בלאה אפספולים של הבין יוכאיביה מ משמא אם בק בבפולאינון . מכלאה בין הבינשא: אם מה השמא או מדו שב האולסשב אם הנשמא. אם האולסשב שמאי אם בבב האיש may whome Ly again who were extrants. حلل فد درو مره مره مراه مركم له مركبه المراهم مراهم

¹⁾ Auto xa9 iauto deest, scribae an archetypi culpa? — 2) Margo Alla.

Dein ad vocem cancel margo calla — *) Cod dissoleta — 4) Ad hoc pr marg an alla dissa alla — 5) Cod calla — 10 Ad hoc marg quod correxi. — 6) Ad hoc marg alla an accominate — 9) Ad hoc marg calla — 10) Ad hoc marg calla — 10) Ad hoc marg calla — 11) marg . The marg calla — 12) Desidero circus.

FURTIONS.. Bird of ment of se se se of orders.

***Exist maternal of series of the second orders. Set of this man series of this of this series was selected to the series of the series and series of the series of

حيل مصحفه 4 حمحت منطمص علم محمد علم . تضم تحدم مج محتقله ١٠ עד מום . בששם עד בשלבה אם בששים . מוש مهم عصمه المحول من المرابع المعرب الموالي المعرب المرابع المعرب المرابع المراب male road rely . washer rel ar washer of al rely क्षातिक प्राप्त प्राप्ति कार्य क्षिप्तिक कार्य कार्य कार्य اله محلم مه محمد عمد بحلم . بحلمه فع ما ال بحديد عنه اله الم مناهمه هجه صعهد دهلم دم معتدد فرا. רושרש של הא האספהר וואו האספה בש בל האובורה ווגון בל האספה בשול ווגון הישוא יאר אלה . היו במנוחר עיר מו . מצומבש בי حعلمه معمومه من من له على ملك حضد ونعز مه معلا منطههد. له دم حط معل مديد مديد ملك دم له مديد في « . عونهم منانس ملى ملك ملانم معانب معادمه. esti ricofiado Lis oreandado cube maser. needuaamen השתם השתם בשלבה ל התבשם השומי השומים בבשתם הלומהם محموليمه ملمعسين درهزم محمعسين صلم دم دلصم איני באימי שד. אעם בי גבל האהביא אפספיל נמסא. מ ١٠٠١ که جر حلای که جر علمصن ال دجلای ملاسمت له במשטרא מת מששא זייים אם ארץ מת ליותא משות . תביבו صهم به محدم دعم محمد المهم محمد محمد محمومة : حول مديم من مديم مناهمه مله مينهم. weaks ithen ship This. Is it is son whene מובאשל האחובים עד אשמשב . אשמים שבא דיין . האעינים פי שבלוא הלאאבי. אולמסב הין עד באביא אפספוליםםם.

¹⁾ Exspectem _____ Cf. mox Georgi _____ pro _____ 2) Hic interpunctionem in fine versus om librarius.

لمتريدة تركم. له يعز حين ديد يد تديم ممامح الله : سدم משמח. האונימא בן פין בבלשא אמשים המאבי מהא. אמשים בן مل سامه مد به ماه محدث بسامه . بدء محاسدت . بد י באשינישלא. די אי שבא בן מבעל אם יבאביץ. באשש נשפח בלעסד. בלע שב דעום דניהוכין . בד שבוה משבוב מנומ תלת : תל מת שת לתבש as מת במשפש הנבת ' יתלם בג מס ניבי ייי המלי גיי אפטפומים בי פבילהא المنافية ، باسته الحدم عل حدم ، مه حم حدم . شدم دحم صلم ود ورو ال معسمين بالديم محلمه معدم: وهم مع حده مداعدي بالمعن والم אפספושום פעולדיו. מלא משבונואי בעל מי וא אלומם حدور که کی سمامه در برای دهای افتا حوالیم aferen En Julion . Departmens ... ECER of CERC. אפספים דין באפונים הכהת כן כהת ייי בי בל הין מינו נו באשם הלומם באשם שמם איש הלא אולמשב: למם הן בשמשרא מית ישמשרא משום יישמשרא מית ישמשיע הרן סלשה בל ובי ושמשת הלו עות שמשהל הלו מכילם בן שב המש שם שבסא בל כבשה מסא. מלמה המש שמם ונים ביו سر دنبع ملف بهامع جه سعم مدر حدم عدم سد ، الط " aferm sit second standar. alet seems afers. RACION SILLEMAN CORN. afecano conencera riaschos. مخدة بحد مسحه والمصطلعية النهد ووالم حور والله الم alowe er alow. Is south sociation in a color it at may why why cohurers. Lot bright assissafines ...

בו הדו שם דעה העבסה ב. אם מום הכאשור עה . שם באח הין من محمد . منعمد مداء بناه مد . مد ماه . جمعرمه مناه صدر محلمه مصمه دليمه عصصه حيل دليه مديم لمصحة שבן. בן שבוב מבול בעלה אבוא האפספושילא יוי נשסא. ه بله جه . هخر عه مجه الكار . مل مح مد المعلم عد مد 00 att דין. ים. בעלאה אילים סוב אבספומים אבונא הכבוע בל כבוע . ٥٨ حدم بج محدم. فد دم دبج صلع مدنددي. ١١٠ ١٠ مامن دم ف ورد المعامد معمله مله معمودي مولاً מת באם מעול שומשה מו מול השמשה או בולא. ofreence हा राजेव्हं. राह्यकाक हर्नांडें र प्राप्त १३ בני הו ארבת בש בש אולים אים ארבת ביש האיניא הן שני איניא בני איניא בני איניא היי בעל ון האל האפספעים אא עבה. מס האלסמב איץ מס مضم ، مِقدم من سد . عصملد حلم مضم . عصملد حلم השם איר שם האולם בים בשם האולם שם איר בשם שה والم المناهم المناه المناهم ال 00 ב 17 באר המים התלאפשא בבה | אוצי אפספשא נבבה 13 בה معديد. ولعد مهمهم منه والمصالح محمومهم. ملط nese at. about reference our afresse areserve ملم عد ملم ماعمله مصله به من عضم الماعمله قة منا حلمصد حبر حلمصد. لـ من جب معمد محمد معلم ا مد مهدا ومحمد معدد المرابع المرابع معدد المرابع معدد المرابع المر علم معمقه معمد ملا

¹⁾ Scribae non translatori excidisse οἶον λόγος ἦδη σύνθετος iam ex interpunctione liquet. — 2) Corrige 💢 τας . Vetus est error vel etiam ab Arabe in suam versionem translatus. — 3) Excidit scribae, quod restituendum ex y y των Δολίν ο απο το καταφήσαι.

III.

VERSIONIS X CETERAE PARTES.

reamin sulfations right come

Apple servine Fragmentum versionis Georgianae v جائع جمله جمعه جمله جمعه جماعه جمله جماعه حماعه جماعه جماعه جماعه جماعه جماعه جماعه جماعه حماعه جماعه حماعه جماعه جماعه جماعه حماعه جماعه جماعه حماعه جماعه حماعه جماعه جماعه جماعه جماعه جماعه جماعه حماعه حماعه

S Syrum denotat interpretem x. — 17° 38) τὰ μὸν, μὸν om S 39) πόφωε sic S; G ἐστὶ 40) οἶον ἄνθρ. usque καθ' ἄκαστον om, pr w, om Ar. 17° 1) ἀνάγκη δὶ om contra codd, w retinet cf. Waitz. I p. 335. 2) τῶν καθόλου τινί, S ἐπὶ τῶν καθόλου tantum. Certo enim librario excidit, quod Arabs servat, continuo post ... τα τῶν καθόλου tantum. certo enim librario excidit, quod Arabs servat, continuo post ... τα τῶν καθόλου τινί, β ἐπὶ ε sequentibus irrepsit. * Eieci καθών a scriba h. l. insert. et delet. 5) αὶ ἀποφάνσεις, αὶ om cum B C G b n u g, sed Arabs recte ... Το ἐπὶ τῶν καθόλου μὸν, μης μὸν οπ, τα add pro indole linguae suae sed corr καθόλου καθόλου καθόλου καθόλου τος παλοφάνσει male S pluralem pr sed errore librarii opinor. 12) κατηγορεῖν καθόλου, τίμοδων καλοίλου , legitne κατηγορεῖσθαι ? contra codd. Ante καθόλου, restitue π

adofis. in moder sister. ola si usa afras 15 de la como de la coma de la coma constitue de la coma constitue de la coma دفاء ملاصحلعمله بع حنائمه ملامه له بحداث ومر دسامه ساء عممه و حلمه در مله مدرمه م صحت. تصهر عل حذبته سمخ. عل حذبته، جر. کے حب مدیدہ عزیزی سفوم مانامس سام ملے مر «العمد بالمارية من المارية ال 25 م11 سهزي. صمله ال حدير حزيب سهزي. علمم بحر صعيد سرليمس المنافعي المنافعين المناف المنافع المنافعة المعرفة المعرفة المنافعة المنافع مه ويالهم و معلم و معل معرب منهم معلم معمد معمد المعلم و المعلم سهزي. علصم ومن وحل صلم علتهم وله عليهماه. له حملوم 00 dri فد خر عانه في بالمار ب سن العامدة . بالم دوري سوني مل ما و دوري ملك من الماري الم المنه فيل علا . بنعدة الحديث عدم الأعدة المحدد المعاني عدم جه مله عطرت کے شمع حدم ملمصد . حصفط الم تحديد العصرة الله المراسعة المالة المراسعة المالة الما ss מונד של בליצה עם הלים הבערה: || מהפלה עד בליצה עם הלים המהמי تم ولم بيد هد بيد حدود مداه . حدود من ما معدد الماد ال دب: دسته محموميس لسته مهموس دلموليه. بيد يده

17^b 14) άληθής έσται, άληθής om cum B [in textu, retin in margine] έσται = ΚοΦ 15) οίον έστι om scriba in fine versus. Restituend. 16) αντικείσθαι μέν οὖν κατάφασιν ἀποφάνει om haec. 17) λέγω, post hoc add δὶ 🕶 — mox τῷ αὐτῷ , 🖘 🕳 🗫 🗘 dations per Le redditus ut 17 b 2 — deinceps read or , quod scribee tribuo, uncis includ. 19) δοτι τις, add καλ καλ κατά cf. 25. 20) ἐναντίως b brantiac; S και Σουρο pro adverbio ut saepius — και την ἀπόφ.) S om και quod restit. 21) οίον πᾶς ἄνθρωπος δίκαιος sic S contra Aegdu cum BCnf vide Waitz. I p. 338. · 23) adan Seitz elvat S add auporipac = paradid ; — avralc, S τανταις Local cum CEue; — ἐνδίχεταί ποτε, 8 om ποτε ut apud Alexandr. et Ammonium, Waitz. I p. 338. 25), οίον om ut 17 h 15 sed restit. — 26) τῶν καθόλου, τοῦ καθόλου S? 28) ἐπὶ τῶν καθ' ἔκαστα, το Δο Δο = ἐπὶ τοῦ καθ' ἔκαστον S om dore Σω. λευκός, haec om fortasse librar. 29) dad τών κ. μον, μη κ. δέ] μον et δέ om. 30) ή δὶ ψευδής, pro δὶ 🚗 sed mendo scribae. Restit. 🚗 31) ὅτι alterum om S postes pr ubi codd om. 32) xal oùx šortiv, 8 xal oti ô. š. 33) xal si yivetai Kaci mal om. 35) post φαίνεσ θαι om σημαίνειν scriba exeunte pagina. Restit. — mox οτι om post ana xal; sed textus S suum habet sensum.

ב שם וום. דאפטפשא העבד אפטפששים. הם בנת ותלאפשא est aframe. our or our ita stir researe. no جر حدم جر صلم عداسد . المه جر حدم جر صلم دخهم ماد مه مدد is good . rian isas washer red . rian isas washer: احد المامعاء منه ما . من عد من المانسل بع مد المانسل לשפח אונילא דישי . לשנ דין דבל ביושא יושיא . שנ דלא בל ביצא מסוף. לים בת האם ביצא מסוף. מי בעל ביצא " usin, bush man afre us nese studen. refreship or the supering with species . or asseption علم مسترنقته. مسلم مسلمهم علم محني مدلم مل عبر علمه ١٥٠ ١٥٠ אם בעלאה השמה העובשים מכעל בנה ההכלב בינילה no ellon. 8 uen en nuturo at. ones. eue el ue נו בצבו אם בת למו אם בשמשה אם בב בה או שבו ביו عمر. مل دونت سمزه. لل مل دونت سمزه. مل وزند المراد L . Kian Keis and with . Kian Keis dur Kl . Kjan שו בל : בומצא או היומם העומה . היומם הצוב ב לעול المؤم سه عصم صمعر . وحجم صلم لمه سه . له سدي مهد . م אינורט האב אנים אולים באול ישיא בארא האוא ישיא בארא האואים. שבישה בלבילי. האל ביאה שביא שביא שה של שני של . ביא בל . ביאו מלא אפס . עדא . מהא הין . מלא מבהק מצעולבא הין הנאמבי . ואם בונוש משות . תומו תנושם שנותם . תומו תצון שנותו عضم . ب محديد ملايمه الم مصافيح م بيتمع ملايمه

17 b 38) καὶ om — μία ἀπόφ. μιᾶς καταφάσεως, S pr φανερον δι ότι μία ἀπόφ. μιᾶ καταφάσει ἀντικειμίνη. Ita legit. 40) ἀπό τοῦ αὐτοῦ, S add ταικελολ καὶ, ποη quo legisset, sed ut a Syris intellegeretur. — ἢ etc pr ut apud Waitz. 18 a 3) ελλο τι, τι om. 8) ὅτι om scriba certe, restitue ante καταλ ; dein μιᾶ καταφάσει μία ἀπόφ. pr S cum A n u . 9) καὶ τίνες εἰσὶν αὐται, εἰρηται, S καὶ τίνες εἰσίν, αὐται εἰρηται. Μοχ καὶ ὅτι αὶ ἐναντίαι ἀλλαι S pr καὶ ὅτι ἰναντίαι αὶ ἄλλαι. 10) αὐται. καὶ, S contra Waitz. et Ammon. 116 a 40 cum codd A B C defnugb pr αὐται, εἰρηται = κατακταλ τι η ἡ ψευδής, post add καταλ = ἔσται sive γίνεται. 15) prima duo ἴστιν om S. 16) οὐδεὶς ἀνθρωπος cet. Hoc exemplum S post sequens posuit cum f; pro οὐδεὶς pr οῦχ ἰστί τις = το δικ και — οῦ μία κατάφασις, S add οὐδὶ ἀπόφασις μία cum Adgi contra Waitz. 19) θεῖτο sic S το ερο 21) οὐδὶν γὰρ διαφίρει τοῦτο εἰπεῖν ἡ ἴστιν ἴππος καὶ ἄνθρωπος λευκός, haec om S, neque desidero. 23) ἴππος et ἄνθρωπος loc mut S cum f (cf. 16 cl. contra 25).

مدحده سموسة عمد مدر مدر مدم مدم معدد . בשות הבות ו ביושה מסמשה. בבון. בלא שהא אנושה למון. ۱۱۵۰ دسته خر عزیدهم. سندهم در دلهم. مصمم سرلیولیمهم. و على صوبل ومناه معمقد معمقد عليم المعلم المعمد المعمد المعمد المعمد معمد المعمد المعم المن به و الله المن معل معل بن و و الله الله و الله ٥٥ ١١٥ حملات المعديم بعد معرفه المعديم وما والمحمد المرام معلم معلم مساعة حله حسالة به سامه لع في في محمد مساعة المحادثين له جر مسد . محدثه دبر محلك علم . عل علم الم وحل سد مدعولية . له صعمه . سسه ين وحل مل سه אפם: בולאה אם דעלאה. בעל בן אונתי אם דוממא אולססי. יו המש זשתי של הים המש בתז השבר . בשמלהר הלוש הלו מהל 18a 35 בבכ. מנא הן לא נאמבי מני מנא. הגא מי גאונמי العن سة محسوم . مع مل مل مه محمد عنزهم مه وللهم . المنافعين كنغ ب معقم محسدته على مديم معمد معلم المعلمة اله بعد : بصوف الا الما الله عند المادية على المادية على المادية المادية المادية المادية المادية المادية المادية במסטבר המשורה . היום הל בה היום בשמשה המשון 1861 or. I see the control with a character or riou האפתפתא עבד. האניםם דלא אשפשב בביצל. האנה בבצל. בא אשמשה . בבן אונות האם מל אם אפשב בין לא יו לשמא orcha reio rela moder rela . rire pero rel . rolles ar ودور مر براه مر براه به دراه . غير مدراه المراه مري الداء مري ١١٥٠ مري ١١٥٠ مري ١١٥٠ مري ١١٥٠ مري ١١٥٠ مري الم مض نير محر عيدم ماه . عيم له سسم بع حام تمركمونه خدد نخعة . مه ص مه دمهمونه خدد . صدمه له

18 24) καὶ εἰσὶ και τις αναθικά τος restitue pro αναβοικά — δηλον ὅτι, ὅτι οπ S. 25) οὐ γὰρ sic S — ὁ τὶς, ὁ οπ cum B C E defginu. 26) οὐδὶ ἐν; οὐδὶν sive οὐδὶ ἐν; οὐδὶν sive οὐδὶ ἐν και και αναθικάς με αναθικάς εκτικάς με δεν και και αναθικάς εκτικάς ε

صفحه مه له صفحه. فه من ديد د مد مد مختم مد مدم dis meand. In meand had low. has art summer land אסב אשם ושתו אסם תיוב . תבש תיוש שתל ושתו מוכשל הבליה הנשמח שהדה. בבה בבלובן שלילה | שמח הנאבל: בל 11 481 שישה בשליב ביו שבי ביצור . המשום ביקים בינים ביים שלים האושו השבש הל . המשון בשבם מה שמשה השורו ובשורו נשמא בלא דומסא בליב דומסא. מס דין מובל דלא משניא حلم بم من بحمس حلم من حسمت حل بحمس حلم שבוא מס הלא נשמה. אנתי הנשמא. בל מבה בל מבות יו בשליה הנוספה . בי אונם הנוספה . לא בגב או או הנוספה عليم بر لنديم صفه . بمرية جر لديم علم عدم 186 مر 186 مر 186 مر Kuses Kije somes in Klara Kla Klk . work ويعاجع والمراء ملع ويفاعي ماء والم الما مواحدة in it is notice afrague eller. repease la 11 sticker are were mount with the test radresses الممم عدن الله محم صلع مدمه المعدن الممحن المدام ودور معمدي الدع دهن بعدم بين مريد مريد مريده בון . תשורו תבמששה תובר . בוצו במשוש הנות . זושו و لما و المص المداع المام المام المام و المام و المام و المام و المام و المام و المام الم صمد بيات مبدة مكان عليم مسانته ديم صلم . مسه ولعل مهم ملعل محمد . من وحد عل صلع وطلقاله مهم

18 b 9) έτι el sic S. 11) είπεζν ότιουν των γενομένων, S pr έφ' ότουουν γενομένου deinde ότι έσται potuit etiam legisse γενομίνου; nam οπότερ' έτυχεν quoque = 'aina dyasesh non daydash est. 15) onorep iruxer, 2313 com 13 Kirk Nequis eum legisse ὁπότερ ἔτυχεν αὐτῶν suspicetur, propono: ἐκέτερον και Δο 20 b 36 . οὐδέτερον = Δοσίος των και 18 b 17, atque etiam ubi additur Graece αὐτῶν, item vertit _000 003 ΚΙΝΚ = ὁποτερονοῦν αὐτῶν 18 35. 16) τύχης έσται, Tantum etiam S contra A E i άλλ' έξ ανάγκης απαντα · εl addentes. 21) καί μέγα, S pr καὶ μέλαν cum i quod non praesero contra codd. 22) εἰ δὶ, γωνς, quod saepius = εὶ δέ. - Mox ὑπάρξει, sic S (sed plur. masc. pro neutr.) Pro altero εἰς αύριον pr αύριον solum. Pro μήτε S μη. Sequentia ac si legisset εἰ δὶ μη ἐσται μήτε μη έσται είς αυριον' οπότερ' έτυχεν cf έσται είς αυριον, quod pr C E e u . Etenim S om ούκ αν είη. 24) μήτε S = Δ3 cum Δα3 Syriace scribere non posset? — Mox post ναυμαχίαν bene om αύριον cum βab BC et Waitzio contra Ai. 26) μεν δή, μεν om vel μέν + δή = Δωα cf μέν + ούν. 27) είπερ πάσης cet. Genetivum absolutum S per 🗘 induxit caussam significans. πάσης repetit ante ἀποφάσεως. 28) λεγομίνων cum C ante a S posuit,

حةلسام محاصحة . مم عل صلم دعل سد مسعد دمجم صلم المعمد المعمد معدد من عزيزهم عدد الم الملاهد الماء الم الا مادا حدم من الله المادة ا אם בשושב הום בשות בה הולשב הום בשמלה ז בישור . האונים בי השה בבה בשם האור אונים לם מולא . זילים ה الم سمع ، معدم مع في المعادمة المعام ، المعام المعا . בבב השרלם הל ביו השם . השם האשר בבב השפרלם דבון בן אונם שלא. אנה שלא השם בנומם באול אים האלם موسر . معسلات مراه ملا و براي ما ما موسلات المرابع ال المنابع مجدة لمبلوسه مه لممجدة. مدحم ينع . وهداء الم سله لصمح نعم مل معن من ملهمه محمد. سه به محمدهم سدد. له پن حبل شد ده بمهمهم سدد האסשי אמן בד מום . השמשה מל מה השמשה מה ا وور دعته من حديث دين احدي منيه وحديد المنيه وحدارم ال صحور 15 केवंक कंकेन्स न्यास हन . इंडा त्यांकार त्यावन के त्व مست المصل معلمه ج سلم محقد حملام صعما المل לשת לעתי זבן של של א השל שנו הבו הבין היו הבל היושה לשור היושה להיושה לשור היושה ליושה לי אם הלתחלת. לא מצבשה השהא לשמא. משהא השסל حعدستناهم مماضعها . سامل كنة ومماه عمة كم لتملم ويقمم *مجر ١١ صد ويعلم مند . مجم صن ويحدو حدور . معملات من جميه حصلم הלובן בברין. שר הבצמה האששה מלוא אששה.

18 b 30) δὶ post μηδὶν om S. Ante και est π supplendum, non restituend. 33) postremum τρδί om S, sine damno cf n — καὶ εἰς, om καὶ fortasse librar. 35) ὁποτερονοῦν αὐτῶν, sic S cum optt codd et Waitz. contra β (qui:, quod tunc ab eo verum erat dicere [legit αὐτὸν]) et α qui ὁπ. ἦν αὐτ. ἀληθ. εἰπεῖν. 38) τι post καταφήση om cum en 36) οὐδὶ sic S — εἰτινες, sic S contra e cum βab [,si quis direrit']. 39) οὐδὶ γὰρ sic S cf me ad 16 b 21. 31 p. 7 deinde καταφαθῆναι ἢ ἀποφασητίαι το και εἰς, mendum scribae Graeci. 19a 1) μᾶλλον om (non legit) ἢ per αποφασητίαι νετι. 4) ὅτι S intellexit ότι ut βab [,quando enim']. Post οἶον τι inserit τοῦτο, quod Waitzio suffragatur. At etiam ότι sine incommodo ferri potest. 5) γινόμενον, S pr γενόμενον = ἀποσητία το το το 18a 19) cum e n u male contra optt codd. 7) ἀδύνατα add ἐστί syrissans. 9) ότι ὁλως, S cum α pr ὅλως ὅτι.

حنه حمحه والمناص حديد المناصب المناه المناه المناه المناه الماء الماء الماء المناه الم ملاعمه محدير مضد بداهم مضد ماء ماهم معمد معمد محديد سلمی با بعیدها دهمه کسل لها، دیمه سبع، دهدی مصابح معرب وللمعمو مولم المعمود عدم المحاصد न्द्रवका रंध र्य . केवळ त्याय क्या केवळक र्या वक्क एवं केवळक इ وه وور مورس ماده ال موسم المرابع الموسم وور المرابع وور وور وور مروسم وروسم وروسم وروسم وروسم وروسم والمرابع وا معد مراح، الله المنافسة المنا معصمدني لله منه دله مد مدم مع مسد فله مد مريع بداه معمر بن موسع مام مفتور مله 13 LOCALE . HOLLE OK . HOLLE . aBK OK. Lo OK LALINES 10 عادية من الله المالية والمن المناع والمناع المناع ا הבשמח משם אשלים . לשם די שישלים לא. שי שבעל משמח שם י. השם הל שמסשיר הלם סמים שמסשרה שמשה שמסשרה אדבלני דב אולסשני בן אונמני. לם דון "בל בין אונמני דושמאי. يود سماني و و دسمون د المعلم في الاستواد و وور دممرمهد ودهيركمه بصوبه من محدية ومن ومل مهم على مناهمه . معل سيامهم بيد عد بيد معلى . ويسمى من المع والم ورا محر معرضة والمعرب والمعرب والمعرب المرادد المرادة المرادد المراد « دیسمه. له در دیولی مدهنی شه مسزی بخر مسود. مخزند הי באלי אים אום בי בושמא בעל הבלסצא האל בים אר היא אם وعد المسلم عدد المسلم والمراجع المسلم المراجع محلله دحنه حدمدهم مخابع عنوع المام معدد مدمده « دعل مصعمه عبد المعدم معلم المعرف المعدد ا

19 * 10) μη δμοίως S είναι add sic: μη είναι δμοίως δν είς κτλ cum ed. Bas. et Pac. Interpunxit ut A B. — Dein έν είς ἀμφοῖν vertit perperam. 13) καὶ εὐ διατμηθήσεται S expressit μη διατμηθήναι vertendi errore? Expectabam acas το ut mox το α τη ποχ Α το α διατμηθήναι per acas το dedit. *) sic potius lego codient quam το 15) δυνατόν S add ην = α το ματο haec margo add recte. 17) εσαι = π το 19) μάλλον ή κατάφ, ή ή ἀπόφ. S pr μ. η κατάφ. ή ἀπόφ. cf e. 20) ἀληθής, add S ή ψευδής cum f. Sed Waitzii lectio praeferenda. 21) εὐ μην ἀλλὰ, εὐ μην ποπ expr S. 24) εὐτε τὸ εὐ ἄπαν scriba om εὐτε τὸ εὐ. Restit αποσωτά ακαι το μαν ποπ expr S. 24) εὐτε τὸ εὐ ἄπαν scriba om εὐτε τὸ εὐ. Restit αποσωτά ακαι το μαν νοιθείται σε εἰπος το εὐτος εὐτ

معمة المراجع المراجع المستعدد المستعد المستعدد المستعدد المستعدد المستعدد المستعدد المستعدد المستعدد ا حطرهم لك منافيصم مصلم لمنة مسعم معدلهم האש מה האם בל בי אם העלבה שמה שבואה מו المصف معند بعد مساسعه . معدد بحامد مصط als reas man . while or white was us al . while ١٩١١ من مدل قبل مه محمد المدلم المديد فر عزيزالي. יינד זיין דעלאה אמסאיי לם בין די דיבונה הבל מלון האיטיניםין. صحفه وحل هام دريم بالمعمار ويريم والمعالم والمعالم נשפים האליות ביות ביות ביות ביות ביות ביות מו בבבל מו פאפו של הבות . סבל המשפהשה ל מבהת . | שבא בי השליבי . אם שבי אם הלם המשוא עד הן ודם הנשטא בעל עב מס المرادسة عدم بغر مدله عدم المحدد مدسه المراد عبد مصمحه مدا مجمد مدام . مدنخم مدا محمد نيم بخ עו בונה מבת מבסגב. מבכה לא מלשובה אבתא המם זו الله سليم له حلام. محلم حلم حام حام معلم ما يما حله ١١٥ مد مح مد محلمه محله محلمه مد الله عدم ١٩٥١ حماست محلمه لدة دم جم حلمة مله سدم مل مه محمه. מת . אלם במספער סת אנשמד זומם בחל . שמפשעה אל בים صفحه ، مه حجم مسزندهم دمهم صلبي . فخلم " نحر صلبي دهتمي « אים של אבער בין אבער ופנאי וביאי בינים מדבעול .

19. 34) iedizeo Sat = recipere = 🖚 , ut solet S. Propter aina deha praecedens, expectabam (36) η μη αιλ μη ούσιν, sic cum βab a contra A qui 29 μη om. 37) έληθές ή ψεύδος, S pr ψεύδος = Contra A e u cf 20 29 אין די און אין אין די אין אין די אין אין די אין אין די אין אין די אין אין אין די אין אין אין אין אי legit S ήδε, quod Syriace, sed Graece minime ferri potest. Debebat esse 🔫 vel La 🗫 . Dein ψευδή sine είναι cum Waitzio. 19 h 1) και ἀποφάσεως, 8 ακ = ή pr librariorum culpa pro O; sequens dalquela adverbialiter των αντικειμένων. 3) μή όντων, sine geq. μh S cum βα optt codd et Waitz. I p. 348 contra de u rec AB. 4) η un stras, 8 pr xat [a pro are] librari culpa. 5) onualsoura, add 8 71, non quidem hoc legens, sed rem male perspiciens. 6) η prius retinet S, om Ce. 7) το δε ονομα, S pro δè pr μὸν 😄 contra codd Grr et βab [autem]. Translatori, non lectioni tribuam; vide mox ad 10. 8) to yap oux, S pr to ule yap oux; ule post om. — 9) kal το πόριστον, όνομα add cum e ed. Bas. Pac. 10) έσται, add S δί = cf e qui γώρ; i qui σύν Bas. Pac. αρα). Hoc 🚗 fortasse respondere iussum est particulae μέν ad T). 11) அவ விள்ஷ்வசும், S pr ரி வ். Sed puto o 🔾 ortum esse ex என 🛵 cf. idem mendum 19 h 1. — 12) κατ. οὐδε ἀπόφ., pro οὐδε S. η cum βερ qui ,vel pr. 14) be two meshivor, 😝 pro recto 📁 librarius pr, corrige,

معرفود عدم من حلام حمل حدم حلا هن مادد همم هلم . **(هلم في الألهم . من مل ماهم مل علحمام مهم علامام مرد المرام ال

معلیم بر الله بر الل

19 h 15) πρώτη, S adverbium expressit, διστο legens πρώτα, vel cf. ad 18 27 - lova om S cum en et a, non male. 15. 16) oux love, S videtur legisse xal το σύκ i. per 3 articulum exprimens ut saepius. 17) κάλιν — άκθρωπος, post hoc om scriba (certo) oppositum οὐκ ἔστι πᾶς ἀνθρωπος. 19) ὁ ἀὐτὸς λόγος, sic S sine ἔστιν contra add Bas. Pac. 23) *Librar quae primo negligentius scripserat mox emendatiora repetens delere oblitus est. Uncis inclusi. 24) κατά το στοιγούν, κατά om S, cum τὸ στοιχούν deinceps falso ratus consensum significare per coals. daret. Nempe στοιχείν τινι est consentire sive assentiri. - Pro έξει antea S pr έχει, - λέγε, scriba oblitus est in fine versus rank post isk quod insere. 25) ή τῷ ἀνθρώπφ. Hic et 30 τῷ δικαίψ cum codd. Haec vera lectio, quamvis repudiet Waitzius I p. 845. Vide Prantl, Gesch. d. Log. I p. 150. A. 211. Quae de tabula dicit Prantl, ea certissima equidem puto. Ac ne discrepat quidem tabulae series ab ordine in contextu proposito, dummodo a dextra supra ad sinistram infra pergens comparationem instituas. Itaque ούτω τέτακται ad praecedentia refero. — προσκείσεται, h. l. et 30 suspicor S legisse πρόσκειται, quamvis certum non sit, cum n; καὶ ἡ ἀπόφασις, scribse debetur plural. wiwsask

19 b 26) воти, S add тайта male - voouuer, S sic contra C. 30) прооткевости, πρόσκειται ante ταῦτα cum n; et cum βab ,adjacet'. 31) είρηται, sic Waitz. cum Io. Philop. et βab dictum est' contra codd qui λίγεται. Veri simile est S quoque είρηται legisse κίμοκ enim = είρηται etiam 20 b 26; at κίμοκου = λεγομένη 20° 27, ut certus usus fert. 31)* Heic Ac pr et del scriba. 33) τούτου om S cum n. 36) συναληθεύειν, quid legerit S dubium. Si morem usitatissimum vertendi sequeris apud nostrum, lege nashran, non neshran ut sit συναληθεύειν, contra B n k. 37) ἀντίπεωται, S add ἀλλήλαις cum de uf contra β. — Post hoc sequitur tabula cum ea quae est ap. Waitz. I p. 348 consentiens cf. Prantl. I, IV adn. 235 p. 163 sq. inserta sunt: οὐ πος ἀνθρωπος οὐ θεός — πῶς ἀνθρωπος οὐ θεός quae Monophysitarum et Nestorianorum dissensum exprimunt. 37) αλλαι δί = hranja9 statum absolutum puto, scriba om ribbûj. Dein δύο om S cum An αβ cf. Waitz. p. 348 contra B etc. 38) Mox προστεθέντος, sic S praebere puto propter 🗫 praecedens, cum 🛚 A B d, quamquam ne expectabam quidem Syrum talem locum recte intellexisse. 20 a 2) ἔσονται, 20 18. 19, 20 3 etc). Mox προσχρώμεναι, 8 pr χρώμεναι cum A C d fn (προσχρ. esset Ceterum nescio quidem, quid sibi spor hic velit.

عمل معلم معلمه الم المعرب محالم المعلم محسلم عل سلم بهم حد بهم حدد مد سعدت بحاد مسعد محدد المراجة فه دميهما معلمه معلم مدر مليع حل ا د مدر مدر ما ده مدر مل ما مزوعه . مرابع ها ما مرابع مرابع ما مرابع مرابع ما مرابع مرابع ما مرابع مرابع ما مرابع مرابع ما مرابع ما مرابع ما مرابع ما مرابع ما مرابع ما مرابع مرابع ما مرابع ما مرابع ما مرابع مرابع مرابع مرابع ما مرابع مرابع ما مرابع مرابع ما مرابع ما مرابع مرابع مرابع مرابع مرابع مرابع م وطرع معافية والمعاصف والمعاصف والمعافدة المعافدة ल्यावन वी . के के के के किवल स्थानी केवल त्या के معمودهم. محلم معمدم موليم. مدمدم مم بحر صدم. سليم וואפנים. בבת מו דבל: סמי האפלא עד . סלא בבת אעונא השבילה השומש משב ב שמה הצות הציומצים האושה "מאפספתא נבבד. מלון שבול אונינילא אבונא המלון והם تداماة صعير المحللة بر بمعمد المام مناه محمد المدارة عاده דבל עובולה והשלה הולים . מי הרצוה בא האפלה עדה السمعية الاصها بمعويين علم بجا محلم الما يدون المام ال الممحلي وهلم سقم حرح، وبمي محمد له عل سمله البعدادة . مامة سموله سريم المعالم . نقط الم صلي . لفد خي المد المعالم משלה בינשא וא העםאה. מה האפלא עד אטלסמע בינש א והמשל . למם הין "העה בוצא והמשי . מם הלשמבלי . הל בין העל . הממש בעי . זעם בעור . המשו הל הצון בשמלה באפספתא עבה 3 (ביניא). האפ מלאפאמא עבה ביניא.

Propter (πολ.) πον πον που (πολ.) Επενικό του μαίνει ετ βαδίζει pr S contra C k d f n u βαδ, infinitum enim Graecum per imperfectum Syr. exprimit ubique. 5) εἰ τοὶ ἔστι, ὡς ἀν εἰ = π κορο πατενο. Dein S pr τῷ ἴστι. με enim = προσ in προσετίθετο, sic enim videtur legisse προσήπτετο. Lectiones utique perversae. 10) ὅτι καθόλου, καθόλου τοῦ ὄνόματος ut 20α 14 contra codd. 12) μὴ καθόλου, S add καθόλου, καθόλου τοῦ ὄνόματος ut 20α 14 contra codd. 12) μὴ καθόλου, S add καθόλου, facilioris intelligentiae gratia cf A e qui εἶναι add. 13) ἡ μηδεὶς, S pr καὶ τὸ μηδεὶς cf C e u qui ἡ τὸ μήδεὶς; sic forte legit — ποχ ἡ ὅτι, S pr ἡ ὅτι καὶ. 14) ἡ κατάφασιν ἡ ἀπόφασιν, S pr καταφήσειεν ἡ ἀποφήσειεν cum e, si pro a facile corrigis ακ. — prius ἡ οπ S. 14) τὰ δὶ ἀλλα, S pr τὰ οὖν (vel δὴ?) ἄλλα cum edd. Bas, Pac.; et βαδ qui ,ergo et caetera. — τὰ ἀντὰ, μασπ κιμακ — ταῦτα — ταῦτα cum n. 18) οὖτε ἀληθεῖς, καὶ ἡτι τες, ἔστι οπ S, scribae culpâ? pro των διακ 24) ὅτι καὶ, sic S pr cum Bβ Waitz. I p. 850 contra An cf 25. Μοχ ἐπὶ μὸν, μὸν οπ cum ed. Bas. contra codd.

~ rin outions ~ . reside outions rin , por works 80. 25 سمعت على ملم وم دليتهم. ١١٥٠ لم عزيزم بود ودي دودهم שלאבוא ביניא זו אפסף. זאי איבן אלי בל כוצא سمعه. له مل مزم دزمه له سمعه. ١٥٠٠ له ويله. אלא מים הבל כיוצא איוא מבעביי . שייאי . מהא הן אמלינים ב ٥٥ وه وي فهد المحمد فهد المن فهد معمدلما المدر الم المراجع المحتمد حاه . معنى مل كم بديهم بلاقمعل ماعم محمقه مل והשא איני אפספ דלא שביאי הלא כלא "ל משאכין المسلمين عد لي مسلمين دوليد لية مسيد دوية من المديل محمومه . فه دم دمخة لم خويم . لم حدم علمة جم ١٥ 35 and par بعادة *[ا دونعيم . ال عليه درية على عن معز مدر من ويل . אנחם הכבות לא כללסמפ. כשבה או הי האלסמי בל الم دوندم المعمد ملم محدم وعدم لسدم مر صلم . ملم ים ב השם בל שה או לשה בל שם השם ים בים הבל. ما من المعام المناء المن المناء المنا שני בד מי בשמר בא ו בד משופאים די בקומשובי שבימא مخلی، بهد حد سد محدهددر، دیمه سدد. سه سه בי שלה השל כיום ועל בע מולה לש השל הל הצים דין יאווי שלא אפטפשים שבים אלא אלמטים ו בעדא יעדא . تنف فتر لية المن وزيع المهام . محمد منطيق . فد الله ود בת במוד ביושה מב דן השל ביושה | תודה היושם דמב בה ישב לא אולים . למה ואול שודא בדוצא . משמא אפספשים . תן משת תלום הם מת . תומש תצום תל משת תלו שה מת שוהוא בוצא אלא מי האשולא כל אתלים אפספשם . דמי

באספת בלא בלוצא עסודא. שב דין אעולאי. דישב דאושספתב ك سهب حزيد حدم هقم لمةلم وسيه حد هدل resultand who was a selfor. For as me man or 1000 מד היוצים לב זוו היו דוו היו בל מציאה מס לם פעציאה של מד. בשמבה נעבד אם אפספנא. אניים דלם עד בגב אשלפש . שם גובן שלא וו י בילובב . בא אולים בלא שנא. מבא אפספשש .אבל דער היא הוא לוא היא העוד לים אפספשאר הבלם . הא שה נמסח השובל. לא היו נמסח שה בבוב בין מלין. האיץ مندر. دونعه حدة مماهمه. مسملي ماه تند وكليم. ١٠ יו דין שבי דין מדין ביוצאי. מדין 18 מים דוכמולאי. לם עד "וכדיק. מציי בות הלמ של מבים משמלם שבה של מלם ביבים ملمعمع المتعامل بحر سدي ملك ومن المرام علم معمد المرامة האמשות הלה בלה שו שו של השות הלם האלותום apprile . La ment sept secon september septemb Mondain white age of and and minder to This care of the seight of the care of the محديد مله عبر سد حميمة عمد حل بد صليه. مد مد صيعه عل سه محمولة لي ، مه سه عل محته محمولة لي .

20 b 8) το ούκ έστιν ανθρωπος λευκός S pr η το ούκ έστιν ού λευκός ανθρωπος (= ix μεταθέσεως αντίφασις) itaque affirmatio έστιν ου λευκός ανθρωπος ut S pr. 9) hae lectiones aliquam rationem haberent, si liceret liberius dio ad affirmationes referre, quod fortasse vel auctor codicis Graeci vel Syrus meditabatur. Equidem istam conclusionem quam Waitzius praebet ne magis quidem ab Aristotele profectam iudico. Cf. codd. Grr. varietatem. 10) ότι S post ρηματος pos, ut melius intellegeretur. 14) έκ. τ. π. δηλούμενον, S pr έκ. τ. π. συγκείμενον = - 15 cum α ι Ammon. perih. f. 157b sqq., βab om utrumque. Praefero συγκείμουου. - 17. 18) ἀλλά usque έκ τούτων. haec post ήμερον = menaha om S. Restitue! 18) του λευκού και του ανθρώπου, bis om S cum n του; mox pr ante βαδίζειν. (Differt ab n 20 b 16 qui εν ονομα ή pro ονομα εν ή. 19) ουχ εν, S pr ουχ εν τι, add ב contra codd. 22) ή ἐρώτησις ή διαλεκτική, S perperam intellexit. Vertit pessime ή ante διαλεκτική pro accipiens = Komi . Dein omnia intacta reliquit. Syriace igitur vix sensus extorqueatur. Cave autem ne com eiicias e contextu. 22) wie oja ribbaj delend. videtur. 24) Negligenter librar cum deberet literis mandare verba translata ή δε πρότασις αντιφάσεως μιᾶς μόριον, haec quidem omisit, repetivit autem quae modo praecesserunt iis similia. Desunt igitur restituenda haec: 🗪 🗘 🖎 🚓 איזי אליוור שנששעורן sive אלים מואר cum C. 25) post דמידם S add η πολλά καθ' ένος κατηγορείται η εν κατά πολλών κατηγορείται, quam glossam puto a librario insertam.

الم حلالمص حلموسور بمدسة الم مرسم المحلم وصفيا subsect some some to be the six tobuse جنع ماس مريد عدد معموسهم مرغب مراهم بعد جر بمرابعهم . مراب الم الم المن المناب المن ه و و و مرود من الم من الم من المرك المن المنافع المن المنافع er apier menes als als reises is حلمولته. حسم دب له. حمد هدنده مل دورده له عزية الماحدة: موزعيه سمعي موزعهم المارية בד al דות אבעד בושה . היושה העשיה ocius . השור בעל של הוא "ל ود داه محمد مركب ا مصعوم لحد، مين حل وعد مديد من من בנחן שלילאי והם המשמא שב האבעה מלמשם. "במשם ביא عدية مهم على حابع المناع المناع عام المام העם באם סמי גבל יי אומים העם יי סמב בגם היים אומים העם או בגם manif. want water action and the city. "action abitu فسطيع يسرء لمعمد مصدر ملاغ سننه محدية محلاة و عادة و تصبح المال محقعه المحقوم و مديرة ومعرفه عصبة والمادة הא היא היא היא הנשמע אמבינן מצא . בין שלען הא ومراعم معل علم والمعمد والموطوع ما معل من صور الم المحاسبة والمعام مع علمهد ور علمهد ، مم مسورت عل אינישר יין דאיץ איבן. בינשא יים אילסקי מדבם שבביא.

21 10 72 ml . _ amit is KEIL . Kieners Kian | In al Klar לם השלימה ב שלא הן אומם העובדא מבשמול אליל הנאמים. בובר. בוא מואסמת שבוא מונים שו מו מובר. בעניא riaman riam mader the est remains and its Man wir . derives was resert who agree . su": فاعدة منافسات : سامة حله . محمل ال محديد في ما . مدانة فساخه مام . مرتب ما الم سان الم المام الم العزيم سمله مازي بالاز سانه من حدويه الم المانية وكالم مسمله. عزيزهم دم سمين والان علامة والمحدد ال محمر مصبلهمية . دميه ميم . لحدم دنيم دنيم و(مدم מינים). אם לבבת שבוא ביוצא שבוא ו בבלוכן בין . אלא 10 all מינים न्यान्यक स्ता हमा हमा अवस्त कार्यः क्ष्म "हम किकार محمر سمل لصلم مدمعه سرام عنزيم سام عزيم ملك ويلك . השום אינין לביצא המינים ביניצא וארבי: אובלב הן הלו יו אילססב "במי מפלובן שלילא . אם אוכלב ליי האולסמב כמי معلوم لے عزیزی محمد محمد بخر دلے سامصد دھ . ا שוב של בי האבו האסמה | שמנים האסמה מובה . מי ביום esty. The cert grapeme. In the chief estatist. "Exhance it nowison in whome. Intome " si edyly. Alx la rem o lam. rehafis. I norigon فهد مسلموهد. محجم حملته ملكنونهم ولم يمل

21 a 11) τῷ αὐτῷ, S add ἔστι syrissans opinor. 12) ἔσται, S leg ἔστι cum E A C K. 13^α) μουσικόν λευκόν, S καl λευκόν parum bene; sed 13^β) pro sequenti altero το μουσ. λευκόν, S optime pr xal (= etiam) λευκόν. 14) το λευκόν μουσικόν εν τι, sic S sine τι cf. 20b 16. 19, contra B xal inserentem. 810, sic S contra G k qui 81071. 16) 810, S 330; sed a referendum ad sequens 📥 ut sit ούτε. 17) ὁ ἄνθρ. ἄνθρωπος, alterum ἄνθρωπος om S cum B f et a; et ne desideratur quidem, dummodo animo repetas πολλάκις. Dein pessime intellexit lectionem cod. Graeci ita: 🤺 (sic enim corrige art pro a orto ex antecedenti) δίπουν έν. ὑπάρχει. 18) τὸ ζῶον καὶ τὸ δίπουν, S καὶ τὸ δίπουν καὶ τὸ ζῶον cf. n. 20) ἄνθρωπον η, S ante η repetit τινά ἄνθρωπον, scribae culpa; itaque uncis inclusi. Dein bene cum Waitzio legit τινά λευκόν άνθρωπον λευκόν cum n contra optimos codd. 21) των αντικειμένων, S legit των δη αντικ. cet verisimiliter. 22) ω επεται, S οίς επεται cum e. 24) ἐνυπάρχη = το στοδικ. – ἀληθίς male cum ed. Bas. 24β, μέν om 8. 25) όταν δὲ μή, expr male ή όταν μὸν μή. rem parum perspexisse visus. 26) καὶ ἐστιν η ου; και om S, scribaene culpa? 27) κατηγορείται του Όμήρου το έστιν, S κατηγορείται (το) έστι του Όμηρου το έστιν. Modo acocourt eiicias, sanus locus nam ailocus pro Libra ut saepius, v. mox. Istud fortasse iam e codice Graeco, ubi varia lectio superscripta versui fuit (scil: το έστι τοῦ n) in textum a Syro receptum est.

بض مطاع، مخمصه ملع بض

وهمم الماديم: المانهلي والهموم حل والمحمد الله المثل المثل

Fragmentum versionis Georgianae w salva roche control control roche cont

^{21° 29)} ἐναντιότης, S καιμάσιου corrige καιμάσιου sive καιμάσιου 32) ἐσται, hoc nisi per και expressit, cum n om S. — ὅτι δοξαστόν, δοξαστώς vertit cf. me ad 16° 23 p. 7. 33) δόξα γὰρ αὐτοῦ, καιμάσιος το καιμάσιος το πολίμας propter masc. praec. = δόξα γὰρ πιρὶ αὐτοῦ. Μοχ αὐτοῦ ἐστὶν, S οὐχ ἰστιν ὅτι contra B, edd. priorτ. et Waitz. cum A C d n. 34) usque ad 37) iam recensui p. 13. 38) αὐται ἀλλήλαις, ad συμπλεχομένων referens eocum coniunxit. αὖται νοςὶ ὅσαι, quam per solum π expressit, praeposuit. 39) οἶον τοῦ, pro τοῦ καὶ sine π, quod om scriba cf. 21° 2. 21° 4) ἡ κατάφ., S ἢ ἡ κατάφασις ν. mox.

درسميم "له صعب الم لحصد لمرليدسيد المخزيم الم حيده דע שמשעה סגלא שותםם . בשמשת הלוזם . שמשעה व्यक्तिकवर.) अस्म कराम । त्य क्रिकट क्रिक्सिक अर्जा व वाड דין ביחי דאימסשר . מדלא אימסשר . מבאון ל דיחר דאימסשר و كه حدمه و مد يود خدم ماه فه وسلك والمحمد תל משחשה ב בשום הבישו השול ב ובכתו בשחלים בינשה אתם הלות ים עלה ישלה משר משר משר בינש בבת משולה הואכן. הבינה במליי מו בינה הבמליי אשלםשב. בבתן אם שבסל בבונסף. סומב ובבצבוא המשמא. | 10 11 11 KLI so ala rocco KLI reserva so . onder 11 casast 10 . תובצה המשמה הבי הים בב שב הבים הלו המשמה הבו שב הבצבה. ولمصمه مدله لمصمه . مل ينغ وصعم وبلموسم ، من ويصلي . مداعه بما مداء مهدم صعده محالمه بم دول دهامه حعميد اله حمارم فحدد حديم عاميد بالمصمة محمدهم 21 b 15 محادة المعدية الما مدين المالية محادة الما 15 ما 15 ". als is smale , known Kl KlK . Kupudes Kindu שה המשפח השבבות בה היה הלוא הל הלושמח הלשמחה הים המצבשה הלא השמח. "ב שהא אפספ אלים הי בוצא בי בי ראשה אבש העושמשה . הצורש מים אב סמד מה . הואם 21 b 20 . שמשה בה בושם ב אונים || הכנים ב השמשה אב בשמב 20 אונים किया राज्येक कार्य कार्या कार्या कार्या कार्या कर्या

21 b 5) at de route outus, hoc non vertit S, sed facilioris intelligentiae caussa ita circumscripsit: εί δε [μη] ουτως δετ λαμβάνειν την αντίφασιν, λέγω δε κατά το είναι και μιη είναι, deinde και όσοις usque προστίθεται. Haec autem omnia ita quidem iteravit librarius (an ipse translator?) ut recte illud un omitteret (= ala), deinde pro bono οφ, φβ poneret non quadrans ad sq. secondo . Paraphrasis autem illa e commentario Graeco ducta videtur. S rem sat intellexit. 8) έσται, S ίστι cum βαδια, item 11) ubi βab ,est' minus bene. 14) λόγος δὶ, και καίστα add α ; λόγος = ratio NB. 15) ਕਹਾਂ ਹੈ, S cum + To ਕਹਾਂ ਹੈ (cf. e To ਕਹਾਂ ਹੈ ਕਹਾਂ ਹੈ) non male; sed xal om fortasse scriba. *) sic suprascriptum voci quae fuit in exemplari quod scriba descripsit. 14) κατά τοῦ αὐτοῦ, post om S ἀληθεύεσ θαι = neshran scribae culpa in fine versus. 19) S cum n inserit αυτη ita collocatis verbis: του δυνατόν είναι το δυνατον μη είναι, αυτη αποφ. έστι. 20) και κατά του αυτου, και om S cum e df - sed librarii culpă? in fin. vers. — mox β η μη, S pr π accest certe non errore translatoris, sed scribae, cuius obtutus aberrans in sequenti linea positum 3 contr tetigit. Neque enim constructio Syriaca ad hoc bene quadraret. Restitue igitur A orreferendum ad Local

אפה דמים דמשביא הלשמחי. מים דלא מצביצא הלשמאיי. מים בד יום דים בלאה . מכל יום דבים הלשמח . מאפספים ביו وه والا وصدي بوالم مركم مركم والم المراجع المر الج. هده دم . حل فد دمجم ممله معد فد دله معدمه. השמשה הלאם בששלבה שב הלים לבה הצובה בעל הכסם المنقعة . من من معدية معتدي من بخ سانة . مناهم المناهم تم حابع معمله معندي في بي معمله معلى مدلك معمله مدلي المعملة העבשה השובה הה הש המשבות . ממם המשבה. مد ماه من منافعه بمعنوس المعنوب معنوس المعنومة المعنوب المعنو ביה בדיבה אל בים של אליבשים . של ים בבבנים בקשמח השבוא המשמח . "משב דין דלא משבוא המשמח אפספ. ف والم معديد وله مد المد والمديد والمديد والمديد المديد ال ود و و و المراج و الم הבה ההאה על אולים האוניה של הואי שבי ההאה שבי الله والمعلم والمعلم والمعلم المعلم המשבשה הלמשה. בשב הלא השבשה הלמשחה. בוא משכלם מ حلمت دو حلمت معتب سمسه الممال بين مله وم ार्थक । त्राच्या होता त्राच्या त्राच्या त्राच्या त्राच्या । क्षाच्या विकास त्राच्या विकास त्राच्या ।

21 b 23) sivat, tantum S contra Ckf sab, cum optt. codd. 25) 83, om S cum ed. Bas. 26) ὁμοιοτρόπως, nescio cur literae o suprascripserit a scriba. αναγκαίου το και άδυνάτου, S add bis έπι του. 28) ουτως, S pr ουτως και = sic etiam. 30) προσθίσεις, S add cum f elol interpungens ante το δδ. — διορίζουσαι β, add το αληθές καὶ το ψεύδος, quam glossam puto. 32) όμοίως αύται, S όμοίως καὶ αύται αί αντιφάσεις e glossemate Graeco deprompta. Pro αντιφάσεις rectum erat προσθέσεις. 34) S haec ita: καὶ τὸ [sic pro τοῦ] δὲ οὐ δυνατὸν εἶναι ἀπόφασις, τὸ οὐ δυνατὸν εἶναι (sic) άλλ' ούχι το δυνατόν μή είναι. διο και άκολουθείν αν άλλήλαις δόξαιεν vel δόξειαν (plural. sic) το δυνατον είναι και το δυνατον μή είναι. Censeo Syrum haec Graece legisse ita, ut ου post και το δε librarius aliquis intruserit calami lapsu. Porro το et τοῦ saepissime commutantur. Tum igitur aptus efficitur sensus. Quid vero Aristoteli, aut qui hunc librum elucubravit, tribuendum, definire non ausim. Certo ἀλλ' οὐχί elyat retinendum censeo, sive ad lectionem cod. Syri sive C adaptetur. Bene cum C plur. 3/Estav. Ceterum nimia brevitas ne propria quidem Aristotelis mihi videtur. — Quae post αλλήλαις add S, praecedentia affirmant, sed languent cum sequentibus comparata. Consentiunt paene Ckefnu. 36) αλλά, S pr το δυνατόν είναι δυνατόν μη είναι. a'Ada' cf. Akefn. 22° 1) ribbûj a scriba omissum appone; femininum enim.

ששבלסמל. באת בה בה בה בה בה ההים. הים. הים אוב. الله مام معمومه . له فه د در مسلم مل مناهد الله فاد الم بحر مسعد معلمة . وهذ وم وجر مسد ولم المصمر . "فد הלש בין אנושא הלש מש מו מו מהקים דלם משבעא הלשמא. 1 12 בינו al the second the second of the second second exacts shough. The sace star the saces " reliand אבנא האלאושיום. שב הלשמא מהלא לשמא. והם הנללמשב مهم صلم دهتم . لمل دم ماهمه "اهلم دخدد . دد مد שם האישספים ברשולסים אבעה של בשם . | הלים לב הם הנשבה 10 att «المركة المعدم والمعالم ومركة المعدم مععمه ما مل محمد ما محرصه ما محمد ما م حربهما لك معرب بمليهم عذبته للم عذبته . 13 "مصقهم الم صحافة عقم . عد صديم حدة فقدم . الله و المعديم والمود والمستماد في ورجاء والمستماد وهدم عند في موجه والمرابع الله محمديد مفهد مفد لك مع بمليمة مفهمة. لفد مرا דוכב בעלה הלא המשא ולא המשא הלא המשאה שב על הב المن المصمة من وقد والم المعدية والم المصمة المناه דין דלה משבים הלשמח. מלא ביל הלשמח. משב הכין אינוא מבעה הלא השמא. בלא השמא ולא השפטה בלא אינוא שב 20 בינו היה אלא האשמא . השב דלם בשביא דלא אשמא האשלא היה مر ۱۱۱۰ معدى بحصهمدنى . من به تعدى مالم بعد المسلم وه

22 a 2) αμα, postea έπι usque αληθεύονται om S, cum n consentiens, ut saepe. έπὶ τοῦ αὐτοῦ om βab. Neque enim caetera desidero. 3) ὁμοίως δὶ, δὶ om S. ἀναγαστον בוסבי. אנסבי אונים: Scriba falso interpunxit; translator certe scripsit . ciadar. 6) un elvat, S ciadar add. 7) rov di, S ut saepe ro di; quod puto translatorem male legisse. Deinβ post μή είναι scriba apodosin om ita restituendam രതർ പ്രയാത വ പ്രാം തം. 8) xal xa96\lou di, om di S, servat xal contra n. 9) δεί τιθέναι, 8 Δωασίους απι. Itaque προστιθέναι legit male; προσ Θέσεις enim το αδύνατον etc. 10) ταύτα ποιούντα, sensum recte assecutus vertit; sed constructionem mutans acsi Graece esset postremo συντάττοντας. 11) ταύτας είναι in fine posuit sententiae; pro φάσεις leg. αντιθέσεις. Scriba autem, ut interpunctio docet, paullo aliter verba intellexit. Deinde usque ad oun brosgomeror sententias per nel coniunxit S. 14) al axolou9/osec, al non expr S cf. C. - Vertit dein, acei esset τιθέμεναι. — τῷ μὲν γὰρ, S μὲν om. 16) 🖒 🛥 noster corrigendus? 📥 📸 item 17? sed cf. 22 b 1. 17) και Ινδεχομένω, S η = OK sed scribae errore ex K praecedenti κασικ ortum; restitue α . 19) το ἀναγκαΐον μη είναι, . και και και κασο κα pro κασο καπ 22) λε της ύπογραφης ώς etc, S pr: λε των ύπογραφων τό λεγόμενον., sic etiam mg. Bas. Cas. Tabula deinceps disposita ut apud Waitz. in contextu.

הצבעה הלשמה או הצבעה הלשמה.
The state of the s
רששאה הלששאה. האששאה הלששאה
. त्रिक्रकेत त्राप्य वो लिक्रकेत त्राप्य हिक्किका.
ا مخ مسعد دوسمه دراء مسر جه حل
. त्वक त्या त्याच्या त्या
ה הלש א הלא הבא הלא הלא הלא הלא הלא הלא הלא הלא הלא הל
. त्रकार तीत क्षा वा वा वा विकार का नि
الم جر مسعد الله معمله المحاسد المعملات المعملات المعلمة المعل

معدده الدمهم ما بحم معرام بي محمده المعدد المصمة ممرام بين محمد والمرام والمصمة والمصمة والمصمة والمصمة والمرام والم والم والمرام والمرام والمرام والمرام والمرام والمرام والمرام والم דין שמסבלאשל . אי מבין מי בג מי מבטדבא . אם מי דיבן האשמה. אניי פי לא אפספ נפשא. אנונו "ניין הפאוא נבה. השבבה מל וו¹³ המשפא הלשב הלא סמואר הגם . תושמשה מה משבעה המשמח . מם בא של בש המשמח ומשבה אלבואה האשטא וא בין אלבולה האשטא. שב השבולה שב. مل من من من المرامة والمصمة عدم المن ومعددة المنافعي ميك ويلتي و ملع وم مدم المسود والمنافع ومساناه محمل محمد محمد عن المعمد محمد المعمد المع בשבעדה המשמח. || מהלה משמח. דעוץ דעלה המשמה יים מדלה 12 מנש المصطه الم محدث المؤالمس عند منه الله من الله من المراكم لم محصم. موه لفء وحديد ومصم حل معرباري سعت فد له معديد ده معديد مر بمايد الله الله الله الله المعدد عدد عدد

«ويعق منه مهد مهدم مهم المسلم مهم المسلم مهم المسلم المس

ולמטאה השבש ונים by exercise repeats. له حب ملاهمه. המשאז הלכש له معتبه داههه. الم معديدة والمصم me the book. مصه سلء سسم سا . त्रकके त्या त्रक्रक त्य معصم ساء مسعد له حبه وله المهمة. יששא ילו הנכש مهصم ملء مسعد ما مل معصم حلء معصم ما പ്പാരു ചാ المصطبع مسلح حل

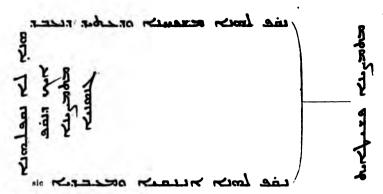
10

22 b 27) ἀκολουθοῦσί τε, τε pr S contra Cd nu del A — β) ἀντιφάσεις S ἀντιθέσεις vide ad 22 a 39. 28) τιθεμένων, S add λωλλ ac si esset ὑποτιθεμένων, neque arbitror eum hoc legisse. Quae sequitur tabula bene instituta videtur commentatoribus deberi Graecis. Proponitur etiam ab Argyropulo in versione periherm. p. 78. Cf. Iul. Pacium. 30) εἶ τε γὰρ, S expr εἶ γὰρ sine τε = α ut 27. — ἀκολουθήσει = των με 22 b 12 al. 32) ἄπερ ἄμφω S, ἄπερ non expr, add antea κλκ = δὲ cum n. 33) εἶναι . ἀλλὰ, sic S contra C. 36) ἡ εἶναι, S om. 39) Hic inserta est tabula a logico aliquo deducta ex Arist. perih. 23 a 7 seqq. Proponit autem, quae Waitzius adnotavit ad 23 a 11 p. 363, ita:

Ἐνδεχόμενον άπλῶς < ἀκολουθεῖ τῷ δυνατῷ καὶ ὁ ἐνεργήσειεν ἄν τοῦτο οὐκ ἀκολουθεῖ τῷ ἀναγκαίῳ καὶ ἐνεργείῳ ἐκείνῳ.

Ceterum Canal correctum lege Canal . — Locus tabulae non aptus in fine paginae.

Digitized by Google

الله في معدل معم حلام. صد مده مده مده المعدية المعدد المع 1 معهمقدلتم. صلح بيم ولله حلله. الله عليهم ومحمدتي. ووقد و و الما معدمه والمعسم والما و المام مسونته و والمام دمقهر . معسم وخم صعيل . مجم صلم محسله له محلته. معسد مال دلمه دلم وحقس مالم مدم خر *حللسدم השני בש בה כמו באורא היו ליי בי מו בשני אול בי בי מו בישור ביבי الاس مام المناعدة والمرابع ما بصعبه فدل من عمد בן דבילים . אישי שם דאישםשי בבבבננומא. דאישי איבן. משבעה דעומלי בל דוכותלי . בים משי בצבעה דעומה בל "מש האשלמשה בדעבונה אה מום הבת המלאמן "משבעה" ويصطه . مولك والمعالمة والمربع المربع مراء والمعالمة والمواد والمعالمة والمع ور والمراب ولل وحور والمراب وهدم بخر علا بور علا والمرابعة طبية تصمي سمعهم سكاء . المنطب مع العزيد لحصدة השבבה השבשה בשמה לב שבעל השבעה בשבעה לא שלילה

23 * 1) δυνάμεις, S om post Lace — ἐναντίων. 3) μέντοι, S Lace — Αλ οῦν. Inconstantia vertendi? Alias enim μέντοι — Κ sive — Τ.

4) δίξασθαι, om S cum n. *) Hic κισοκ scripsit et delevit scriba. 9) ὅτι ηδη, και μου pro και μου . Aliter 14 ubi βαδίζον ήδη — και αραπου αραπου αραπου αναπου είναι τοις ἀχινήτοις, haec om S calami lapsu. 13) ἀληθος, S vertit ac si legisset ἀληθοῖς. 13β) το μη αδύνατον, S ut est varia lectio ap. Ammon. fol. 195b legit το δυνατόν είναι. Continuo η το βαδίζειν η το βαδίζον ήδη, το ἐνεργοῦν και (το) βαδιστικόν. Haec mire corrupta cum genuinis miscuunt. De το ἐνεργοῦν vide B G.

ور ورد و الله المعلى ا

Pr et ruer repasser et descrip rip et descrip repasser repasser repasser repasser repasser repasser repasser repasser.

عممه وسحعه والمالي والعماض.

to ar . encesard to whit whilsand : xix 14

Fragmentum versionis Georgianae w ما بالمحموم ومحافظات المحموم المحمو

23° 15) το μεν οῦν, S καὶ τὸ cet. e suo arbitrio S add. 18) ἐτὴ, om S. 19) Scriba om π sive ante quod restituend. 21) ἐκ τῶν, ἐκ non leg S. Alioquin ne vertisset quidem τῶν cum π quod post praepositionem non quadraret. 23) ἐνέργειαὶ, S pr καὶ ἐνέργειαι e Syri scribae falsa intelligentia ortum. 24) μετὰ δυνάμεως, δυνάμεων aut male leg, aut scriba ribbûj perperam pos. Mox τῆ, α om S non male. 25) ἐνέργειαὶ, S legit ἐνεργεία. *) De tabula vide Pacium et comm. Grr. — Recensum ineuntis cap. 14 supra dedi p. 13.

Digitized by Google

123 v

لملهمس وصعدتم لحمدته في ممنون ولا دوريم المعلم ملاوهد. لغوه المعلم سد حنوبه المعمد مفد المعلم دويع مهموهد لفد والاعتام خولم مهموهد مرمح المعمد المع المنافه والمعمد المسلم المسام مريمه وهام والمراب والمراب والمراب والمراب المراب والمراب والمراب المراب والمراب والمر همودله عمديه شه وهمودله . وبهر مرد ودل ديريم المعمر الفد وعد حزمه خمام المام والمام والمام المام ملاء المام ملاء المام الما جم مسعد حق حدمه من المعرب المعرب المعرب علم المعاد من وود وودد العصورية معموداته معموس . مله على المعلمة المعمودة معمدلللم بالم محمد شد ومحدثه وورد والمام Kir . relace socker rely , remark . jiji remar remar فه دسم المعلق من من من من من المالية معمود المالية م אבינים דין שפנים. אש שמבשה בבק צונים. בלבה. לבה. عدد الله بعد الله المحدد المعدد الم ap Like . In washer agund riser! I have us همودله. فه صدل تحصيه بعدز لعدقيه هموقله محمة المستحبر . حباء معمد المستحبر المراجع المراجع المستحبر المراجع ال حدد بين حدد معانة محالي ما المحالي المحالي المحالي المحالي المحالية المحالي «كلح مطعقمه عيد مطعقمه، عضه ما محامه . عصمهد» حمالك دشد وهمودلمه المرام ليهم مرية مرامه بخر דשם בש הל הל היא השולם בים לבא השם בים היא העו سنزيم. شه ولا محمد ما محمد من وسمام و المام محمد المام محمد المام محمد المام محمد المام ال אויו בא בעד העד וגם הושוב . בעד המצבוון האולם שר عنه والمراع من عصما حداء المحد حله منه منه منه وعلم منه وعلم المراع منه وعلم المراع ال moden. Els ap Lis bimos. acrs "Execut oil

23 b 13) ή ἀπάτη, ribbůj, quod librar add, dele. 14) Hic vel scriba negligentissimus, vel potius translator: Pro èx expr. εί = num = της nisi postea èx per (pro το quod in textu) expressit. Sed potius δὶ cum μὶν commutavit ut saepius. καὶ οὐ κακόν, καὶ ου perperam (librarius?).

IV.

· अ स्टर्भटाविक स्मायकि हास्वाहित स्वीद्धां स्ट्रियां अ

1 المناب المنعى أولا ان نصع ما الاسم وما الكليمة ثمّ بعد ذلك ما هو الايجاب والسَلَب والتحكم والقول .. فنقول أ.. ان ما يُخْرَج بالصوت دال على الاثار التى في النفس. وما يُكْتَب دليل على ما يُخْرَج بالصوت. وكما ان الكتاب ليس في النفس. وما يُكْتَب دليل على ما يُخْرَج بالصوت. وكما ان الكتاب ليس ما تُخْرَج بالصوت دليل عليها اولا وهي واحده للْجَمِيع أَعْنِي اثار النفسة ما تُخْرَج بالصوت دليل عليها اولا وهي واحده للْجَمِيع أَعْنِي اثار النفسة وكدلك الاشيا التي هذه أَمْثِلَه لها وهي الامور فأنها ايضا واحده باعيانها والقول في هذا قد قيل حيث الكلام في النفس اد كان ذلك من حقّ والقول في هذا قد قيل حيث الكلام في النفس وقت ما من غير صلى من عير صلى من النفس وقت ما من غير صلى الاصوات اخر القد قد يَحْصُل المعنى في النفس وقت ما من غير صلى الاصوات اخر القد قد يَحْصُل المعنى في النفس وقت ما من غير صلى الاصوات اخر القد قد يَكْحَقه احدهما ضرورة فكذلك في الاصوات النه قد يَلْحَقه احدهما ضرورة فكذلك في الاصوات الحداد النها عني الاصوات الحداد الكفار المعنى في النفس وقد فكذلك في الاصوات المعنى في المعنى في المعنى في الاصوات المعنى في المعنى في النفس وقد فكذلك في الاصوات المعنى في المعنى في النفس وقد فكذلك في الاصوات المعنى في المعنى في المعنى في الاصوات المعنى في الاصوات المعنى في المعنى في الاصوات المعنى في الاصوات المعنى في الاصوات المعنى في المعنى في الديل المعنى في الاصوات المعنى في الاصوات المعنى في المعن في المعنى في المعن في الاصوات المعنى في المعنى في المعنى في المعن في المعن في الاصوات المعنى في المعنى في المعن في المعنى في المعن في

Fragmentum hoc versionis libri supl ipunveiae Arabicae ideo exhibui, quod et videtur dependere e versione x et demonstrat quomodo Syri Arabice vertentes egerint. Eius cum versione x necessitudinem arguunt adnn. 1 3 9 20 22 29 30 33 35 38 53 55 56 71 maxime vero 49 54 58 64 66 75 et quod in inscriptionibus Syriacis iisdem atque x terminis philosophicis utitur. Non suffragantur huic sententiae adnn. 7 32 37 42 43 50 51 52 repugnant 13 14 15 et 62. Nam in 13 14 15 ad Graecum magis accedit Arabica versio. Itaque coniicio quicunque versionem x in ms. Pet. 9 transcripsit eiusdem versoris hanc operam Arabicam eodem detulisse.

1 Leg فنقول x محمد عند عند 2 pro اعتباط 3 cod عند مصمد عند محمد عند المحمد ع

Digitized by Google

فان في التركيب والتفصيل يكون الكذب والصدق فالاشيا 8 °69 أنًا والكلم تشيع المعانى من غير تركيب ولا تغصيل: مثال ذلك انسان او بياض متى لم يزد عليهما شي فليسا يدلّان على صدق | ولا كذب وكدلك قولنا 16 16 16 عَنْر أَيل فأنه قد يدلّ على شي اللّ انه ليس صدقا ولا كدبا ما لم يستثن ؛ معد موجود أو غير وجود مطلقا او في زمان **3 حدالعث،** فالاسم اذًا هو صوت دال بتواطو مجردا من الزمان وليس واحد من اجزاية دالا على انغراده ال ودلک ان قالبس ان افرد منه ایبس لم یدل بانفراده علی شی 16a 20 كما يدلّ في قول قالوس ايبس وليست الحال ايضا في الاسما البسيطة كالحال في الاسما المركّبة وذلك انّ الجُزْو من الاسما البسيطة أليس يدلّ على 10 شي اصلًا وامّا الاسم المركّب فمن شان الجُورُو منه ان يدلِّ 17 لكن ليس على اذا صار دليلا فان الاصوات الَّتي لا تكتب ٥٥٠ بحدها تدلُّ كاصوات الحيوانات الله انَّه ليس شي منها اسما وامَّا لا انسان ايضا فليس باسم ولا وضع لد اسم ينبغي ان يُسمِّي بد وليس هو ايضا قول ولا سَالبَد ايضا || 16x30 دَهُ فَلْيَكُنْ اذًا اسما غير محصل . فامّا قولنا بزيد ولزيد وما اشبه ذلك فليست أَسْهَا لَكُنُّها تَكُونِ تَصَارِيفًا للسَّمَا وحدَّ | الاسمَا المصرَّفَد فهو ذلك الحدَّ 17a 1

مهالحاله من اجزابها يدلً على انفراده وهي أَبدًا دليل ما يقال على ومان وليس ولا واحد من اجزابها يدلً على انفراده وهي أَبدًا دليل ما يقال على عيرها واعنى بقولى انّها تدلً مع ما تدلّ عليه على زمان هذا المعنى إمّا قولنا صحّه فاسم وامّا قولنا صحّ فكلمه وهي أَبدًا دليل ما يقال على غيره قولنا صحّه فاسم وامّا قولنا صحّ فكلمه وهي أَبدًا دليل ما يقال على غيره قولنا كانتك قلت الله أنها أنها على أمان على شي موضوع أو في موضوع وامّا قولنا لا صحّ ولا أَعْبَا فلست أُشبّه كلمه فانّه وإن كان يدلّ ايضا على زمان ويقال على شيما لله كنّه لم يُوضَع له الله أسم فَلْيكُن كلمه غير مُحَصّله وذلك الله ويقال على شيما موجودا كان أو غير موجود الوكذلك ايضا قولنا صحّ يعنى في الماضي وقولنا فيصح أي في المُسْتَقْبَل فليس بكلمه لكنّه صرّف كلمه ويخالف الكلمه من قبَل أن الكلمة تدلّ على زمان أَعْني ألكامات الكلمة من قبَل أن الكلمة تدلّ على زمان أَعْني الكامات الأن على مثال واحد وامّا هذان فعلى الأَرْمنَه التي حوله واقول أن الكلمات الذا قبلت على انفرادها فانّها كالاسما محلّها لانّها تدلّ على شيما ثابت 56 وذلك النا القابل لها يَقْهَم منها شيا الوكذلك السامع ايضا يَقْنَع بذلك

25 haec explicitius vertit 26 sic liberius pro ἀεί· Cetera cap. 2 verba om 27 = προσσημαΐνον 28 deest in cod, supplevi 29 om προσσημαΐνει γὰρ τὸ νῦν ὑπάρχειν cum x w 30 ab عَبَى x 31 = ὑ عَبَى = κατά τινος (ὁτουοῦν) 32 διαφορᾳ non expr 33 pro ἡ τὸ 16 16 καὶ pr cum x y 34 deest in codice, supplevi 35 c نابت quod corr., vertit ita: Verba si per se sola dicuntur, locus eorum logicus idem atque nominum est, quia quidvis certum significant. Legit ígitur vel intellexit saltem בים אונים אונים וואס ייים מברים וואס ייים וואס ייים וואס ייים אונים וואס ייים וואס ייים אונים וויים אונים וואס ייים וואס ייים אונים וואס ייים וואס ייים וואס ייים אונים וואס ייים ווואס ייים וואס ייים

الشي. آلا انَّه أو ليس. لا تيدلُّ على نلك ولا لو قلنا كان أو يكون قلد دللنا البتَّه على معنى ولا لو قُلْنَا الله مجرِّدا ⁷⁰⁷ على انفراد، وذلك الله في نغسه ليس هو شيا لكنَّه يدلِّ مع ما يدلِّ عليه على تركيب ما لكن لا سبيل الى فهمه دون الاشيا المركبه | مجللبح محنى 4 وامّا القول.. فانّد 16025 ٥ صوت دالًا يُوجَد كلّ واحد من أَجْزَايِه دالًا على انفراده على طريف انه لَفْظَه لا على طريف أنَّه ايجاب واعنى بذلك أن قولى انسان مَثَلًا قد يدلُّ على شي لكنَّه ليس يدلُّ على انَّه موجود أو ليس لكنَّه يصير ايجابا أو سَلَبا إِنْ أَصِيف الى شي اخر فاما القطّع الواحد من مقاطع الاسم ∥ فليس يعدِّ 10 م10 ال لكنَّه حينيذً صوت فقط . وامَّا في الاسما المضاعفة قد يدلَّ لكنَّه صوت طريبة المواطاة وليس كلّ قول بجازم الله من طريق انَّه صادي أو كادب وليس دلك موجودا في كلّ قول فان الدُّعَا هو قول ما لكنّه ليس صدقا ولا كذبها تُنتُ وَكُن سَابِر الأَقَاوِيل الأُخْرَى | الله كان النَظَر فيها أَوْلَى بالشعرة 170 والخَطابه فامّا القول الجازم فهو قصدنا أله في هذا الموضع 5 فالقول الآول 15 الجازم هو الايجاب ثمّ بعد نلك السّلَب فامّا سَاير الاقاريل فانّها تَصير واحدا

170،10 بِرِبَاط وقد يَجِب أن يكون كلّ قول جازم أمّا عن كلمه أو عن صرف ۗ ﴿ من تصاريف الكلم ونلك أن حدّ الانسان ما لم يُسْتَثّنَ معه أن فود . أو ليس . او سيكون او قد كان من قبل او ما اشبه نلك فانه لم يكن بعد قولا جازما وأَنَّما " صار شيا واحدا قولنا حتى مشا ذو رجلين وليس كثيرا ليس من اجل انَّه قيل على تَقَارُب بَعْصه اثْر بَعْض صار كدلك اعنى واحدا . لكن فلك ٥ 17 النظر من فَنَ اخر غير هذا فالقول الجازم يكون وحدا ∥ منهي ما كان دالًا أمًّا على شي واحد أو كان بالربّاط وأحدا ١٦٠ ويكون كثيرا منى للَّ على كثير لا على واحد . وإن لم يكن مُرْتَبِطا فالاسم إذا وكذلك الكلمة تكون لفظه فقط ال كان ليس يُمْكِن ان يقول قايل الله يعدُّ على شي يَحْكُم به فيكون امّا في جواب مَسْئلَه او غير نلك ممّا يبتديه القايل من 10 17.20 تِلْقَايِد فالحُكْم البِّسيط من هذا انَّا انَّما هو بِمَنْزِلَه | ايقاع شي على شي او انتزاع شي من شي . وامّا المُولِّك من هذه فَيِمَنْزِلَه الشي المركب من الحكم البسيط اى الصوت الدال على ان شيا موجود او ليس هو بموجود اعنى حَسْبِ قَسْمَهُ 55 الزَّمْنَهِ 6 فأمّا الايجابِ فانّه الحُكْم بشي على شي وامّا 17 عند السَّلَب | فهو الحُكُّم ايضا برَّفْع شي من شي ولمَّا كان قد يُمْكِننا الله الله الله الله الله

نَعْكُم على ما هو موجود الآن أنه غير موجود وعلى ما ليس بموجود الله موجود وعلى ما ليس بموجود الله ليس موجود وعلى ما ليس بموجود الله ليس بموجود الله ليس بموجود الله ليس بموجود وكلك في الازمنه عن النه ايضا فقد يُمْكِن إدًا في كلّ ما أَوْجَبه مُوجِب || ان يَسْلُب فمن البَيِّن إذًا انّ لكلّ ايجاب سَلَبا 17ء 10ء 17ء مُقَابِلا له ولكلّ سلب ايجاب في التَناقُص هو هذا اعنى ايجاب وسَلَبا متقابلين اعنى بذلك ان قابل الواحد بعينه الواحد بعينه في المعنى نَفْسه أنه ليس على طريف الاتفاق في الاسم وساير ما || أَشْبِه ذلك مَمّا نستثنيه أَدَه 17ء أَنْ الله مُطَاعِن المُغالِطين

ومتی کان الحُکْم علی الأُمُور الکُلیّه ولم یَکُنْ هو کلیّا الم یکُنْ المحُکْمَانِ
مُتَصَادَیْن و معنی بقولی ان آ یَحْکُم حکما غیر کلّی علی معنی کلّی ما مُتَصَادین واعنی بقولی ان آ یَحْکُم حکما غیر کلّی علی معنی کلّی کقولنا یُوْجَد انسان ابیصا آ لیس یوجد ابیصا انسان ونلک ان قولنا انسان معنی کلّی وحکمنا علیه حکما غیر کلّی و معنی کلّی الله علی و کلّی و قولنا کلّ لم یدلّ علی ان المعنی کلّی الله الله کلّی و فلک

سلج. مصت ملين. مصم لمدمجه بنك صنك.

ان المَحْمُول الذي يُحْمَل حَمْلا كلَّيّا على المَوْضُوع الكلِّي لم يكن حَمْلُه

17614 حقًّا وليس يكون منه ايضا ايجاب واحد الم

Ad notam 48 excursus.

Aristotelem igitur in capite libri de interpretatione secundo Syris infelicem casuum statuendorum auctorem exstitisse certum est. Casus autem adpellabant primo quidem 1 et 1, ut in versionibus quem modo diximus libri; deinde addiderunt 5, ut vides apud Eliam catholicum patriarcham in Emendatione orationis Syriacae' iod

monasterio Tirhânensi 1, capite sexto decimo ita dicentem: (Ms. Pet. 9 fol. 222 v)

Casus Syriaci quattuor sunt literae prima ,bê9 positiva' secunda dâla9 ,possessiva' tertia vâv ,adiunctiva' quarta lâmaò ,dativa'. حقلهم همةسهم مةحسهم حيام هموهم. داونهم ديام هموهم. داونهم ميام دمسم. داونهم موساهم. دماره موساهم.

Vocem denique bâdûl attulit Barhebr. in gramm. min. cap. I, v. 23 (ed. Berth. p. 7.) cf. ei. cap. v. 246 sqq. (p. 28.) Cf. Amiram lib II. cap. X. p. 117., et lib. I. cap. IX. p. 27. Ex hac igitur voce fluxit adiectivum bâdûlai9â, quod supra scripsit in cod. nostro Syra manus.

1) Ita enim scriptum exstat in inscriptione eius grammaticae. Ms. Pet. 9. fol. 207 v. V. Assem. bibl. orient. Vat. Clem. III, I p. 262. cap. 171. Sed errat in adnotatione 7 p. 265 dum laudat eius grammaticam ,de literis' Bar Zughbii grammaticae insertam. Haec est, ut ipse dicit, Eliae Nisibeni v T. I p. 578 et p. 307 adn. 2. Noster autem est Elias primus Tirhânae episcopus qui obiit 1049 p. Chr. n.

V.

PROBI COMMENTARIUS.

1. TEXTUS.

مورد معمل محمد المعنى المعنى

محدث كن دحيده حسنه سلم سنبي صحب محمدتهم י אש לבעוא . המנים יבן בל נפימש אשלבמין . מנומש זין בעל אייו בי בי בי בי בשט בי איי איי איי איי איי איי المعتدد وعلامه . ولم حول بعين سمامين على حول معلمهم. علمه حلد . بنامند مهند مهمت ممم على ما بدء مهمله نعينه. ملم حلسه حمقدهم سنيم صديم. محمد محسدم محمد د. دن د مدهدها سرم عدهما ودهما بخر حلا بعبسم אשלבותו בשות היו בלל אשונים ואבור המום הא בשובה سلم لنه: وحدسه فر حل بعيسه سميسه. حدسه وبا حمل بسننه. حددت ين شه وحله . حمنه علم صم لعمده ١٠ פן המהא עם לבואי בעל נפיום אמסמב. מה דים דבלב האמשה מסין בסוא: האמשה משלם לין. מצל איניוא אשלסקה ala all cera .. acap aralan rallada motom. recesa عند من الممام عدم من من من مدام موند بدن من من من حلا ومعقب له حلل بعيم مماهمد بالم حلك بنه وعملحه وا وملام مرم له . فدور مرم جم مدا وحده : وحدم حصفات ولم حدادتني. لم ورد وردهم عليمي حلا تعلمهم صلم وحبه سعندله ممل منهن لمل بهده وعملمه وحللمهم אשל למו מודם דבל בלמין דבו כלינלמאה גבבדי איבוא דדלא escin who: lob ope rared went. rester reclulation منه له. مملم فع وودم وزوم ويمحة: حلا فد ولم بلاتهم. سلم بهمه حدادي سد و و المام و المام محادث مام אשלששים .. בלל הין הכבון הישולה כמו כבלכא מואי והם ל لحدد. دمدم مزمنه دمل ملحج. معتمله حدم حلحم. محلك سه مدهبه بعند: دعه مماسه مداشه ومعرب معملم معمله عدد المعرب والمعرب عدم فع مماسم مته فلي ومدم مل ملات مدويم مماسم * grugegen -wager of siss * uponen * uses * by as 62 fear a the sioner a color allow allow خبه هلم « هعم بمحزم بدعم ممميم معتم منت ודם ל סדיבים דוגב בנא אמסמב נוצא. ממצמם כאבא حصريم دوءه مدلهم : وحل ما مد مدسه : ومولا مده

Digitized by Google

¹⁾ in margine recte chairacta vetus lectio. - 2) corr. challs

معلملى ف سعه صمل سمهمهد بعملمه مفدم بجمهمين دميم ميم . حد مهم دينته لمل بين دروي ديم . مدهيه किर्मात प्रकारक क्षेत्र होन क्षेत्र कार्य कर्म हावाद حل بمق بم حقد، معيسام حقح بيمه بماء صعه . בשבתו השלפצ במסלוד הנומם . משבולה בילום המהלצ שם בא האשלםשב בבו השבוחלה בן מון אין בעון בעון محماده بحم بمعلم سعدم مصنعه معلمه יתצו אולאת בבד היבועה והבאה שבול אולאום נוצא: " soles rara espense. Lealer si racoions of دمهم و به معمد مدهبه مهند و دم دم دم در مدمه منه لحسب. عل علمم عدة الم محدم محان عمل معلا معلا محمدون ومعدم ملمس مفه لله ومور مل ملحم הלור . יצעו שמסטיע הואם . בספיסית הואם : הרשם נו דותב. כבל כיוא בל עד בנומם בהכבא. עצא ההבבא. aft reducedor howon distal: los ino es reach ويسعمن حيل وروع له لنهم والمحدود مدور سخان ويسمام عدد. مديم دخم لحدد. محدة لمة علله. مه للتم. سدم جهد انعدائه وهالم ومدوسعجم بنه وروسه مدور ومطالعه عامدم «لجمعي، نهه وجم مل مدور معموم بح مستقيم. وعم من بح . צול היצא משה ממ היבבה הצע של לנה הממשה 1977 . היבעות תבים תבותל בז תל :a : המוסתם תוז עוד המסט תלו תובות الريم مرك مد مديعة محافة مع مريم المحمد دي المربع جم ف صمل ورود بعب حماسحم صمد لم مانسم. « معدده معنونه . محمل لغ ولم محلسم معلى من من الم صعة الله معلمة و مدم دبي ق ج ف ددد سعم . علمي صلع ومعلقس معلقت ومعمله عصيم ملع ملالم מבמכנייו. בלל היישי הבינים שמבינן מלהמי. המנושים מביל הוד האמשב به محامد عدم عدم على محد محد معدم المدارية « حسب محلك مه به . حض دائم العلمة م الحدد : בשפול האה נשבה שבה מלם בשלמשלה. בל שבהלה הין שובין صعبله معذبع. محمد وسعسهم ومماذت وحدث ملعمر. וצם אול אול אב מצעאא באכבאא ייי דובים די אין אינים בי حسبه. مدهمه خر . ورقم مختی . وله دهست حالهمسر « لحلم. حلا حسنه من منحمه دونه وحم دره و بمحدث

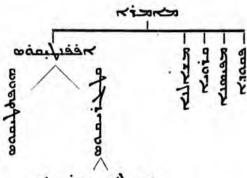
دهة م دير دلي ديد حدد دم دم دم در ديد מצוכמס לא הפין הבים לבלמשבנם: מבן מהא עובם. Kalks how though the control its : Kiral לבדבי האפ המנים אשמשב ילי לבשא הן מאכבאי הלא الله ولحد جم وزيم فرائم بحامه فلم ين لمعوم لحمله . و شه حدم دسفد لے بعد مملورہ دشه دهمر کے کم حدم مدحمصد. صديم ين مدليل ليملونه صفه لم جوه حمدونه. ممديم لي مدهدمين دملم دندم ديون حلتم، مدم ورسادم عدة في المناسعة عنه عملين عد في ورد לבמשא. ייבי וחשרא הן הבאכא מכאבאי. מבלל האב מסם 10 משונש דייני ועא איקטשי ישי אין בצע נותא בפעלא בערא לן. וֹסצבא הבאכא אבעהא בלב לן. יבי יבי ידיי בחלא المعامة المحدد المحمد المحامد المحامة حصيله لحماديده سماية: در لحته مم يعامل دليله לבלושבה שהא. השבוא בלושה שה בנב השוב: לוגבלא 15 דמלי הכלפובין למי. מבחלונא אוא אלסקה הפבלנא ولمعتمركم و ولمه خبه فعلم حمادت لعجمله والم דער בי לאינא בעלא האסמנוסלא לעוב יי בי בי אין אסמנוסלא ومرحه للعب حيده: سيرة وهذم سماميس سلم وروجه. مدمحلك محددون مدمحلك بخر فه وحم محدم كاعصم מבבדנה דין. מה דכם שבינן. בד מבע אהמנהאא כביא والمرجة لمه معمده ملهم محدوب المدام مدومه عدديد. الممانية معده محمد محمد بحد الممانية المرخل لمامه בה בשנה בעד בין שבהוחלה. למים בעבונה. מאחוז ביו حلعب حلك مدخمه دبردة مد محمة ممه دبر حلك ممنيء ההחבידה. בל באכשה מבעל האשף. אם המאסוצה אשממתי . מ בשבסוחלה אם הלומשון אבעה בהלאסום כל אלמיםבם. אבונא המלון המלפון מלד המעסה. המבסום הין. אבונא השל ביבושה בלד בטכבא בים בים אבחבאי אבו בשלה בשלה ביבופין אבעודא הפקל התעוצה הבלל החבידא סם אלעום איני صعد درج ماتهم حدادم مدم عد حدث منه دمرد على ملم عدمه مقامه ومدهد مهمدنه مراحق حمع

مولد صدر درسه و المربع مراهم و المربع و المربع مورس و المربع مورس و المربع و المربع

Digitized by Google

صنحن مسعسه معلسه بعم صلعه بداعه معلم خديد תום בשרבה שנים. בעם ב בשרבה בשר בארב באר בארבים. בעו KETK LOMBER 126 ELL KERN KERKE LA LLE المحالات في المناه في المام في المعالم في و من همه من وهمم من مه الله حلمه دنه مدد: תשת ושתו השומצים מששתם הים מים הים השתום سد د دمنه د منه د دخه د د مده مد ... معدمه مد ... شد و و و المال ما معام معتد معام ما معتد من المال معتدد من المال معتدد من المال معتدد من المال مال مال مال مال אם מבות כבא בן אשונא: מאם מלן בן מם הוב בבא ١١ المتعام معدم و معلم المعلم אנגים כן מס דושהו . בשמוא במסגא . איני מי ואכניא محصصه مهم بنام محدم معند مخمل لميا ليء . مدلل طما שם מבות דבופים אתינין. בלמים שוא אדביה לאפניניםם . בשמשש . האי אילו לבל ולמל , באר עירו . מפשם . a. 15 KEAR . KEAR LOODER TUDE ! FROM KADOW 15 rum Land a. reseas. The though or מושה בל שה בי של שבשה אושה הכאבוא. הכולם THE ON EMPAY. ONELL OF LE EMPAY. EMPAY. si abely. Lonetfrano on Lawren. olaffi 1 שנא. באה שמשה במבשה לבל בין אול אומספרי במבשה לבל בין אול בין שבת כם ליו הי היותם השבא אולסשר . סשונין במם מש שב ב בבוב בי אשמשב . מם הפשם בו כבוב בי and white outper another city of the دير محميه مخلك ما . محمل ساعم با علم محلك شه هيه ما دي حبل فه حملة بعد ملم ملم حلد مد حملة بعد. cafe us is a control of the construction of its مر معامل المراهم من معمورة المحالي و لا الم تحصله حطهاد. معمنها منه حطهاد. الماد حله لم صحل « صنعت من الم مركب مام مركب من الم من محادث. من محادث، من محادث، من محادث، من محادث من محادث المارية المارية ا שבע: עבש המלות תום תבאבה מציו : שבש ליתבוד האושה הממש העלוצה מולאי הממש אושהי rubeixas only view miss. eafifth my rubeix auoich. eufr ny nibeir ino reiern. in un io

¹⁾ corr. ut mox andinas

معمله مدودهم

عنزيه مد المله ماميد: في دخر مد منه سعب المددر. שחלם בשמחם דין כן פיחלשים מובב. פיחלשים דין מאמידא אתלחמת אפפוליםםם. מה ובאכא מוא בלפל, יובא ביו השפר , לפלהונים י שמשה שיקר בונים בי משי . מרבא ביש מובא. כיש האנטלהל באכא ישם הכאו صاء ما المامه علمت شه وعدم صاب ، حمامه والم ١٠٠٠ בבודין. לא דין לעובא מסף למי: דובבד מניכיא מאודאי: סעבסם מה הכבק בלא י מאשינים הין. האפ שסבוא הכללא. معمله سمعتب حمدعم ددله مممصد . جع منحد صحط خلام محمد عد دمد محمد معدد مد بن بن مد بن مد الله וֹסוֹבה אלבמהנחמה. אם פין מינ דמים אלבמהמ בבלכא מו سنزيم. مه جر معمل وحلمي مه جر بود ولسح لعزمهم. דיבן אול בשם מבן: בשנהא בשכא מוא ואנשמחי Extrapoliso. ois in few reter median. redi affaire بلموني دلمة يميد سليدم له حلا قلم وعتهم. الم تحسيه حلل محمدنه شه تجم قله معتبله مزدد ١٠٠٠ נאכי יי יצות דין כל במשבה כל וכאכיא אפנוניםם. صلم تقرمها ودويم ولم معيم ممدد مالم وممل سميد حيل معتمى نعيم. بن حمول دبر لسحعه معتمله. محضه خم معلمه مدحم خله لم. حم אולסחת בבאי הכם בנלא הכם אולים כל . מים ענותוא. הכם אפחפשש ה. עניבוא. הכם אפפושש מנה דין במחם א. חבם אשמחת באתואה. יהי בחפלאם דין تلفنم حليد لم. حلك عنملهم تحندد مر شه تعمر . مجم 1) Legendum Lalwiran

"KLAS

نجه ٢٠٠٠ فرد مدهده ادم دره بيم محمد حلام محمد ореши ока непеши ока невиши ока محمدته وفاذخه مخة مأسله دخه وللسع عدم محلمي ٠٠٠٥ معنى . مخم مدم دىلمسم تحذة . تمانعهم خم مر مراع ، مراع مراع مراع مراع مراع و عدم والمراع المراع ال سخة . سمنه صوره سعومهم . وحسد نبلح لم المستحد سلم المعمدة والمسعر محدة من وعدم مدهلم. مدهدم سلقا : معلمه مخند، معقدهم، للم مام معند، « معدة عمل حلة ماء . با علاء حمد . بمعدم حدد تمعده حعمة حدم مله حدم عله حدم مدحبه مع مدام معمدد. سمعت معدم ، مع قله معمدم ، مصدب ביד בי בים לא השלין. שם בדים . הדלו והם הכבת בים المام تصمر عهد فه محمل اسعد لم صلم مادد : مخذات « ہم: همخونم مسمقدم. مقلم مدلمتهم. مدم حلف لم حلا صلب. مدم سلمسم حدم شعمهدد و ملحصه في مدحد ميب همخنه. سعقه به حله همخنه حعممل . حلا المحدة ديمه لمع ومعدة المحدد المحدد مراد مراد مراد مراد مراد

Digitized by Google

¹⁾ Lords legendum esse mihi non constat. Cod. ut supra cf. 70, 14. — 2) Hic inserta, quae ipse scriba delevit.

مادد. دهد خر جر صلم معمد د مدم دم جر صلم בשלחוב . מכנא אבעות מצחוב המשלחוב . מחבו ביו دلسه، معمدهم در له معددم سعفه بر معدد محعمدد معمد خر لعمدونه معمدد در جر منام مله דין כמי בוכהולץ. בשחוב הכשלחוב. בשחוב לן לשחשבא. ב معمده دب ب ب مدخمه مدنده دب معدد م مهمد خيد لم حمل صلم منحد. وحدسم نجم حديمه مملسم. מנחם זון בשלבה אה מפוש זון בן שהוא מלון זכשלבה אה किम सं द्रा हत्यात्र. काम दह काम विर अभिकान. काम हम वा ودعلحمام له لعل معمدتن لية مسمعتى لعل صيم عد מובה במשמה מת ומצובא . דבואול אמנות ב במו עוד השהשה הבינדי. לבל מינה. בד מינה. מבחל להב صيع. سننسم ليز همانته مام لهمهم. مسانسم مانت وا منسمته، ملعمد ملمد دين دردمنه ، معمد حلد لم בעל שלי אוכב. וכאונו מאבל בשלבע ביוא אם בעומאה. ماد معدم بعد معد مدر برمات مدم المعدد المعد . reballs who rise who were the sist of rise. عنز مد مدلقه مدعنه حقدمه جمع مرهمالي من مزند בשמביו די חלא בתיובה מלח בפיולא מוסא. אכולב لنة الحمالحم معتد لعمدونه: مقله ممد معمديم سعدم مناع المعتب ماهمم والعمد عنوب عنوب حدا سد حديده حمصر عديم محمدته ، محمد دم دهم لده لسم المامك. م معلمهم فر دم هلم وحملي . معمد مد معلم صلم دودویم. و صلم دم دوملم. سلو قلم صبحم. ستم الم فغنى لسمعتى بهم بدد بالمدن القالم بملمس حلمه باهم بعدة ومعام مر حمومه حديد مدير المعامدة ه صلع خر محدقدم لهمد. سله دلمقدم معج. صلع مر وحملي. مم سله قلم مهم ومحدور مسنحي مه سله ١٠٠٠ محمدة المحالم عمر مام بالم محدة المعامس ماستمام. محتممعة من بحصه ني مددع . كلفء باسة محتممه المحدور مج لحل عمدية المقام صلم الحدومة المحافظلم

Corrige באלשבי – 2) Fortasse corr. אוראבין, neque tamen necesse.
 Heic excidit scribae במחל, of mox.

אבן המובא. א דמלון מבול דאולומים מדכול בסחדבא صلب مرم ود مرم لول مته ودويم و وملم وملم محقمه مريم مر مري لقل ممرس معم مرس مريم قلم معمديم. ملهمدزنه ملسقدم ملم مدهده معمديم المعتدين وصدم لعمدونه . حلا صدم بمجنة مدهده . سخم הין לסב פוץ "עוחצבא אשמחב הן בוח פול בא אין אנג נאתי השלו שבול שכהלא. דאמשים "ו שלא פדיכום عممة تع من سمني لدليد سمند ، مري برقيم عمر المناسع בא בתוח בב בעום מה מון בבה אה בו מון בו מון ב יו הדמלץ. מנה דץ דקבה לאי. להב דבה לא מוא לא לעה בבא. דוכבהלא בי דייבהלא אישימים מחשבא אישמחי דיי בלח בא נבא מבנאי במבים האלים באלים באלים באלים דמבשמשיו. מונה אנה שמשונה לבל יא י אומם דאשמחם אם דניים וא מלחשב . אם פצילאים אם כוכוא . בחצמא דלמיבא וכוא נסוף. איש המשוחה כמים הכבלל בינולא. וכוא الم فائم ، مه لغه المحجة مه لغه المعلمة . مهم مع بمنحة . בשמלתו משות: האמלבו מה היוצ בומצה הל הלב עבו תו משומם להתליב שיקיאות ישו שמשאל הן יים הלהמפ למי: אין בא יוו אוכן דאולחמה מחף אחר יוו מיאו. אעוניה דין הכינין. דימר דפציל השל יעוב וכוה דומצה. סעוב וכנא דבבון, מעלב וכנא דבלים מותבא. מי דין דכוכנא. עלב בלעובה מד בים . מי . מין אם אבלפה י

حلل عندم منهململيه مخذ

¹ª) Lege _ accedit for adn. 34. — 1) Lege _ accedit for a 20 Cod. scripsit: 山田 accedit for quod correxi v. adn. 35. — 3) Lege であるである — 4) Lege ではよるの — 5) Exspectas 血よる

البع عدد موليده محلك قلع معتلم محلك عدد بهد منافعة والحراب مستم مضد. دسلم لمنه ديمه حد يهم سعم אשמשבי מי בד מי בו לבלבא אשלים . מאבינים . האשומא ممانسه مراتع حلة سرم حراته حلة عام مساء متواسع souial temo calla exita: chira cuta. caffaira صحبار عسيحمل خله حهل قلم معتهام. ١٤٥٠ حد له عميلهم تحصم الله ستدام ا حضم السماء من القالم وعتلم eje. leck olehor would ach. with was . is على . بدع الم عليه من حداد . . من حداد " معداد كله ما נו המשות בין בנושה הכלבה ומצה ביל המסמה. המושאה מו הכאחו מלו צוא הלווא הכשמשלא. מלא הן. ומצא המופיא. דמומא. אוכלב דבעד וכללעדונסלא דעדא בכלאלם בן לאלא אאין شه ۱۰ شه دید: دو بول بجر علد: ید مهزیم شد و وطونه ستروهم: ١١٠ معل عدد سخه. محلل دم دقله: حديم خم معمد تدا حدمه و با معمد تدا ، وزب لعمد مر ما ور قلم لم معمد تم دشد بمجع معمدهم ما ملق المناعد: مسمله مدريع في مساع : منة معم ساه حلقة דובת דבובה ומסוד בשישים בוסבו ביושה ביושה طلحمه. وزب لعجه جر صلع منته. صد شد تصلحمه. معمود حيل وحلمه معمونة على صعموري حاصمهم ويعومه ومع لعدم جر حلام، مصعد شد ۱۶۱ ددم. حلام مع عمر שמביות מוכו מום ומם כם מם מם ביות מצודים האום ב al but . Khases KILIARED washor who Kasabis Ita הין הנהלא הבה " בהלפוש השמובן בבה אבונא הכוצא سمطه سمعهد . حليلهم صمعه في عص العديم بعم المسمحية . وم בינ ביטמים לב בל הוא כן מומלים בי מלפים או בינה מבסורה בים תנת. מסמפ זין כח בנסבא הבאכא. בה מפצם לאנוסמא מהם דוכנות אחלומשוב. דמה שבא ודם דוכלשובהולא כבוב וצברב. ב סלמב דבת דאולמשי מדאולמשי שמא. מדישמא אולמשי. נסדב عنت مدیله ای شد در دهاسه الله سدم مصعب حلا الله העובים או השמשה. או ביושה אל לא היושא בא בי יוש שמשא. או העובים הא השמשה. או העובים הא השמשה הא המשמשה הממ داندی کن له مدم محاسم معدد. مد ملسم که دلده בן בוצא. לא במעבאש בממשער מבוא בלא שמשאי

סהשמא אולסשב. הנסגב שולא מהעלבולא אמשב . הנפוצוסשב جم علموس م حقالهم والمه عدم ماموهد مهم بحدة. asai. efsais 14 140 robers. rasaifis lasai. מת : תחום שמחשית מול : שמחשית זבתם תונשות זין תש י תו זשה בו בת . תות בנו שו מת הנות וצוש מת . בו משמשת תמש דעם . שממשת ממים מד . הקום שממשת מד . שממשת דם משו eech sur als sigh als a rela ters respective בוו . בם עולו אם בלבא: אם מבות דאיש מת מותם מת וו שבעל . דוש השבא בשבא הבשל שבע . ליים בין اعتدام مان بهزهه المراسع مجدة عدم محدد مامهميد. مام معمد معمد مام مام معمد معمد معمد محلم שנא אולינים בבסני הוקא בי בני בני בני בני בנים ביים ביים ביים בשבוב דבר שם שנ האולפשני אם האולפשנ שבי אבר ו שומשת אם שלים מל היש מל השום בשמבר המשוז ול אמבין זון אוצון. הצוכמא מעביאה כן מוא לעוסבא. כמי لنغ ولم وحجر ملحمله ملحماه باعمامي وحدم ملعهم ولنغيثه ولطمه عدينه والمعادية المام معلم الموام المعادية صمحةبين دهب دغب حد حدل هدي مستخير ديوم لقام משל דבת שמבינים משמדבין וכנא. אבונא הנאמה אונא שו אלייולבה בת עליבה או בין מוכנא מה דמהל כמ בהדב. خدب لم حمد ۱۱۹۰ مسمحه لمهمل ملحمله المعملين معممد ملدسمه ما نعر سامه دحه دحله مد ولم بدر ماد مدونه וכוא משמדשות. אלא וכוא כלומה י מלמב אכינין. הוצל מהאבי הבה בלפיאה שהא בן בנהלה. לא בצהרבא בהק: שא עון בבסבקא כיף אשלים משלא: מי ומצמובא מנק: mosty. rein los in reports er scheini. حعمدے حدم. محالم کم دحمو عد حمدنه دد معونه לא מצבור א בנק. מצנא מלא כלא י מלמב אכנים. ور دیموسه ند که در سهمهد محمسه مدلهدی ورد my vois rempts with the til the color was לים בלא. ביותה בענים הלובשא אולחשי בעל מבות בבלסלי השב של שה היא בישה האבוש האולהם ه مله مسه محدم معمد معنده منته ملم مسم وحلمه

אישטשר . מבשלבת המום בה מום אישטשר . הבשלבשה הבעודה ما . بداه مدعة . معتدم بعتم مدية مدادة مواد مدادة م . عين عصل باعده .. مدانه مهد مدام ليعد معدد بهد المن الم عدد المامنة المعدد المام محدم المامه مدين له كمن محزيم لعلمنه حمحه منهمهد عديد الم محامصء مومرة بالمح المعام . محمونه مرامع والمعام المعامدة المعامد אשמשת י אלא הוב אובין שום. ואש אובלב: השפאר صمله سلمن صحف لبحقمه صلع محدة ب عدن بيد. المناع بمناهم بعض مراكم ومواحدة مدنكم المناعبة مدورة محت « مل ديله . لمن من منهمه . يحدله ومد مديد مديد مد סמשה. לא בי השא המה מבת המלעבל: נואאמי מה מבת האלבל כנום י יונו אתבו שבעל שליון פחשבא שנא אתבלין. who into wir war was imader who als معمدين فه و المعلم محمدة والمعالم معمدته ما معمدته متتم. مدهاب وصلحه المعدد حديد ويعبد بالعبد مام 15 ومرك عمد حصيف وهيم حمده به منوهه فد وم وعلمه و مد مرسعت بع مد م بالم المربع عبد منه و عند منه و عند منه و عند منه منه و عند منه منه و عند و ع men int were duaren mici. well our nowed entrafair . ohrew our rese in the interpret אלא אבלי המסא מצבה בנבלא. פוֹסכא.. מבא אופב 00 لعميم من مطلحه معلم له لنهد منفيم عبد حيد مصعد معمد حلسه، في ويعدم مماود في בתבעלא. והם מסף אין השתבי . האובים בים הלשום בים הלשום לים דל משבוב מנת אלא אמלב האלמשב משבובוא . حديم سعينه لحلمه. علف فد حلمه: وبمد عحد مع אישי למים דלא משבה בהק י אושלם בלל המשבהבתן ەستى كى جەلەخكى ؛ ھۆھخى، ھىجى ھىجى كەمد دىھىم . فه محدم دحية دفه و معلمه مع دهة المعرف والمعالمة محلة مع مسدة . بحسمه حن . فيد منتصد بع عدداه ٥٠٠ مصفع عصماسه محلم ببات . عصماسه مسمند : منتعمه . ٥٠٠ محند المعتد عصمه حله برية المع عضمه بالمعالم المادة المع بناء بطم وب محافظ من محابة مل بحقمة . محامته مختصه مديهم . بخند بهم مرم محامد . الم ملم معت محمد مسلم مدام بعقد عدد مد ملم من

محمدته هم مل وعل محمدته مدنده ملموهد مر قله. שבין דוש השמשה בשובין: בעל דבר אבספשים אלי له . حلل وروز عدم مجز وله ماموه معمومه الم ידי של נים שלה לש ניבים לאי אי היים בין בין בין בין الم بعد معادمه ما معرف من المعرف المحدد المح سنوندهي. شبع حد شبع. ساه له العزمليسي سلم ديمه יבעל באים שי ביל באים בשים בילים באים שלים באים בילים من عبد ع ددليم مل مربع مل عبد مربع مربع مربع مربع مربع العصالعة ممل لعلمهم من عدي حضد وعند العند الم יובים מת שמסטר ממה מת ותמם שמסטרא מת שמסטרא مه مديد علمصم من حم سلب له معنه ملم حديكه ، م عدم مر حدادم . ق مخذ ، دهدم عم מד יצים מד שממשר דממי מד דקמי שממשר מד . שממשרא دراه . به و به به مدور و المام مدور مدور مدري المام ا مل ملم لمية مام معن مام مديل فزمدم محنة ممله תם תות יצש תל בשלה בשנם תות ישות בלו יציאת מת תותם מת : תות בממם תן הצוש בת . תות בניבם בלכא אם כנולאי: אם מבות אעלים. צבא הים לא מנום המבות מד בשמשתו שם מב הב השוא בע מם באולם שם ניולם האמשם שפח , אם המים אשמשב במדב בווא אם בעום את

¹⁾ Pro caraca ut 73, 35. — 2) Haec emendands v. adn. 66. — 3) repetitum, ut saepe, in fin. pag.

שיוא העושה הבאהיה הבאהביא בבין אידוא בופשסם מהא משבונומא אתי מהא . מהבא היי מלואה משבונומא دمد جد حدد مراحه ، دمه مدم ، حصاب ، خدم . סלמהוא משבונות בחלים בל בעוד בים מום אם שום אם פל . מי דין דאול כני מים אם שנא אם פל . בע מם ב המשונה שומצאה והשמשי במשונה בי שלוא מל על שמון والمامة والمرام المرامة المرام שבות הבת הפושה הי משובים האושה אלי היים בים הכשולה אם ניושל אם לחצא בל מקח נאיאה שבי כדב שיר حعمده. مؤمد محدني. ومعدم فيحمد في ومرؤق مرفق. وحدارم مل سمزنم صلامحزيم. على بعد ملين صلمولزل حديد. مخد من مدر في دمخه ماله مالي مدر كم صحه شه ودولام على المنونه محمدته المحديد وهد والمنون سلو عدم هنځم. لم ينه لهخم مخد طسمه. محد علم وجد محمله موجه والله ومسلمين مدمده مراها مراها عدى حدلته . مزافزم له عل حلام حدوم لى حدادهمد . שב זין דכבלוכן אסשב כלשמבאי. דופוציה כן צבא. בל العجم له حطرم حاملة في مله الم محال الحاملة في المحال حلامه ۱۹۵۰ بر حطرب عل دسونه محاملة كه .. بر حادة دم جمعة معمد مدمون مدمون معلم ومسخ حدمعت محافل من به من به معلم معلمه معلمه معدمه שלשהפשבו שנה דין גל שה השוק. אם אושהפשבום. שה. במים השוב. בהלי דין. המלשמפותה שמנובמש אולמשב. ב ته. مملنه المعر عني الماه الم المعرف عدم المرافعة من عدم عني المرافعة المر השב ליחם בא הכלפליך שבש בוכם משוםכם אבונא השום אל שבי לבוצא שביה המשבה המסב בל שם المصلب حطمهاند الحطفاند مسف لم لفه الحصلب عصم מת . תשב את שב . בי בי בי שב שב שב שב אם ביציא . מה basismo on of the of inches on only שבאה מושל עד השמשל מש אשמשה אבוש הכלפלים על בין או או בין משוב וש בישה בלעום: האנוסים בע

Digitized by Google

¹⁾ \sim abundat -2) Alterum \sim del. -3) = \sim 10^4

שב לש. בשל דין דיך דיך אבוא אילוסשי. אבוצא rockafith unicolon at circu. ownier la rubair unir. as rian Ll richa relajan is al . duralnes . as الم ممهوري المساوسة عني بمداري والموافية مرافهم ו השנוש א ואשול שמולי שמולי אם כוצא א לבשול דין محل مطلع . مرامه مراء فقد والم محملي محلم لا . شانعة با كاذ بعد : معمد محمد محام به محام . شامد سلم سونين حلم مد معلمه مرك ودن دومه علا ولحدم سماية. مدسمه مدلم سمه هد. و سخة حدير. ١٠١٥ خزم مراحم حلمه النهد وله فلد ولل وحدوم صلسخه معمدته. معلممنه کن حد حدم. مها مم فه وفلس عليك لد ينغ لحصحغ مط فه ورحده ولي فلس معل فه وسد ، به صعمه وبر . وود مديمه موسلم موسلم . حلم. بمل علموس وحلم. و حلم وم فزي لفد ور ومعموني بردي ومن ومن ومعمور للما ومعموري المرب ومدن مانعه وعدد الم عزم حلم ملك علمه ويداهم. م صلم دبر لغه وحدم دسدزة فد . ه سلد فه دحج مدحامد مخذ به قبم من صحال تحله عد حدمم معلمم حمامحتي عحقه مناهم محمدة حدم و حنه دمحه دحمدة « خلام مديم موريم وعصمه . محسوم ولم لانكم الانكم الانكم . محلك صديمة فزم المتحلم الما تحدم لما معمدهما ويمراهم حلحمهم عندهم محدم فؤس عمد محل جراهمدني. صه ديمهم حدم جم ليل ، معل لعصيه حدمة عسلم. يم حصيم لية فه و بهندة المؤسطين. وهه وعند غله. و خدم ده ورسامه و و مدمد مدم مدم و مدم و مدم و مدم و مدم و مدم علم يعني وينه ومعدل مرين وعلما مريم مديم خدو مريد השלבה אלשה בשבו הם הצור מושה משלב בשלם . مله دم وعدد لص حدم. كم غدم صفح. حدم حدم معدم تحلله. بم عمد مصمله مر مله م مدول ۵ معمر معمدے. ۵ معم دم مخذ. دخل ب معمدتم בגב . לא הן בבילן אם בשב וו בנוחן מלחון. שהא ביו אשל שם האו מה שמסשה א הצור . ישה שם ששלבה وبملمصد مه لم. سلع معن مد معن صنحي مداهم تنفه ومعنى وم يحم حلسه، حدد حلمه: ويمه خمد « الله معملي ، مه مدين مد مديم مداهم مدين

معلمة معزي مه معربات معدد معدد مديد مديد مديد معنى مد من حيل محلل محصهد حمدلهم : بنه مه مد صلة بح ف المعادل به وود حصله مد من مد ولم المورد حماد بعد محدد محل محل محد المام معن المام معن مام ع حديد مصحوبر . وعدم مله حد ملم حصورته مدع المحدد عزنه من دراهام و المحمد من المن عنون ملم عنونه ملم المامة معددعين حلمه دم مصفحنه دمعنه مه مديكية. حضد دلمعه حض سه جم صلم دمحنام. محلك صدم عل تخلي מהד אלבמה שליאשל .. אויונישול היו הבפיאוסבין אובי 10 حلل عمي ولي معن بمولي موزيل بمجة لمؤ ود ملم معمد فر مدمر . لم دم معة مه مديد . حلا دم דביא מגובים וכלל שביא. לא אמשים ובשיים הלבים משו הלא מה שמפחר המשוא שם ביל הלם א ים שמשבם 16. RODER CORE ROBLES. L. C. CLASS. 16. 16. وملائم مدين مدلين ك معنى ملى مديلين ممجز و وفد محمعت سل مناعم موسع : بحد محسم منامري عن دمهام حدم دمي هم: ق عنزم بن ديلمالي فد ين دميلين . ما : معتقعه مانة بسة نعل مر ملاءم مام بخده ما حدمت عززه مه دلملم. بوحم بود دمولم سلم مسزنتهم. مد لموسقته الم المحاصية في المالموهد وفيد الملموس حفيد وملك مع والمحمد والمن المن والمراح والمرام المرام ا and confu and rocally subsect as an and ratich. Line straits: seemly rutom. exabeath List ity. 2 techas. Line seemly. exables List line in the interpolation. ممدد صمعة نصل معلمة عبر لفد مسحدته : مصمعة لمع متصل سلمهد: مصنحه مدد شد منشل: محمدهمدنه عمر مله: exabeabor ity. Subic sy exabeabor. sie eller האביד ומן. אבוש מבעל השסמי בשלי למי בשלי معلاناه لفد دمحنه . وحصله ملموهد الفد وه האכיד זייני הישל אמלסשב. אכין הין האולים כצבולפסליי. ضد تحصله مضد تنصل مصلحني عمر دلله. صعبه معلصم בלה בקין השלום כם בה כם כונה .. בת השמלפטלשם لفد تهدامه معه . حين تعمل . عدم برحة . عدم المناق . مه ملج مه د ملمد ممله و مد عزيم مه محمد يه

حداثه حدم شد دمماه صد: مان جم حصله . منشل مندم . صفعد . مدحمه . مجم صلم تخله معزمه . . . حطله مطلع لله معدة بي مهد المه عدم معدد في مدل في مداهمد: بحديد بطملكيم مخنع محديد عنونه مركمهم مراحد באם משור בו הלם ה מוש בי בבים הלש הלם הלם הלם المناه المعادة عسمامه هذه معلمهد و محدة . محدة المحدد אנשם האולסשר מאובי ביווע אולים במסורה מסטור ومعمدتان مودم لمن مسحب بج لطر ، مودم ومودي בשר אביא היא השלמשה בשמובי השבין אבין בין משות בו הלם . היהל השלחם באיבי בוו הלו בן היום المسلمون المعرز عسمهما المودم ودلاله مجز جر لط . لعلمه فد وبمحدثه معموميد. ويمنونه مديمة معلم وحليه بنخ والم معمديم عزية مد مناع مديم والم وغير האפלא הא לאתין האשמשה בעודאש כנות מבלמשה. שוא وروس مراهم من حلمه موسمه سمين في ملام beenton, nator ration acrate act and ration ration. . משב במסטנית שנים משלים בשל י הצמש ביו האמם השבונים מסג את ביולא האוצא הוא עוני מבהן מם. האכני מוצא האשלמשי שבא אשלמשי . גבוש בשלא שי « באו השתים בלאה לפנבולא: באבין האולים ים הואים אם לים היש אם בין אם הין שלו האם אין הי של האם אין הין שה صماعه. محودت وصدة سه مع سد حداة يدة عل مدور ومده בשלמשלא בבת : בן מם הבנם אלמשלב. מבן בבן בשלוא جم فد حلقه معدمه . فد دهد تجد تحدمه دراد عدب ، تنف حلفه موسمه . لم صعدت عنز مه تحلمه المامه صعه مع خدم مدمد عله عليه فد حلمه معيدهم . الم מששו מה שהמלותו תלם יצור . האמלום מה היוצ תבומבה who were and the of and button wishers . who عززيم من دلمهم مديم ملم حلمه لمعسمه شد دحس ه صماحه. محدم حلمه له وسمام که سدم جم خلی معمد من مربق مدن کی محمد کا لط م جوه خر بغ مام حدم مناه صد هد مدمد المد ותם דושבי . מי השובא בי לבל . מי . מי השהחרבא אולהמי تعمموني من بم دلم مدم معمد . له مند دلم معمد م جدور مل ملص مجرة . مام عزة من من معمد مل معمد .

الم المعدد من المديد المودا المديد الماد معلى ملا مل المديد من الماد ال

ett essein vialatur sei.

حصحنه ملمه مد معدده دفه دجم محتقله علم בנת הצבונות בו בלפוד. איש פשום בל איש בל. בים אלבי השלשת לבשל הלשום בישל השלשת לבישה בים صوحه المامية: حامة عمد محلمة: له الملمية معجمه ١٥ دامع ومادك على على على مدوني والم والماد والما بعداد والمادة والمادة تخرجلسه دنى وبلهيم. لصلم ينغ : ٥٠٠ يزملسه. حلا حمدته محتقفه ممل لص حليلمهم. ويعزمه حويم محمدته مله فه محللهه: رحميل: بم فه محمدته المامة والم من مرد معرد ملك معدد والم وورد ما والم وورد ما وور שבישא זלא מענים מונם. נפוסב אפ יו אפ מאביןא מם הבבעה אהנים י אובין הן האנססב לעובה المحادثين ملك معمديه، الله المج مدمالي عمل مدم especto es espeis. The espes ob The of . محمد عليه و المرك المركم الم المركم المراجع المحمد المركب المحمد المركب لصهر حيل دول معمد حديم حمله بعد مول دهم حمله حمدهد. مل بر بخدهد. صلحه منهمهد: دشد معدد بهرية محاسم المهموني المحمد بهد المامه المامه المامه אלא בילאבי לשם. האיש בללא שהא וגם שמאי. מבלל عدة محلم عد محنة خدم حد بحدة علمه المعدة علمهم المعد ملم له مل محمد حدم صلحهم. مهم دممد مد ويه مجر لعل مجن ينغ . ومحمد مد مل حلق عد محمد . محد الما تجمح ماحة .. محمه منزنهم بنغ عمل ب محلعة مسعنة حلحمة. وعدم مالله هوم علمهد. دفيد وليبلم وحدة דין דישול דבול מלא בעול דיך. מאמידי אמסמי. מאמידי مزم مسلم ملحمه ملح ملحمه المام معمد المورد . دیمانیم درونه ملی دست در له محمدی مهد. combut durens us who reso reasing a waiting what حمحنه بب عمصله مصلم. عمحله بم ستله مستم. حمه ۵۰

בנפסטה בשלבים היו המובשלם האלבים האולים صلحملين عمدلت مرامين دسك مديم دج و مدود محديم سنونه. حیل وصحونه جم عمد محلفه حودد. صلم وم בלבבהלא אוליבים . נבשא האפ באוביא בשלבבהלא מם. ים מבל שוה אם שם בשלבה אי המשאבי לחם בי האם שהא בנולח. אפלא בשבוביא והם שמף הנשום. בל ביו ومر عمد محلمه مملمه محمدية. صلم وم قلم مي משמובים. לא ודם שמף מבון ונאמובים משמובעה · الم محديد من معدم ومعدم . تحضد دهد ومن ومن مدر مداد וואם מבות משבוצא בו מולפוב. עבד אם מי וכצלמבולא. مل مديم لية محمدين. ديميل ليه مديله دود مدلونه משבר מום אונם אנום בשלבם אישף אישף אים שים אים משפר משפינין מה הנים בוש לא אהו מוש שה בינים מבו וכנא .. מאמבין למסב האלם אמבים דלא וכנאי. מפם ממא נו לבאביא מנה דבולותא בן בנהלמה. בצהדבן וכוא. سرعد مدر مدر بدره بداه و المال مراسة معدد معدد rely . James ago alo 2 135v in margine . rely 2 30x 207* 4000000 ספים משוא הין לא אתנים. בלל באתניא מס הלו תשבה בבלעה ה בנהלם וכוא. האיש איבן. בינשא א ענבסולה משה השובים אולסמה. המה השחוב וכוא בשבא מבובה שבמה י מהמב בהפבין. הבל ביא אבי איש בבשים : סלם איש כל . אים ליו אבשי יציב כל אים ישים יאים معلم ومحمدته في معمدونه ليهم ومدل محمدونه معمله سموس حلمه مله حلا محمدته مدوده . شه ديمه له « مل مداله . موسع مدامنه عدي مه مداله . محال האולשים בעלא ביבארבור בשמם אי מלמב בלפצבון. בבב مجدة مه معمو حلا مديم مجدة . له مه مل ملم مجدة בשושה השום בשום השובים י משפשת לייע מן תבבה דע דעת השתלה הלשמשה המשם בבר מבשם הכבשם ٥٠ تسلم. عدم جد ، محصد مركب لله عدله ، محمد ، محمد ، مد مسلموه ملم معمد عدم ، دشه درج محدة بمله مدم صعدد مد محلوزه . کم مصع ملم مل مل مل د مدوم صعمة عنه معمده مجة . حلل دله علمم حتة الم صعمة عسلم منطسم عبه معمد مسلم لله ين عملمتمه

1) Corr. ar = ,sive'? - 2) Hic pr et del librar . in mission

Digitized by Google

سرماه صعع مهد مطسة معمد مل بدعهم مرم مه فتي مه لعدم مد الحالم . هلم المسمى محتقاه רצולם . באר מערא בין ואטישור . זהל . בפרה מר . בנושה جعدد فر حدم . ملم له مي ملموهد مه للموهد .. ق בא הואהי . הכינשא מצבחות מנת . לא הן כך אם אפספ. ב شد بعة المسلموس سلم مهمين مرد وفد ولموسور سلم אפפה או אל אשמאי על אם אפם אנשם ובבות נהלם שפ. وز دخم المحرز . وبالمده والمدهو لم حلقه حورز . صور תבובש השום או מו תוא זה משלה עם מה שמשה מה وز مخز دبر دله سر حداده سدم معدد العدم ور חם לבנלאי בבגא כל אם אפם. או אולספת בין בל حمحة بخ معمديم. له مهم ممازيم بم وز حنه الم منعدز . ومعدز معمله مل منعدد المنعدد المعدد الم اع الأنت الم الما المان له دير له محمد مامه في وصلحه مهمه محمد محمد م אלא בעולה אהבלים . בער שב האקבי המהם הבעולם הצבונה איר במחים ביום ביו באיים ווח מבו בוובטומא איים מיים היים موموليمه معدب له مل فغهدم منحغ عندل درهبيج محمد אסמת באביד אפעליםם . מאבין . באביליםם מאביל . באביליםם מאביל حضه دنغ مه ندی مدن مهمد حلا دعم در النام در النام مدند مسلم حلمه. دخه وبعدوم مج معدد مهند . وبهمامهم حصحته معملهمه بنه دهنم مه حديد مهمد دموملم حربه من حده حديد مدل فرد ومد ومدومور בגב אם לא אשלמשני איש פשלא הובאי בשלא אל מא בים دخم وبعدوره لحصحنه مهدياتم ممخن حلاله وزوونده. האשמש אישטשה בעל איז האפששש בין مح عند مد معد مد بل : مد محد مد معلامه בנצלי אושטשי ביל סגאפטפשים י ים בי בי סאפי حضه مله دخاره محضه دهالمه مخز . دام محمد معمر براعم به به المرابع به المرابع الماديم ا ندويد مدر من ، ندويدا ندهد مدر ، محامة دي 1) Cod ya べいべいがく — 2) Cod ya ショロショ — 3) Cod ya べのおめ

סמור . שומרשמאה שומרשרלורם , male a pro ar .

محله مان سر مد « معاقعا بعاصامه سر مد « معتامه مل عدله المام العمود معتبادم معتبادم المعرب الموالم المام معلم المعمد معلمه محدث ممام محمدة مما بحمامة معتبلغه معلاله: ه. لمل ماهمة. ليلممهد يدهم» especial en camper representations . משש תבותם תבותו ימנש תלו . תוש בי תשש תבות لم ين صفح دوندم دمونه. محمد دبر. دمل مالمنه. معمد بي مديد براء بناء به بحصر مصوبر برا بداه علي בסל ביחי דםל שבסבלה אוליה דאפספשים . האומה م بيم ما مو مولد: مهم المحدد مورد معموم معموم المعدد معموم المعدد معموم المعدد معموم المعدد المناهم معمدليه صعمه المحدددده ، مدرم حسلم مخدة المعاملة عود معاملين معدم الما معاملة عوام متعاملة מושא השלפת ביו אבות הבות בשלפת בשום השפתם הם دجمهز شعب مهمد مخز دلم ممهمد ديمي. حيلا ال و و المراج معمن من معمد من معمد المراج الماء هجم مهم حسدنه مدحم معمر لنه . مهم محصدسلهم . حف الحسن مصبحسات مع معندسات المدم العدم אנב לבוצא י האשלמים בלעלא: כין מומ שמשא. מלם ביה مسلموسد سعمام فدم معام له و ممود عجزة دلع عمامهد « رفضی ، حلا وجم مل مصمومی محاسم. رسم وجم الم برم الم برم of thusboar appear : where the same רבה השמשה שלה השה היה שלה הלות המשלהם בים شفد ميد بردية دسمه الحديد مدين الم سمهم. محنب مصرف وطلع مدام رسلم مدام مدام « Lebon was in it is and and and برخينهم مح محسمة بعمرة مف محمد محتممه المديندي حله منع سمعالمه بعدن دهميم جده بعد حاة حا سممصد ومهولات لعمديه معتبله و جر دون ولمن الحاسمة معمومة: معرفه ومعمد ومعمومة ومركبا « ومرك لحند معين المسلم المسلم المالي المال معنسمي. محنب والمسلم حول لم لحمحنه عمدهم. مسد مج مقالم خدد . مد سنة محمد محالمه و مسادم دب حد سان حافز من المان المان المان المان المان حد معان المان عد المان الما مطاعم « منده في سه مملح. مه سمة محمد مطاعم 1) Insere and - 2) Cod del

صحب به معمم ممموهد مل دله بم محمد مه شه وحاسفة مدد محد ممل صحر سلم حملة بده مهم وم وحاسن سد الله عمومها معن شد سلف صوفت. ב אבי אין שום האמני . אב במצא לבל פין אובא ב מם במבא אמלומת . מו ביל . אם במו אמלוא לאם . במם سد صوبه کے لین معمل من کی رافنے محاشدہ משאבותו בוד מוא זון פהלצא ינים. ומאביא מום essent the estate as the color color color סאולי הראוריא עד במספא אמלססי. שם דעד מבסדב. 10 ביז זע הלשמר הלו וושם מת המצומשה מה בין המצים אשמשי מים ועד משמב , אובלב וליף שמשם שבא . אובלב دم درحمول حمده عدي د منتزيم مركبه مرهم الم ما محامد معدد معند مركب معلد معلد مدد المحامد . محمله من محمد علم معمد المحتل محامد عامده השפשה בשובה ואישה בלו ושם מבים הישובה בסשפת contro ettos int. of us mor loss rain loly. us concin noting. . apar contre selfo int. cus פולים בין ומד באמוד אישנים. ביד מם דין ביד מ יות בשבחים בשבי האוא בשבים עדי מששה יותו בב בב העלם בה מישור י מרגעם הבותם הכללא. הכאוכיה בשפטה אולסשבי אם פעלא אם כיניבאי مخذ تم حلمعت معلم. ملمه مدونه مدونه הביבה בשמשת בן יתובוה לספפה בלו הצובה eases ♦ काल्डाम राज व्यक्ति राज्यी कि व्यक्तिकारकार ובנה ואי שבן אולסשי בה עיד לשמבא הבינא אבינין. بمدخمد مصمد معملم مصمد محدثت بكاتصد م بخدة حدميم معلمي و المعلم المع ल्यका न्यक्रकार नक व्य व्यक्तिक स्विकार त्रिकार العدمة عدم من ملا ملك مداسعه الم مداسعه الم rapaiture La contro , alton La columbon L appira مؤنية معمد عبر . ويعدد مل المربة مدام موندده مدام مربة

errig. * rlunai remly les mustion rensenus! a. cere בן בבוב ביושא אובן אוליה מסף בלאא לא בקוברא ف دلم نفليم . لم معلم صوبه محموصي ملم مل . مدحده لبغ صامحه صمحه، مصدم حفيددهم، ديمه سجم. وبمحدثيم وصمعة فالمعمد مهدم لحديدهم حديد מבוא מבעל אלבו בלעובלא מסל: בללא מי ניססמן emily, anomby rubus asper which appears, where مناهدم حدادية . مصديم نج هزه المحمد بن بمديد محديد مصدب له مل هز ض وله مل سجز حلل وسجة لمل مل יו בארבוץ הן משמד אוא השבע הוביציה בן מולם به وسعام الماني من المانية الم ומין אם עוצב אשל מס האשמשה לעום כא מדכי הכאוביו אפפוליםסס או לם ציי בבר אים פו איתי ליו ואוכיות בשורי הרשום ביו שמשנה זה יולצות מה לצות שעו הרשוה שב. פו שובא פסעה מדבה אבין. נשוא בי אשמשם. afferdow. our ty cookfusow. Lat six obser. ale ملاه معر حلا وصوحه مديد لحزيديه. من why my musis along chair us a machfuson sign א המושה זע הישתבות הוא בנו הבוצא של הבוצא. פו محمدزت للمسمح مله فزته له حلل حديم من مديم al 1361. will i position rolls rolan . receio ala mader المسادلة والمعلمة والمعرفة والمرادة والماء والما والماء estation. us motione als with since سمامن ف و معلم حدم من و و متام معلم معلم لم ، من לם ביו ישב האבעורה לולאוכין . כבל מוא עד הולסמה. פי סשובה אסב בבון. בעל ביו אלבמה ללעסבה הבוצה. באת פוס באתבים אפנונים אולם בי בעל המבעם אל השב זה הלאשה בשלה מהא אלבוחה בלולום. או שבא فع مر مجلمی مصم طسه مصم دلا دلمه مدم לבאתי שבן. בד ישפרב תדמ כבלאי. איבוא האפטפושאא 1) Voce notata haec in margine per eandem manum cum signo usitato.

. אליך אם סמה אלא יאל מא מיושר לאבש אם מא יאממש פו מו האולין מורא אולים ועל לבאמן ביולא אם דעומאה: בעד במשם בלעוסד. מלא בג נשלאל אנץ. מלא בג לא مح بعصه نع له . بعدي بعدم بع حد ملاء المعدة حديدًا. مه عد معلمال مريد بمخذ عنونه مه ديلامه. مه د בן שבונה אלבו בה לא מצאל לה אנג או בן שלין הין. שב בבולה אוליים אפספונים אבונא דוכדת. בל כבדת אם حدم جم حدم. وز صنحه لعملهم لملطم مخذ . دهام לא אשלחשה : פשלא שנא היא מוצ בא בל בה בה בה הא . مالمسمح لمؤسم معدم معدد مرفع لا المسلمين وو אפהפנופים. אה מבות על מנות. אה מנות מן מנות . ס . אם של אם אפם. מם דין דיבן מלין מינבב. מאמיא מינבא مسلمصد .. به بماست بن شد بخ محموسه ومبالهم . معدد מלא מבשמבה בלו יפי ולא המשמשה בבק אם לא אולספה יובוא הוכוא פי אובא לחב עור בי אובא אוב لغه وعجام ملغه وحدية ملعه وحامد عن ملعصم وم سمادية ، محموسيم وحدم عل محدم ، عن معزم لمل حاميم. محن بم بمنامن مك محمدسه بحدم مل حدم אד אפבשים דין איניהי אפספושים דובדת כן בדת. פד יו حعدسام مع سلم محموسين . مسمحنه سعم مباحد م منافية حصد المن ويته والعن من دوليل مناه ومافعة בדע בל בדע . מבסף דין מבל אפספשים . האפספ אישים מאמביאי במים דובי אם עצב אשי ומים מבע מב מבע. משבע בי אוא דמל מבוע מה האשלםמה ואמבי . האשלםמם ש משים השלבה המשים משים. המשלבה הנשמים השלבה המשים סלא האה או בעל דין דאשה האפשפושולא ניבה: מסם אר שמשבר הבוז סמם : שמשבר הבוז ממי עור ישמשרצו העבול כך מו באי הכלכביאי . הכלל כנא לא פות אחרב. בה حعزبه المحلد والمائن المحالم وحيل حالمه معندا. בשל אינינילא הלעב .. באובית . השוא איניישר באשם באיניישר באשם מם אשבת . הבשל בלא במשבא נשום בין לישאי איש מם בבבת לא ביצא אתבי: משבם לתשמבתא הלסבא מבא ב

Digitized by Google

अकारे. क्यी कर्म केंद्र कर बदक राज्ये स्मानकाक . वहद Euburcia. The first existent to remem 1001 remote. Orthodis محمد سمامن ، سخة لنة وي معدسي . محل شه ويسموه نعجة . ديمهم مدلمه مدل مدلك شه دلم ممهم بيه و صعمة . ويمناوه ووالمراوه و والمراوه و المراوه و المراوم و المراوه و المراوم و المراوه و المرا سبط علد بهه صعمه دبر ملط علد مده سعده دبر المعادة عداد معدد من محره المراجع مداعه مدا دم جم حل عدمت شمع و عدمت مل مدم مل مدمس .. محمسم . Los reports or menter reports considered יו סדאפס. כבודה סכב לבחלא. אלא בילל יו אינה דיפה אפספסים المام: جديم من ملعصه عذبة كم بالمعصب دويم ين moon become to the total intome subserve super יו לבולים. אלא אילובשים שמשי אוכלי דישם בד שם סלם בי משמשבים שו אות משם בד שם שחפשובנם אותם שב. در در معمن معمن ب محصله ، معمن کے محصله ، معمن سه عد سه ملازمد 11 . m. دهسله ، ماهاه معد علمس عد יםם בד יםם בלים כנו איבול ולא לשבי דמדא אשלבם المربعين والمعامة المربعة الما المامة الم בנים בן כנים זים בים בים של . מם בן מם מספיםיבים noise. run thates refuence. rapas confu. علله لي مصله ، مصلم لمن حنه دودهما ، محتم ولعند . حلل تهد من مد من ما دد من ملا مده دد « محده معموم عفله . له صميه عمد مبر له ب سفيت مصنفه محاسم المانية من من المانية من المانية من المانية من المانية الماني בח בה כח כוכנא. במשם בכא הן מוק. כלל הכן הנים העוד אנץ בר אוביו ואאם לעוסראשל אפוב למפבל אובלהו .. האאם لسمتمسة لم معند لمعدل مسطمة. مج بين جد جد جه « שספספורנם: סמס בד מם פליוסבום. מנס דין מי בד מי حلمه: حلمه در حلمه وعدم: مهمه صدية مهمه والمرافقة المك حولك عدمه عديم مديم التعتب المتامل المناس المناس المناس المناس المناسبة المناسب אולישם שפט אחיש בפובא גלימאא. מעד בי אפיר לעמדאים מס אמשלה זמן בא הבא הן האם מלאה למשה אמשה אמשה אמשה אמשה אמשה בא המידור הב משבי האיף שבי יאוי ישבי יוואי. השבי לאי יוואי.

فد ين وله مله معدوري. فد وله مله حقته. مفد الندام حلحه محريم وبعق لهذاله معمل محلف وم ومرادوهم حدء لله مخنه مناسم مانيم مي مك . مخنه الممم ه جعدم، سسعه ..مصمهد معله معدم، مساعة : فيد فخد ل مماهم علية عربه و المعلم على المعد المعلم حل حرب العقد ورد له المحدود مراهم المامه وليه ورد الم useshasi. La radocca elsa.. La per ruida cruida מנולא מובא. בלל נא אול המנוסא אסבבא مسامر ماه . بحضمه عممهم حا محمد عممهم بحديثه ويحدم المحدية والمريد والمنافقة المرافقة المحدد المحدد المرافقة المر השלחתי בשלה. נוסד דין בשנה. בם בג כם בוכנה שולבה.. ور مراك وي مرحة مرحة والمركة المركة معدامد دوز لے صلح ف ادم دم وبصد ، صه صحفه مد יום בשבים הסוליתיו בידין ידים ביאסינידים مادر لي حرب ويعني لمة له مسل المركبة محنه مركب لله ديميهم معرسه المعربية معموم المعرب معدد ونع الله المعن وي مصمله المال عنه عدم المالة enigram ni אישטסטר כבעבהנסאי. והם סבעל האיף האואאכיוה . פי دسلم. الم صديد مصل ملمي بديد وبمحنز. المممصد אנוסובא האיליבשום בים בים מיאבסבשום ניקום כני مله: حله در حله مصمح حل علم عمل المامة عد مع . محلت معافسه معافسه معر مل . مداندم مدنسهم حص حاحب، بنه و منه حد بنه به وحصوم الرب ، وبنه دهم محصوم تعلمل و صديم لمن صمح مل معدد والمقالمة و حدثه محد محمد معل احده ، دلحة مج هعبه . هممل عدم בדק בא. דמה הפלאפשא בבד אנץ. אפפשא עבד המה מ المحمد خدد ملمعمم بعدد وز معل احتم المدن مجم صعب فذب، لرحد محجز معلمه، صعب دب لصب دعام. אבי בדי לשוא. ובשבת אות ובל שם ואשמשה ואבי . השמשה הלא המי שבול שם הלא המסשה בלא המסשה . 1) Vulgaris forma pro احتاء quod corr. – 2) y احتاء , ut corr.

يلح عصمم مدحم

۱۹۰۰ مود همومه دهنی دخوده مها متملهم دید هو دهمه دهنی در به دهنی دهنی در به در به دهنی در به در به

Digitized by Google

منافعة معانيه ماسور من المنافعة معانية المنافعة معانية معانية المنافعة معانية المنافعة المنا محصله د بد دوند محصله. مد دوند محصله .. کم معطنت त्ये का भीका त्यांक त्ये भीका के त्ये भूमत भूमतं भूति دنعه محسله، مل له دنوعه محسله، مقامم محدث فغونه و مرام مرام مرام مره و مورد به و مرها به الله به مرها و و و و دورونه و مرها و دورونه و مرها و دورونه و م مه مسامه ما مه دلی معدسسه به دیم به به مدر مه سه י משמשה בה מבונים ' בי בא השמשה אלים בי השמים יישטים יישטים אים הבשלא היו הבשלא היו המים היושטים יישטים היושטים תלמשם . מלוד משרב מצים · שמסלוד מלוון שלשם בלמשם ك معدسين مامهد وهمي حصاب ممادح وامليس . مهادد . مه درد المنام المامهم المه دهه دلية المه دهه تحمد به مقمع بعديم ماهنام وتملعيه به الله ين حصني مهادد : عدمم مداد م مدام م م مدر عدمم مداد و م אם אפספשש איליים ולי סמים יבי מאובען מאובע 25 मिन त्यान क्राना का एक एक होते के क्रान्ट का 125 कि فنمستنسخه ونمستنسخه دم فنج ف مله سد. سد הלא בל « בבנון דון שבבא מבוק. לשממה הפים מבים בבים . ex subsers and some combine when some combine سدم حدامت وتمراهم صلم وحدوم . محل حمد ورد بد عه حل کے ہمرہ حدیمہ : محد ملم مرام ، محدیم عمر حل م فه وهم معلم معلم به والمعلم والمعلم المعلم ا שינ שב באום דמם דשוב . בים ב האלם אם לא אולם שב בים

موهومه ماء ده المحمد وهم سطو لم حبل وزملهم وهوده ورا من دهم من دهر من و دهر من و دهر من و دهر من و دهر و

علم نمعمه دهنود

In margine: תציז האמוציום הוא דוב הל המשם הים במשפה הים הנים במים הים המפשה

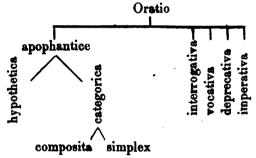
2. VERSIO.

Item interpretatio sive dilucidatio τοῦ περὶ έρμηνείας Aristotelis philosophi Textus
facta a Probo.

Videmus res naturales partim quidem sui gratia esse, partim autem aliarum gratia e, gr. homo quidem sui gratia est; manus autem et e,5 pes usus gratia et perfectionis eius. | Sicut enim in rebus naturalibus e, 1 haec videmus, ita etiam in artibus licet videre, partem quidem earum sui gratia esse, partem autem aliarum gratia cum similes sint actionibus naturalibus, ut ars opificum arcuariorum, quae non sui gratia est, sed rei sagittariae. | Res autem sagittaria non pro arte alia est, sed sui s gratia. Neque solum in artibus videmus hoc, sed etiam in una et eadem arte videmus res partim quidem sui gratia, partim autem aliarum esse, e. gr. medendi arti libri sunt, qui partim quidem sui gratia sunt, partim autem | aliorum. Liber enim is qui docet: Herba quaedam 10 applicatur morbo cuidam ut fiat sanitas, sui gratia est; is autem qui docet quando fiant herbae quandoque colligantur, alius gratia est, ac non sui gratia. Item etiam finis logicae est, ut discernat veritatem a falsitate 2. Hic autem liber perihermenias, hoc autem est, de | interpre- 15 tamentis non sui gratia est sed eius gratia, quod absolutionem logicae parat. Itaque nonnulla eorum, quae eo continentur, quae[que] per se ipsa non quaerenda esse facile videantur, non oportet nos contemnere, quia omnia ea, quae in eo sunt, utilia sunt ad id, quod logicae absolutionem parat. [Immo vero] oportet quoque nos ad omnia quae in eo sunt curam adhibere, ut sine | impedimento ad illud perveniamus, quod 20 perfectione logicae constare praedictum est. Ea quidem, quae oportebat nos dicere de hoc, ut ne neglegantur ea in hoc libro, quae non quaerenda esse videantur, haec sunt. Sed quoniam exordium facere volumus huius libri, scire nos oportet, ante lectionem cuiusvis libri capita quaedam quaeri; et | propterea primum dicamus3, quot capita sint quae quaerantur, so et quae sint 130v et cur quaerantur. Septem quidem sunt capita quae ante omnem librum quaeruntur. Sunt autem haec: Scopus - utilitas -— cuiusnam sit ἀκριβῶς, — ordo — caussa inscriptionis — divisio in capita — et ad | quid referatur. Nunc postquam diximus, quot sint so capita et quae sint, volumus dicere cur quaerantur. Decet tamen nos

primo scire, quid sit scopus; et eodem modo deinceps de singulo quoque 64, 1 eorum disputatio procedat, qua de caussa | prolata sint. igitur est: absolutio praecogitata, e. gr. cum homines ad domum exstruendam aggrederentur, primo tectum meditabantur. Quod vero hoc per se stare non poterat, deinde parietes excogitaverunt. Quia autem s parietes | immobiles fiunt, cum supra fundamentis ponuntur, propterea fundamenta postea meditati sunt. Et haec absolutio cogitationis est, id quod est initium actionis. Inde enim incipit actio, unde absolvitur cogitatio. Et ibi absolvitur actio, ubi incipit cogitatio. Iuste igitur so definitus est scopus absolutio praecogitata. Absolutionem enim actionis, ut dictum est, mens praemeditata est. Similiter licet videre in omnibus rebus, eas cogitatione designari. Postquam igitur diximus, quot sint capita quae ante omnem librum quaerantur, et quae sint, et quid sit 15 scopus, necesse est, | scire nos cur singulum quodque eorum quaeratur. Scopus quaeritur⁵ quod ratio nostra determinata est ad illud quod volumus facere. Quod oportet eum ipsum, qui aliquid facere conatur, esse gnarum quid facere velit. Dixit enim Plato: ,O puer, unum est no principium eorum qui deliberant: aut scire id ipsum cuius gratia studium adhibituri sint; aut ab omni re aberrare necesse'. Oportet enim necessario, 127r habere eum scopum operis eius quod quis incepit, ne fiat ut qui viam ingressus est⁶ nescius, quo velit abire. Ac propterea in omni via, quae ei occurrit, errat in eundo. Inde igitur quod scimus 25 scopum, definitum nobis fit consilium et | scientia certa. Quando enim non definita est, nec certa est. Hinc autem, h. e. ex eo quod scopum novimus, omnia ea, quae in libris reperiuntur, iuste exaudimus; nec spernitur scriptor, quia secundum voluntatem eius verba eius percipimus. Demonstratum est igitur, iuste quaeri scopum ante omnem librum. — 30 Utilitatem autem | quaerimus propter hoc: eo, quod oportet nos omne [id], quod facere volumus, cum sollertia facere, ac non cum tarditate. Omnem autem rem tum cum sollertia facimus, cum utilitatem praestantem ex ea [capi] discimus. Iuste igitur etiam utilitas quaeritur. — Cuiusnam autem sit, quaerimus, primo quidem, quod saepenumero 65, 1 sine examinatione assentimur verbo ob praestantiam et magnitudinem personae eius, quae id dixit; secundum vero, ne mali [homines] dogmata sua intrudant per famam personae dignae cui credatur, atque inde s abripiant indoctos in pravam suam doctrinam. Demonstratum est igitur necesse esse, sciri etiam cuius sit. — Ordo autem quaeritur, ne | ultra gradum porrigere nos pedem oportest. Decet enim prius discere id quod

prodest nobis ad intelligentiam eius quod propositum est, si est aliquid ante id. Ita enim etiam facilis perceptu fit nobis ipsa res. Sin autem minus, similes sumus eorum qui libros legere volunt, priusquam literas didicerint. Utile igitur est etiam illud: scire nos ordinem. - Inscriptio 10 autem es, 10 libri quaeritur, quia etiam haec dux ad scopum est; id enim quod scopus divisione nobis monstrat, inscriptio libri una vice nos docet. -127 v Divisionem 11 in capita necesse est sciri, quod, cum rei summe. difficilis scitu sit, dum in partes dividitur, facilis | perceptu fit. Et ita 15 illustratur id ipsum, quod propositum est, ad eorum scientiam, qui accedunt ad id. Utilis igitur est divisio quoque in capita. - Ad quid referatur 12, quaeritur ad discendum, ut sciamus, ad quam partem artis pertineat. — Cum enim ars adornare animam vellet, contemplabatur, duas esse animae facultates, | intellectualem et operantem. Intellectualis qui- 20 dem ea, qua res cognoscimus; operans autem ea, qua operamur. Dum igitur ars vult adornare illam intellectualem et illam operantem, duas partes emisit, theoriam et praxin, ut quidem per theoriam intellectualem adornaret, per praxin autem operantem. Theoria enim | docet de cognitio- 25 nibus rerum; praxis autem de emendatione morum. Quisquis est igitur liber, aut theoreticus aut practicus est aut utrumque simul. Et theoretici quidem sunt e. gr. ii qui de dogmate docent; practici autem e. gr. ii | 30 qui de moribus docent; qui vero utrumque simul, e. gr. ii qui docent simul et de dogmate et de moribus. - Demonstratum est igitur, necessario quaeri ante omnes libros quoslibet haec septem capita quae supra praedicta sunt. - Postquam igitur diximus, quot sint capita quae ante omnem librum quaerantur, et quae sint et cur singulum quodque eorum quaeratur, quaeramus quis fuerit scopus Aristotelis in | libro hoc et utilitas eius et es. 1 singulum quodque ex illis capitibus aliis. - Scopus igitur Aristotelis est in hoc libro, ut doceat nos de oratione, sed non de omni oratione. Quinque 18 enim 126r species orationis sunt: interrogativa - vocativa - deprecativa - | imperativa - enuntiativa. - Aut 14 enim verburn 5 quaerit quis, et vocatur hacc oratio interrogativa, ut illud quod dixit 15: ,Ubi posuistis eum'? aut rem, et vocatur vocativa, ut id quod dixit: ,Venite ad me vos omnes defessi et portantes onera' etc; aut aliquid petit quis ab alio; ac si quidem a maiori | aliquid 10 quis petit, vocatur deprecativa, e. gr. ,Peto a te domine mi'; sin autem ab inferiori, vocatur imperativa ut id quod dictum est ad puerum: ,Abi, collige sagittas, quas emittam'. Sin autem quasi per decisionem id quod in anima [est], dicimus, vocatur haec species apees, 15 phantice h. e. decisiva e. gr. ,Deus bonus est' et ,Anima immortalis est' 16. Haec 17 tantum est species capiens veritatem aut falsitatem h. e. apophantice h. e. enuntiativa. Docet nos igitur hic liber de una ex his quinque speciebus orationis. Dico autem de illa enuntiativa sed ne de omni quidem enuntiativa. Enuntiativa enim dividitur 18 in hypotheso ticam h. e. supponentem et categoricam h. e. praedicativam. Est autem supponens talis: Si dies est, sol supra terra est. 19 Suppositum est enim in es hoc: ,si dies est' et deinde enuntiavit, quod consequitur. Praedicativa autem est illa, quae enuntiat dum non supponit quidquam, e. gr. Socrates 26 ambulat; Socrates homo | est. Docet nos igitur hic non de illa supponenti, sed de illa praedicativa. Sed ne tunc quidem de omni praedica-Praedicativa enim aut simplex est, at: Socrates ambulat, aut composita 20, ut: Socrates ambulat; quicquid autem ambulat movetur; so ergo Socrates movetur. — 196 v Docet nos igitur | hic de simplici, nequaquam de composita. Summatim igitur scopus libri huius est ita: de oratione enuntiativa, praedicativa, simplici. Enuntiativa dieta est, ut excludantur illae quattuor aliae; praedicativa autem, ut excludatur supponens; simplex autem ut excludatur composita illa. — Vide!

veritatem et falsitatem docemus (id quod omni modo utile est sciri), syllogismus vero e protasi sic componitur, protasis autem oratio est apophantice ea, quam hic liber nos docet. Notum ergo, praestantem esse utilitatem eius. — Aristotelis 22 esse hunc librum, notum est 10 hinc: quod analytica, librum eum qui post | hunc [est], categorias, librum eum qui ante hunc, concessum est ab eo factas esse. Non vero [δη] conveniens fuisset ei, primum et postremum facere, et eum, qui in medio, praetermittere. Verum etiam alioquin quoque habitus sermonis et varietas cogitationum declarant, ipsius esse eum. — E quattuor igitur caussis noscitur, cuius sit omnis liber: vel ex eo quod viri | magni commemoraverunt eum; vel ex eo, quod ipse [auctor] commemo-

ravit eum in aliis libris; vel ex habitu sermonis; vel ex co, quod convenit personae. E quarum duabus illis demonstratum est, esse hunc librum Aristotelis. - Ordo 23 eius est, post categorias vocari. enim didicimus ex eo [Aristot.] de vocibus simplicibus, oportet | confestim, 67,80 eum de oratione ea, quae ex vocibus simplicibus composita est, loqui. - Inscriptus 24 autem est ,de interpretationibus', quod oratio apophantice opiniones illas quae in animo nostro, interpretans indicat et aperit. Juste igitur de ,interpretationibus' inscriptus est. — Dividitur 36 autem in quinque capita. Et capite quidem primo docet nos, quid | sit nomen s et quid verbum et quid sit cataphasis h. e. affirmatio [proprie placans] et quid apophasis h. e. negatio [tollens] et quid apophansis h. autem e. enuntiatio [decisio] et quid sit oratio. - Capite autem secundo docet nos de protasi composita e subiecto et eo quod praedicature, solum, ut: Socrates ambulat. - Capite autem tertio docet nos de protasi 129 v composita e subiecto et praedicato et tertio, quod appraedicatur cum iis, ut: Socrates animal est. - Capite autem | quarto 5 docet nos de protasi cum modo [modali] e. gr. Socrates pulcriter disputat. - Capite quinto docet nos, utra repugnet magis affirmationi : ipsius negatio an affirmatio contraria; e. gr. Affirmationi dicenti, Socratem iustum esse, utra magis repugnat, negatio ea quae dicit, Socrates non est iustus, an affirmatio | ea quae dicit, Socrates iniustus est. — Refertur 10 hic liber ad logica h. e. rationem disputandi. Quoniam igitur logice ad theoriam refertur, necessario etiam hic liber ad theoriam refertur, eo quod intellectualitatem animae tractat, neque activitas animae ei scopus est adornandi. Ea igitur quae dici oportuit ante | librum hunc, 15 haec sunt.

Pausa.26

A. Πρῶτον δεῖ θέσθαι τί ὅνομα καὶ τί ῥῆμα καὶ τί κατάφασις καὶ τί ἀπόφασις καὶ τί ἀπόφασις καὶ τί ἀπόφανσις καὶ τί λόγος. — Probus dicit. Aristoteles vult definire nomen et verbum | et ea quae [deinceps] dicta sunt. Et we quidem antequam definit, dicit: A. ἔστι μὲν δὴ τὰ ἐν τῷ φωνῷ τῶν ἐν τῷ ψυχῷ παθημάτων σύμβολα. Probus dicit. Fuisset consequentia, το ut statim traderet nobis eas definitiones, quas pollicitus est se esse definiturum; dico autem nominis et verbi et ceterorum. Sed cum in definitionibus nominis et verbi voces | significativas commemoret, vult nos se docere, non voces solum esse significativas. Et porro vult nos docere quid primo [loco] voce significetur. Cogitationes enim primo per voces significantur et deinde, per medietatem harum, actiones; nequè

Digitized by Google

بليقاه

opus esse, aliquid nos intermedium harum ponere. 28, Tamquam tale ses, so igitur, quod prosit nobis, haec quattuor, dico autem actionem et cogitationes et voces et literas, prius nos docet, priusquam definiat id quod pollicitus est. - Et ordinem primum quidem obtinent actiones; cogitationes autem post actiones feruntur, quia conceptio est eis actio-69, 1 num. Docet nos igitur de his | quattuor, quae quidem ex eis significet, quid autem per eas significetur, et quae consignificet et [con]significetur. Actiones enim solum significantur non significantes. Cogitatio autem significat et significatur. Significat quidem actionem; 5 significatur autem voce. Vox | autem similiter significat et significatur. Significat quidem cogitationes, significatur autem per scripta. autem significant solum. - Atque porro 29 docet nos de his quattuor, alias earum naturaliter esse, alias autem secundum consensum. Distinguit autem inter ipsas eas, quae secundum consensum, ab iis quae secun-10 dum naturam ratione tali: per illud πᾶσι, et οὐ πᾶσι. | Nam ea 164 6 quidem quae secundum naturam, eadem universis sunt; ea autem quae secundum consensum non universis. Actiones enim et cogitationes eaedem universis sunt; id quod demonstrat, naturaliter eas esse. Taurus 30 enim et equus et homo universis iidem. Item porro etiam cogitationes de iis. Voces autem et scripta non omnibus eadem. 15 | Aliter enim Syri vocant equum et aliter Graeci et Romani. Atque scripta similiter. — Ac porro 31 docet nos de his quattuor, in quibus et quando reperiatur veritas aut falsitas. Cogitationes enim et voces 128v et scripta interdum significant veritatem aut falsitatem, interdum 20 non veritatem nec falsitatem. | Veritas enim et falsitas fit in cogitationibus compositis et in vocibus compositis. In actionibus autem neque compositis nec simplicibus fit. Quando enim congruunt cogitationes cum actionibus et voces quoque significant, quo modo se habeant cogitationes et actiones, tum veritas in singula quaque earum constituta est. 25 Item etiam in scriptis. Quando vero ita se non habent, falsitas. A. Εστι μεν δή τα εν τη φωνή των εν τη ψυχή παθημάτων σύμβολα. P. τα 16 . s autem εν τη φωνή pro ,vocibus 32 posita sunt. παθήματα autem vocat , cogitationes', ac si quis dicat: voces sunt significantes cogitationum in anima. A. καὶ τὰ γραφόμενα τῶν ἐν τῆ φωνῆ. P. ,Ea' quidem 16a i 30 ,quae scribuntur' rursus pro ,scriptis' posuit. ,Ea' | autem ,quae in voce' aut pro ,voces', ut diximus 38, positum est aut pro ,signa [eorum] 34 quae in voce', ac si quis dicat: Sunt scripturae signa eorum quae in voce. Communiter enim positum est illud ,σύμβολα,

quae supra dicta sunt: τῶν ἐν τῆ ψυχῆ παθημάτων σύμβρλα, atque | illuc το. 1
16. 6 et huc referuntur. Α. ὧν μέντοι ἔστι πρώτως σημεῖα ταῦτα, ταὐτὰ πᾶσι
παθήματα τῆς ψυχῆς. Ρ. ὧν: ,quaram rerum'. ,ταῦτα' autom deinceps 35:

voces nunc commemoravit. Ipsae 36 antem voces significant et actiones
et cogitationes; sed primo significant | cogitationes et deinde actiones. 5

Propterea dixit: ,πρώτως'. ,Παθήματα' autem porro vocat cogitationes.
Est autem tota quaestio tamquam si quis dicat: Quarum vero rerum sunt voces primo signa, eaedem 37 sunt cuivis homini cogitationes.

16a 7 A. 38 καὶ ὧν ἐστὶ ταῦτα ὁμοιώματα, πράγματα ἦδη ταὖτά. P. | καὶ ὧν h. e. 16 autem ,rerum'. — Porro 39 ὁμοιώματα vocat cogitationes; ὁμοιώματα enim rerum sunt conceptus. Est autem tota quaestio ita: Quarum activitatum 40 conceptus sunt simulacra, hae eaedem actiones 41 [sunt]

16. 17 cuique. A. ἐἀν μὴ τὸ εἶναι ἢ μὴ εῖναι προστεθῆ. ἢ ἀπλῶς ἢ κατὰ χρόνον.

Interpretatio. | ʿΑπλῶς, ⁴² inquiunt, pro tempore praesenti protulit. Non 15
enim vult praesentiam tempus vocare, ut demonstrat in illo De naturalibus ⁴³. Tempus autem vocat aut id quod praeteriit, aut id quod futurum. Ac si dicat quis: 'Hircocervus' non significat veritatem aut falsitatem, nisi 'est' adicitur' — id quod est ἀπλῶς — ac nisi secundum tempus | adicitur, ac si quis dicat 'fuit' aut 'erit'. Alii autem 20 dicunt: Illud ἀπλῶς pro tempore praesenti et pro tempore praeterito et pro tempore futuro positum est. Illud autem κατὰ χρόνον pro determinatione temporis [= t. definito] i. e. 'hodie' vel 'anno superiori'.

De nomine Aristoteles dicit.

| Ονομα σῦν ἐστὶ φωνη σημαντική κατὰ συνθήκην ἀνευ χρόνου ης μηδὲν 25 μέρος ἐστὶ σημαντικον κεχωρισμένον. Probus dicit. Iam vult definire nomen secundum ipsius promissum. 44 Ac primo quaeritur, cur, cum nomen et verbum voces simplices sint, nomen ante verbum posuerit. Et respondemus: Nomen significans | est essentiae, verbum autem actionis. 30 Praestantior autem essentia quam actio. Propterea anteposuit nomen verbo. Ac porro 45 haesitant: si hic de vocibus simplicibus docer nos, —dicunt | autem, eum etiam in categoriis de vocibus simplicibus docere, — 71, 1 eadem tractatio est illa et haec. Quorum enim idem scopus est, eadem tractatio est. Et respondemus: Aliud est, aliquem contemplari voces simplices ut voces simplices, et aliud | est, in vocibus ipsis simplicibus s contemplari diversitatem. In categoriis igitur utique de vocibus simplicibus 125 v docet, dum non differentiam, quae in iis invicem 46 [est] vult demonstrare. Heic autem voces simplices distinxit in nomen et verbum. Demonstratum est igitur, alium scopum esse ei in 47 categoriis,

71, 10 alium in hoc. ,Vocem' 48 protulit hic pro | genere. Sonus autem genus vocis. Sonus enim est ictus in aere sensibilis proprius auditūs; vox autem sonus animati qui fit, cum per compressionem pectoris eliditur e pulmone aer is qui intravit, dum cadit subito in arteriam quae vocatur 15 aspera et in palatum. Et quia vero voces partim 49 quidem | significativae partim autem non significativae, distinxit nomen ab his vocibus non significantibus eo quod dixit σημαντική. Ac porro, quoniam hae voces significativae partim quidem naturaliter sunt, ut latratus canis indicans adventum peregrinorum, partim autem secundum consensum, distinxit 20 nomen ab his naturalibus per illud κατά συνθήκην. | Ac porro, 50 quia verbum est vox significativa secundum consensum, ut distingueret nomen a verbo, addidit illud aven χρόνου. Verbum enim cum actione etiam tempus, quo facta est ipsa actio, significat. Ac porro, 51 quia definitio vox est significans secundum consensum, habet autem partes quae dum 25 separantur significant aliquid, ut: Homo | animal est rationalis mortalis, distinxit nomen a definitione eo quod addidit scilicet: ης [τῶν] μερῶν μηδεν κεχωρισμένον σημαίνει τι 110. Addet 58 autem in contextu libri dum exponit definitionem a se positam: "ipsum nomen oportere definitionem quandam significare atque etiam cum ,est' et ,fuit' et ,erit' [coniunctum] so | veritatem et falsitatem indicare". Hoc 53 autem ,definitionem quandam' [όρισμόν τινα] addidit, ut distingueret id 194 a nomine dicenti ,non homo' ,non equus'. ,Non homo' enim non aliquid definitum significat. Omnibus enim quae praeter hominem sunt indefinite subicitur. Item 72, 1 etiam ,non equus' et talia omnia. Illud autem ,,cum ,est' et ,fuit' et ,erit' [coniunctum] veritatem et falsitatem indicare", addidit, ut distingueret 54 id a ptosibus i. e. casibus eius. Nomen est, ac si dicam: "Socrates"; ptoses 5 autem eius sunt, ut: "Socratis" "Socratis". | Quodsi enim dico: Socrates est aut fuit aut erit, aut verum dico aut falsum. Sin autem dico: Socratis est aut fuit aut erit, nondum notum est, neque utrum verum neque an falsum dixerim, qui non addiderim vel ,vestis' vel 10 ,domus' vel ,liber' vel tale aliquid. Oportet | igitur, nos totam definitionem nominis una ponere. Definitio igitur nominis haec tota: Aristoteles ait: Ονομα μεν ούν εστί φωνή σημαντική κατά συνθήκην άνευ χρόνου, ης μέρος μηδέν έστι σημαντικόν κεχωρισμένον, ορίστως τι σημαίνουσα, μετά τοῦ 15 έστιν η ην η | έσται η άληθες η ψεύδος δηλούσα. Frobus dicit. 55 Dicunt autem quidam, nomina multa hanc definitionem praetermittere. Illo enim aveu χρόνου hesternum et nudium tertium et annum superiorem et annum et mensem et omnia ea nomina quae significant tempus simili modo,

valui'; cum valetudine enim etiam tempus id, quo facta est [valetudo], significat. Itaque non omittit 124 r definitio hesternum et nudium tertium et annum superiorem et similia per illud ανευ χρόνου. Haec enim non actionem cum tempore significant, sed tempus solum. dicunt, 56 falsum dixisse, | qui dixerit: ,dum separatur una e partibus 25 eius, nihil significat'. Iam enim in \prec izo \sim [= $\mu \tilde{v}_{5}$] \prec iz [= filius] pars est, quae significat aliquid. Et respondemus: ,brå' apud ,'ûqbrå' separatum nil significare. Ut enim 'ûq' apud 'ûqbrâ' separatum nihil significat, ita nec ,brå'. Ac porro dicunt: | Ne definitionem quidem 30 esse hanc; omnem 57 enim definitionem e genere et e differentia fieri; φωνήν enim non posse prolatam esse h. l. pro genere, quoniam 58 vox naturaliter sit cuique, cui vox sit; necesseque esset, si [vox] genus esset, quidquid praedicaretur de ea, etiam ad nomen pertinere, et sicut vox naturalis sit, fore ut ita [comparatum] etiam nomen reperiretur. Attamen positum est, id secundum consensum esse. [Ita]que inveniretur idem et secundum consensum et naturale esse. Id quod fieri nequit. -Ac respondent quidam revera hic φωνή non tamquam genus proferri, sed ut materiam. 59 Et dicunt iis illi [priores]: Materiam non admittere, ut ipsius nomine vocetur id quod | ex ipsa sit. Non enim 73, 5 dicimus mensam lapidem esse, sed lapideam. Item etiam thronum, 60 et omnia ea quae tamquam in materia sunt. - Sed porro dicunt illi: Esse quando admittat materia ut ipsius nomine res eae, quae ex ea [confectae sunt], vocentur. Dicunt enim, 61 lutum quod e materia humi et aquae est, dici ,humus | aquaque'. - Sed falso dixerunt. Lutum 10 Non enim sie potest id quod enim est formatio ex humo et aqua. formatum est dici id, e quo formatum est. - 181r Ut igitur solvamus hanc dubitationem dicimus: Non ,vox' est genus nominis, sed totum hoe ,vox significativa', ea, quae genus est vocum significantium illarum [τῶν] | naturalium et illarum quae secundum consensum. — Iam volumus 15 interpretari verba illa de nomine difficilia, quae posita sunt in libro. 16. 27 Aristo. Το δε κατά συνθήκην ότι φύσει οὐδεν τῶν ονομάτων εστίν. Pro. Nunc accedit ad explicandam definitionem eius [= nominis] et dicit: Propterea addidi ,secundum consensum', quia nullum nomen naturaliter est. Aristot. 16a 28 | άλλ' όταν γένηται σύμβολον. Probus. Nunc misit interpretationem illius 20 κατά συνθήκην et processit 62 ad hoc ut interpretaretur, cur addidisset

σημαντική, et posuisset solum 63 id quod sequitur omisissetque prius.

omisit. Ac respondemus: Illud ανευ χρόνου ideo positum est, ut omittat voces [eas quae cum actione tempus significant; ac si dicat quis: ,con-72,20

Debuerat enim dicere: Equidem nomen non novi id, quod nihil signi-73,25 ficet, sed quando sit significans. | Ergo deest orationi eius tota haec oratio: , Equidem nomen non novi id, quod non significet aliquid'. -Aristo. ἐπεὶ δηλούσι [γέ τι] καὶ οἱ ἀγράμματοι ψόφοι. — Probus. Nunc rediit 16 a 28 rursus interpretatum id quod praetermisit in illo: κατά συν Ψηκην. Postquam enim dixit, naturaliter ne unum quidem nominum esse, vult deso monstrare, vel esse voces | significativas, quae naturaliter sint, eas, quae nomina non sint; atque dicit: Sunt voces significantes, quae nomina non sunt, ut sonus illiterati. A. οΐον θηρίων, ὧν 64 οὐθὲν ὄνομα. — Probus. 16 . 29 Ac si quis dicat: Ut sonus animalium, quorum sonuum ne unus quidem 74, 1 nomen est. A. ούτε γαρ | λόγος ούτε απόφασίς έστιν. Probus dicit 181v ,λόγος 16a 31 posuit quia omnis ,oratio' composita est e vocibus. In οὐκ ἄνθρωπος 65 autem est compositio ,οὐκ' cum ,ἄνθρωπος'; propterea dixit, non esse ,orationem'. Quia in omni negatione est ,non', hoc ut excluderet, 5 dixit, non esse id ,negationem'. Cum affirmatione | autem non erat ei similitudo. Α. λόγος δέ έστιν αύτοῦ τὰ μέν ἄλλα κατά τὰ αύτὰ. Prob. 16 8 1 Dixit, in ceteris illis quidem eadem casibus competere 66 illa, quae etiam nomini competunt. Aristo. ότι δε μετο τοῦ ἔστιν η ην η ἔσται οὐκ άλη- 166 2 10 θεύει σύτε ψεύδεται. P. Dixit: 67 Haec | differentia est ptosi a nomine in eo, quod nomen quidem cum $\tau \tilde{\varphi}$ est aut fuit aut erit aut verum aut falsum dicit, ptosis autem cum his non dicit verum nec falsum. A. To de 166 3 15 ονομα ἀεί. P. Dixit, hoc cum est aut fuit aut erit aut verum aut | falsum dicere. Α. οιον φίλωνός ἐστιν ἢ ουκ ἐστιν. ουόὲν γὰρ [πω] ουτε άληθεύει ουτε 16b Δ ψεύδεται. Probus dicit. Hoc ait: 68 Si dico, Philonis est, non verum affirmo nec falsum, nisi aliquid addo, sive ,vestis' sive ,liber' sive ,domus' sive so aliud quid. Nomen contra non exigit, ut | tale quid sibi addatur, sed simul cum $\tau \tilde{\varphi}$ est aut fuit aut erit indicat verum aut falsum.

De verbo Aristoteles dicit ita:

'Pῆμα δέ ἐστι τὸ πρόσσημαῖνοι χρόνοι οὖ μέρος οὐδὲν σημαίνει χωρίς. καὶ 16 h 6
25 ἔστιν ἀεὶ σημεῖον τῶν | καθ' ἐτέρων λεγομένων. P. Postquam 69 definivit, quid
esset nomen, ut opus erat, nunc accessit ad definiendum, 132 quid sit
verbum. Sed cum etiam verbum vox significativa sit sicut nomen, cur,
inquiunt, id non per omnia ea, quae communia habet cum nomine,
30 definivit? Et respondemus: Ut amans brevitatis. 70 | Et dicunt: Si tamquam amans brevitatis hoc fecit, cur dixit, οῦ μέρος χωρὶς οὐδὲν σημαίνει,
sicut dixit de nomine? Cur igitur quaedam quidem omisit, quaedam
autem dixit? Ac respondemus: 71 Hoc posuit quia existimatur verbum
75, 1 significare | veritatem aut falsitatem sicut oratio. Itaque ut excluderet

hanc opinionem, hoc dixit. Admittit autem verbum opinionem, se ipsum quoque orationem esse, e gr. ,ambulat', ,numerat', atque hanc opinionem admittit, quod latet in eo ,is' sive ,hic' | sive ,quidam'. Id 75, 5 autem in quo est ,is' sive ,hic' sive ,quidam', una cum τω ,ambulat' sive currit' oratio est significans veritatem aut falsitatem. Itaque bene dicit ου μέρος εν χωρίς σύδεν σημαίνει, ut distinguat id ab oratione. Etenim si quis illud ,ambulat' sive ,currit' sive unum e similibus sine illo | ,is' 10 sive ,hic' sive ,quidam' assumit, nunquam veritatem aut falsitatem significat. — Ac porro dicunt: 72 Quomodo constat illud: signum esse eius, semper de aliis dici? Iam enim de eo etiam praedicatur 78 aliquid. Dicit enim aliquis: Το λέγει ρημά ἐστιν. Ergo non constat hoc, semper id de aliis dici. — Ac respondemus: Illud λέγει | pro nomine positum est. 15 Non enim ibi λέγει solum, sed το [= 3] λέγει [est], quod, dum addita est haec dala?, quae est loco articuli, nominis locum supplet. Articulus enim ad verbum nunquam ponitur. — Illud 14 autem ael addidit in definitione, ut distingueret id a nomine, quia nomen non semper praedicatur; interdum autem praedicatur | e gr. Homo animal est. Ac iam ,animal' so nomen est. Verbum 182 v autem semper de aliis praedicatur. - Postquam vero diximus protheoriam, volumus illustrare disputationem in contextu libri positam. Ait 15 enim, verbum praedicari aut καθ' ὑποκεμμένου, i. e. autem, de eo quod positum [= de subiecto] aut ἐν ὑποκειμένφ h. e. | in eo quod positum [= in subjecto]. Praedicatio autem 25 καθ' ὑποκειμένου συνώνυμος est h. e. praedicatio cum nomine. Haec autem praedicatio est ea, 76 quae dat ei de quo praedicatur nomen suum suamque notionem. Ut ,animal' dat ,homini' suum nomen et suam notionem. Ac porro de eo qui ambulat praedicatur, eum moveri, 77 et dat ei ipsi, qui ambulat, nomen suum et notionem suam. - Praedi- so catio 78 autem illa εν ὑποκειμένω h. e. in eo, quod positum, aut ὁμωνύμως (nomen) 79 praedicatur h. e. cum aequivocitate aut παρωνύμως h. e. de nomine aut ἐτερωνύμως h. e. cum diversitate nominis. Praedicatio enim aequivocitatis est, ut si 80 de homine species praedicatur et dat ei nomen suum tantum, atque notionem suam non | dat ei. Praedicatio autem de 76, 1 nomine 81 est, ut praedicatur albedo de homine et dat ei, ut vocetur albus; h. e. differenter. Non enim albedo vocatur, sed albus. Illa 82 autem praedicatio quae per diversitatem nominis [fit]: ut si praedicatur 16b 14 de homine, | eum ambulare, neque vocatur ambulans aut homo. A. 7 3 δὲ διαφορά ονομα οὐ κεῖται. P. Hoc dicit: 88 Illud ,non ambulat' verbum non est; attamen ne nomen quidem positum quomodo deceat nos id

Vocare. A. αλλά προσαγορεύωμεν sic αυτό ρημα αόριστον, ότι όμοίως εφ 166 14 τε, 10 ότουοῦν ὑπάρχει, καὶ ὄντος καὶ μὴ ὄντος. P. Ait igitur:84 | Non voco verbum το ,ου κάμνει, quia infinitum aliquid significat. Dicitur enim de quolibet praeter eum qui laborat; licet mihi enim dicere et de illo, qui mortuus est, eum ,non laborare', et de illo, qui vivus [est]. A. oµo(wς 16 b 16 ιδε 185 και το ύγιανεν και το ύγιανει ου ρημα, άλλα πτώσις του ρηματος. 85 15 P. Verbum autem vocat id | quod significat tempus praesens; id autem .86 quod significat tempus praeteritum et illud, quod futurum, non vocat verbum sed casum verbi. Α. τὰ δὲ τὸν πέριξ χρόνον. P. Pro praeterito 16 b 18 et futuro dicit. A. 87 αυτά μεν ούν καθ' έαυτά λεγόμενα τα ρήματα ονόματά 16 b 19 20 ἐστι καὶ σημαίνει τι. P. Vult | dicere, significare verba aliquid ut nomina, et hôc simile esse verbum nominis et ideo nomina vocat verba. Omne enim significans quod est secundum consensum, nomina 88 vocare solent. Nomen igitur dicitur id, quod definitum est a nobis supra, atque omnis dictio significativa. A. ίστησι γάρ ὁ λέγων την διάνοιαν, καὶ ὁ ἀκούσας 166 20 25 ηρέμησεν. P. Vult | expedire [κατασκευάζειν], significare verbum aliquid. 89 Hoc autem expedit per responsionem eius qui interrogatus est. Nam si interrogatur quis: ,Quid agis?' et responsum reddit: ,ambulo', is qui audivit, intellexit et tacuit. Sin autem non significasset ei aliquid, non tacuisset. Ergo significat aliquid verbum. A. αλλ' εί έστιν η μη, 166 21 30 ούπω | τι 10 σημαίνει. P. Hoc autem ait: verba quidem significare aliquid, non autem falsum aut verum dicere ipsa per sese. Hoc enim est, quod dicit 90 άλλ' εί έστιν η μή. Illud enim έστιν η μή pro άληθεύει η μη άληθεύει positum est. — Atque dubitant: 91 Is qui interrogatur et re-35 sponsum reddit solum per verbum vel "scribit" | vel "ambulat" aut verum 77. 1 aut falsum asserit. Iam igitur verbum per se | verum aut falsum asserere. - Et respondemus ad hoc, id propterea verum aut falsum dicere, quod intelligitur in verbo sive ,is' sive ,hic' sive ,quidam' neque vero umquam verum aut falsum dicere, praeterquam quod intelligatur s sive 188 v cum ,hic' sive ,ille' [6] sive ,quidam'. Et iterum | haesitant, cur ne de nomine quidem quaesierit, utrum aut verum aut falsum dicat? - Et respondemus: Nomen neminem exspectare, verum aut falsum significare. ,Lapis' enim nec verum nec falsum significat; verbum autem exspectatur aut verum aut falsum dicere, quia trahit secum unum eorum 10 quae dicta sunt. 92 Et propteres apud verbs potius hoc commemoravit. Aliter autem: 98 quia in procemio de nomine dixit, non verum neque etiam falsum asserere. Dixit 94 enim hircocorvum significare quidem aliquid; non vero verum aut falsum dicere. Cum vero primo de nomine quae165 22 reret, non opus habuit 95 in definitione ipsius id commemorare. A. cvoè γαρ το είναι ή μή | είναι σημεϊόν έστι του πράγματος. P. Vult expedire, 11.15 ⁹⁶ verbum per sese nec verum nec falsum asserere. Et dixit: Illud verbum, quod est πρωτότυπον, ipsum per se non significat aliquid tale, h. e. veritatem aut falsitatem. Illud enim ,est' non verum aut falsum dicit. Si enim ipsa verba primitiva non | significant veritatem aut fal- 20 sitatem, adparet, etiam non cetera illa. Primitiva autem adpellantur To ,est' et το ,non est'; quia omne verbum cum participio suo iis dissolvitur e. gr. Socrates ambular. Socrates ambulans est. Ecce hoc ambulat dissolvitur eo quod dicit ,ambulans est'. Participium 97 enim | 25 vocant grammatici τὸ ,ambulans'. Particeps enim est τοῦ ,ambulavit'. Et porro Socrates currit resolvitur eo quod dicit: Socrates currens est', et hic denuo to draher quod dicitur cum dala9 participium vocant. Est autem participium illius verbi quod dicit ,currit' (raher). Sicut igitur τοῦ ,Socrates ambulat' τὸ ,ambulat' | dissolvitur eo quod » dicit ,ambulans est', [ita] quoque ,currit' (râher) eo quod dicit 184r ,currens est'. Dicunt autem: Ut est participium 70 ambulans currens, cum dåla9 dicta, ita etiam omnia verba possunt dissolvi eodem modo cum participiis suis in ,est', ut: Socrates gaudet, Socrates gaudens est. | so Socrates sedet, Socrates sedens est. Et apud cetera item. - | Praestat 75,1 ergo to ,est' magis quam ,ambulat' et ,currit' et ,gaudet' et ,sedet' et dormit' et quam cetera illa verba; quoniam omnia eo resolvuntur tamquam in commune aliquid. Si igitur 70 ,est', quod praestat omnibus verbis, non significat veritatem et falsitatem, adparct, | ne ea quidem 5 16b 23 verba, quae hôc minora sunt [significare etc.]. A. οὐο ἐὰν τὸ ον εἶπης ψιλον αὐτο καθ' ἐαυτό. P. Dicit: Nec si ,est' dicas nude, signum est rei. Hoc enim positum est supra et oportet nos id assumere etiam hic communiter. Quid autem rei signum esset, diximus | supra. Sed 10 oportet scire nos, quid sit, quod dicit: οὐδ' ἐὰν τὸ ἔστιν είπης ψιλόν. Πρωτότυπον 98 verbi supra dixit verbum id quod sonat ,est', quod est Graece ,estin', quod dicit non significare veritatem aut falsitatem. Nunc autem dicit: ,Ne si dicis quidem τὸ τὸ nude per sese'. Hoc autem ,ens' non illud verbum primitivum est. Verbum enim pri- 15 mitivum ,estin' est Graece, et propterea verbum est. Hoc autem praesens ,on' est Graece, quod nomen est, a quo ducitur hoc ,estin' ut 99 ab (vixit) ... (vivus). Ergo id quod hic dicit ,ens', nomen est a quo ducitur illud | ,est', quod verbum primitivum est, quod diximus : Graece esse ,estin'. Praestantius autem ,on' quam ,estin', quia ,estin'

ab ,on' ducitur, ut praestat (vixit) τῷ 😀 (vivus). Praestat enim unumquodque, a quo aliquid ducitur, ei quod ab eo ducitur. 8,25 igitur praestat illi verbo primitivo id, quod nunc dixit ,ens'. Expedivit autem, hoc verbum primitivum non significare veritatem aut falsitatem. 134 v Nunc autem vult expedire, non solum hoc verbum primitivum non significare verum aut falsum, sed ne ,ens' quidem illud, a quo ducitur [primitivum], quod adpellatur Graece ,on'. Si igitur ne ,on' quidem significat verum aut falsum, ergo ne verbum primitivum quidem, id 30 quod ab eo | ducitur. Sin autem verbum primitivum non significat, ne unum quidem verborum significat; propterea quod minora sunt eo, ut supra dictum est. A. αὐτὸ μὲν γὰρ οὐδέν ἐστι. P. Rursus communiter 16 b 24 debemus accipere id quod supra positum est, h. e. illud: σημεῖόν ἐστι τοῦ πράγματος. Illo autem 100 ,id nihil significare, non illud, id nihil 35 | omnino significare dixit; sed [potius] verum aut falsum non signi-9, 1 ficare. | Α. προσσημαίνει δε σύνθεσίν τινα, ην ανευ των συγκειμένων ουκ έστι 166 24 νοησαι. P. Hoc est, quod dicit: Significat compositionem quandam, quando cum alio una coniunctum est. Compositionem autem sine com-5 positis non licet percipere h. e. [sine] nomine et verbo compositis.

De oratione Aristoteles dicit.

Λόγος έστι φωνή σημαντική κατά συνθήκην, ης τῶν μερῶν τι σημαντικόν ἐστι 166 26 κεχωρισμένον, ώς φάσις, άλλ' ούχ' ώς κατάφασις. Probus dicit. Et quaeritur, 101 10 cur, sicut orationem | hîc tertio loco definivit post nomen et verbum, non tertio loco eam in initio libri posuerit, sed sexto? Et respondemus: Ne putaretur ea quae grammaticorum [sunt] definire velle. His enim h. e. grammaticis de oratione et partibus eius studium est. Ut distingueret igitur suam orationem, eam, de qua disputaturus esset, ab 15 oratione illa | eorum, propterea praeposuit κατάφασιν et ἀπόφασιν, ut per haec nomina, quae non usitata sunt, excluderet etiam orationem eam, quae usitata apud eos est. - Dicunt autem: Est definitio orationis: vox significativa cuius partium est aliqua significans separata ut dictio, 20 sed non ut affirmatio. - | Et dubitant quidam: Cur non dixit xara συν θήκην? 102 Et respondent iis: Quia omne significans voce pronuntiatur, et omne, quod pronuntiatur, scribitur, omne autem quod scribitur nara συνθήκην est: [propterea] eo quod significantem dixit orationem continetur etiam illud κατά συνθήκην. — Sed respondetur iis: Secundum 25 hanc sententiam oportuerat eum etiam de | nomine et verbo, cum diceret , significans', non dicere κατα συνθήκην. At non omne significans κατά συν 9 ήκην [est], ut indicavit etiam ipse supra. Dixit enim: Significant

16a 28 etiam voces non scriptae ut latratus canis. — Porro soluunt alii ita: Si dixisset κατά συνθήκην, dubitatio de eo exstitisset ideo, quod facultati | vocis quae in nobis [est] naturali 108a etiam organum ipsius naturale 19,30 est. Organum autem facultatis vocis naturalis in nobis oratio est. Oratio igitur naturalis est, ac non κατά συνθήκην. — At respondetur iis: 103b organum facultatis naturalis, quae in nobis [est] vocis, non orationem esse, sed arteriam et labra et linguam. Haec autem naturaliter sunt; | oratio autem opus eorum. Opus autem facultatum natura- 15 lium potest | esse κατά συνθήκην. Saltatio 1030 autem sive [corr.] ὀρχηστύς, ω, ι quae est κατά συνθήκην, opus est facultatis naturalis in nobis. - Ac porro dicunt alii: Quoniam 104 oratio e nomine et verbo composita est, haec autem secundum consensum sunt, adparet, etiam orationem secundum consensum esse. | Et propterea non addidit secundum consensum. Et respondetur iis: Secundum hanc sententiam ne ,significans' quidem eum ponere debiturum fuisse. Quia enim e nomine et verbo constat oratio, haec autem voces sunt significativae, non igitur debuerat eam dicere significantem. - Attamen respondemus ad hanc dubitationem: Eo quod posuit ης των μερών | τι σημαντικόν έστι κεγωρισμένον etiam 10 illud κατά συνθήκην comprehendit. 106 Omne enim significans cui pars est, quae separata significat aliquid, necessario secundum consensum est. — Ac porro haesitant et aiunt: Cur non dixit eam [orationem] мата хрочо aut аны хрочо ? — Et respondemus iis: 106 Si dixisset eam ,sine tempore', praetermisisset | orationes eas, quae in unaquaque sua-15 rum partium significant tempus. 106a Dicimus enim nos: Ambulare est moveri. Et haec oratio est tempus significans, nec ipsa solum, sed etiam partes eius. "Secundum tempus" autem non dixit eam propter orationem eam quae non significat in unaquaque partium suarum tempus, e. gr. Homo | animal est, et iam oratio est, nec vero tempus tota 107 so significat, nec item partes eius. — Ac porro dubitant: Cur dixit ώς φάσις ἀλλ' ούχ ὡς κατάφασις? Interdum enim etiam ,affirmatio' est pars orationis. — Et respondemus iis: 108 de oratione simplici esse eius disputationem, non de oratione composita ea cui | affirmatio pars est. Et 25 ,phasis' vocatur nomen vel verbum quando sunt pars orationis enuntiativae. — Ac porro dubitant: Cum diceret ώς φάσις 109 cur dixit: οὐχ ώς κατάφασις, nec dixit, ούχ ώς ἀπόφασις? Et respondemus iis: Cum sunt duae res et vult aliquis afferre demonstrationem, ab utra earum | afferre so 16b 26 velit, non interest. Atque in hoc reprehensio non est. 109a A. λόγος δέ έστι φωνή σημαντική ής των μερών τι σημαντικόν έστι κεχωρισμένον, ώς φάσις

άλλ' ούχ ώς κατάφασις. P. , Aliquid significans ut dictio' dixit, 110 quia non omnes partes eius significantes sunt ut dictio. Sunt enim ei syl-91, 1 labae, | quae, si separantur, non sunt significativae. 'Ως φάσις ἀλλ' οὐχ ώς κατάφασις vocat vel nomen vel verbum, ea quae sunt partes affir-Ar. λέγω δε οιον ανθρωπος σημαίνει μέν τι, 166 28 mationis aut negationis. 5 άλλ' σύχ εἰ ἔστιν ἡ ούκ ἔστιν. Pr. | Vult dicere, ,homo' aliquid significare, non autem affirmationem aut negationem. Illud enim έστιν pro affirmatione posuit et illud ούχ έστιν pro negatione. Ar. άλλ' 16b 29 έσται κατάφασις η ἀπόφασις ἐάν τι προστεθή. Pr. Vult dicere: Quum additur ei verbum aliquod, tum aut negatio aut affirmatio est. Ar. ἀλλ' 165 20 10 ούχὶ τοῦ ἀνθρώπου συλλαβή μία. | Pr. Dicit autem: Non, 111 si additur ei una syllaba (nomini aut verbo 112), [haec] efficit affirmationem aut nega-Ar. Έστι δε λόγος απας μεν σημαντικός, ούχ ως οργανον δε. 17 a 1 Pr. Vult dicere: orationem non esse organum facultatis vocis naturalis 15 in nobis. Et propterea non est naturalis, ut diximus | supra 113. Ar. ἀλλ' 17α 2 ωσπερ είρηται, κατά συνθήκην. 136r Pr. ,Dictum' 114 autem ab eo est non nominatim illud: κατὰ συνθήκην esse orationem, sed per facultatem [implicite] 115 id dixit eo quod dixit: ,cuius pars significat ut dictio'. Id autem, cui hoc est, κατά συνθήκην est. Ar. ἀποφαντικός δε ου πᾶς. 17 a 2 20 Probus dicit. 116 Accedit ad definiendum, quid | sit oratio apophantice et ait, apophanticen esse, in quo verum aut falsum dicere exstet. -Ac porro, quia de oratione eius disputatio est, vult designare eam multis et ait: 117 , Est oratio apophantice aut ponens aut tollens'. — 25 Ac deinceps: 118, apophanticen esse vocem significantem de eo, utrum sit | aliquid an non sit, secundum temporum divisionem'. His omnibus vult designare orationem apophanticen. Ac dicit de ea Porphyrius, 119 genus eam esse affirmationis et negationis. Nam quoniam oratio apophantice aut verum aut falsum dicat; affirmatio aut negatio verum aut falsum dicant: genus esse affirmationis et negationis. Affirmationem autem et negationem 30 | species esse apophanticae. Alexander autem, 120 respiciens nempe ad secundam et tertiam definitionem dicit, non esse apophanticen genus. Dicit enim: Quidquid dividitur, quattuor modis dividitur: - ut genus in 82, 1 species — aut ut species in | individua — aut ut totalitas in partes — aut ut vox homonyma in diversas significationes, e. gr. vox ,canis' in ,canem marinum' et , canem terrestrem'. Et quia 121 oratio in significationes 5 diversas dividitur h. e. in affirmationem et negationem, non genus est. Significationes autem diversas esse affirmationem et negationem ac non esse species, demonstrat hinc, 122 quod non possit species in specie esse.

Non enim erit homo in bove; atqui negatio in affirmatione est. Propterea non est genus. - Ac respondemus, non esse negationem in affirmatione, quoniam affirmatio contraria est negationi. Ac si | negatio 82, 16 in affirmatione esset, 135 v ut dixit Alexander, fieri posset, ut esset contrarium in contrario κατ' ἐνέργειαν. Sin autem καδδύναμαν dicit esse negationem in affirmatione, hoc non impedit, quominus sint species affirmatio[nes?] et negatio[nes?]. — Ac porro dicit [Alexander], 1922 non esse genus, quia semper affirmationem praeferat negationi Aristo. — Ac re- 15 spondemus: Minime vero! 125 Ut specie praestantem posuerat eam, ut positivam, quia positiva praestat negativae, ut anteponit aliquis hominem, quoad 124 est rationalis, equo; neque, quoad est animal, anteponit eum. - Ac porro dicit [Alex.], 125 non esse | genus, quia [απόφανσιν Aristoteles] 20 per affirmationem et negationem definiat, genus autem non per ea, quae sub eo [sunt], definiatur. - Ac respondemus: Non ut definitio est hoc [= genus], sed [ut] declaranda ex iis, quae sub ipsa [sunt]. Saepenumero enim, cum volumus declarare, quale sit animal, dicimus, e. gr., rationale et irrationale. Attamen, etiam si | sit apophanticae si- 25 militudo cum voce divisa in significationes diversas, ob id, quod dixit eam affirmare aut negare, non debemus ex una similitudine dicere, apophanticen vocem esse divisam in significationes diversas. - Postquam definivit orationem enuntiativam et diximus, quot definitionibus eam definiverit, caussamque | cur multis eam definiverit, et dubitationes de eo 30 supervenientes et earum solutionem: dicimus, 126 eum tripliciter dividere orationem enuntiativam. Atque unam divisionem facit respiciens ad sermonis relationem, alteram autem, respiciens ad intentionem, aliam autem, respiciens iterum ad sermonis relationem. - Et facit quidem unam divi-17a s sionem respiciens ad relationem sermonis | sic: ἀποφαντικός ἐστι κατάφασις. 81, 1 είτα ἀπόφασις ή ὁ συνδέσμω είς. - Απόφασις et κατάφασις posuit pro [or.] praedicativa, δ autem συνδέσμφ είς pro hypothetica h. e. pro supponenti. Coniunctione 127 enim est una oratio supponens. autem eius est ,si', ut id quod dicit: Si sol supra terra est, dies est. 5 Illud ,si' enim est coniunctio qua una fit [oratio]. Si enim tollitur hoc ,si', duae orationes reperiuntur. Per hanc autem divisionem demonstravit, orationem supponentem enuntiativam esse. - Alteram divi-17a 16 sionem facit ad intentionem respiciens | et ait: λόγος είς ἀποφαντικός ἐστι ὁ 10 εν δηλών. πολλοί δε ο είο πολλα ή οί ἀσύνδετοι. Una igitur [est quae unum significat, quando non est aequivoca; quando autem effertur aequivoce, orationes multae sunt, e. gr. , canis movetur'. Hîc, quia , canis'

83, 15 non unum | significat, sed multa, non una oratio est. Ac porro sunt orationes multae non coniunctae illae 128 e. gr. Socrates ambulat. Plato currit. Si enim fit iis coniunctio cum his, una oratio sunt: Socrates ambulat et Plato currit. Per hoc enim ,et' coniunguntur. 20 Et si dicit quis: 129 Socrates quidem ambulat, | Plato autem currit, una Per illud ,autem' enim coniunguntur. Hac conjunctione sunt. autem divisione docet, quid secundum cogitationem unum et quid multa Aliam 180 autem divisionem facit ad sermonis relationem respiciens: orationem enuntiativam aut simplicem aut compositam esse. — 25 Dicit autem in textu libri*, definitionem ,hominis' non esse | orationem +17811 enuntiativam. - Et haesitant quidam, cur dixerit, definitionem hominis sine additione temporis 131 non esse orationem enuntiativam? — Ac respondemus: Ne existimaretur ea propter individuitatem 132 tale quid esse. Definitionem enim hominis dicentes non dicimus: Homo animal so est, et tacemus ac deinde dicimus | ,rationalis', sed simul dicimus ,vivus rationalis'. — Ac porro dicit in contextu libri: πᾶς λόγος ἀποφαντικός 17 a 10 η εκ ρήματός εστιν η εκ πτώσεως ρήματος. Et haesitant quam ob rem. non addiderit: η εκ 184 ρηματος αορίστου. Illud enim ,Socrates non ambulat 35 verbum infinitum 135 de Socrate | praedicavit. — Et respondemus: Non est [ita]; sed sublationem verbi effecit, ut Socrati 70 ambulare non competeret, atque est apophasis h. e. aliquid de aliquo tollens. Sin autem fuisset verbum infinitum 70 non ambulat, non fuisset negatio sed affirmatio. Primo enim fit positivum et deinde negativum e. gr. 84, 5 | dicimus Socrates philosophus est' et deinde negativum facimus. Item igitur, si infinitum verbum hoc: Socrates non ambulat fuisset, positivum fuisset, quod foret κατάφασις, ut didicimus libro. 136 Et haec quidem protheoria. — Ar. ἀποφαντικός δε οὐ πᾶς. Pr. Hoc οὐ πᾶς dixit, quia 174 2 10 supra dixit: | λόγος ἄπας μὲν σημαντικός, ut possemus discernere eam [orat.] ab aliis 137 illis quattuor. Sed [quod attinet ad] id quod dicit, esse , apophanticen in eo quod verum aut falsum asserit', hoc prima 138 definitio orationis apophanticae est. Ar. ου δε εν άπασιν υπάρχει. 174 3 Pr. Ut enim diximus: in illis quattuor non est verum aut falsum dicere. 16 Ar. Εστι δε πρώτος | είς λόγος ἀποφαντικός κατάφασις είτα ἀπόφασις ή δ 174 8 συνδέσμω είς. 139 Pr. Hic primam divisionem dicit: hanc quidem esse categoricam, illam autem hypotheticam. Affirmationem enim et negationem pro categorica posuit 140. Quia positivum prius est negativo. Ar. of 17a 9 20 δ'άλλοι πάντες συνδέσμφ είς. Pr. Hypothetica enim | conjunctionem habet e. gr. ,si. Ar. καὶ γὰρ ὁ τοῦ ἀνθρώπου λόγος 141. Pr. λόγον [orationem] 17a 11 174 11 definitionem eius vocat. Ar. δί ο τι δὲ ἔν τι ἐστιν ἀλλ' οὐ πολλά ζῷον πεζον δίπουν· 138 του γάρ το 142 σύνεγγυς εἰρῆσθαι εῖς ἐστίν sie — ἔστι δὲ τοῦτο άλλης πραγματείας εἰπεῖν. Pr. Dixit autem hoc: Cur | oratio h. e. s., s definitio ea quam dixit: ,Animal rationale mortale gradiens' una est nec multa? Alienae tractationis est hoc, cuius caussam in libro Meta-17a 14 physicorum 143 tradit nobis. Ar. 144 ου γαρ το σύνεγγυς [αμα proprie] είρησ θαι, διδ είς ἐστίν. Pr. Etiam hic iterum quaerimus cur commemorarit definitionem hominis. | Ac respondemus: Quod 144 sunt ei lexts se [dictiones] multae. Ne quis existimaret vel hanc orationem apophanticen esse, quoniam continenter $[\sigma v v \epsilon \chi \widetilde{\omega}_{5}]$ et una diceretur: propterea mentionem 17 a 17 de ea fecit. Ar. τὸ μὲν οὖν ονομα καὶ ρῆμα φάσις ἔστω μόνον, ἐπειδή οὖκ ἐστίν τι είπεῖν ούτω, δηλούντα τι τῆ φωνῆ ώστε | ἀποφαίνεσ θαι ἢ ἐρωτῶντός τινος ἢ μή, ες, ι άλλ' αὐτὸν προαιρούμενον. Pr. Id quod ait hoc est: Non potest dici verum aut falsum per φάσιν solum, neque cum interrogatur quis neque cum non interrogatur, sed si sponte sua loquitur. Quisquis 145 enim verum aut | 5 falsum dicit, aut dum percontatur quis sie verum aut falsum dicit, aut sua 17 a 20 sponte dicit, nemine ipsum interrogante. Ar. τούτων δε ή άπλη έστιν απόφανσις οῖον τὶ κατά τινος ἡ τὶ ἀπό τινος. Pr. Hic divisionem tertiam dicit: 146 hanc quidem esse simplicem, illam autem compositam. Eo ipso autem | etiam 10 definitionem secundam enuntiationis indicavit. Ait enim esse enuntiationem aut aliquid de aliquo aut aliquid ab aliquo h. e. aut κατάφασιν aut ἀπόφασιν. Illam autem ex his compositam, orationem compositam 17a 22 esse. Ar. έστι δε ή μεν άπλη ἀπόφανσις φωνή σημαντική περί τοῦ ὑπάρχειν τι η μη | υπάρχειν ώς οί χρόνοι διήρηνται [proprie: κατά χρόνων διαίρεσιν] 147. 15 Pr. Hic porro definitionem tertiam dicit: secundum temporum divisionem. 148 Divisionem autem temporum vocat illud praesens et prae-17a 25 teritum et futurum. Ar. κατάφασις δέ έστιν ἀπόφανσίς τινος κατά τινος. Pr. Hic affirmationem definit. Dicit autem, esse affirmationem apo-17a 25 phansin alicuius de aliquo. | Ar. ἀπόφασις δέ ἐστιν ἀπόφανσίς τινος ἀπό κ τινος. Pr. Possumus autem pro καπόφανσις definitionem eius ponere et dicere: Affirmatio est oratio, in qua verum aut falsum dicere est, dicens aliquid de aliquo. Item autem etiam de apophasi: apophasin esse orationem, in qua verum aut falsum dicere sit. | Potest enim aliquis de so eo, quod est, dicere ,fuit', 149 et ,non fuit' et de eo quod futurum 17a 26 est ,erit' et ,non erit'. Ar. ἐπεὶ δέ ἐστιν ἀποφαίνεσ θαι τὸ ὑπάρχον ώς μή ὑπάρχον καὶ τὸ μὴ ὑπάρχον ὡς ὑπάρχον καὶ τὸ ὑπάρχον ὡς ὑπάρχον

καὶ τὸ μὴ | ὑπάρχον τὸς μὴ ὑπάρχον. Pr. De antiphasi vult disputare so hinc. — Et quaeritur, cur 150 non antea indicarit, cum exordiretur, se

. 144

esse disputaturum de ea, ut de verbo et nomine ceterisque illis quae definiverit? — Ac respondemus: Hoc nomen , ἀντίφασις ipse invenit; 85,35 atque ne obscuritatem poneret inde ab initio, quasi | aliquid ignotum dicturus fuisset, neve turbaret auditum tironis nomine peregrino, propterea non prius posuit nomen antiphasis quam definivisset eam. Amans autem brevitatis, simul 139r demonstrat et esse eam et quid sit. Dicit enim: Si fieri potest, ut de eo 151 quod est, dicamus, id esse et 81,5 non esse et de eo quod non est, idem | eodem modo: esse et non esse, etiam omnino cuique negationi est affirmatio; item autem cuique affirmationi est negatio. Haec autem est ἀντίφασις h. e. ,pugna' 152 affirmationis et negationis. Haec autem omnino fit. Omnino est igitur ἀντί-10 φασις. — Ac definit 153 antiphasin ita: ἀντίφασις est pugna affirmationis | et negationis secundum veritatem et falsitatem. Sed quia 154 [haec definitio satis accurata non est, neque enim] quaelibet negatio falsa facit adversus affirmationem contradictionem. ,Homo' enim ,animal non est' 155 cum ,Homo bipes est', contradictio non est; sed contradictio fit, quando idem [homo] praedica-15 tus 155 a est, et idem subiectus est. | e. g. Socrates ambulat et Socrates non ambulat. Iam idem praedicatum [10go κατηγορούμενον] h. e. ambulare κατά τοῦ αὐτοῦ ὑποκειμένου positum est et sublatum h. e. ab eodem Socrate. ,Idem praedicatum' dixi, ne existimes, hanc esse contradictionem: Socrates mambulat, Socrates non dormit; fieri enim potest, | ut ambae verae sint, quia non idem praedicatum ab eodem subiecto sustuli. ,Idem subiectum dixi, ne existimetur contradictio: Socrates ambulat, Plato non ambulat. Etiam hae enim similiter possunt verae esse, quia, quamvis idem prae-25 dicatum, tamen non ab | eodem subjecto sustuli. ,Non 156 aequivoce autem (μη όμωνύμως δε). Non ad aliam atque aliam rem b. Non ad aliam atque aliam partem'c. Eodem tempored. a) Aequivocitas 157 autem positum, quia potest verum dicere aliquis dicens: ,Aiax singulariter pugnavit contra Hectorem' et ,Aiax singulariter non pugnavit contra Hectorem'. Quam-30 vis enim idem | subjectum et idem praedicatum, h. autem e. idem verbum de eodem nomine et positum est et sublatum; tamen propter aequivocitatem possunt verae esse ambae. Duo enim fuerant Aiaces in pugna Troise. Et alter quidem pugnavit solus cum. Hectore; alter ss autem non. Potest autem etiam verbum esse | aequivoce e. gr. ,Caecus videt' et 158 , Caecus non videt'. Hoc enim , non videt' significat hoc: ,non videt oculis' et illud, ,videt animo', possuntque vera esse ambo. Sed quando contradictio fit, nec subiectum nec praedicatum ullo modo aequivoce esse oportet. - b) , Non ad aliud et aliud dixi 159 quoniam

si | dicis, numerum novem dimidium esse et numerum novem dimidium es, s non esse, si ad octodecim non ambo refers, fieri potest ut vera sint. Ad octodecim enim [relatum] est dimidium; ad quindecim autem non est dimidium. - c) ,Non ad aliam atque aliam partem' positum est, 166 quia si dicis: Aethiops (Indus) niger | est, Aethiops non est niger, neque 10 ad eandem partem [referens] dicis, fieri potest ut vera sint ambo. Niger enim est in corpore, albus autem in dentibus. - d) , Eodem tempore' positum est, quia si dicis: Socrates ambulavit, Socrates non ambulavit 140r neque accipis eodem tempore, verum esse potest. Heri enim ambulavit; | nudius tertius fortasse non ambulavit. Oportet 161 autem 15 nos accipere eodem modo praedicatum in affirmatione, quomodo fuerat in negatione. Sin contra, non fieri potest ut ambae verae sint. Nam si dico de adolescente, esse eum grammaticum, et, non esse grammaticum, possum verum dicere, cum effero ,esse' quidem secundum potentiam, ,non' autem | ,esse' secundum actum. Oportet igitur, ut dictum est, ambas 20 aut potentia aut actu esse: Si in affirmatione secundum actum, etiam in negatione secundum actum; ac si potentia, potentia. Debemus igitur haec omnia colligere et dicere: Est definitio contradictionis: Pugna affirmationis et negationis, eiusdem | de eodem, non aequivoce, non ad s aliam atque aliam rem, eodem tempore, i. e., cum ipsum id quod praedicatur et id quod positum est, eodem modo effertur. - Tum enim fiunt affirmatio et negatio contrariae secundum veritatem et falsitatem.

17a 29 Ar. καὶ περὶ τοὺς 162 ἐκτὸς τοῦ νῦν χρόνους ὡσαύτως | ἄπαν ἄν δέχοιτο ὁ κατέφησέ 20 τις ἀποφῆσαι, καὶ ὁ ἀπέφησε καταφῆσαι. Pr. Καὶ περὶ τοὺς ἐκτὸς τοῦ νῦν χρόνους vocat tempus praeteritum et futurum, νῦν autem hoc praesens. Dicit 163 ergo hoc: Potest aliquis de eo quod esta dicere, id fuisse et non esseb; et de eo quod non fuit, | dicere, id fuisse et non sa, 1 essec et de eo quod futurum est, futurum esse et non futurum esse.

17a 31 A. ωστε δήλον ότι πάση καταφάσει () add. syr.) 164 έστιν ἀπόφασις ἀντικειμένη καὶ πάση ἀποφάσει κατάφασις. Probus dicit. Dicit ergo, ex his perspectum esse, omni affirmationi utique 165 esse contradicentem negationem; | item autem etiam negationi affirmationem.

Explicit sectio prima.

140 v Porro sectio secunda libri de protasi eius quod positum est et eius quod solum praedicatur.

Quaerimus 166 autem ante hanc sectionem tria quaedam, quae prosunt nobis in ea. | Qui sint numeri protasium, qui possint esse in ea; 10 et aliquid de prosdiorismo, et quomodo fiat quidem affirmatio negatio.— Ac primum 167 dicamus de numero protasium. Protasis enim aut particularis est aut universalis. Universalis autem aut habet προσδιορισμόν, 88, 15 aut non habet προσδιορισμόν. — Et ea cui est | προσδιορισμός, aut προσδιορισμός particularis est ei, aut universalis. Ac fiunt quattuor protases, 1) Protasis particularis e. gr. Socrates ambulat. 2) Protasis cui non est προσδιορισμός, e. gr. Homo ambulat, et 3) ea, cui est προσδιορισμός particularis e. gr. Unus homo ambulat. 4) et ea cui est προσδιορισμός μο | universalis e. gr. Omnís homo ambulat. — Hae autem quattuor aut definitae sunt aut indefinitae. —

* 141r | Definitae quidem e. gr. Socrates ambulat. Homo ambulat. Unus homo ambulat. Omnis homo ambulat. — Indefinitae autem e. gr. Non Socrates ambulat. Non homo ambulat. Unus non homo ambulat. 5 Omnis non homo ambulat. Et fiunt octo | protases. — Hae autem 168 protases aut secundum substantiam necessariam sunt, aut secundum contingentem aut impossibilem. E. gr. ,Socrates animal est', secundum substantiam necessariam est. ,Homo ambulat' autem secundum substantiam contingentem est. - ,Homo lapis est' secundum substantiam 10 impossibilem est. — Et fiunt viginti quattuor protases. | Ter enim octo viginti quattuor sunt. Hae autem viginti quattuor aut tempore praesenti sunt, aut praeterito aut futuro: fiuntque septuaginta et duac protases. — Ter enim viginti quattuor septuaginta duae fiunt. — Rursus autem hae septuaginta duae aut negationes sunt aut affirma-15 tiones; et fiunt centum quadraginta quattuor | protases. - Secundum autem quaerimus id quod nos esse quaesituros diximus de prosdiorismo. - Prosdiorismum autem vocat [Aristot.] ,Omnis' et ,Non unus', ,Unus' et ,Non omnis'. - Quaerimus autem septem quaedam:

1

Definitionem prosdiorismi; quot sint; et qui sint, vim eorum ¹⁶⁹; contrarietatem eorum; quomodo vocentur protases eae quae ab iis [ducuntur]; et cur ad ,unus' | ,nullus' dicamus, neque dicamus ,non unus' ut adsignamis' ,non omnis'. — Est definitio prosdiorismi: ¹⁷⁰ vox quae omni tempore una cum subiecto ordinatur [$\tau a \tau \tau \tau \tau \tau a \tau$], demonstrans quomodo se habeat praedicatum ad quantitatem subiecti secundum esse aut non esse. ¹⁷¹

Porro sectio tertia qua docet nos de protasibus compositis | ex eo quod ε positum et eo quod praedicatur et ex tertio quod appraedicatur [προσκατη-γορείται]. "Et quaeritur, cur primo de protasibus compositis"... — Sectio quarta. De protasi cum modo [= modali] e. gr. Socrates pulcriter loquitur "Et quaeruntur [a] nobis septem quaedam: Quid sit modus"... Sectio quinta. Et quaerimus | ante eam quinque quaedam. Qui sit scopus eius et zu utilitas et num sit Aristotelis haec sectio et num ita opinetur Aristoteles et num ita opinetur Plato. — "Scopus igitur sectionis huius hic est"...

Explicit inscriptio Probi.

| In margine: Haec sectio non explicit; sed indicationem exordii *.1 sectionum volumus literis mandare.*)

3. ADNOTATIONES.

Ammonium Hermiae filium laudo secundum edit. Venet. 1545. 8° (in catagor; periherm; quinque voces). Boethium secundum edit. Basil. 1570. fol. — Prantl, Geschichte der Logik im Abendlande, I. II. München 1855—61. — Br — Brandisi scholia.

- 1. Haec doctrina e metaphysicorum α cap. II 982 b sub fin. profecta quamvis obiter modo litem, utrum instrumentum philosophia an pars sit, tangit. Etenim quod ξαυτοῦ χάριν, μέρος est, quod ξτέρου χάριν, δργανον. Inde peripatetici contendunt, logicam δργανον, non μέρος esse. Amm. in categor. f. 5 b med. (Προοίμιον τῆς λογικῆς πραγματείας). Philop. ad anal. f. IV. 6 (ap. Br 143 a 3) cf. Prantl I, IX, a. 7. Logicae etiam secundum serioris aetatis peripateticos τέλος est: δργανα παραδοῦναι τῆ φιλοσοφία εἰς διάγνωσιν ἀληθείας καὶ ψεύδους. Schol. anon. ap. Galen. Εισαγωγ. ed. Min. p. κή: Prantl I, XI, a. 120. Cf. Cramer. Anecd. Par. IV p. 41 sqq. Amm. in perih. initio.
- 2. Scriptor, postquam res et literas et sui et aliarum gratia esse exemplis explicavit, eius rei usum in hunc librum debebat continuo

^{*)} Quae in hac versione literis obliquis impressa sunt, in ms. miniato colore scripta exstant.

referre. Quamquam vocabulo haam usus, qui logicae finis sit, inserit, id quod recte post enuntiationem demum , was usque al ha declarasset, ita quidem, ut eam ipsam enuntiationem per particulam as similemve inciperet, cum enuntiatum ab haam esset incipiendum.

- 3. Hunc morem capita quaedam ante libri lectionem proponendi a Graecis duxit, qua de re cf. Amm. categ. f. 12^b med. sqq. — f. 13^b inf. Boethium p. 293 in pracf. libri I. Numerus capitum fluctuat ut usus poscit. a) Sex habet: David Armenus in categ. Br 27 b 24 septimi omissionem excusans (διδασκαλικός τρόπος 28 h 4); Io. Philoponus ap. Br 37 h 9 sq. (ubi λέξις falso pro τάξις?) b) septem: Commentarius in isagog. Porphyri, Syriace c. Paris. 161 fol. 49. ,Septem capita quaerenda sunt initio libri cuiuslibet, scopus, utilitas, ordo, caussa scribendi, divisio capitum, cuius auctoris sit liber, de quo agat 110. Scopus huius libri est, ut edisserat de vocibus philosophicis'. V. Renan de philos, peripatetica apud Syros p. 41. Nescio quo iure S. E. Assemanius in cat. codd. bibl. Vatican. III p. 307 hunc commentarium Ammonio tribuat aut Philopono. — Septem pr etiam Io. Philoponus ad analytica ap. Br p. 141 b 29. c) octo anonymus quidam cod. Coisl. in perih. Br p. 93, quae cum Probianis fere consentiunt: Μετὰ σαφηνείας εἶπωμεν τὰ εἰωθότα προζητεῖσθαι κεφάλαια προτέλεια. είσὶ δὲ ταῦτα· τίς ἡ ὑπόθεσις ἦτοι ὁ σκοπὸς τοῦ παρόντος συγγράμματος 1 το χρήσιμου 2 τίνα τάξιν έχει προς τὰ άλλα της λογικής πραγματείας συγγράμματα 3 την αιτίαν της επιγραφής 4 ει γνήσιον εστιν Αριστοτέλους 5 τίς ή είς τα κεφάλαια διαίρεσις 6 τίς δ τρόπος δ διδασκαλικός 7 τίς δ χαρακτήρ καὶ ὑπὸ ποῖον μέρος καὶ μόριον τῆς φιλοσοφίας ἀνάγεται. Octo etiam David, Br. 17 4. Capita sunt: 1 σκοπός 2 και μεμ χρήσιμον 3 δικαιδιώ ισσοδικ αισι το γνήσιον. 4 και τάξις 5 καιοίπ κάι αίτία της ἐπιγραφης 6 κωία κίκο πίς ή είς τα κεφάλαια διαίρεσις 7 αίο αμό δαί ύπο ποΐον (μέρος) ἀνάγεται (ἡ ὑπὸ τί μέρος ἀναφορά) 8 (quod deest apud Probum) ὁ διδασχαλικός τρόπος.
- 4. De scopo cf. Aßå rabbå ßåzwåd cod. Peterm. 9 fol. 1947: حدا معامد باعده المعامد باعده باعده

**

راكم المعالى المانة عدائه وعنده وعنده والمانة المعالى المعالى

- 5. De fine cf. David 27* 27. 17° 6. Locus Platonis est Phaedr. p. 237. Περὶ παντὸς, ὧ παῖ, μία ἀρχὴ τοῖς μέλλουσι καλῶς βουλεύεδ ઝαι εἰδέναι δεῖ περὶ οῦ ἄν ἢ ἡ βουλὴ ἢ παντὸς ἀμαρτάνειν ἀνάγκη. Eundem affert David ap. Br 27* 28 ita mutatum: (ἐπειδὴ πάντα πρὸς τὸν σκοπὸν ἀφορᾶ) ὡς φησι καὶ ὁ Πλάτων · ὧ παῖ, μία ἐστὶν ἀρχὴ τοῦ καλῶς βουλεύσασ θαι · τὸ εἰδέναι περὶ ὅτου ἐστὶν ἡ σκέψις, ἢ τοῦ παντὸς ἀμαρτάνειν ἀνάγκη et 13° 9. Noster ac si legisset: ὧ παῖ, μία ἐστὶν ἀρχὴ τῶν βουλευομένων (σαμένων) · ἢ τὸ εἰδέναι περὶ οῦ ἀν μέλλωσι σπεὐδειν (vel περὶ οῦ ἀν ἢ ἡ σπουδή [ἄν c. coni. expressum per καλὸς) ἢ (τοῦ) παντὸς ἀμαρτάνειν ἀνάγκη. Ceterum idem praeceptum commendat iam Cicero de fin. II, 2. 4, de offic. II, 12. Proclus in Tim. Platon. ad pag. 28°, 84° ed. Schmid p. 198. Sext. Empir. adv. math. VII, 140. Hermias apud Astium (in Phaedri edit.) p. 84—85. Unde satis constat, sententiam illam in schola Atheniensi philosophica tamquam locum communem usurpari solitam esse.
- 6. Iter facientis exemplum invenis ap. Amm. categ. f. 12^b med. Similius David, Br 17^a 8. Devenit ex Aristot metaph. III (B) cap. 1, 4 ed. Schwegl. 995^a fin.
- 7. Caussa quaerendae libri utilitatis eadem ap. Amm. in Porphyr. quinq. voc. f. 17* med. et categ. f. 12b; David l. l.
- 8. V. David. in Porphyr. isag. Br 17° 27. Εὐλόγως δὲ καὶ τὸ γνήσιον ζητεῖται, ἐπειδή γινώσκοντες ὅτι γνήσιόν ἐστι τοῦ ἀνδρὸς τὸ σύγγραμμα διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀνδρὸς προθυμοτέρως αὐτὸ ἀναγινώσκομεν. καὶ γὰρ πολλοὶ σύκ εἰσὶν ἱκανοὶ κρῖναι, εἴτε καλῶς ἔχουσι τὰ ἐν τῷ συγγράμματι λεγόμενα εἴτε οῦ, ἀλλ ἀγαπητὸν ἡγοῦνται τὸ ἀκολουθήσαι τῆ δόξη τοῦ ἀνδρός. Cf. Br 31° 14.
 - 9. Cf. David. l. l. 17 47 sqq. Amm. categ. f. 13.
- 10. Την δε επιγραφήν επειδή ώς εν συντόμω τον σκοπον περιέχει Amm. in Porph. isag. fol. 17b congruens cum Davide Br 17a 21.
- 11. Την δε είς τὰ μόρια διαίρεσιν, διότι δεῖ τὸν ἀκριβῶς βουλόμενον τὴν τοῦ όλου φύσιν μαθεῖν τὰ τούτου μέρη ἐπεσκέφθαι Amm. in categ. f. 13.
 - 12. Εἰς (ὑπὸ) τί ἀνάγεται [μέρος]. v. David. in Porph. isag. Br 17b 33.

Έυλόγως δὲ καὶ ἡ ὑπὸ τί μέρος ἀναφορὰ ζητεῖται, ἵνα μὴ νομίσωμεν τὰ μὲν ὑπὸ τὸ Βεωρητικὸν ἀναγόμενα ὑπὸ τὸ πρακτικὸν ἀνάγεσ βαι, τὰ δὲ ὑπὸ τὸ πρακτικὸν ὑπὸ τὸ Θεωρητικόν. Similis locus de duplici animae vi deque divisione artis philosophicae est ap. Amm. in praef. Porph. isag. f. 10ⁿ et praecipue 10ⁿ. Ex eo tamen non sumpsit Probus, quippe qui opponeret τὴν γνωστικὴν ὁύναμιν τῆ πρακτικῆ non ὀρεκτικῆ vel ζωτικῆ et tertium genus e duodus illis mixtum adderet. cf. Aristot. de anima III cap. 3 et 9. — ἐροιίλετο κοσμῆσαι.

13. Disputatio haec de quinque speciebus orationis omnibus interpretibus Graecis communis est. V. anonym. ap. Br 93ª 21 sq., Ioannem Italum 94 b 36; ex animae facultatibus ducuntur ap. Leonem Magent. 94b 15, Boethium 291, Ammon. in Porph. isag. f. 30b. Cf. Amm. ad perih. 17ª 2 ap. Br 108b 24, ed. Ven. fol. 52b. Quos locos iam nanciscor a Prantlio optime collectos, G. d. L. I. p. 554. a. 53. 54. Haec igitur divisio peripateticorum est cf. Boeth. l. l., stoici alia addunt. Br 93 * 31, 93 * 20, 96 * 8. Sunt species hae: ἐρωτηματικός κώκτ»; κλητικός καίο; εὐκτικός καιως deprecativus; προστακτικός καιας imperativus; ἀποφαντικός Κορμα enuntiativus. Probus ipse ad 17 2 obiter tantum , ceteras quattuor 'orationes commemorat. Sergius Resaenensis in commentatione de categoriis (cod. Peterm. 9. f. 84^r inf.) quattuor, omissa vocativa محملية , refert pro معامعة praebens معالية . Eandem divisionem etiam ad grammaticos Syriacos esse delatam Ioannes bar zughbi (cod. Peterm. 9. fol. 8 b sqq.) testis est. Qui quodsi pro cum Sergie محملت praebet, iam eo se alium Graeci translatorem atque Probum esse secutum prodit. Comparandi gratia locum subscribo: הכאמבי את מם מלפוע . d ve . לעובשא אוצ בס במלא... معتصمام المحمدة والمحام المراجعاء معموما ino usery . redoir reeitung. reine at and water : זכן אנצא מס מכן אמאמש .. | פתמדא ול מין מובאי. | משאנה הן אום . ו בין עודה כבה מביני . ו מיום אות بحدة له .. ا محمدة م مديليمه م . دهم حدم حد معمر .. אבובא ופשם בעוד. והאנחא לבא אוסמר.. במנא exeix eason. | educum estace. | eft seis סקמשותם. בגוד כן בעלחלא .. בל אוכבא מאובילא المنعد الله حدم لعممة لمع الما المعلقة الما المعتقب المعتقب الم .. a a la si a a Aβâ rabbâ βâzwâð, f. 192 eosdem modos Kis s. v. Kals (confundit enim Kisks cum

- 14. V. anonym. ap. Br 93° 26 'Ορεγόμεθα ἢ λόγου ἢ πράγματος ἢ πράξεως, ἀλλ' εἰ μὲν λόγου, (κλλ) ποιοῦμεν τὸν ἐοωτηματικόν, εἰ δὲ πράξεως, (κλλ) τὸν κλητικόν, εἰ δὲ πράγματος (κλλ) εἰ μὲν κρείττονος (κλλ) τὸν εὐκτικόν, εἰ δὲ χείρονος, (ίακλι αἰκ) τὸν προστακτικόν. Ex eodem igitur uterque fonte hausit. Magis etiam accedit ad expressiones Amm. in perih. f. 6° 2 (Br 96° 43) ubi κλο Είντεῖ.
- 15. Exempla e Pshîτâ sumpta deinceps sunt a) Matth. 11, 28 cf. Ioann. 20, 15 b) Ioann. 11, 34 c) Luc. 8, 28 d) Reg. α (Sam. I) 20, 21. E quibus locis plurimos Lagardio debeo. Eadem exempla pr Bâzwâð fol. 192^r.
- 16. Ἡ ψυχὴ ἀθάνατός ἐστιν Amm. perih. f. 52 ħ πᾶσα ψυχὴ ἀθάνατος
 Amm. 74^a.
- 17. Μόνον τοῦτο δεκτικόν ἐστιν ἀληθείας καὶ ψεύδους Amm. perih. Br
 97 6; 94 38 etc.
- 18. Hanc divisionem pr Amm. perih. Br 96 22. Anon. Br 93 34. Ioann. 95 3.
- 19. Exemplum pr Amm. perih. Br 96 ° 30 εἰ ἡμέρα ἐστί, ἥλιος ὑπὲρ γῆν ἐστίν. Amm. perih. fol 15 °. Boeth. p. 291. Inde per totum medium aevum migravit; reperis enim apud Averroem, Prantl II. p. 379 adn. 311.
- 20. Eandem divisionem apud Graecum investigare potui nullum, qua appareat enuntiationem categoricam a propositione categorica secludi. Videtur autem eam descripsisse e loco simili Ammoni perih. f. 5 Br 96 λλλης γὰρ πρὸς ἄλλην κατηγορικῆς προτόσεως ἢ ἀκολουθίαν ἢ διάστασιν σημαίνουσι, συνδέουσαι αὐτὰς πρὸς ἀλλήλας ἢ τῷ συμπλεκτικῷ ἢ τῷ διαζευκτικῷ προσαγορευομένῳ συνδέσμῳ πρὸς τὸ ἕνα δοκεῖν εἶναι τὸν ἐξ αὐτῶν συγκε (μενον λόγον διὰ ταῦτα τοίνυν τὸ κατηγορικὸν εἶδος τοῦ ἀποφαντικοῦ λόγου πολυπραγμονεῖ μόνον ὁ Αριστοτέλης. ἔστιν οὖν ἡ πρόθεσις τῆς προκειμένης πραγματείας, ὡς συνελόντι φάναι, διαλεχθῆναι περὶ τῆς πρωτης συνθέσεως τῶν ἀπλῶν

φωνών, της κατά το κατηγορικόν είδος του άποφαντικού λόγου γινομένης λέγω δε το πρώτης, διότι και τους συλλογισμούς ή σύνθεσις των άπλων εργάζεται Φωνών, ου μέντοι ή πρώτη, άλλ' ή δια της συμπλοκής των κατά την πρώτην σύν θεσιν γεγονότων λόγων αποτελουμένη διο τούς απλούς τούτους λόγους (κλίπ κίτοκο) κατά μεν τήνδε την πραγματείαν αυτούς καθ' αυτούς Sεωρών, ώς αποφάνσεις μόνον επισκέψεται, καλ ούχ ώς προτάσεις· εν δε τοῖς αναλυτικοῖς ως μέρη των συλλογισμών παραλαμβάνων άμα καὶ ως προτάσεις εἰκότως ἀξιώσει σκοπεῖν. Adde imprimis sequentia, quae Br omisit, fol 5 sup: Αὐτόθεν δε ήμῶν ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ ἡ τάξις ἀναφαίνεται τοῦ βιβλίου· εί γαρ μέσην έχουσι τάξιν οί άπλοῖ λόγοι, τῶν τε ἀπλῶν φωνῶν καὶ τών συλλογισμών, παραδιδόασι δε την μεν περί των άπλων φωνών θεωρίαν αί κατηγορίαι, τῶν δὲ περὶ τῶν ἀπλῶν λόγων τὸ προκείμενον βιβλίον, τῶν δὲ περὶ τών συλλογισμών τὰ ἀναλυτικά, δήλον κτλ. Desideras igitur solum ut pro συλλογισμών, λόγων συμπεπλεγμένων dictum fuerit. Etenim compositas has orationes ad stoicorum enuntiationes compositas referri, sc. αξιώματα συμπεπλεγμένα (Prantl I, VI a. 122.) cum exemplum vetat tum ceterarum doctrinarum stoicarum fere apud nostrum absentia. Cf. quae dicit ad cap. V in protheoria. Divisionem totam tabula declarat. Aßa rabba divisionem tantum hypotheticae et categoricae orationis nec plura praebet.

- 21. De utilitate commentatores Grr. non disputant. Dicit Amm. ap. Br 96°2, supersedere se hac disputatione propter eius perspicuitatem. Tritissima ceterum opinio est, ante orationes simplices (propositiones), de quibus hic loci agitur, cognoscendas esse voces simpl., quales in categoriis tractantur. Deinde demum ad syllogismos esse procedendum.
- 22. a) E collocatione trium librorum argumentum petiisse iam Alexander videtur ap. Boeth. 293: (Alexander) ,addit quoque hanc caussam, quoniam Aristoteles quidem de syllogismis scribere animatus, nunquam id recte facere potuisset, nisi quaedam de propositionibus adnotaret' sqq. Cf. Br 94^b 3 sq. cl. 13. Argumentum ex habitu sermonis (χαρακτήρ) habet Boeth. 213 ab Alexandro profectum. Cf. Br 37^s 21. Κίναι τῶν νοημάτων p. 67, 13 b) Ipsius porro caussas et ita quidem enarratas apud neminem investigo. Prompsit igitur aliunde noster. Postrema caussa (, quod convenit personae') in argumentatione utitur.
 - 23. De ordine cf. adn. 20 fin. Apud alios nihil.

24. Cod pr κάκα , de interpretationibus. Idem p. 22, 2
38, 7 apud auctores diversos. Alioquin Gracce non mediocriter docti έρμηνείας accusativum pluralis e περί pendantem putabant = circa interpretationes. Similis error Isidori Hispalensis († 636), de Perihermenils' libro inscribentis v. Prantl II, XIII a. 33 cl. 36. Deinceps cf. Br 94° 19 Έπιγέγραπται οῦν περὶ Ἑρμηνείας ὡς ἐρμηνεύων τὰ τῆς ψυχῆς νοήματα, ποίας δόξης εἰσὶν εἴτε ἀληθοῦς εἴτε ψευδοῦς cf. Amm. ap. Br 97° 7.

25. Divisio in quinque capita eadem est atque apud Ammonium, Br 135 h 41 sq., Leonem Magentinum, anonymum. Numerat enim etiam particulam quintam Ammonio aliisque suspectam. Et hoc quidem logo partes Probus κεφάλαια nominat, ut Georgius quoque in capitum inscriptionibus. În fine vero particulae primae haec ,sectio κασαν eademque saepius adpellatur, quocum x consentit κασαν κασαν (quinque sectiones) praebens. Neque aliter Graece τμήμα cum κεφάλαιον mutatur, v. Br 94 h 17. Περί δὲ τῆς εἰς τὰ κεφάλαια διαιρέσεως, ταλτόν δὲ εἰπεῖν περὶ τῆς εἰς τὰ μόρια, φαμὲν ὅτι εἰς πέντε τμήματα τὸ παρὸν διαιρεῖται σύγγραμμα. cf. Amm. perih. f. 7 h et Ammoni, Michaelis Pselli, Leonis Magentini apud Aldum inscriptiones.

26. Ad quam partem philosophiae referendus hie liber sit, non disputatur apud commentatores quotquot inspexi. cf. Br 94° 26. Vide tamen anonymum apud Renan, de phil. peripat. ap. Syros p. 41. 42.

27ª, Pausa' pr cod minio perspicue exaratum. Quod si minus probes, e duabus coniecturis. من معرضي , sectio prima' et معرضي , commentarius' posteriorem commendo. V. adn. 1 p. 68. Ne quis vero cum Bernsteinio in lexico Syr. chrest. Kirsch. Lips. 1836 p. 393 verbi عمر originem apud Graecos quaerat, vetat praeter alia analogia radicis Arabicae مناص و بالمنابق المنابق المنابق و بالمنابق المنابق و بالمنابق و

27. Amm. Br 100 3 (fol. 15). Hv μεν ἀκόλουθον κατὰ τὰ ἐπηγγελμένα, τοὺς ὁρισμοὺς ἑξῆς ἀποδοῦναι τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ῥήματος ἀλλ ἐπεὶ οὐ πᾶσα λέξις ὄνομα ἡ ῥῆμα καὶ διαφέρουσι τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ῥήματα τῶν ἀσήμων φωνῶν κατὰ τὰ σημαντικά τινων εἶναι, πρότερον ἡμᾶς ὁ ᾿Αριστοτέλης διδάσκει διὰ τούτων τίνα ἐστὶ τὰ προηγουμένως καὶ προσεχῶς ὑπ ἀυτῶν σημαινόμενα καὶ ὅτι τὰ νοήματα, διὰ δὲ τούτων μέσων τὰ πράγματα καὶ οὐδὲν ἔτερον δεῖν παρὰ ταῦτα ἐπινοεῖν μέσον τοῦ τε νοήματος καὶ τοῦ πράγματος (ὅπερ οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς ὑπατιθέμενοι λεκτὸν ἡξίουν ὀνομάζειν) De his cf. Prantl I p. 415 sqq.

- 28. Fol. 16 inf. Λέγομεν ὅτι τέτταρα ταῦτα παραλαμβάνει διὰ τούτων τός χρήσιμα πρὸς τὴν προχειμένην Θεωρίαν πραγματά τε καὶ νοήματα καὶ ἔτι φωνάς καὶ γράμματα. Dein [om Br] ἐν οῖς πρώτην μὲν ἔχει τάξιν τὰ πράγματα, δευτέραν τὰ νοήματα, (τρίτην αἱ φωναὶ καὶ τελευταίαν τὰ γράμματα) τὰ μὰν κὰρ νοήματα τέλος ἔχει τὴν τῶν πραγμάτων κατάληψιν (κάσια ίπω). Quae sequentur, desunt ap. Amm.
- 29. Fol. 16 med. Τούτων δε των τεττάρων τὰ μεν δύο φύσει είναι φησιν ὁ ᾿Αριστοτέλης, τὰ δε δύο Θέσει φύσει μεν τά τε πράγματα καὶ τὰ νοήματα, Θέσει δε τάς τε φωνάς καὶ τὰ γράμματα διακρίνει δε τὰ φύσει των Θέσει, κανένι τοιούτω χρώμενος τὰ παρὰ πᾶσι τὰ αὐτὰ ὅντα, φησὶ, ταῦτά ἐστι τῆ φύσει. τὰ δε μὴ παρὰ πᾶσι τὰ αὐτὰ ὅντα ταῦτα οὐ φύσει εἰσὶν, ἀλλὰ Θέσει. Omisso παρὰ Probus propius accedit ad Aristotelis verba.
- 30. Post loc. praec. mox Amm. pro tauri fert leonis exemplum (ἐπεὶ οὖν τὰ μὲν πράγματα καὶ τὰ νοήματα παρὰ πᾶσίν ἐστι τὰ αὐτά) πανταχοῦ γὰρ τοῦ ἀνθρώπου τὸ αὐτὸ εἶδος καὶ ἴππου καὶ λέοντος, καὶ νόημα ώσαύτως τὸ αὐτὸ παρὰ πᾶσι περί τε ἀνθρώπου καὶ λίθου καὶ τῶν ἄλλων πραγμάτων ἑκάστου, φωναὶ δὲ καὶ γράμματα ου παρὰ πᾶσι τὰ αὐτά φωναῖς τε γὰρ ἄλλαις μὲν Ελληνες, ἄλλαις καὶ Φοίνικες, ᾿Αιγύπτιοι δὲ ἄλλαις χρῶνται. NB. differentiam! Post Probus om, , cur scripta e consensu sint.
- 31. Idem pr Amm. fol 184 3 sup (Br om) Τούτων δε των τεττάρων, λέγω δή πραγμάτων νοημάτων φωνών καὶ γραμμάτων χαίρειν ἐάσας τὰ γράμματα, ως ούδεν αναγκαῖον έχοντα πρός τὴν προσεχή των πραγμάτων ὑφήγησιν, προτηγουμένως δ φιλόσοφος βούλεται θεωρείν περί πραγμάτων και νοημάτων, δι' ών ταῦτα γινώσκομεν mox: διὰ ταῦτα οὖν τὰ γράμματα παραλιπών ό 'Αριστοτέλης, τὰ πράγματα παραλαμβάνει καὶ τὰ νοήματα καὶ ἔτι τὰς φωνάς' καὶ φησὶν ἔκαστον τούτων ότε μεν άπλοῦν Θεωρείσθαι, ότε δε σύνθετον. οῖον sequentur exempla, dein: ή οὖν ἀλήθεια, φησί, καὶ τὸ ψεῦδος ἐν οὐδενὶ τῶν άπλων θεωρηθήσεται, περί μόνα δε τὰ σύνθετα νοήματα καὶ τὰς συνθέτους φωνάς υφίσταται· περί πράγματα (fol 18b) γάρ οὐδε σύνθετα υποσταίη αν άληθές τι, οΐον νῦν ζητοῦμεν ἡ ψεῦδος ἡ άληθές, διότι ἐν σχέσει τινὶ τῶν νοημάτων ἢ τῶν φωνῶν τῇ πρός τὰ πράγματα τὸ τοιοῦτον ἄληθες ἀποτελεῖται καὶ τὸ ψεῦδος. ὅταν μὲν γὰρ οῖον ἐφαρμόση τὰ νοήματα τοῖς πράγμασιν ή αὶ φωναὶ συνάδωσι τῆ τῶν πραγμάτων ὑποστάσει, τὸ ἀληθὲς τότε περὶ ἐκάτερον αὐτῶν συνίστασ Βαί φαμν· όταν δὲ μὴ οὕτως ἔχωσι, τὸ ψεῦδος. Adparet igitur quam perverse Probus disseruerit. Primum enim 'de his quattuor' loquens tria tantum affert, namque cogitationes, voces, scripta. Contra deinde veritatem aut falsitatem in cogitationibus et vocibus compositis concedit, in actionibus et compositis et simplicibus recte ne-

32. In his brevior Probus discedens ab Ammonio, et Boethio diversas variasque de hac re Alexandri ac Porphyri sententias proferenti (p. 299—301), de diversitate expressionum ,τὰ ἐν τῆ φωνῆ et τὰ γραφόμενα 'ab ipsis φωναῖς et γράμμασι, non disputat, immo earum diversitatem tollit. Ceterum ne Waitzius quidem (I p. 325) mihi videtur recte distinxisse inter γραφόμενα et γράμματα. E loco enim 359 10 contendit heic τὰ γραφόμενα esse elementa scripta, γράμματα autem elementa voce expressa. At enim mox Aristotelis γράμματος vocabulo usus literas sine dubio exprimit, sive elementa scripta, quibus, voces 'ore prolatas opponit. Itaque si sit aliqua diversitas, ea est in eo posita, quod verbum γραφόμενα latius patens literarum in verba coniunctionem coetumque, γράμματα autem singula signa significat.

33. ,Ut diximus'. Nam sic cod. legendum esse res suadet.

34. Cod. Class Ciscour. Emendandum esse Class Ciscour., ex iis quae insequentur, patet. — De adn. p. 70, 1° v. infra 37.

35. Amm. Br 101° 35. ΤΩν μέντοι ταῦτα σημεῖα πρώτως], ταῦτα λέγων τὰ ἐν τῆ φωνῆ (,voces') τουτέστι τά τε ὀνόματα καὶ τὰ ῥήματα. Probus ὧν μέντοι per καὶς Δας explicans, verbo καὶς neutrum pluralis Graecum interpretatur nec ullo modo ὧν πραγμάτων exprimere vult, quod iis quae p. 70, 4. 5. aperte dicit, repugnaret. πράγματα = κοῖς ως . — De adn. p. 70, 2 v. infra 38.

36. Boeth. 218 ed. I., Vox enim etiam intellectum rei significat et ipsam rem'...., sed prius intellectum, secundo vero loco rem significat'. Idem paullo post repetit.

37. Consentaneum erat منص من pro simplici منه. Antea verum est منه منه pro بصمهرم , quod repugnat seq. منه neque ullum sensum praebet.

38. Cod Acristotelis signum, adiutus Probi explicatione.

39. Amm. Br 101 b 3 'Ομοιώματα ,.. ταῦτα δὲ λέγει τὰ παθήματα τῆς ψυχῆς, dein: τίνων δέ ἐστιν ὁμοιώματα; ἢ δηλονότι τῶν πραγμάτων. Similiter noster antea.

40. Cod chajason et adn. 41 cisas singulari ponit. At

vero suffixum in condocat, pluralem scribendum esse unico puncto addito.

- 41. ممنت cur in ممنت mutaverim vide 40.
- 42. Hic locus arguit, haec Probum non ex Ammonio sumpsisse. Neque enim is nec Boethius ,naturalia' citat. Atque Amm. priorem vocis $\dot{\alpha}\pi\lambda\tilde{\omega}_{\zeta}$ explicationem, scilicet $\dot{\alpha}\pi\lambda\tilde{\omega}_{\zeta}$ pro praesenti tempore positam esse, ne commemorat quidem. Boethius tamen in editione II. (nam in edit. I p. 219 inf sqq. sua loquentem verbositas perturbavit) tres enumerat expositiones. Prima $\dot{\alpha}\pi\lambda\tilde{\omega}_{\zeta}$, secundum substantiam' dicitur, altera, secundum praesentiam', quae tamen eadem tempus nominari non debeat, tertia denique $\dot{\alpha}\pi\lambda\tilde{\omega}_{\zeta}=\dot{\alpha}o\rho\dot{\omega}\tau\omega_{\zeta}$ esse et oppositum tempori constituto ut heri, cras etc. Praebet enim: ,Quocirca quisquis secundum praesens hoc sermone quod est Esse utitur, simpliciter utitur; qui vero aut praeteritum iungit aut futurum, ille non simpliciter sed iam in ipsum tempus incurrit. Tempora namque (ut dictum est) duo ponuntur praeteritum atque futurum!
- 43. Physic. auscult. IV, I. 208 30 220 inf 222 10 τὸ δὲ νῦν ἐστὶ συνέχεια χρόνου (Prantl I. VI 181.) Adde Plat. Tim. 37 i. et ibd. Syrian. in Procli commentario. Cf. Br 102 i. Λέγω δὴ ὅτι τὸ μὲν ἀπλῶς σημαίνοι ἀν τὸ ἀορίστως, ἀπλῶς σὕτως εἰπεῖν, τραγέλαφος ἦν ἢ τραγέλαφος ἔστιν ἢ τραγέλαφος ἔσται, τὸ δὲ κατὰ χρόνον τὸ μετὰ προσθήνης (sic Br, sed fol 24 b Ven. προσθήκης recte) τοῦ χρόνου καθ' ον ἦν ἢ ἔσται, οῖον τραγέλαφος ఞν χθὲς ἢ πέρυσιν ἢ ἔσται αὖριον ἢ εἰς τὸ ἑξῆς ἔτος.
- 44. Amm. fol 25° Ότι μὲν εἰκότως προτετίμηται τὸ ὄνομα τοῦ ῥήματος ἐν τῆ δεδασκαλία, φανερὸν: τὰ μὲν γὰρ ὀνόματα τὰς ὑπάρξεις σημαίνουσι τῶν πραγμάτων, τὰ δὲ ῥήματα τὰς ἐνεργείας ἢ τὰ πάθη, προηγοῦνται δὲ τῶν ἐνεργειῶν καὶ τῶν παθῶν αἱ ὑπάρξεις.
- 45. Quoniam de nomine agitur atque Probus statuit, differentiam inter librum de categoriis et librum de interpretatione positam esse in distinguendis vocibus simplicibus in nomen et verbum, haec disputatio procemio aptior h. l. instituta est. Contra Amm. loco magis idoneo continuo post initium libri f. 9° inf: 'Απορήσειε δ' αν τις, δια τίνα αιτίαν ἐν παιτὶ τῷ βιβλίῳ τῶν κατηγοριῶν περὶ ἀπλῶν φωνῶν πραγματευσάμενος, ἐνταῦθα πάλιν περὶ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων προτίθεται λέγειν, ὧν ἐκάτερον δῆλον ὅτι ἀπλῆ ἐστὶ φωνή. πρὸς ὁ ῥητέον, ὡς ἀπλῆ φωνὴ καὶ ὄνομα καὶ ῥῆμα καὶ φάσις καὶ ὄρος τῷ μὲν ὑποκειμένῳ ταὐτά ἐστιν ἀλλήλοις, τῆ δὲ σχέσει μόνη διαφέρουσιν fol 10° ὅταν μὲν γὰρ τὰς ἀπλᾶς φωνὰς ὡς σημαντικὰς τῶν πραγμάτων οῖς ἐτέθησαν θεωρῶμεν, αὐτὸ τοῦτο μόνον ἀπλᾶς φωνὰς προσ-

αγορεύομεν αὐτάς, οὐ διορίζοντες κατὰ τοῦτο τὰ ὀνόματα τῶν ἡημάτων κτλ. fol 10 sup. τὸ δὲ τῶν κατηγοριῶν βιβλίον περὶ μόνον άπλῶν φωνῶν ἡμᾶς ἐδίδαξεν, οὐδὲν πολυπραγμονῆσαν τὴν τῶν ὀνομάτων πρὸς τὰ ἡήματα διαφοράν κτλ.

- 46. Cod. optime (Size) secundum pronuntiationem. Vocales enim correptae sive i sive etiam a iuxta consonantem gutturalem vel emphaticam ut u brevis sonant. Quod didici e Syro mecum sermonem facienti. Neque enim frustra legi Lagardium in Reliquiis iur. eccl. Graece 1856 p. 96.
- 47. Consentaneum erat emendare caiala, quamquam nealiae quidem coniecturae deficiunt.
- 48. Φωνήν pro genere accipi dicens Probus, quid sibi velit, illustrat Amm. f. 25° Br 102° 37. Ἐν δὲ τῷ ἀποδεδομένῳ τοῦ ὀνόματος λόγῳ παρείληπται ἡ μὲν φωνὴ ὕλης ἔχουσα λόγον πρός τε τὸ ὄνομα καὶ τὸ ῥῆμα καὶ τὸν ἐκ τούτων συγκείμενον λόγον, ὡς γένος τῆς κατὰ τὸ ὄνομα φωνῆς πρὸς διάκρισιν τῶν ἀπλῶς ψόφων, οἱ καὶ ἀπὸ ἀψύχων πολλάκις γίνονται σωμάτων διαφέρει γὰρ ὁ ψόφος τῆς φωνῆς ὡς γένος εἴδους, καὶ ψόφος μέν ἐστι πληγὴ ἀέρος αἰσθητὴ ἀκοῆ, φωνὴ δὲ ψόφος ἐξ ἐμψύχου γινόμενος ὅταν διὰ τῆς συστολῆς τοῦ θώρακος ἐκθλιβόμενος ἀπὸ τοῦ πνεύμονος ὁ εἰσπνευσθεὶς ἀὴρ προσπίπτη ἀθρόως τῆ καλουμένη τραχεία ἀρτηρία καὶ τῆ ὑπερώα ῆτοι τῷ γαργαρεῶνι. Probus videtur legisse ἐμψύχου sine ἐξ vel potius ἔμψυχος; ἐκθλίβηται ... προσπεσών, nisi vis imperitiae tribuere quae diversa sunt.
 - 49. Amm. f. 25 b paullo aliter idem.
 - 50. Similiter sed multo loquacius Amm. 27ª.
- 51. Amm. f. 27 b. Ζώον λογικον θνητόν. Cetera paullo diverse; sed de τοιούτω λόγω ἀτελεῖ πρὸς ἀπόφανσιν ὅντι loquens recte ἔστι omisit, Probo retinente κατάκτι. Vocabulo ὅρος non utitur Amm. neque Boethius, p. 220 et 310 diverso exemplo utens, definitionem commemorat.
- 52. Prospicit ad ipsius Aristotelis definitionis illustrationem restrictionemque inde a 16^a 23 usque 16^b 5, ubi tamen Ar. verbis minime utitur. Immo vero haec a commentatore ad suum arbitrium ex Aristoteleis efficta, in fine huius disputationis (cf. adn. 127) a Probo collecta repetuntur. Ceterum cum in protheoria stet, totius capitis recenset argumentum, verba Ar. non accurate referens. Ammonius haec non ita, nec Boethius.
 - 53. De his ap. Amm. f. 34b et res copiosior et verba plura, cf. Boeth.
- 54. Amm. f. 36* (om Br) Ἐν δὲ τούτοις ὁ ᾿Αριστοτέλης διακρίνει τοῦ ονόματος τὰς πτώσεις, καὶ ταῦτα οὐχ ὁμοίως τὸν ἀποδεδομένον τοῦ ὀνόματος ὁρισμὸν ἐπιδεχομένας, τῷ τὸ μὲν ὄνομα μετὰ τοῦ ἔστιν ἢ ἦν ἢ ἔσται ἀληθεύειν

η ψεύδεσ θαι, τὰς δὲ πτώσεις μηκέτι ὁ μὲν γὰρ εἰπων Φίλων ἐστὶν η Φίλων ἦν η Φίλων ἔσται η ἀληθὲς εἶπεν η ψεῦδος κτλ. Cf. Prantl I p. 143.

55. Quae h. l. Pr. per ἀπορίαν et λύσιν praebet, a Porphyrio proficiscuntur. V. Amm. f. 27 (Br 102 b 16) Καλῶς οὖν ὁ φιλόσοφος Πορφύριος ἐπεσημήνατο, ὀνόματα μὲν τὸ σημερινὸν καὶ χθεσινὸν καὶ περυσινὸν χρόνου δηλωτικὰ ὄντα, ἀλλ ὡς αὐτόθεν σημαίνοντα χρόνον τινά, καὶ οὐχὶ προσσημαίνοντα καθάπερ τὰ ῥήματα. τούτων γὰρ ἕκαστον προηγουμένως μὲν ἐνέργειάν τινα ἢ πάθος σημαίνει, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον καὶ τὸν χρόνον, καθ ον ἐνεργεῖν ἢ πάσχειν συμβέβηκεν ͼσπερ τὸ περιπατῶ πρώτως μὲν τὴν τοιάνδε τοῦ σώματος κίνησιν δηλοῖ, δευτέρως δέ γε τὸν νῦν χρόνον κτλ. Pro περιπατῶ Pr. exemplum Aristotelis proprium ὑγιαίνειν usurpat. Cf. Boeth. p. 309.

56. Eandem quaestionem attigit Amm. f. 27^b (Br 102^b 35) qui suo loco (16^b 31 Br 108^a 16 sq.) copiose exposuit praebuitque, quibus Waitzio opitulans Pacium ad hunc locum (16^a 25) refellas, cf. Waitz Org. I p. 330. Animadvertendum autem, versionem x 16^b 31 pro μῦς dare τραγέλαφος, quo eodem iam 16^a 16 erat usa. Qua de re, si scirem quid codex Parisinus Vaticanusve praeberet, certius possem iudicare. Nunc vero non putem τραγέλαφος a translatore in Graeco codice repertum, sed nescio qua negligentia aptioris utique vocabuli κίσου loco expressum. Atque quid Probus illo loco expresserit, nisi hinc concludimus, ne scimus quidem. Concludere autem necessario nequimus, videntes τραγέλαφον eum in textu per κίσου , in commentario et remoto quidem loco p. 77, 11 per κίσου dedisse. Neque tamen, siquid video, istud μῦς expressisset Pr., nisi in Graeco comm., quem sive vertit, sive excerpsit, repperisset.

57. De definitionis compositione cf. Prantl. İ p. 222. 228. 234. Waitz. Org. p. 278—279. e. gr. Metaph. 1037 b 29. 'Ουδὲν γὰρ ἔτερόν ἐστι ἐν τῷ ὁρισμῷ πλὴν τό τε πρῶτον λεγόμενον γένος καὶ αἱ διαφοραί. v. Porphyr. isag. f. 37 a ibd. Amm. comm. f 38 a. Πᾶς γὰρ ὁρισμὸς ἐκ γένους σύγκειται καὶ διαφορῶν συστατικῶν τοῦ ὁριζομένου. Cf. idem apud Avicennam Prantl II p. 331. a. 110. cl. Prantl I p. 627—631. — Diverti si licet h. l., Prantlium confirmaturus sum legentem I, XI a. 58. cum A apud Porphyrium cap. 17 (Br 6 b 2) pro ἐπουσιώδη, ἐπεισοδιώδη. Arabs enim (Peterm. 9 f. 67 v) pr ἐπεισοξιώδη (πέψυκε om) καὶ ἐπεισοδιώδη τὴν φύσιν τὰ δὲ συμβεβηκότα ὑστερογενῆ (πέψυκε om) καὶ ἐπεισοδιώδη τὴν φύσιν ἔχει. Syr. ibd. defecit.

58. De inani hac disputatione v. imprimis Amm. f 14b cl. Michaele

Ephesio ap. Br 107 adn. Dicitur autem ab Ammonio f. 32 (Br 103) 29) Alexander Aphrodisiensis , δ ἐξηγητής syllogismum exposuisse, qui videatur probare, solum secundum naturam nomina et verba esse: Ta γάρ ονόματα, φησί, καὶ τὰ ρήματα φωναί, αἱ δὲ φωναὶ φύσει τὰ άρα δνόματα καί τα ρήματα φύσει. πρός ταῦτα τοίνου ρητέου ότι τα ονόματα καί τα ρήματα ούχ άπλως αν λέγοιντο είναι φωναί, άλλα κατά την ύλην. κτλ. Hunc Ammoni locum quodammodo a Prantlio (I p. 627 a. 27) dissentiens minime puto Boethio (p. 298, 301, 302, 303, 323.) repugnare, qui una cum Aspasio , aliqua positione voces significare' affirmat, eo equidem nitens argumento, quod iam ne dicitur quidem, Alexandrum ipsum probasse, quam hominum examinationi proponit (seriserae) explicatione (idem ἐκτίθεται) sententiam, sed poticis et ipsam, quae ab Ammonio prolata est, refutationem ex Alexandri scripto promptam esse suspicor. -Michaelem autem Ephesium, quodsi (Br 1036 adn.) o ob 'Addadog, inquit, φύσεις μόνον αὐτά φησι, id cum Leone Magentino f. 5 ex Ammoni loco laudato conclusisse censeo.

- 59. Idem respondet Amm. l. modo l. Deinceps vero ,genus' neminis , notam' σύμβολον facit, ut constituat talem definitionem (foli 33.): Τον οντως όρισμόν: σύμβολον έκ φωνής σημαντικής κατά συνθήκην άνευ χράνου ή μηθεν μέρος εστί σημαντικόν κεχωρισμένον υπάρξεως τινος ή προσώπου δηλωтию. Cf. Bazwad logicus cod. Peterm. 9 f 191 - v. ray дага года adding, will not soon and beng exerce. a. no weered are: restand are (restand) : and are a restand De ratione quae intercedit inter They atque yeucs secundum Arist., cf. ipse 1058 22. Το δε γένος ύλη οῦ λέγεται γένος. cf. 1024 8. 324 4 Την μεν γαρ ύλην λέγομεν δικοίως ως είπειν την αυτήν είναι των αντικειμένων οποτερουούν, ώσπερ γένος ον. v. Waitz Org. II p. 402-404. Qui vero tolleret hanc ἀπορίαν, hic locus est: Met. 1037 b 29. (Prantl I p. 232. a. 348.) Εί ούν το γένος άπλως μη έστι παρά τα ώς γένους είδη, η εί έστι μέν, ώς ύλη ο' ἐστίν. ή μεν γάρ φωνή γένος καὶ ύλη κτλ. — Cf. etiam Amm. ad Porphyr. isag. f. 72 b v. Br 3 b 28. Alfarabium aliosque hanc nominis definitionem erisi perstrinxisse, docet Prantl II, XVI, 37. ibd. 210. 211.
- 60. Simile quid nostri pr Amm. fol. 33^b: 'Ως εἴ τις Θρόνον (κασίας) δηλώσαι βουλόμενος αὐταρκες ἡγεῖται πρός τὸ παραστῆσαι αὐτὸ τὴν ἔννοιαν τὸ εἰπεῖν, ὅτι ἔστι ξύλον τοιῶσδε ἐσχηματισμένον, καίτοι δυνατὸν ὂν ἀκριβολογούμενον λέγειν, ὅτι ἔστι σκεῦος πρὸς τόδε χρήσιμον ἐκ ξύλου τοιῶσδε ἐσχηματισμένον.

 Syr non ἐκ πέτρου = καν και sed πέτρωον = καν leg. Vide autem, quam violenter bonum vernaculae linguae indolem dissimu-

laverit. Cuivis enim homini gente oriundo Semitica dicere vel nudum licuisse illud , Fleischer docuit in diss. de appositionibus nominalibus.

- 61. Haec, nisi e Graece nescio que ducta, memineris enim Herodotei illius γη τε καὶ νόωρ subiecti populi signi Syriacam loquendi consuetudinem arguant. Simile est Anglorum: "brandy and water" pro composito ex ambobus potu. Etenim quae contra dicuntur nihil refellunt. Ceterum lutum = πηλός. In geoponicis Lagardio debitis κίπο = gleba 8, 13. κίπο = λευκάργιλλον 10, 16 (Graece 2, 37, 3.) κίπο = humus Matth. 13, 5:
 - 62. De cal in cal sales v. Hoffmanni Gramm. Syr. p. 320, 6.
- 68. Desiderat enim Pr. in duriori Arist. constructione verba, quae mox supplet. Rem Amm. om, Boeth. explicat I p. 310 inf.
- 64. Siv οὐδεν. Amm. f 34° (Br 104, 4) ἢ ἀντὶ τοῦ οὐδείς εἴρηται ὧν ψόφων οδδείς ἐστιν ὄνομα. Pro 🚨 leg 🍱 🛪.
- 65. Amm. fol. 35. Έπεὶ δὲ ὑπέλαβεν ἄν τις, ἢ ἀποφάσεις είναι τὰς τοιαύτας φωνὰς διὰ τὴν τοῦ ἀρνητικοῦ μορίου προσθηκην ἢ ὅλως λόγους, διότι
 σύνθεσάν τινα ἐμφαίνουσι, διὰ τοῦτο ἐπισημαίνεται ὡς οὐδέτερον τούτων δυνατὸν
 αὐτὰς ὀνομάζειν οὖτε ἀπόφασαν οὖτε ἀπλῶς λόγον κτλ.
- 66. Cum apte, quae cod pr, non possim explicare, ita emendo care (101) de = τὰ αὐτά ἐστι ταῖς πτώσεσιν ἃ καὶ ὀνόματι. Ex hac explicatione videtur profecta esse versio x p. 25, 10. Ceterum v. Amm. f 38^b (Br 105 ° 30).
 - 67. Cum his cf. quae Amm. l. l. et maxime f. 36* praebet.
- 68. Idem Amm. f. 36°, sed exemplis differens, pr: υίος, οῦτος, ἀγρός, φύλος.
- 69. κόταϊσες των = φιλοσύντομος ap. David. ad categ. Br 41*
 34. Haec similiter, sed minus in membra discorpta pr Amm. f. 39* inf Ατε δε συντομίας ῶν ἐραστης ὁ ᾿Αριστοτέλης ὅσα κοινὰ ἦν τῷ ῥήματι πρὸς τὸ ὅνομα ὑπερβὰς ὡς ἦδη ῥηθέντα ἐν τῷ τοῦ ὀνόματος λόγῳ ἀπὸ τοῦ καθ ὁ διαφέρει τὸ ῥῆμα τοῦ ὀνόματος, διαφέρεται δὲ τῷ προσσημαίνειν χρόνον, ποιεῖται τὴν περὶ αὐτοῦ διδασκαλίαν.
- 70. Amm. 1. 1. 39 pergit: ἀλλ' εἰ τοῦθ' οὕτως ἔχει, τί δή ποτε προστίθεται τὸ, οῦ μέρος οὐδὲν σημαίνει χωρίς, ὅπερ καὶ ἐν τῷ λόγῳ τοῦ ἐνόματος παρείληπται; Quae deinceps sequitur solutio Ammoni, a Probiana plane differt.
- 71. Haec nec ap. Amm. nec Boeth. suis locis, qui ad 16 21 (ἀλλ εἰ ἔστιν ἢ μὴ, σὖπω σημαίνει [τὰ ῥήματα] contrarium probant. Probus

quoque ad 16 b 21 hanc ipsam quaestionem tangens, ea tantum ratione verba ,scribit ,ambulat ,ambulat ,affirmat verum aut falsum significare, quoad ,is' sive ,hic' aliudve subjectum subintelligatur. Cf. tamen ap. Amm. f. 44 b Σαφέστερον δε νύν αυτό κατασκευάσαι βουληθείς δια τό δείξαι το μάλιστα δοκούν εν ταϊς άπλαϊς φωναϊς άλήθειαν δέχεσθαι καὶ ψεύδος, τὸ ρημα λέγω μηδέτερον τούτων σημαίνειν. Porro f. 24*: Εἰ δέ τις ἀποροίη, πῶς ὁ ᾿Αρ. εἶπε μηθὲν, μήτε τῶν ὀνομάτων μήτε τῶν ῥημάτων ἀληθείας ἡ ψεύδους υπάρχειν δεκτικόν, καίτοι σαφέστατα των του πρώτου παρά τοῖς γραμματιχοῖς λεγομένου προσώπου ρημάτων πάντων η άλήθειαν η ψεύδος δηλούντων, ώς όταν είπω περιπατώ και των του δευτέρου, ώς το περιπατείς, και των του τρίτου όσα ἐπί τινος ώρισμένου λέγεται, ώς τὸ ὕει ἡ βροντᾶ ἡ ἀστράπτει: ἡητέον ὅτι ού τα ρήματα αύτα καθ' έαυτά έστι τα την αλήθειαν ή το ψεύδος σημαίνοντα, άλλ' ή τῶν τοιούτων ρημάτων πρὸς τὰ ὀνόματα τῶν προσώπων, ἐφὸ ων λέγονται, συμπλοκή καὶ γὰρ εἰ μὴ κατ' ἐνέργειαν ἐκεῖνα λέγονται, ἀλλὰ προσυπακούονταί γε τοῖς μὲν τοῦ πρώτου προσώπου το ἐγώ κτλ. mox: καὶ διὰ τούτο όσα των τού τρίτου προσώπου επί μηδενός λέγεται ώρισμένου, ούδεν ούτε ψεῦδος ούτε άληθες σημαίνει ώς τὸ περιπατεί μη γάρ όντος δήλου περί τίνος λέγεται το περιπατεί, ουδέν αν ούτε άληθές ούτε ψεύδος σημαίνοιτο. cf. Amm. ad categ. 13 2 fol. 160 . - V. etiam Prantl I p. 438 (et corrige eundem ibd. p. 667 a. 30.). — Ceterum mirum quod, cum explicet, cur verbi pars nulla significet separatim, orationis, non verbi partes respicit, quod tamen recte facit Boethius, perversitatis auctorem Porphyrium (Br 105 b 21) tunc quidem non sequens.

- 72. Falsam memoria fretus versionem repetivit h. l. Probus dicens: ,verbi signum esse, semper de aliis praedicari' cum debuisset exprimere ,verbum signum esse eorum, quae de aliis (perseverat enim in legendo καθ' ἐτέρων) dicantur.'
- 73. De verbo subiecti vices gerenti v. Amm. f. 41 b 42 a (Br 106 a 31). Quodsi Syr literam a solam statuit articulum Graecum exprimere, errat. Nam etiam h. l. ut alibi persaepe a conjuncta articulum reddunt. Cf. etiam p. 77, 23—27.
 - 74. Haec ad verbum fere Amm. f. 40 b (Br 106 * 4).
- 75. De duplici lectione nihil Pr. v. p. 6, 10. De praedicatione in subiecto et de subiecto v. Amm. f 40 b (Br 106 a 14), qui tamen de generibus praedicationum ibidem non dicit. Copiosissima autem de homonymis synonymis paronymis heteronymis inde a Speusippo, Boetho, ad auctorem libri categoriarum et Porphyri usque exstitit disserendi consuetudo cuius specimina vide ap. Br p 40 b 43 cl. Prantl I in indice s. v. synonym.

V. Boethium in categ. cap. I. — De synonyma praedicatione de subiecto v. praesertim Amm. ad categ. 3° 34, et Simplicium ed. Basil. fol. 1551. fol. 25, Δ—Ζ; id. fol. 13 Γ. (ad categor. 1° 10) Εἰπῶν τί οὖκ ἐστι καθ' ὑποκειμένου, νῦν τί ἐστι λέγει ὅτι τὸ συνωνύμως καὶ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖσθαι τοῦτο΄ ἐστι τὸ καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι. Id. f. 13 Δ. ᾿Αλλ εἰ τὸ καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι ταὐτόν ἐστι τῷ συνωνύμως κατηγορεῖσθαι ἐπειδὴ ὁ ὁρισμὸς συνωνύμως κατηγορεῖσθαι ἐπειδὴ ὁ ὁρισμὸς συνωνύμως κατηγορεῖται τοῦ κεφαλαιώδους ὁ γὰρ ἄνθρωπος ζῶον λογικὸν θνητόν ἐστιν, εἶη ᾶν καὶ ὁ ὁρισμὸς τοῦ ἀνθρώπου καθ' ὑποκειμένου τοῦ ἀνθρώπου λεγόμενος. Cf. eundem f. 22° B. T.

76. Ad verbum congruit Avicennae oratio ap. Prantl II p 325 a. 92. Log. f. 3 v. B. "Enumerabimus ergo partes universales secundum quod comparatur ad particularia univoce (συνωνύμως cf. Boethius) et dat eis nomen et diffinitionem." Cf. ibd. p. 307, 31. p. 363, 248.

77. Exemplum τὸ περιπατεῖν (sive τὸ βαδίζειν) κινεῖσ βαί ἐστιν saepe ap. Amm. e. gr. ad h. l. f. 41 a, cl. 41 b, 42 a.

- 78. Hanc divisionem praedicationis ,in subjecto in aequivocam, denominativam, diversivocam apud commentatorem inveni nullum. Quamquam Ammonius cum ceteris ut Simplicio, Michaele Psello, Leone Magentino distributionem in οὐσιῶδες ατque ἐπουσιῶδες (συμβεβηκός) (ap. Boeth. substantiam accidens) statuens, exemplum ,homo albus ad praedicatum in subjecto refert. Ceterum duo illa (ἐτερωνυμίαν enim Aristoteles nusquam respexit) κατὰ συμβεβηκὸς praedicari iam secundum Aristotelis sententiam perspicuum est e Topicorum locis 109 b 5, 111 a 34 (παρωνύμως) 245 b 16 (cf adn. 80) 110 b 16. Idem pr glossa ms. Peterm. 9 f 183 r κατά το καταρωνώμος.
- 79. Cod ,nomen' intrusit, quod cum non videam quid sibi velit, ἐπεισοδιώδες arbitratus, uncis inclusi.
- 80. E. gr. cum de homine per poeticam comparationem quaevis res praedicatur. Obscura prope brevitas Probi. Cf. Aristot. 245 16. Καλ οὐ μόνον cὖτως ἀλλὰ καλ τὸ ὑγρὸν καλ τὸ Θερμὸν χαλκὸν λέγομεν ὁμωνύμως τῳ πάθει προσαγορεύοντες τὴν ὕλην.
- 81. cf 78. ,differenter' cf. Amm. categ. f. 27^a Ανάγκη δὲ ἐπὶ τῶν παρωνύμων τέσσαρα ταῦτα παρεῖναι, κοινωνίαν πράγματος καὶ διαφορὰν πράγματος, κοινωνίαν ὀνόματος καὶ διαφορὰν περὶ τὴν τελευταίαν συλλαβήν. Cf. cum h. l. Avicennam (Prantl II p 325, 92) ,Praedicatio . . fit denominative ut albedo de homine, dicitur enim homo albus et habens albedinem nec dicitur esse albedo'. Simpl. fol 6 A. Τὰ παρώνυμα λεγόμενο, ὅταν ἀπὸ τῆς λευκότητος λευκὸν λέγηται.

- 82. De heteronymia paullo obscurius. Nec video, quomodo conveniat cum his heteronymiae definitio a Graecis identidem tractata. v. Simplic. ad categ. 9 A. Έτερωνυμα δέ ἐστι τὰ καὶ τοῖς ὀνάμασι καὶ τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς λόγοις ἔτερα, οῖον γραμματική, ἄνθρωπος, ξύλον. (Haec quidem Speusippi definitio) Antea f. 6 A. Τὰ δὲ μήτε κατὰ τὸ ὄνομα μήτε κατὰ τὸν λόγον κοινωνοῦντα καλεῖται μὲν ἐτερώνυμα · ἔστι δὲ κατὰ τὸ ἀληθὲς ἔτερα καὶ μάλιστα ὅταν μηδὲ ὑποκείμενον ἔχωσι κοινὸν, ὡς ἡ ἀνάβασις καὶ ἡ κατάβασις τὴν κλίμακα · τὰ γὰρ τοιαῦτα μᾶλλον ἀν ἔτερώνυμα λέγοιντο. Eadem fere Amm. ad categ. f. 18 b. Cum Graecis consentit Bâzwâð Pet. 9 f. 193 s. v. κδιαθάσεις τὰς καὶ ἡ κατάβασις καὶ ἡ κατάβασις καὶ καὶ ἡ κατάβασις καὶ
 - 83. Cf. Amm. f. 42° inf. 43".
 - 84. Haec neque ex Ammonio neque Boethio. At unde?
- - 86. Similia Amm. f. 43a.
- 88. Nomina' representation num. propter praecedens collectivum de de synesin positus est. Exempla ap. Uhlemann Gram. d. Syr. Spr. § 80, A, 1 Hoffmanni Gr. Syr. libr. III p. 307 adn. 2 differunt. Amm. 37°, 48°.
- 89. Similiter Amm. f. 45°, multo loquacius Boeth. p. 315 seq. Michael Psellus, ut videtur ex Amm. excerpta breviora pr f 2° ed. Ald. 1503.
- 90. Amm. f. 45°. Σημαίνει δὲ αὖ μόνον τῷ μὲν ἔστι, τὴν κατάφασιν, τῷ δὲ ἢ μὴ, τὴν ἀπόφασιν, ἢ μᾶλλον τὸ εἰ μὲν ἔστι, τὸ ἀληθὲς, τὸ δὲ ἢ μὴ, τὸ ψεῦδος ὁ μὲν γὰρ ὡς ἔστι τὰ ὅντα καὶ ἔχει φύσεως, [λόγον ?] λέγων τὰ ἀληθῆ λέγει ὁ δὲ ὡς οὐκ ἔστι, ψευδῆ.
- 91. De hac ἀπορία ef. adn. 71. Ceterum v. Schoemann, Die Lehre von den Redetheilen nach den Alten, Berlin 1862 p. 28. Quo libro lectitato Arabum doctrinae grammaticae perito cui non permultae cum Graeca doctrina comparationes similitudinesque in mentem veniunt? Ac mihi quidem dubium non est, quin talium doctrinarum apud

Arabes origines scrutantem etiam ad Graecos ascendere grammaticos oporteat.

- 92. I. e. unum e pronominibus supra commemoratis ut ὁ, οὖτος, τίς.
- 93. Graece = 'Aλλως δέ; inducitur igitur altera illius ἀπορίας λύσις.
- 94. V. 16. 16 cf. et adn. 56 Amm. f. 44.
- 95. Haec quoque monitio e Graeco ducta. Fuerunt enim tam insulsi generis homines, qui in Aristotelem increparent, si quando huiusmodi differentiam definitioni inserere supersedit. E quibus Herminum in simili quaestione refutat Amm. f. 43 °. cf. Prantl. I p. 545.
- 96. a) Έστι δὲ τοῦτο κατασκευὴ ἀπὸ τοῦ μᾶλλον, περὶ τὸ μὴ δέχεσ θαι τὰ ρήματα τὸ ἀληθὲς ἢ τὸ ψεῦδος. εὶ γὰρ τὰ ἀρχοειδέστερα καὶ κοινότερα τῶν ρημάτων καὶ εἰς ἃ πάντα τὰ ἄλλα ἀναλύεται αὐτὸ προσεχῶς τὸ ὑπάρχειν 45 ħ ἢ μὴ ὑπάρχειν σημαίνοντα καθ ἐαυτὰ λεγόμενα μὴ ἀληθεύει ἢ ψεύδεται, πολλῷ δήπου. μᾶλλον τὰ ἄλλα ρήματα οὐκ ἄν τι δέχοιντο τούτων. ἀλλὰ μὴν εὶ τὸ πρῶτον, καὶ τὸ δεύτερον ἄρα. πάντων δὲ λαμβάνει τῶν ρημάτων ἀρχοειδέστερα καὶ κοινότερα καὶ εἰς ἃ πάντα τὰ ἄλλα ἀναλύεται τὸ ἔστι καὶ τὸ οὐκ ἔστιν ἄπερ εἶναι καλεῖ καὶ μὴ εἶναι, ὡς ᾶν ἐκάστου τῶν ρημάτων εἰς ταῦτα μετὰ μετοχῶν ἀναλυρμένου καὶ θατέρου τούτων τῶν μὲν ώρισμένων εἰς τὸ ἔστι, τῶν δ' ἀορίστων εἰς τὸ οὐκ ἔστιν, οῖον τρέχει, τρέχων ἐστίν ὑγιαίνει, ὑγιαίνων ἐστίν εἰ τοίνυν ταῦτα οὕτως ἔχοντα μηδὲν καθ ἑαυτὰ σημαίνει ἀληθὲς ἢ ψεῦδος, πῶς ᾶν ἔχῃ λόγον τὰ ὕστερα τούτων κτλ. Amm. f. 45 h. Tota haec disputatio de solutione verbi finiti in participium cum εἶναι orta videtur peripateticis e loco perih. 21 h 11; Analyt. prior. 1, 46 p. 51 h 13. Metaph. Δ, 7 p. 1017 22. v. Schoemann, Redetheile p. 34, adn.

97. Ex explicatione vocis chashars etiam hoc concludo, Probi temporibus participi nomen non tantum innotuisse. Animadvertendum praeterea, non whom sed whomas ab eo adpellari participium. enim verbi finiti loco esse solet. Quodsi participium vocari dicit a grammaticis, quia partem habeat 700 who, discedit a definitione philosophica Ammoni f. 13 dicentis: [καὶ την μετοχήν ούτως ἐπονομάζουσι] ώς μετέχουσαν αμφοτέρων, ονόματός τε φημί και ρήματος, εί και μάλλον αποκλίνει πρός την ιδιότητα των ρημάτων, χρόνων τινών ούσα δηλωτική. Bazwad s. v. solam communitatem quantitativam et qualitativam, nequaquam participium intellegit. - Nomine autem tiores Syrorum grammatici inde ab Elia non videntur usi esse. Quae vero eius loco esse dicitur vox Locale, rem plane diversam spectat. Pravissimus enim eius verbi per ,participium' reddendi usus omnia perturbat. V. Bar zughbi ms. Pet. 9, f. 14 b. مناصم ا ديد قلم وحود حمامتحي ومدم عدم محامم محطبه ا محمد مرومه محمد مرومه محمد ا بيامهمد (sic) rolls rolls rom | about the medite reso | burite Explicat haec Amira, Gr. Syr. Romae 1606. p. 425 sq. cf. Barhebraei Gr. Syr. ed. Bertheau Gotting. 1848 Cap. I, 41-44 et p 103. Imprimis autem Hoffmanni Gr. Syr. § 57. 177. —

98. Hoc ita intellegendum, ut πρωτοτυπία verbi ἔστω referatur ad cetera verba, non ad nomen τὸ ον, a quo ducatur ἔστω. Cf. Amm. f.

- 46. Τὸ δέ γε οὐδ ἄν τὸ ὅν εἴπης αὐτὸ καθ ἑαυτὸ ψιλόν, εἴη ᾶν καὶ κατὰ τὴν διήγησιν ταύτην κατασκευαστικὸν ἀπό τοῦ μᾶλλον, τοῦ μηδὲν τῶν ἡημάτων ἀληθείας εῖναι ἢ ψεύδους δεκτικόν. πῶς δ ᾶν γένοιτο τοῦτο ἐκείνου κατασκευαστικόν, εἰ μὴ διὰ μέσου πάλιν τοῦ ἔστιν ὁ παρηγμένον ἀπὸ τοῦ ὄντος πάντων ἐστὶ κοινὸν τῶν ἡημάτων. Etiam Anon. Reg. 2064 (Waitz Org. I, 39.) ὡς εἰ ἔλεγεν, οὐδὲ αὐτὸ τὸ ὄν, εἰς ὁ τὸ ἔστιν ἀναλύεται μυριάκις λεγόμενον κτλ. Ceterum de πρωτοτυπία (primitiva verbi forma) v. Eustath. ad Hom. p. 50, 38. cf. Apollon. de synt. p. 107, 12.
- 100. Pro 🕳 politius erat ເຕັວ ,illo', ut verti. Amm. f. 46 h Λέγει δὲ οὐδὲν εῖναι τὸ ὄν, οὐθ' ὡς ἄσημον, οὐθ' ὡς ὁμωνύμως (hoc quidem contra Alexandrum Aphrodisiensem cf. Boeth. p. 317) κατηγορούμενον κατὰ τῶν πραγμάτων ἀλλ' οὐδέν ἐστί φησιν οὖτε ἀληθὲς οὖτε ψεῦδος.
- 101. Eandem quaestionem Ammonius quoque in principio expositionis collocans ad priora, quae dixerit, lectorem relegat f. 47 b Br 107 b 25. De solutione quaestionis cf. adn. 13.
- 102. Κατὰ συνθήκην recte deest etiam apud Boeth. et Amm. f. 47. Br 108° 4 Τὸ δὲ κατὰ συνθήκην νυνὶ παραλελεῖφθαί φαμεν, ὡς γνώριμόν τε ον ἐκ τῶν περὶ τοῦ ὀνόματος ὡς κατὰ συνθήκην ὅντος εἰρημένων, ἐπὶ δὲ τοῦ ῥήματος ὡς ὁμοίως ἔχοντος παραλελειμμένον καὶ ὡς ὀλίγον ὕστερον εὐκαίρως προστεθησόμενον μετὰ τὸ ἀναιρεθήναι τὸν δοκοῦντα τὸν ἀντικείμενον κατασκευάζειν λόγον, ὅτι οὐ θέσει ἐστὶν ἀλλὰ φύσει, τάχα δὲ καὶ ὡς ὑπὸ τῆς ἑξῆς διαφορᾶς περιεχόμενον. Cf. adn. 114.
- 103. Haec quamquam diversae rei argumenta applicat Probus, cum Ammonio fere communia habet ad 17^a 1 fol 50^a talia locuto:
- a) Συλλογισμον ἐλέγχει τινὰ* διὰ τούτων ὁ Αριστοτέλης δεικνύναι δοκοῦντας ώς ὁ λόγος οὐ Θέσει ἐστίν, ἀλλὰ φύσει τίς οὖν ὁ συλλογισμός; ὁ λόγος, φησίν, ὄργανόν ἐστι τῆς φωνητικῆς ἐν ἡμῖν δυνάμεως φύσει οὖσης.πᾶν ὄργανον φυσικῆς δυνάμεως καὶ αὐτὸ φύσει..... ὁ λόγος ἄρα φύσει ἐστίν, οὐδὲν ἐκ τῆς ἡμετέρας ἔχων ἐπινοίας. *) Talem syllogismum ab Alexandro Aphrodisiensi profectum esse docet Boethius p. 223. cf. Br 108* adn.
 - b) f. 50 b: Τί αν ουν είη τὸ οργανον τῆς φωνητικῆς εν ἡμῖν δυνάμεως, ἡη-

τέον ἐπειδή φυσική οὖσα δεῖται ὀργάνων καθάπερ ἐκάστη τῶν ἄλλων f 51° φυσικῶν δυνάμεων καὶ τί οὖν ὧν αὐτῆς ὁ λόγος, ἐπειδή λέγεται μὴ εἶναι ὄργανον, οὐκ ἔστι φύσει, ἀλλὰ θέσει τὰ μὲν οὖν ὄργανα τῆς φωνητικῆς ἡμῶν δυνάμεως εἰσιν, ὅ τε πνεύμων καὶ ἡ τραχεία καλουμένη ἀ ρτηρία ταῦτα μὲν ὡς ἀπλῶς φωνῆς τῶς δὲ διαλέκτου, (vocis articulatae) τίνα ὄργανα τῆς φυσικῆς δυνάμεως ἐστυ; ἤ τε γλῶσσα καὶ ἡ ὑπερψα καὶ τὰ ἄλλα οὑτωσὶ λεγόμενα φωνητικὰ ἡ διαλεκτικὰ ὀργανα τὰ γὰρ ἀποτελέσματα τῶν φυσικῶν δυνάμεων οῦ δὲν κωλύει θέσει εῖναι, καθάπερ ἐπὶ τῆς ὀρχήσεως ἔχει ψυσικῆς γὰρ ἐν ἡμῦν δυνάμεως οὖσης τῆς κατὰ τὸν τόπον κινήσεως ἀποτέλεσμα ταύτης ἡ ὄρχησις οὖσα θέσει ἐστί καὶ γὰρ ἔστιν ἐν τῷ ὀρχηστῆ τοιῶσὸε ἡ τοιῶσὸε κινοῦντι τὰς χείρας κτλ.

c) Ammonium tamen si ipsum excerpsisset Probus, puto nec exemplum diversum (ut και , labra cf. χείλεσι f. 52 .) nec ὀρχηστός και τος ροκηστός pro ὄρχησις dedisset. Quaestionem nempe inde ab Alexandro Aphrodisiensi tritam aliunde eum duxisse eo certius iudico, cum Boethium quoque [cf. p. 323 et 324 ubi saltationis exemplum] aliunde (e Porphyrio?) sumpsisse videam.

Definitionem orationis, organi facultatis vocalis naturalis, e Probo descripsit, quicunque codici Londiniensi versionis Georgianae in margine glossas apposuit. V. p. 26 adn. 4.

104. Boethius ad 17 a 1, f. 323. ,Secundum placitum esse orationes illas, illa res approbat, quod earum partes sunt ad placitum, id est nomen et verbum etc. — Ceterum ego quoque cum Waitzio hanc potissimum fuisse caussam puto, qua adductus κατὰ συνθήκην, φιλοσυντόμως omisit Aristoteles.

105. Hanc sententiam videtur Probus tale quid legens recepisse, quale exstat ap. Amm. f. 74b. Το δὲ κατὰ συνθήκην νυνὶ παραλελεῖφθαί φαμεν....τάχα....ώς ὑπὸ τῆς ἑξῆς διαφορᾶς περιεχόμενον. cf. adn. 102. Haec autem differentia est, quam eandem Probus respexit.

106. Amm. 39^h. λεγέσθω τοίνυν πρὸς ταύτην την ἀπορίαν ἐκεῖνο τὸ Πορφυρίειον, ώς εἰσι λόγοι τινὲς ἐκ ρημάτων συγκείμενοι, ὧν τὰ μέρη σημαντικά ἐστιν, αὐτὰ λέγω τὰ ρήματα,ἐξ ὧν οἱ λόγοι συντίθενται, οῖον ὅταν εἶπω τὸ βαδίζειν κινεῖσθαί ἐστι. Mox asserit, talibus orationibus etiam tribuendam esse temporis adsignificationem!

106°. Suo more infinitum Graecum per π cum imperfecto reddit:

Δαμη Cf. 17 a 3 ἐν ῷ τὸ ἀληθεύειν ἡ ψεύδεσθαι ὑπάρχει = ἐκις κάκο

αποδως Δημ απο p. 26, 18. 27, 19 etc.

107. tota' verti, ut mihi videor, recte.

108. Idem fere Amm. f. 49 o (om Br) tritum iam inde ab Alexandro Porphyrioque v. Boeth. p. 320.

109. In lectione igitur cum Amm. et Alexandro consentit Boethianum, vel negatio' praetermittentibus. Etenim certum arbitror esse (sed Waitzius I p. 331 incertum cf. Br 108° adn.), ne Alexandrum quidem aliter legisse, propter hunc Boethi locum p. 320, Ad hanc ergo sententiam locum hunc Alexander expendit, illud quoque addens saepe, Aristotelem de affirmationibus dicere dictiones, quod distinguere volens, cum diceret ita significare partes orationis tanquam dictionem, ne forte dictionem hanc aliquis in affirmationem susciperet, addidit, ,ut diction non ut affirmatio' tamquam si diceret, duplex quidem est dictio, una simplex, alia vero affirmatio.' Idem de Porphyrio statuo, cuius locum v. ibd. p. 322. — Ceterum quaestionem hanc ad talem rationem institutam solutamque apud Graecum repperi nullum.

109. Itaque non est, cur in hunc locum offendas.

110. Discernit igitur ,dictionem' a dictionis vocabulorumve partibus, quae separatae non significant v. mox. cl. adn. 108.

111. Vetus est explicandi error h. l. a Probo repetitus. Insignis praeterea hic locus, ex quo perspicias, Probum alium atque Ammonium commentatorem secutum esse. Illam enim explicationem minus probabilem Amm. p. 49^b plane praetermittit; Boethius contra profert p. 322., Quod enim dixerat prius, sed erit affirmatio vel negatio si quid addatur ei dictioni, quam supra simplicem esse proposuit, cum de significativa orationis parte loqueretur, nunc id adimplet et explicat, dicens: Non si quidlibet addatur simplici dictioni, statim fieri affirmationem vel negationem, nec vero orationem; neque enim, si quid non per se significativum dictioni simplici copuletur, idcirco iam vel oratio vel affirmatio vel etiam negatio procreabitur; neque enim si una syllaba hominis, quae significativa per se non est, copuletur eidem ipsi dictioni, iam ulla inde procreatur oratio etc.'—

112. Alal ar rank p. 81, 10 epexegesis ad al praecedens.

113. V. adn. 103.

114. Excusat expressionem: (ωσπερ) εἴρηται = ,dictum (Syr. utrumque κόμης) Vidimus namque in adn. 102. κατὰ συνθήκην non legi nec apud Probum nec ullam versionum ceterarum. — Ne id quidem h. l. commemorat Amm.

115. V. adn. 105.

116. Iam definitiones orationis enuntiativae Aristotelicas Probus proposuit tres quibus praemissis clarior, fieret subsequens de iisdem disputatio. V. 119.

117. Alludit ad in. cap. 5. 17 a 7 Εστι εῖς πρῶτος λόγος ἀποφαντικός, κατάφασις, εἶτα ἀπόφασις.

118. 17 a 23: Εστι δε ή μεν άπλη ἀπόφανσις φωνή σημαντική περί τοῦ ὑπάρχειν τι ἢ μὴ ὑπάρχειν, ὡς οἱ χρόνοι διήρηνται.

119. De genere affirmationis et negationis vetus fuit inter peripateticos dissensio. Porphyri verba haec laudat Boeth. p. 235: ,Enunciatio vero est, in qua veritas et falsitas inveniri potest. Qua in re et affirmatio et negatio aequales sunt. Aequaliter enim affirmatio et negatio veritate et falsitate participant. Quocirca, quoniam id quod sunt affirmatio et negatio, aequaliter ab enunciatione participant, a communi eas enuntiationis genere dividi non oportet. Cf. Amm. f. 14. Οἱ δὲ ώς γένος εἰς εἴδη, καθάπερ ὁ φιλόσοφος Πορφύριος. (et is quidem in commentariis in Theophrastum editis Boeth. p. 294.) v. Prantl I, XI; 78. — Definitiones secunda et tertia numerantur ex iis, quas modo praemisit commentator.

120. Haec Alexandri dicta nec apud Amm. nec Boeth. invenio; fuisse autem ab Alexandro in commentario eius dicta, probabilius fit, quod e vetere stoicorum sententia fuerunt, de qua doctissimo suo more egit Prantl I p. 423., e quo haec liceat subscribere: Sext. Empir. pyrrh. hyp. II, 213. Γίνεσθαι τοίνυν την διαίρεσίν φασι τετραχώς η γαρ ονομα είς σημαινόμενα διαιρείσθαι, η όλον είς μέρη η γένος είς είδη η είδος είς καθ εκαστον. Hanc priorem fuisse formulam iam ex eo vides, quod eius auctor Aristoteleam, minus quam ,ατομα' usitatam, expressionem ,τα жаЗ' бхаотов' servavit. Ad Probianum propius accedit et ordine et dictione, quisquis scripsit ap. Becker. Anecdot. p. 679 haec: "Eon yao (n διαίρεσις) καὶ ἀπὸ γένους εἰς εἴδη — καὶ ἀπὸ εἴδους εἰς ἄτομα — καὶ ἀπὸ ὅλου είς μέρη (καὶ αύτη διχώς κτλ.) ... άπο δμωνύμου δε φωνής είς διάφορα σημαινόμενα, ώς ή κύων φωνή διαιρείται είς τε τον θαλάττιον κύνα καὶ τον χερσαῖον καὶ τὸν ἀστρῷον κτλ. Ab hac mihi seiungenda videtur alia divisionis divisio, fortasse ab Andronico inventa, (v. Boethium de divisione p. 638. cf. Prantl I p. 686) secundum quam generis in species, specierum in individua divisiones in unam coalescunt. Hanc habes ap. Amm. ad categ. f. 51 b (Br 50 b 34.) cum quo consentit Bazwad s. v. مراعه f. 1901: بهد د مدام المراعه المراعة المراعة Kerisla remanda riadi roma una . restel reme مديدا منه مهد . من الحقعا كاء مهد مد . معاماه

ماء معقبها محلمان مهم مم محققه معنده ملاقاه יי אלפגם זיים הצושה ליחי המולים ליים בצושה (Cf. Amm. f 52 vubi 'Ως ανθρωπος ὁ άληθινός τε καὶ ὁ γεγραμμένος. Ad eund. loc. de categ. Sergius archiater Resaenensis ms. Pet. 9 f. 90 1 paullo aliter: مم بعقة معلقعل مد . بنجة محلة معمقط محلم هناء مامس مهم بحقيما مصر مهم . بحة حاء ماهقعا لحزيت . ملطسم سقم ممنزسم .. مهم حزه على أم المحقم والم ويجب الملحم ومحم والمنوه والمنور والمحترب والمنور تهند والحدة في بديم المنتدي هاد بخ بهد دوده وداحمة ولايم ملع باهاه .. باه مبدء مطنانيسه مجمعه محان مبد المع لله .. بياه مهديم بحديم مدينهم حلاة مهد . بيخة دست محر مار اللهم التم: حفاط خل محم مدم مصحد iza: La Et eadem Amm. ad perih. f. 14ª, post quae etiam nostram quaestionem profert: τρεῖς εἰσὶν οἱ κυρίως λεγόμενοι τῶν διαιρέσεων τρόποι τοῦ γένους εἰς τὰ εἴδη καὶ τοῦ όλου εἰς τὰ μέρη καὶ τῆς ὁμωνύμου φωνῆς εὶς διάφορα σημαινόμενα.

121. Boeth. ad 17a 22 p. 333: ,Sed Alexander et propria sententia non desistit nec alio quam ceteri tenetur errore quoniam ita in diffinitione enunciationis affirmatione et negatione ut partibus usus est. Omne autem compositum atque omne aequivocum vel suis partibus vel suis significatis definiri potest ut si quis......hominem definire volens dicat: Homo est, aut animal rationale mortale, aut huiusmodi coloribus, vel metallo facta simulatio: ita nomen aequivocum ex his, quae ipsum nomen aequivocum designabat, ostensum est. Cf. Amm. f. 14a 54b.

122. Ne hoc quidem Alexandri argumentum ap. Amm. aut Boeth. inveni, v. 122*. E quibus hic aliud affert p. 294. 325. Dicebat enim potius: Affirmationem simplicem ideoque priorem esse; prius autem cum posteriori non communi generi tribuendum esse.

122°. Argumentum idem fere est quod Alexandrum attulisse Boethius p. 294 et Amm. p. 54° testatur.

123. Sive: Nequaquam ut posuisset eam cf. gloss. s. v. Kaw.

124. Ante hoc quoque in desidero, mox in enuntiatione adversativa additum. Itaque pro ,qui', ,quoad' dedi.

125. In his et sequentibus me Graeci deficiunt.

126. Amm. p. 58° sq. Ἰστέον γὰρ ὅτι δύο τούτων ἐξ ἀνάγκης περὶ πάντα λόγον Θεωρουμένων λέξεως τε ^{1. 8.} καὶ σημασίας ². — περὶ μὲν τὴν λέξιν δύο

Digitized by Google

Θεωροῦνται τοῦ ἐνὸς λόγου ἀιαφοραί: μία μὲν³ κατὰ τὸ ἀπλοῦν καὶ σύνθετον ἐκ πλειόνων ἀπλῶν λόγων ἐτέρα ἀὲ¹ κατὰ τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον: προηγουμένως μὲν ἐν τοῖς ἀπλοῖς¹ * ἀιὰ τούτους ἀὲ καὶ ἐν τοῖς συνθέτοις¹ *, ἐκ τῆς ποιότητος ἀηλονότι τῶν προτάσεων, τοῦ τε καταφατικοῦ λέγω καὶ ἀποφατικοῦ τῆς τοιαύτης τάξεως ἀναφαινομένης * περὶ ἀέ γε τὴν σημασίαν * μία ἡ κατὰ τὸ ἐν² * καὶ τὸ πλῆθος² * τῶν σημαινομένων. Cf. cetera, eorum quae ap. Prob. deinceps sequuntur, similia. Vox λέξις respondet ,relationi sermonis * καὶ τὸ και τὸ λόγου (τῆς λέξεως) cf. supra ἀναφέρεσθαι = καὶ . Re latio enim intercedit inter membra enuntiationis.

127. H ὁ συνδέσμω εῖς. De hac repetitione inepta dixi adn. 52. (16 20) et p. 13 inf. — Errorem typothetae excusa p. 9 ad 17 9 med. ubi pro 137. 129. legendum 127. 139.

128. Exemplum habes peripateticae doctrinae a stoicis etiam atque etiam turbatae, cf. Prantl I p. 446 sqq. Oppositam Probianae sententiam defendit Amm. f. 59*. Έν δη τούτοις συνδέσμω μὲν ἕνα λόγον ἀκουστέον, οὐ τὸν ἐν μόναις ταῖς λέξεσιν ἐπίκτητον ἔχοντα την ἕνωσιν διὰ τὸν σύνδεσμον παραπλησίως τῷ φακέλλω ος διὰ τὸν συνέχοντα τὰ πλείονα λάχανα δεσμόν, εῖς λέγεται εἶναι ὡς ὅταν εἶπωμεν Σωκράτης κάθηται πάντες γὰρ οἱ οὕτω λεγόμενοι πλείονες ὄντες περὶ μόνην τὴν λέξιν ἔχουσι τὴν ἐμ φαιν ο μένην διὰ τὸν σύνδεσμον ἔνωσιν, ἀλλὰ τοὺς ἐν τοῖς ὑποθετικοῖς καλουμένοις τυλλογισμοῖς κατὰ τὸ συνημμένον ἢ τὸ διεζευγμένον λεγόμενον παραλαμβανομένοις κτλ. cf. f. 60°: ἐν γὰρ τούτοις πᾶσιν οὐτε ἀκολουθία μία οὖτε διάζευξίς τις οῦτε κατὰ τὴν λέξιν ἐπίκτητος γοῦν ἔνωσίς τις ἐμφαίνεται. Boethius diversam doctrinam probe sequitur p. 329. 330. v. etiam Iamblichi opinionem ap. Waitz I p. 40 ad 17 a 16. Patet igitur etiam ex hoc loco, non Ammonium versum esse a Probo.

129. Amm. f. 54*. Τὸν αὐτὸν δὲ ἔχουσι τρόπον καὶ οἱ ὑποθετικοὶ πάντες λεγόμενοι λόγοι καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἐκ πλειόνων μέν εἰσιν ἀπλῶν λόγων, ἐνούμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ συναπτικοῦ προσαγορευομένου συνδέσμου οῖον εἰ ἡμέρα ἐστίν, ἤλιος ὑπὲρ γῆν ἐστί δύο γὰρ πάλιν ὄντας λόγους, τὸν ἡμέρα ἐστί, καὶ τὸν ἤλιος ὑπὲρ γῆν ἐστίν, ὁ εἰ σύνδεσμος συνάψας τὴν τῆς ἑνώσεως ἀπετέλεσε φαντασίαν. Cf. adn. 17.

130. Cf. ad adn. 146.

131. Animadverte, Syrum additionem verbi per tria tempora distributi utique additionem temporis nuncupare, quod ex eis explicari potest, quae praecesserunt in adn. 39.

132. Similiter Amm. f. 57 Br 110° 28. Δεῖ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ἐπομένου λόγου τὰ ὀνόματα ἐξ ὧν ἐστιν ἐφεξῆς λέγεσ Βαι, μὴ διαναπανομένης τῆς

φωνής, ως όταν γε αὐτὸ καθ αὐτὸ εἶπωμεν εκαστον, οὐ λεγόντων ἡμῶν ὁρισμόν, ἀλλ οὐδεμίαν ποιούντων πρότασιν κοινῶς ἐπαγομένου πᾶσι τοῦ ῥήματος ἀλλὰ τοσαῦτα όσα καὶ τὰ ως ἐν ἀσυνδέτψ ἀπαριθμήσει λεγόμενα ὀνόματα οἷον ζῶον, εἶτα λογικόν, εἶτα θνητόν ἐστι κτλ.

134. Cod pr dals is ar quod emendavi dels se ar.

135. Aliter Amm. f. 55 h — 56 h Ισως δέ ποτε καὶ ἀόριστον ἡῆμα καθάπερ ἐν ταῖς ἀποφάσεσιν ὅπερ ἔοικε συμπεριειληφέναι τῷ ἡήματι διὰ τούτων ὁ ᾿Αριστοτέλης, ἢ ὡς προηγουμένως μὲν περὶ καταφάσεως διαλεγόμενος παραλελιπέναι.

136. De verbo infinito cf. p. 76, 5 sq (p. 100 inf).

137. V. adn. 13.

138. De definitione orationis — cf. adn. 116.

139. v. adn. 127.

140. Hic e textu librari incuria tale quid excidit: ביל בילה בילה, = Illud autem בּוֹדִם dicit, quia etc. Alioquin enim sensum non extorseris.

142. Probus perperam $\tau \hat{\sigma}$ legit pro $\tau \hat{\psi}$. Confirmat codicem y cod y^a. Eundem errorem recepit etiam x, certo ex eodem codice Graeco. Georgius emendate $\tau \hat{\psi} = \tau \hat{\psi}$ pr. Mox idem leviter mutatum, sed servato nominativo $\tau \hat{\sigma}$ cf. adn. 144.

143. Idem Boeth. ap. Br p. 110° 34. et Amm. ibd. 17 asserit. Locus est: Metaph. Z, cap. 12. cf. Δ c. 6. (Waitz I p 333.)

144. Amm. f. 57°. Br 110° 6. Θαπερ δείσας μή τις ὑπολάβη τοὺς ὑριστικοὺς λόγους ἄτε συνθέτους ἐκ πλειόνων ὄντας καὶ σημαντικοὺς μιᾶς φύσεως ὑπάρχοντας δύνασθαι ποιεῖν ἀπόφανσιν, διὰ τοῦτο νῦν ταῦτα προστίθησι. lexis = termini, i. e. quia definitio hominis pluribus continetur terminis. Cf. Amm. f. 63° Εστι δὲ δὴ καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς άπλοῖς λεγομένοις λόγοις ἄλλον τρόπον εὐρεῖν πολλήν τινα κατὰ τὸ ἀπλοῦν, καὶ σύνθετον διαφοράν, οὐκέτι κατὰ

τὸ συγκεῖσθαι ἢ μὴ συγκεῖσθαι ἐκ πλειόνων λόγων, ἀλλὰ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν προαλαφθεισῶν πρὸς τὴν σύστασιν αὐτοῦ λέξεων.

145. Similia Amm. 61*. Br 111* 10 sqq.

146. Tertiam divisionem habueras adn. 130. De secunda v. adn. 116.

147. V. p. 11 ad 17ª 24.

148. Cf. 146. 131.

149. raco accounts = ,est' non ,fuit' ut errans verti cf. p. 27, 16.

150. Neglegunt haec Amm. et Boeth. Cf. Michael. Ephes. ap. Br p. 112 adn. **: ᾿Αποροῦσί τινες ὅτι δι ἢν αἰτίαν μέλλων διδάξαι περὶ ἀντιφάσεως οὖκ ἐμνημόνευσεν αὐτῆς ἐν τῆ ἀπαριθμήσει δευτέρα αἰτία, ἐπειδὴ οὐθεὶς τῶν παλαιῶν ἐμνήσθη τοῦ τῆς ἀντιφάσεως ὀνόματος καὶ δῆλον ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν εύρημα λέγει γὰρ, ἔστω τοῦτο ἀντίφασις.

151. According to the policy of the policy o

152. Κόος a Κραμάχη, qua de voce v. Prantl. I, VI, 146. 147 sq. 456 sq. cf. Amm. ad h. l. f 66—67. De expressione τη άληθεῖ καταφάσει μαχομένη τὶς πρότασις.

153. Amm. f 67 ^b Ωσαύτως ωρίσατο την αντίφασιν, μάχην καταφάσεως καὶ ἀποφάσεως τῶν κατὰ τὸ ἀληθὲς καὶ (f. 68°) τὸ ψεῦδος ἀντικειμένων. Sequentur:

154. ἐπεὶ δὲ σὖπω τὸ ἀκριβὲς εἶχεν ὁ τῆς ἀντιφάσεως ὁρισμός, οὐ γὰρ ἡ τυχοῦσα ψευδὴς ἀπόφασις ἀντίφασιν ποιεῖ πρὸς τὴν τυχοῦσαν ἀληθῆ κατάφασιν, σὐδ ἡ τυχοῦσα ἀληθης ἀπόφασις πρὸς τὴν τυχοῦσαν ψευδῆ κατάφασιν. Comparatis locis et Syriaco p. 86, 10 et Graeco, cum Syriacus idoneum sensum non praebeat, iam vides, quid Syro librario exciderit. Nimirum verba σὖπω usque ad οὐ γὰρ aut similia. Apodosin ad ἐπεὶ δὲ, ap. Amm. l. l. lin. 11 διὰ τοῦτο προστίθησιν εἰκότως τίνας οἶεσθαι χρὴ τὰς ἀντικειμένας καταφάσεις καὶ ἀποφάσεις κτλ. om Probus interiectis perturbatus sententiis.

155. Amm. post l. l. τίς γὰρ ἀντιφάσκειν εἶποι πρὸς τὸν εἰπόντα ὁ ἄνθρωπος ζῶον ἐστι, τὸν λέγοντα ὁ ἄνθρωπος δίπους οὖκ ἐστι, διὰ τὸ εἶναι τὴν μέν, κατάφασιν ἀληθῆ, τὴν δέ, ἀπόφασιν ψευδῆ κτλ.

. All 52

155*. In versione mea pro [homo] pone [ορος]; σαιπαία et σαιπαια p. 86, 14 masculina sunt ορος ὑποκείμενος et κατηγορούμενος ap. Amm.f. 68*b. Vertentis enim, non excerpentis modo Probi sunt certa vestigia p. 86, 17 ὑποκειμένου et p. 88, 11 προσδιορισμοῦ cl. 89, 16 genetivi e constructione Graeca vocum κατά et περί pendentes.

156. Haec tria quibus p. 86, 25 Arist. definitionem auget, deinceps (157—160) illustrat ipse.

157. Amm. f. 68 b. Οὐ γὰρ ἀντιφάσκει πρὸς τὸν εἰπόντα Αἴας ἐμονομάχησεν Εκτορι ὁ λέγων Αἴας οὐκ ἐμονομάχησεν Έκτορι καὶ γὰρ ἀληθεύειν ἄμφω καὶ ψεύδεσθαι ὁμοίως δυνατόν. Cetera paullo aliter.

158. Amm. atque Boeth. aliis utuntur exemplis.

159. Ap. Amm. et Boeth. similia exempla.

- 160. Non debebam vertere: ,Aethiops' sed retinere ,Indus'; ita enim legit Probus. V. Arist. topic. 167 * 7 Οῖον εἰ ὁ Ἰνδὸς ὅλος μέλας ὧν λευκός ἐστι τους οδόντας λευκός άρα και ού λευκός ἐστιν. Ammonio igitur, ut mihi videtur, antiquiorem secutus est. Is enim 69a: Μήτε κατ' άλλο τι καὶ άλλο, τῷ αὐτῷ ὑπάρχοντι, καὶ μὴ ὑπάρχοντι· οῖον, εἰ λέγοιμεν· ὁ Αἰθίοψ μέλας καὶ ού μέλας μέλας μεν γάρ κατά την του δέρματος επιφάνειαν ου μέλας δε κατά τούς οδόντας. Indi et Aethiopes, quorum exemplo iam Arist. συνωνύμως utitur (167ª 11), apud scriptores recentiores et translatores Syros confundebantur. De Graecis v. Lassen, Indische Alterthumskunde 1847 I, 2 a. 2. Thom. Wright, Early christianity in Arabia, London 1855 p. 28 a. 2. etc. — Syris in Pshîzâ Kûsh semper, quod sciam Las est excepto loco Ierem. 13, 23 ubi καιμα . Cf. Assem. bibl. or. I p. 359. Αἰθίοψ = معتم = الزنجي = Porph. isag. 4° 27. 28; 5° 19; 5° 30; Ms. Peterm. 9 Syr: 23°; 31°; 32°. Arab: 66°; 67°. Praeterea: Sergius Resaenensis de categ. ms. Pet. 9, f. 89 14. Bâzvâô, ibd. 187, 1. Barhebraeus in Acids ms. Pet. 15 f. 77° cf. Lexic. chrest. Kirsch. Bernst.
- 161. Eundum locum sed diverso exemplo Amm. f. 69. Δεῖ δὲ πρὸς τούτοις καὶ ὡσαύτως λαμβάνεσθαι τὸν κατηγορούμενον καταφασκόμενόν τε καὶ ἀποφασκόμενον λέγω δὲ τὸ ὡσαύτως, ἢ καθ' ἑκατέραν τῶν προτάσεων ἐνεργείᾳ ἢ καθ' ἑκατέραν δυνάμει.
- 162. y cod حد احدی sed comment. et y مدت که pr. Itaque emendavi.
- 163. In sequentibus aut librarius aut Probus neglegentius egit. Exspectabam pro esta ,fuit'. Ad b et c, cum solam vocem

cod. praebeat, eam tamen pro cam amadactuit' accipere licet, verbo

- 164. Cod y λ. το ΔΔ3 = ητικοῦν καταφάσει. Sed λ. τecte om cod y. Probabile est enim, e sequenti λ. esse ortum.
 - 165. , Utique = $\pi \acute{a} \nu \tau \omega \varsigma$ cf. 152.
- 166. Tota haec protheoria, diversa ab Ammoniana Boethianaque, plura tamen cum iis communia praebet.
- 167. Quae sequitur deinceps protasium enumeratio Syriano Philoxeno originem debet, teste Boethio p. 404—406. v. Prantl p. 694. (cl. eod. p. 164 adn. 235.) Ammonius om.
- 167°. Tabula disponit, quae modo dicta erant. In qua Graece restituenda prosdiorismi particularis et universalis loca periclitans permutavi. Adnotationem meam p. 88, a. 3. 4. falsam deleto. Nam verba tabulae uno tenore legenda sunt neque enuntiati constructionem interpellant.
- 168. Amm. 71 inf. Ταύτας δὲ τὰς σχέσεις καλοῦσιν οῖς ἐμέλησε τῆς τούτων τεχνολογίας τῶν προτάσεων ὕλας καὶ εἶναι αὐτῶν φασι τὴν μέν, ἀναγκαίαν, τὴν δέ, ἀδύνατον, τὴν δέ, ἐνδεχομένην. Deinde explicat caussam denominationis.
- 169. Antecedentia v. ap. Amm. Boeth. De hac autem quaestione Amm. f. 77b. Τὸ δέ γε οὐδείς, πόθεν ἐροῦμεν ἐσχηκέναι τὴν γένεσιν; ἐχρῆν γὰρ οὐχὶ τὶς εἶναι τὴν προστιθεῖσαν τοῦ τὶς προσδιορισμοῦ τὸ ἀρνητικὸν μόριον ἀπόφασιν κτλ. Nisi Graeco comparato Syrus vix videtur intelligi posse.
- 170. Amm. f. 71 b extr. Προσδιορισμοί δε λέγονται οίονεί προτρήματά [f. 72 a] τινα συνταττόμενα τοῖς ὑποκειμένοις καὶ δηλοῦντα ὅπως ἔχει τὸ
 κατηγορούμενον πρὸς τὸ πληθος τῶν ἀτόμων τῶν ὑπὸ τὸ ὑποκείμενον, εἴτε ὡς
 ὑπάρχον εἴτε ὡς μὴ ὑπάρχον λαμβάνοιτο.
- 171. Duo tantum e tribus, quot p. 89, 12 dicta sunt; capitibus hactenus absolvit librarius. In margine enim monet, sectionem secundam se sensim dissuere quam absolvere maluisse.

VI.

DE PROBO.

- § 1. De Probo tametsi certa monumenta fere nulla exstant, quae secundum ea dicenda erant, praetermittere tamen noluimus.
 - A. 'Aβdjeshû' bar brîxâ 1 Probi solam mentionem fecit his verbis

همته معمد متوامد حر به به داخت محمد محدده دهم به مامده محدده دمامه درانه

Itaque si catalogi scriptor in enumerandis scriptoribus temporum ordinem, ut sibi proposuerat2, constans servasset sive servare potuisset, ex eo loco continuo esset concludendum, Hîβam, Kûmi, Probum fuisse aequales, atque, ut nota est Hîβae aetas, medio eos saeculo quinto fuisse constaret. At, ut iam Assemanius in praefatione 3 monuit, 'Aßdjeshû' chronologicum ordinem neglegebat saepenumero. Aphraatem igitur, sive Parhad 4, quem eundem esse Jacobo Nisibeno dudum Lagardius suspicatus est 5, quique fuit circa a. 320, post Marasa 6 († 552) et Hnana 'hadjåβåjå' collocavit et Mårī Persam, Hiβae aequalem, triginta septem demum interiectos alios sequentem 8 fecit. Atque omnino persaepe videtur de scriptorum aetate non satis doctus fuisse. Coniunctim autem, ut hoc loco, quem disputationi nostrae subiecimus, complures scriptores etiam commemoravit cap. 46 p. 49, ubi de Palladio Galata (388 — ca 400) et Hieronymo († 420 annos natus 91), aequalibus quidem eis, ita dicit, ut adpareat, propter ,librum paradisi' qualem uterque composuit, etiam scriptorum mentionem ab eo consociatam esse. Eadem caussa videtur adductus esse loco dubio cap. 35 p. 43.

Consequitur igitur ex eis quae diximus, nisi aliis nitamur argumentis, eiusdem temporis fuisse illos scriptores, non debere nos concludere. Sed illud potius hoc loco videtur voluisse ʿΑβdjeshû, ut patrum Syriacorum memorias coniungeret eorum, qui et Theodori Mopsuhesteni τοῦ ἐξηγητοῦ et Aristotelis scripta simul vertissent. Sine Aristotele ne Theodorum quidem versum esse, id est, ad quod primo loco debemus animos advertere. Tribus autem illis viris talem operam communem

¹⁾ I. S. Assem. bibl. or. Clement. Vat. III, 1 p. 85. 2) Ibd. p. 362, 2. 3) Ibd. p. 2. 4) Ibd. cap. 60. 5) De novo test. ad verss. orr. fid. ed. Berl. 1857 p. 3 inf. cf. Gesamm. Abhandl. 6) Ass. III, 1 cap. 57. 7) Cap. 59. 8) Cap. 98.

fuisse, eo magis constat, quod continuo infra Hîβae scripta ea nominantur, quae solus elucubraverit.

Theodorum igitur, quem Probus quoque vertit, respicientes, quaeramus, situe definiendum temporis spatium, quo potissimo eius scripta conversa sint?

Iam primus et vivo etiam Mopsuhesteno († 429), eius commentarios Syriace vertisse Ma'na traditur hardashîraja o, qui cum a. 420 Seleuciae episcopus esset, postea demum versionem suam videtur publici iuris fecisse. 10 Anno 431 cum Rabûlâ, Edessae episcopus, (412 - 8 aug. 435) 11 doctrinis Theodori atque Diodori Tarsensis vehemens exstitisset adversarius, presbyter Hiβa, versis Theodori scriptis ac divulgatis, urbe expulsus est. Id quod a. 449 concilium Tyrium ac Berytense 12 testificabatur. Tum etiam schola Persea propter eosdem conatus e media Edessa sublata est. Iam illo quoque tempore Bar saumâ et Narsi Edessa excessere. Dissidiis autem inter sectatores doctrinae Nestorianae paullatim crecentis et orthodoxos non intermissis, a. 465 Agag ârâmâjâ, post (480-89) Seleuciae et Ctesiphontis episc., una cum Aßa Jazidad 13, Perozis tempore (462 — 89) Edessam reliquit. Secuti sunt Ju hannan garmqaja 14, postea episc. oppidi Bei9 sart, Aßrâhâm mâdâjâ 15, ambo Narsetis discipuli, Paulâ bar qaqi, post episc. oppidi Ledan d bei9 hûzâjê 16, mortuus 535? 17, Mîxâ post episc. oppidi Lâshûm d bei9 garmai 18, Pûsi bar qurti episc. d hûzâjê in urbe Shushtar 19, Ezalja denique e monasterio Kpar mari, et 'Abshôra e Ninive oriundus 20. Hi omnes cum Hisa consentientes Nestori et Theodori scripta ex Edessa fugaces in oriente divulgavere. Divulgaverunt autem postquam converterunt aut convertenda curaverunt 21.

."

⁹⁾ Ibd. p. 377 b, 378. 10) Summi est momenti, quod eisdem fere temporibus, quibus Theodori opiniones animos occupare coeperant, multi libri a Ma'nâ (secund. Amri interpolatorem ap. Ass. III, 1 p. 377 [Ar: 376 b] unus etiam ab Aqaq Ctesiphontis episcopo († 489) regnante Cabade (l. l. p. 389, X) e Syriaco in linguam Persicam i. e. Pahlavicam conversi sunt. 11) Ass. p. 192. 401. 403. - Secundum Ios. Overbeck, S. Ephraemi Syri, alior. opera selecta, Oxon. 1864 p. XVIII. codex mus. Brit. 14652 f. 123-131 Georgi vitam Rabulae continet, qua edita de tota hac re documenta forsan accurationa prodibunt. 12) Act. 9 et 10. 13) Ass. III, 1 p. 226. I p. 352, cf. III, 1, 631. 15) Ibd. I, 352, 4. diversus ab Aβrāhām d beið rabban III. 1 p. 631 sup, ibd. p. 71. -16) I, p. 352. 354 sup. 17) III, 1 p. 615 cf. p. 36. II. p. 411. 18) I p. 352. 353; ap. 'Aβdjeshû' III, 1 p. 169. 170 cf. 461. 19) I p. 353. est ,verterunt et secum eduxerunt cf. Bernstein, Lexic. ad. chrestom. Kirsch. p. 320 b 321 s et s. v. ceterum de tota epistola Simeonis e Bei9 arsham recte aestimanda v. Ass. III, 1 p. 380. 381.

Ad vertenda igitur Theodori scripta ea aetas maxime impulit, quae tempore inde ab anno circiter 420 usque ad exiens saec. V fere circumscribitur. Post illos viros aliquem Theodori translatorem exstitisse ignoro, nisi Maraβâ et Thomas Edessenus, a quibus cum Mopsuhesteni libros collectos quidem esse certum sit, versos tamen esse nequaquam constat ²². Sed collegerunt fortasse singulorum librorum versiones Syriacas. Eae certe Maraβae tempore ita erant usitatae, ut is in concilio posset iubere, in explicandis libris sacris Theodorum utique sequendum esse ²³. Accedit praeterea, quod Nestori scripta quae non interierant, Pauli demum tempore, ante 535, et ab eius discipulis Thoma et Maraβâ conversa sunt ²⁴ Nestorium autem tempore paullo seriore quam Theodorum tractari, par erat.

Itaque Theodori versiones inde ab ipsius aetate, qua doctoris Antiocheni magna in animos vi atque auctoritate homines in eius sententias trahebantur, principia cepere; usque ad exiens deinde saeculum V curatae atque cultae sunt a doctoribus illis Edessenis, qui Nisibin transmigraverunt, ut novam Persis doctrinam praedicarent. Ineunte autem saeculo VI, cum Theodori scripta ubique essent dispersa, iam non futurum erat, cur eius libri de integro verterentur. Neque profecto eius rei memoria ad nostra tempora devenit. E quibus omnibus consentaneum erit, accipere, ne Probi quidem eiusdem Theodori translatorem aetatem fuisse saeculo quinto seriorem. Qua re admissa, simul quaedam veri similitudo sequitur eius, quod in principio semoveramus, scilicet Aβdjeshûm versibus illis emaciatis etiam aequales fuisse Hîβam (435 — ca 457 episc. Edessae 25), Probum, Kûmī, innuere voluisse.

B. Iam vero missis his, quid e Probiani commentari fragmento de eius aetate quibusdam finibus circumscribenda discamus, investigare placet.

Et primum quidem constat, Probi commentarium non ex Ammoni, Hermiae fili libro versum esse. Nam etiamsi in eo crebros locos Ammonianis similes ad verbum plane expressos reperis, idem consensus non minus cum A. M. Severini Boethi verbis cernitur. Quod offensionem

²²⁾ Neque enim, ut fecit Ass. III, 1 p. 76a (cf. p. 75 adn. 2.) necesse est concludere, duumviros illos Theodorum vertisse. Nam جمعاً مار ثانوروس non coniungendum est cum praecedentibus خان هو يترجم بالسريانية وثوماً باليونانية Sensus hic: In regione Byzantinorum Thomam Edessenum convenit e quo Graece didicit, ipso Syriace, illo Graece interpretantibus. Etiam Theodori libros ambo collegerunt. Constantinopolin profecti etc. 23) Ass. III, 1 p. 84, 3 adn. 24) معمد المعادد الم

non praebet gnaro, morem exscribendi scriptores, qui aetate praecesserant, commentatoribus neoplatonicis iam propter sententiarum σχηματισμὸν expeditissimum fuisse. Itaque etiam Boethius vestigia premebat eorum, quos suis locis designavit, praecipue Porphyri; Ammonius autem Proclum qui in schola Atheniensi (450—485) docebat, praeceptorem sequebatur ²⁶. Praeterea Ammonium non excerptum esse a Probo, sed saepissime ab eo prorsus discedere, singulorum locorum accuratior examinatio docet, ut adnotabamus 21. 22. 26. 42. 52. 56. 60. 63. 94°. 111. 128. 160 in parte quinta.

Certa porro inveniuntur vestigia in commentario, quae doceant, eum sententias quaestionesque a Syriano potissimum, qui in schola Atheniensi inde ab a. 433—450? docebat, propositas recepisse.

- a. Secundum argumentum sectionis quintae ²⁷ quaestionem instituit Probus, num, quae capite 14 continetur de contrarietate enuntiationum sententia, et Platonis et Aristotelis esset. Platonicam autem opinionem illo loco Aristoteleae inprimis Syrianus opposuit, ut Ammonius testatur ²⁸. Syrianus contrariam quoque Aristoteli sententiam eo loco inter commentatores primus defendit ²⁹.
- β. Cognatam superiori quaestionem idem Syrianus etiam in secunda parte ad 17^b 26 disputavit, ubi ipsis Aristotelis et Platonis locis nitens, indefinitam contendit non idem valere atque negationem universalem. Hanc autem opinionem et Boethius ³⁰, qui nominat Syrianum, et Ammonius ³¹, postquam claros sibique venerabiles viros suae sententiae adversari praemisit ³², refutare conatur. Iam autem ex argumento ³³ iterum veri fit simillimum, etiam eo loco Probum sententias tradidisse Syriani.
- y. Certum denique est, enumerationem propositionum centum quadraginta quattuor, quam legimus apud Probum³⁴, primo a Syriano doctam esse, teste Boethio.

Tametsi autem Probus Syriani doctrinas non ignorat, eius aliquem commentarium minime exscripsit. α. Ait enim ille 35 Platone nitens: non orationes esse, quarum intellectus sit imperfectus, atque ideo nec eas aliquas habere partes. Huic Syriani sententiae Probus ne suffragatur quidem et Porphyrium Alexandrumque sequitur 36 β. Syrianus cui Philoxenus cognomen est Boethius inquit 37, quaerit cur proponens

²⁶⁾ Prantl I, XXI p. 642 a. 99. 27) p. 89, 30 sq. cl. p. 112. 28) ad 23 a 17 fol. 202 b. Br 136 b 16. 17. 29) Schol. anon. ad 23 a 27 ap. Waitz, Org. I p. 43. 30) p. 352. 31) f. 90 b. 32) f. 89 b Br 115 b, 10. 33) p. 89, 19. 20. cl. p. 112 et antea p. 88, 11. 34) p. 88, 12. 89, 14. Cf. adn. 167. 35) ap. Boeth. p. 321 ad 16 b 26. 36) p. 80, 32 cl. adn. 110. 37) ad 16 a 2 p. 295.

prius de negatione, post de affirmatione pronuntiaverit et deinde negationem priorem affirmatione esse arguit. Probus contra nec attingit hanc omnem quaestionem, quippe qui cum versione x et Arabis consentiens contrariam lectionem praebeat, et alio loco 38 affirmationem negatione priorem esse prae se fert.

Quae cum ita sint, constat certe, Probum antiquiorem Syriano non fuisse.

Quodsi e commentari habitu consilioque aliquid de scriptoris aetate licet suspicari, omni modo fateri cogimur, priscam eum apud Syros philosophandi speciem praebere. Totius enim libri institutio eadem atque apud Graecos commentatores: praefatio parca de scriptore nihil prodens; capitum quorundam propositio; protheoriae ante singulas partes praemissio; textus interspersus; loci omnes e Graeco expressi; dividendi definiendique aviditas: omnia commentarium aliquem e schola Atheniensi delatum, utique versum esse arguerent, nisi perpauca eademque levissima christiani hominis mentem designarent. Quae tamen immutationes eius esse generis solent, cuius etiam in ipsis Aristotelis versionibus exempla inveniuntur 39. Comparato autem opere Probiano cum Graecis, facile concedes, brevius quidem id, sed simul innumeris divisionibus scholasticis repetitionibusque σχηματικωτέρως refertum tironum in usum editum Qualis liber, quem priori Boethi expositionis ad perih. editioni optime compares, idoneus certe fuit ad clericos vel Syros vel Persas, rudes admodum atque incomptos, logicae principiis imbuendos.

Ad prima denique quibus Syri philosophari coeperunt tempora ascendere hunc commentarium, etiam id videtur affirmare, quod primo saec. VI dimidio Sergius Resaenensis, quem secundum Zachariam 40 Barhebraeus falso dicit, primum apud Syros philosophicorum ac medicorum scriptorum exstitisse translatorem, in tractandis rebus logicis non amplius commentatorum Graecorum morem, textum Aristotelis ad verba explicandi secutus est, sed commentationes coeperat de categoriis 41, de tota logica, al. conscribere, quae e Graecis quidem et ipsae pendentes rem tamen liberius dispositam tractarent. Eandem viam mox Paulus Persa ex urbe Dairshar in commentatione logica ad Chosroem regem

³⁸⁾ p. 84, 19 ad 17 a 8, cl. 107, 3. 39) cf. V, 3 adn. 15. 81. 99. 40) Historia ecclesiastica 9 19 (sec. cod. mus. Brit. 12154 f. 151) unde hausit Barhebr. Cf. de Lagarde Gesamm. Abhandl. p. 141, 41. 41) ad Philotheum quendam, cod. Berol. Peterm. 9 f. 83 v — 104 r.

ingressus est 42. Probi contra ratio archetypa anxie vertentis ea caret facilitate, qua nisi usu diuturno atque inveterata exercitatione difficilium istarum rerum translatores non soleant praestare.

Quae quamvis ita se habeant, tamen quod primo loco posuimus, id ne post hanc quidem disputationem est, quod immutemus: Probus, quo tempore fuerit, demonstratum non est. Quae vero posteriora diximus, eis efficitur quaedam veri similitudo, illum non esse saeculo quinto seriorem ⁴³. Certiora autem statuere poterit, si quis ceteras Probiani commentari partes Londini examinaverit pluribus idem adiutus novisque literarum monumentis.

§ 2. De versione denique libri perihermenias ea, cuius fragmenta commentario Probiano interposita vides, pauca sunt, quae dicantur. Ea enim nec continua est et eis tantum locis adhibita quibus commentator explicatione opus esse putabat. Idem mos textum inserendi etiam apud Graecos commentatores obtinuerat. Fieri igitur potuit, ut Probus commentarium vertens Graecum etiam locos Aristotelicos in suum inde traiceret. Hoc ut est veri simile, certum ita illud est, versionem illorum locorum Probum duxisse e versione quadam libri perihermenias tota atque integra, quam aut ipse fecerat, aut alius quis 44. Fuisse autem talem versionem integram atque perfectam versio x demonstrat, quam supra 45 diximus ita cum y consentire, ut ad huius exemplar illam confectam esse necessario concludendum sit. Praeterea ne probabile quidem est, Syros e nudis tantum commentariis fracti cuiusdam atque discerpti Aristotelis cognitionem percipere aut voluisse aut coactos fuisse.

Iam perorantibus nobis non inutile videtur, Wenrichi monitionem repetere dicentis 46, nomen فوبرى in ms. Muḥammad bin Ishâq et apud Hottingerum falso pro قويرى Quwairi legi. Nam E. Renan veterem errorem tuitus 47 Fridericum Ueberweg induxit, ut a Probo etiam ad analytica priora et sophisticos elenchos commentarios esse scriptos doceret 48. Eodem modo fallitur Allard Pierson, qui idem vel Phaebrium quendam effinxit 49.

⁴²⁾ Ass. III, 1 p. 439. Cf. Renan in Iourn. asiat. IV, t. 19, 1852 post p. 293. II.
43) Inde spero fore, ut mihi ignoscatur, in parte I quibusdam locis, dum Assemanium parum caute sequebar, Probum ad medium saec. V referenti.
44) fortasse Hiβâ aut Kûmi.
45) p. 15. 16.
46) De verss. etc. p. 300 adn. ad p. 131. cf. Flügel, De Arabicis scriptorum Graecc. interpp. Misenae 1841 p. 13 no. 19.
47) de philos. peripat. ap. Syros p. 14, 4.
48) Grundriss d. Geschichte d. Philos. Th. 2, Abth. 2 p. 48, Berlin 1864.
49) De Realismo et Nominalismo. Traiecti ad Rhen. 1854 p. 145.

§ 3. De Probi nomine cum virum quendam doctissimum videam dubitantem, haec subiungo: κόὶς in Byzantina lingua est Πρέβος. Innotuit enim cais alter 50, diversus ab hoc, secundo saec. VII dimidio, primum monophysita, dein orthodoxus et episcopus Chalcedonensis 51, qui dicitur a Theophylacto Simocatta 52 δ Πρόβος της Χαλκιδονέων πόλεως. Alioquin Syri etiam φαραίο [: κέμο σ α Bar bahlûl cod. Berol. mss. orr. 542 p. 776] retinent; sic Probus imperator ap. Dionysium Telmahar. ed. Tornberg p. 19, 4; 183, 4. 10. Lagardii anal. Syr. p. 126, 9. — Pronuntiandum autem esse Prô3a = Linia testatur p. 68, 19. Nam de syllaba nominum personalium in ex exeuntium tria dispicio haec: 1, Syllaba finalis oc etiam in nomm. proprr. a facta est: Ἰουστίνος κιλωα, Land, Anecdota I f. 43 · Λογγίνος κιλα ibd. f. 47 παρκιανός Βarhebr. chronic. p. 87, 6. 9; 90, 1 Θεόδωρος κίαπακο Ass. I p. 354 lin. 6. Θεοδώρητος κλίπακο ibd. p. 350 Κυρίγος κιίαο 'Aβdjeshû' ap. Ass. III, 1 p. 33, 9. 'Ακυλίνος κιίαοκ ibd. p. 37. — Etiam ας = â Φωκας = Land, Anecd. I f. 43 receptus est. Huc spectat locus, quem mihi Sachau indicavit, in (fr 8") من المنافعة عند المنافعة عند المنافعة (fr 8") المنافعة المنافعة والمنافعة المنافعة matica scripta a Teimâ3eôs îs haq mîτrôpâlîτâ d amîd bar mshamshânâ a6d hajja a9ûraja, cod. Berol. Peterm. 17 fol. 12 lin. 6: سد كيدده سعم سليده حدل جم بدنه كذه وديم سدم سليم onthicux cas laxe steem. ocaly min pich mad ملکٹر ملعد میں عدم میں حمل جم ممللم فمالم والدوء وعلمه مجر لمدخمر فهم لخصامه مدوله معصم ملقط معلم مدام مداعة ما معلم معمد لتك مؤدد لمعدم منعلم مادر علمه مصدم دهمدة لهر.. = Quodsi vero amputas nomen generis, ut a gabra, gbar haec apocope et miligatio levitatis caussa fit. Eodem modo se res habet, si nom. proprium amputas et quidem n. personale, ut a Paullos Paule et Philippos Philipe et a Teima Jeôs Tma Jea. Hoc igitur modo percipe, disce, doce neque falleris; neve vocem tuam tollas, ut ne (لَمُكَّا) opera tua perdatur (يَضيع), ut

Digitized by Google

⁵⁰⁾ Eius, non nostri Probi, est breve fragmentum orthodoxo-monophysiticum, quod indicatum a Lagardio, De geopon. vers. Syr. 1855 p. 19 adn. I. mecum amice communicavit Ed. Sachau. — 51) Ass. II, 72 — 77. — 52) Historiar. libb. 8, recogn. Imm. Bekker, 1834. V, 15 p. 234, 20.

vituperandus sit qui te docuit. Et haec tibi satis. Cf. Pshîτâ, Act. 27, 24. Lagard. anal. Syr. 158, 26 cl. 159, 4; 161, 11, 15 etc. — 3. E genere nominum blandiendi sive detrectandi caussa deminutorum, plura de hac re alio loco dicturus, exemplum propono unum clian qûrîle = Cyrillulus ut apud 'Aβdjeshû' secundum Ass. III, 1 p. 31, 5 (cf. ibd. p. 40, 7) contemptim vocatur Cyrillus, v. Abraham. Ecchellensis not. ad eund. 157. Cf. Laion qûrîni Κυρῖνος Barhebr. ap. Ass. I p. 166, 5.

DE GEORGIO.

- § 4. A. Georgius quo tempore Arabum episcopus creatus sit, non convenit inter Barhebraeum, Dionysium Telma'hrensem, alium quendam anonymum.
- a) Barhebraeus enim dicit Georgium ordinatum esse 'Hirtae Na'-manis duobus mensibus post obitum Athanasi Baladensis, qui moriturus Georgium creandum commendaverit Sergio Zâxônâjae. Athanasium autem dicit obiisse a. 998 [687 Chr.] 53. b) Dionysius Telma'hrensis eiusdem Athanasi II Iacobitarum patriarchae obitum differt ad a. 1015 [704 Chr.] 54, sed ordinationem Georgi Ioanni in illa sede succedentis, ponit a. 961 [655], ut quidem S. Assemanius testatur 55 c) Tertio denique dicitur ordinatus esse anno accedentis, ponit a. 961 [655].

Annus igitur ordinationis cum incertus sit, constat contra, Georgium anno 1025 [714] etiam in vivis fuisse. Nam epistolam ad Iesum inclusum se illo anno scripsisse bis ter affirmat ⁵⁷. Iacobo Edesseno († 708) et Qûrîni bar manşûr (Ioanni Damasceno) canticorum inventori aequalem fuisse Georgium, cum iam e numeris praecedentibus pateat, ne testimoniis quidem caret ⁵⁸. Post Iacobi mortem etiam librum VII eius hexaemero adiunxit ⁵⁹. Mortuus esse dicitur a. 1035 [724], postquam Athanasium III patriarcham ordinavit. Sed hoc incertum est ⁶⁰. Adparet igitur ex eis, quae enumeravimus, cautissimum esse, Barhebraeum sequi, qui Georgium a. Chr. 687 dicit ordinatum esse.

B. Placet iam testimonia praemittere, quibus deinceps subiciamus adnotationes nostras, haec. Dicitur Georgius 1.

⁵³⁾ Ass. II, 335. 54) ibd. II p. 105. 55) I p. 167, II, 103. 56) Ass. I p. 469. 57) Lagard. anal. Syr. p. 115, 5. 120, 26 in subscriptione p. 134, 8. 58) Ass. I, 469. 494 cl. 167. 59) Land, Anecdota I p. 4. 60) v. Ass. II, 338. 61) Renan, Iourn. asiat t. 19. 1852 p. 324.

Georgius episcopus 'Hirtae Na'mani dicitur et a Barhebraeo et a Dionysio ⁶⁷ Ea urbs et Nestorianis et Iacobitis sedes episcopalis fuit ⁶⁸. Arabum autem regioni episcopi Iacobitae praeerant duo, quorum alter 'Aqulae fere, 'Hirtae alter sedebat ⁶⁹. Itaque etiam eo tempore quo Georgius iam 'Hirtae sedebat, Bacchum quendam legimus ⁷⁰ sub Den'ha madriano [999 — 1039 = 688 — 728] usque ad annum circiter tertium ante ordinatum Eliam patriarcham i. e. a. 706 ⁷¹ 'Aqulae episcopum fuisse. Gentes autem Arabicae quae ad Georgi episcopatum pertinebant, dicuntur hae.

a. Lians in testimonio supra dicto 5.

a. Lan vetus nomen urbis al- Kûfah fuit. maas and class Barhebr. chronic. p. 145, 6 inf. ut videtur, secundum Dionysium عاقولا (عاقولاء عاقول ي sive) الفك قصريله توراة .813 Telma'hrensem ad a. الفك . Qâmûs turcicus s. v کنابنده کوفه شهرینک اسمی اولمف اوزره مرقوم در. cf. Marasid ed. Iuynboll t. II p. 228 et Iuynbolli adnot. t. V p. 556. -Klans Richer Barbebr. chron. p. 120, 5 inf: Klans Kil Londs wia מובאה אינים ibd. p. 123, 8. — אולים = Kufenses Callinicum occupant Barh. ibd. p. 144, 4. Hos puto fuisse 'Aqulenses quibus saeculo fere ante Georgius praeerat. β. Diversus est دير العاقول دير العاقول من مدائن . prope ripam Tigridis non multum a Bagdade كسي والنعمانية على شاطى دجلة كان واما آلان فقد بعدت دجلة عنه وكان Marâşid عنده بلد عامر واسواق أيام عمارة النهروان واظنه من شرقي دجلة نهروان قصا سنده بر بلده در mox دیر عاقول .v . و باله ۱۱۱ p. 435. Qâmûs s. v . وموصل قصا سنده بر قريه آديدر . Hoc oppidulum fuisse conicio ubi Bacchus aliique sedebant episcopi. Quae opinio quodammodo affirmatur, quod eidem episcopi postea dioecesin bipertitam is 18 Tel fafar et conico and Abû marjah atque che Balad et alaan din Daira d mu'allaq, loca illa quidem in septentrionali magis parte Mesopotamiae sita occupabant 72.

⁶²⁾ Ass. I p. 167, male versum جاورجى الشعوب الاسلامية. 63) Ass. II, 160. I, 469 b. 64) ibd. I. 494 b. 65) Lagard. anal. Syr. 108. 66) Elias Nisibenus ap. Land, Anecd. I p. 47, 3. 67) cf. adn. 53 et 55. 68) Ass. II. s. v. Arabia et Hirta. cf. ibd. p. 459 adn. 69) cf. 68 et Barhebr. ap. Ass. II p. 419. 70) ibd p. 430, X. 71) cf. 70 et ibd. II p. 105. 72) Ass. II s. v. Arabia.

- b. ביבי in testim. 5. notissima gens, Θανουῖται, Θανουῆται Θανῖται apud Ptolemaeum 73, christiani عباد الله Τ4. De scenitis Barhebraeus 75 ביבי מסמ ביבים היותר ביבים היותר ביבים היותר ביבים היותר ביבים היותר ביבים היותר ביבים - c. حنص in testim. 5, alioquin, quod sciam, inauditi77.
- d. معدية in testim. 6. معدية. Ab 'Hirta austrum et orientem versus vagabantur iam a. 524 Chr. secundum Shem'ôn d beid arsham 78.

 Anno 772 cum عَنْكُ لُهُ نَامِهُ نَعْلُكُ disque ad Mosul pertinebant.
- e. تغلب , secundum Barhebraeum in vita Mā-rūnae⁷⁹: منته حمت منته منته عنه عنه عنه عنه المادة عنه عنه عنه المادة
Nomen Georgi apud Syros pronuntiabatur Gîvargîs instar Γεώργις 80; dein brevius γία γία γία gevargî sive gîvargî, cf. genetivos Αὐρήλι Ἰσύλι Γαϊ 81.

§ 5. Quod attinet ad Georgi scripta, ea laudantur a Bar sliβâ 82 [ca. a. 1192]. Sunt commentarius ad Matthaeum 83, commentarii laudati a Barhebraeo in horreo mysteriorum, canones in Barhebraei libro directionum 84, cf. cod. Berol. Peterm.; chronicon in 24 capp. 85, quod ipse significat in Lagard. anal. Syr. p. 115, 19. Cf. tabula de noviluniis in catal. codd. bibl. Vatic. II p. 402, cod. LXVIII; sermo de chrismate, in schedis Renaudotianis in bibl. maxim. Paris 86. Responsa ad novem quaestiones a presbytero Iesu incluso propositas edita Lagardio 87. Hexaemero, quod Iacobus Edessenus sex libris inceperat, finem imposuit, librum septimum addens 88. Optimum autem Georgiani nominis monumentum versio est organi Aristotelei in mus. Britannici cod. 14659 servata. Eo codice secundum literas a Wrightio ad me datas continentur

73) geogr. VI, 7, 23. cl. 21. 74) Wuestenfeld, Register zu den geneal. Tabellen der arab. Stämme 1853 p. 444. Abulfed. hist. anteisl. ed. Fleischer p. 184 l. 12. Al-Beladsori ed. de Goeje, 1866 p. 164. 144. 75) Chron. p. 133, 6. 76) ibd. p. 144, 3 inf. sqq. 77) Lagarde, Gesamm. Abhandl. p. 142, 6. 78) Ass. II p 364, 365. cf. ibd. adn. I. 79) ibd. 419 b. 80) Cf. Mullach, Gramm. der griech. Vulgärsprache 1856 p. 173 b, a. 81) l. l. p. 25 med. 82) ap. Ass. II p. 158 (in cod. Vat. 33. 34. 35). 83) Id. I p. 494. 469 b. II p. 160. 84) Ibd. I p. 300. 85) Ibd. I p. 495. 86 Renan, De phil. ap. Syr. perip. p. 33 a 3. 87) in anal. Syr. p. 108. Ibi in computatione p. 111 excidit paene versus. 88) Land, Anecdot. I. p. 4. Cod. Syr. bibl. Lugdun. Bat. 66, f. 79 r.

versiones categoriarum, libri perihermenias [f. 68^r — 83^r], analyticorum priorum, haec quidem duobus libris secundum E. Renan, Iourn. asiat. t. 19, 1852. Analytica priora igitur esse tota versa animadvertendum erat; nam, quod iam Renan alio loco monebat, et ego comperi, eius libri plus septem prima capita vertere veteres non solebant. Cuius rei caussam quandam tradunt Arabes, quam mox leges in Steinschneideri de Farabensi commentatione.

DE BAZVADE.

Huius scriptoris, quem saepius supra laudabam, notitiam duxi e cod. bibl. Berol. Peterm. 9 f. 184^r usque ad f. 207^r, quibus continetur liber definitionum. Το Δο Δο Αποροία Απορο

In praefatione, quam praemisit, librum domino cuidam nobili atque diviti, a quo iussus erat talem laborem suscipere, ornato genere dicendi verecunde dedicat. Ille vir cuius se etiam doctorem profitetur magnus atque regiis implicitus negotiis erat, et, ut videtur, laicus christianus. تعد بعتم لم عدم معلمه على الم المعلم معلمة المعلم معلمة المعلم معلمة المعلم الم حمر عسقه محتمى وحطيله مموني محلقه د محلمم مملم محاه محامر منعامة مصقعهم منتسرا عصمهم سدی هر صلع عدیده لحرادله هر دوم هزی مرب احسدهم . The hals Tano 1847 replace Non aliter alque animum sincerum ingenuitatis tuae cernimus: ul, contingentibus tibi rebus plurimis, maxime autem divitiis atque honore cum crebris molestiis propter negotia regia, vel etiam in omnibus eis quae aliis videntur doctrinae impedimenta esse, tamen ne unum quidem eorum poluerit exstirpare ex animo tuo meditationem in sapientiam et doctrinam directam, atque amorem scientiae. Christianum illum fuisse, patet et ex eo quod coram eo scriptor minas ביבה et ביבה מחבשם prae se fert, et e lo is, quos iam sumus proposituri. De rege, utrum islamiticus fuerit an christianus, statuere nihil ausim.

Eum ad tempora islamitica pertinere, cum illud arguit quod non = دلل مسع بناء أخْلاط , بنام et لمحمد بناء محمد بنا المثل) عدل (شكل) علط واحد, tum vero quod laudat Theodorum bar χôni, qui circa a. Chr. 893 Lâshûmae episcopus factus est 91. Locus est s. v. Loci 92 hic: فسعم ساه سرد. مصامحه مغمله معده مدده سفانمه : مخلعت د امعه صنينامعم . مختد عدد صمنهم حرزت مستة سمع : عند دمهدية حزت المحسلة دستمه فرقه خلید، به می شده دمخ مدم سلم، س. بخمد. محندتني يه محنصه فر دحلم صوره ملائم مدالهم معلة . איש הכשמח כל החומונים אמ כן כלפואי בבלבא מם . _ alasori Nefas est insipide agere in Deum. Ut isti e secta Ari omnium maxime nefarii, et Apollinares et Paulus Samosatenus et Cyrillus Aegyptius et socii eorum; illi qui deliquerunt in nuntium admirabilem gaudi servantis mundos. Vel ut qui ante hos fuerunt, sc. Mâni, Bardaisan, Marcion, qui comminiscebantur deos duos et tres et insuper; ut demonstrat Mar Theodorus, quidam e doctoribus in libro inscripto ,scholion'93. Aetas igitur Bazvadis fuit circiter inter annos 900 et 1259 quo anno codex noster scriptus est. Laudatur denique ab eo Is'haq Ninivita ita 🛶 🥆 בא הנוס ביום ביום . מכן אשתם שבשא המדים . מפלאם is haq sanctorum minister in capite II, in libro , Regiminis.

Digitized by Google

⁸⁹⁾ f. 197 v, 9 inf. 90) f. 196 v, 10 inf. 5 inf. 91) Ass. II p. 440. 92) fol. 204 v, 12 sq. 93) Cf. 'Aβdjeshû' ap. Ass. II, 1 p. 198.

Liber autem, quem composuit, definitionum, sicut etiam in praefatione dicit, cum terminorum logicorum definitiones et divisiones continet, tum vero etiam aliarum rerum theologicarum et medicarum. Termini nec secundum literarum elementa, nec ullum alium ordinem certum semet sequuntur, sed descendit fere scriptor ab universis ad singula. Etiamsi in praefatione conticuisset, adpareret tamen e libro, veterum philosophorum Syriacorum libros eum excerpsisse. Probo sumpsit plura; Porphyri autem versione usus est diversa ab ea quant praebet idem codex Pet. 9. f. 8 sq., ut Isag. ap. Br 3 26 Διαφορά έστιν ή περισσεύει τὸ είδος τοῦ γένους Bazvad 94 praebet ΔουαΣ حصيل معدم مع عليه من من . بصفهم, anonymus autem ille 95 האבאר מם יולשלאה מים Quin etiam eam versionem, qua Bâzvâò utebatur, altera serioris aetatis fuisse puto e duabus caussis. Primo, quod terminorum isagogicorum inventio atque formatio apud Bazvadem copiosior cernitur; deinde autem quod loco Br 4ª 2, pro of Deof Bâzvâð 96, ut الملايكة, Arabica versio eiusdem codicis f. 65, حماته legit, cum illa versio 97 Kal Ka praebeat 98.

De nomine אויי conicio, id idem esse atque סביסיים, ut ארסיים et יליבעלפני idem atque ליבעלפני; veriusne autem pro illo Abzwâð scribam an pro hoc Bâzûð, aeque nescio.

GLOSSARIUM.

· K.

الابنوس الابنوس الابنوس الابنوس الابنوس الابنوس الابنوس المراحة الابنوس الابنوس المراحة المرا

f 183v, falso pro το localτερου*), proprium (dicendi genus) of Lexicon ling. Syr. ed. 5 G. H. Bernstein, Berol. 1857 p 37.

ALJK áðshá, sed adshá ap. Bar ali cod. Goth. 1691 a f 11 v, albog saepe. Ex Gr. factum esse, mihi nullo modo persuadeo. Ut ex elxw juqua, exspectarem judsha, 10 et ne jidshâ quidem exstat. Etiam quin e μάγος sit, dubito; et secundum hoc formaretur - and. Σ = n₀vi tantum A 27 a 18 etc, ubi 27 a 6 = harm . Posteriores 15 ward scripsere. Bernst., Lex. Syr. 1857 p. 45. Cf de Lagarde Ges. Abhandl. 159, 14, sed cl. 68, 5. 14, 3. Id vero certum puto: adsha = fructus, Semiticae originis est. cf. Bernst. lex. ad. chrest. Kirsch. p 20 5ª contra eund. Lex. Syr. 1857 p 45. -1) sensu Aristotelico, species e. gr. Zin I 14 9 f 8v; Kink i = eiusdem speciei B 202 r 2; in Kunnan quod ad eandem speciem refertur 25 B 197 v 11; عرب عبر عبر أغود أغود المراجع المربع المرب A 188 v 9 etc. داكنيواع و 188 v 9 etc. داكنيوا ع 188 v 9 I 2 • 6 cf s. v. أنواع أنواع :3 f 57 v; plur 2) sensu primitivo et Platonico eldos = الصورة tribus relationibus a) 30 Caio dal idea penes deum vooupevou b) אם בשם הישוד שְׁד עוֹ הבהים בשם בשלא (d c) διροπάρων οιάν συνσονο . του χωω (και εν άναμνήσει τοῦ ιδόντος ήτοι επισταμένου αὐτό) (τὸ τόδε τι), S 84 v 6.

ינים אולי בילים בילים בילים וליפים בילים בילי

לבים א seq. מר = קוֹדמּנ − קוֹ p 33, 15 1, cf s. v. בנל .

△ or p 78, 17 cl 102.

αυσταθακ ύποκείμενου p 39, 15.
αυστασίθακ, φαλία : α
(κφαιίσου) : αιίσου f 184 : 20
ύπέρδοξου.

p 58, 10; p 79, 30. 33; B def 198 r 4 diversum a μίσψ.

 et
 A
 B
 190 r
 med;
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c
 c

*) Syllaba finalis û9â neutrum adiectivorum Graecorum tamquam substantivum abstractum sexcenties exprimit. Exempla passim in glossario.

ούσιώδης) Β 201 r; δικιροκ = καθ' ίαυτά = οὐσιωδώς p 45, 2.

A & 3 & σημείου p 18 § 4; p 23, 18. 25, 16. Translatores eo saepe promiscue 5 utuntur cum Kanaar, sed B def 201 r 3 inf distinguit ambo.

αγχιστούς I 1 29 f 9 = قرابات f 55r; محمده مينان و بابات I 1 = 19 f 9 r f 61 v; I 2 = 82 f 78 v f 59 r; 10 I 2ª 32 f 13r f 59r:

περιέχει Ι 45 89 f 28 v; ibd mox . محاملات , سعم

περιέχει Ι 1 b 33 f 12 ν

f 57 v; разыч перієхонта І 4ª 47 f 26 г. 15 — сопально то жереентию I 4 b 1 f 26 v; περιοχή I 4b 46 f 30 r.

Kaur scil. Les in corpore B 206 r 6 inf, cf s. v.

Thrund aenigma, Truca Thru 20 كعمد حلء حسينا (detinet) (sio) מבות הכלאבן מבוכם B 205 v 18.

κοιτωρος συστολή p 71, 12.

• I والنوع الأخير نور نور نور نور النوع الأخير الأخير الأخير الأخير المراكب

25 29 f 73 v f 58 v, 10; ~ ha_i_w~ opp: **Коломаю** то ботвром В 193 ч med.

1) saepe = tle etc. cf x p 25, 22 ubi w p 24, 25 Geop 8, 18 (Π, 21, 5); p 85, 1, — 2) ἄλλος, عمدة نسخه ، 19, 74 محدم محمدة عن 30 أوماء يا 30 محدم محمدة عن الماء 30 أوماء الماء الماء الماء الماء الماء الم άλλα p 24, 14; 25, 11; al δ άλλαι I 2b vrim man f 57v الصفتان الاخرتان 4 ubi pro الأخريار، v. Al-Mufassal ed Broch p 103, 8. مُلَمَّ = آخَرُ I 2 • 7 f 58 r. 35 Syr. 11 v. - King am Sátepov p 36, .C p 1 ماخالف C p 1

ut غير opp: آخر I 8 × 24. 25 f 17 v f 62 v etc. - حصينه فتدوه تمريد I 3-13 f 17r f 62r; I 3-32 f 18r f 63r; derestate (ἀλλοίως) p 7 lin. 3 inf

Geop. 28, 18 (X, 21, 1) etc.

άλλως sic p 67, 12. - Idem 5 p 39, 15 ubi delenda adn. 37. Adverbium explica, ut p 7, 23.

жы катора р 82, 1 ка ÷ а ر معمر بالمراجعة والمراجعة المراجعة ال

Ira p 26, 23 cl. p 18 inf. 10 Lagardii anal. Syr. p 129, 25 = îta apud Urmijenses, Nöldeke Gramm. d. neusyr. Spr. p 380.

pronuntiatur hodie ā'h in safraita a diaconis Urmijensibus; sed in 15 Tjaret'hûma et Gjawar a'h da'h. 1) xata Кызыл чок ката хро́чо w р 22, 22; 24, 14. — 2) cum → sive cum ≺ 12. ~ a) とて くって = olov b) くって idem p 24, 16. 25, 12 ~~ 7 20 Bar daişân ap. Lagard, anal. Syr. p 114,27. Itaque אבבר יאר in oratione obliqua مثال تلک = 92, 23; ورور مثال تلک = مثال p 56, 2. كأنك قالت p 57, 8 كأنك οπως (oblique) p 43, 19. — 3) 25 Cum interrogativo KLK = אסנסי etc משר עירה הצמש (oblique) ποΐος ὁ Αἰθίοψ Ι 5ª 30 f 32r; תאמשי אידע מיאי ποΐου ζῶου Β 189 τ 7 Ι 3 ι 37; 🛶 🧺 30 תצונים שמסטר עדוע שנניה בה ؛ I 1 b 23 f 12 أ حيوان هُو مرهمة أه أ I 1 b 23 f 12 r sed mox I 1 1 24 スプラ べしべ ぐべょ; אבור עירן בעם בא דע הסנטי דנ 1 1 32 f 35 من طريف أتى شيء هو l 1 32 f 35 12 v f 57 v; cf s. v. ≺→≺ 4) ~~ sive cum demonstrativo, τοιούτος etc. בלא 28 בהמ האיש שבן

Digitized by Google

(V, 1, 2) ΔΩ ΥΠΑΠ Ε 128 adn 85 ΚΑΩ (V, 1, 2) ΔΩ ΥΠΑΠ ΔΩ Τὰ ΤΟΙαῦτα Ι 2 b 48 f 16 ν ΚΙΙΔΗ ΣΑΙΔΟ ΤΟΙδίτα ΥΠΑΠ S 86 ν 5. 11. etc.

3 κεί το
10 καιακ 1) προσ in composs. Grr:
προσκατηγορείται τίμοδο καιακ

p 38, 8 p 89, 25 etc. A 25 b 22 f 106 r.
opp: παιαίο καιακ προσσημαίνει καιακ χ p 25,
15 15 etc. cf p 18 inf cf Arab p 57, 4. 58, 3.

— 2) συν in σύνεγγυς p 18 inf.

جنبیت B der 204r 4 حله بختیج تحدیث لحدیث حدیث دستی . مالی محمود دولت با الله . 20 identisch).

ರ್ಷ ಸರ್ categoria quinta ap. S 85 r, 5 ್ರ-- C p 5, 14 text. Ar. etc.

30 حديد Β def 198 v 1 το ποιόν (ποιότης) كَيْف sive الْكَيْف C p 5, 13 text. Ar. (20, 2).

olov v. p 18 § 4 med cf p 24, 23.

29, 9. 10. — 2) Κικά και ποῖος Α 24°
12 f 104r saep. ΣΑΝ Κικά και ποῖος Α 12°; +

απαδικέ ενώ τοῦν ἰστιν Ι 1° 19 f 12°; +

απαδικέ ενώ τοῦν ἐξιμέ τοῦν Ι 1° 5
21 f 12° f 56° cf s. v. κακ 3) π κικέ διότερος p 33, 21. 34, 1. 10. cf s. v. απρ.

Color . Color و المرافع ποιόν τι, om τι I 5 ° 12 f 33 ۲ Challer ποιότης عبيل I 3 ° 22 f 17 ° f 62 °; S 85 ° 5 (IV 10 categoria).

187 med Β 188 v 10 inf. *

6 אלים באכני ל Cp 5, 15 text. Ar. (20, 3); 25

cal dear p 74, 7; cum dest באני ב habet et se habet and dear = באניים ול באניי

*) Si scribebatur o pro Graeco a in a common cf analogator p 39, 5 common p 80, 34 aliis, id factum est secundum pronuntiationem, pendentem ex eadem lege vocalium praeponderantium, quae notissima est in linguis turcicis. Cf de Lagarde, Reliq. iur. eccles. Graece p 96, 3. Et fortasse iam Graece obtinuit loopin?

...

سعه مدر سام عه د ما فرفن حنته بعب معتدا معند المعمودين حده عده بجمعمم لنه. صلم تغلغهمية مخلد. 5 accorded forth p 74, 8. 25; acc p 56, موجود = 22, 21 موجود 5 من عادد: الموجودات من من من من عند 1 من من عند 5 من عند الموجودات عند من To elvat saepe p 36, 1 cf C p 4, 8 t. A. (17, 6); كمعملم 10 ὑπάργει B 198 5 cf عَلْحَقْ p 55, 14 ن بوجود نπάρχον C 4, 8; κάρα موجود p 59, 3; قد كان من قَبْل p 59, 3; p 74, 8 cet; sed idem = ioul x p 27, 16 ubi w 🖈 om, et p 85, 25. 26 cf adn 15 149. Kam nomini amadak semper postponitur. Praecedunt fere kaca et Kam; smaler Kam ioras p 74, 9 cf 70, 20; p 72, 6. 15 cet. 3 .c. - cool to elvat p 27, 4. 77, 20 14; item I 4 5 f 22 r (opp: τῷ τί ἦν εἶναι) = الايسنيد f 65 v, ab الايسنيد tempore accidere, zeitliches Dasein, cf 8. v. Kis. ens, de deo B 198r, 13; sive

ibd 14 cf. seg.

35 και αρακά εξίωμα = κόλο του χου κάτου (hoc sensu stoico) f 183 r; και λιακά Lag. anal. Syr. p 109,

25; ベェック ベッス・ ベンジロロロス · ベールコロロス · Φ · ベルコロレス · Φ · ベルコロン · π · ベルコロン f 184^r = ἀξιώματα [ἀξιωμα]τικά.

ではいって できまり 86, 1 点を 100c. 5 ではなってる べきのは B 202 r 7 inf, cf Bernst. lex. ad chrest. p 21.

Geop p 24, 28 (X, 38, 6 diff) ibd p 37, 23 (V, 26, 6); γάρ = alioquin Geop p 10 26, 16 (V, 1, 2) Significatio enim nisi devenit ad sed, intercedente significatu obsecrandi, ut Al-mufassal p 33, 15 = (ἀλλά γάρ?) p 76, 7.

യിന്, തിന് പ്യാ p 39, 13 തിന് 15 p 152 inf.

كلم كن هُله هُلهُ عَلَى مُنْ هُلهُ عُلهُ هُلهُ هُلهُ هُلهُ هُلهُ هُلهُ هُلهُ هُلهُ عُلهُ مُلهُ مُلهُ مُلهُ عُلهُ عُلهُ عُلهُ مُلهُ هُلهُ عُلهُ عُلهُ مُلهُ عُلهُ عُلمُ عُلهُ عُلمُ عُلهُ عُلهُ عُلهُ

necessitate essentiae B 195 med.

Φαπαιαπικ p 75, 31 έμώνυμος.

ابناً I 2^b 22 f 15 v f 60 v.

べるるいなべ sic, あるいろした 35 べるるころのベオ べしるのの べつぎるい B 198 * 3. Scrib あるいなべ?

25 6, 10 inf t. Ar. (21, 7) sed 6, 4 inf حَدَّ cf Zenker p 22, 3 adn. الأقاويل كرم p 58, 13. 15. Pro حالمه B 192r, 8.

κλαίσκλο Β 192 τ (το λεγόμενον, λέξις) p 165, 10; saepius.

30 متى C p 5, 14 (20, 2); ت متى C p 5, 14 (20, 2); ت متاه متاه و 30, 10 p

75, 19. متاهد كه B 207 r 6 inf.

43, 17. = 1 num p 51, 11. Differt ஷை ஆட்டியம் ஷை வர்ச் B 199 ர, 10.

ಹಾರ್ಯು = ಡ್ sic f 30v; leg ಹಾರ್ಯು idatos υಶ್ಚಾರ್ಯ.

التبثال 6 مُعكورة التبثال 1 3 b 5 التبثال 40. 43 f 21 r v f 65 r التبثال B 197 r 8.

almanamir p 127 adn. 78

almanamir p 75, 24. 30 prius secundum pronuntiationem enhipoximenô;
in altero . de loco semotum, etiam lo-10
quentis in ore?

b- τάρισι p 43, 1) ubi ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς. ἀναλυτική τοπική (πραγματεία) quem fortasse singularem accepit pro ἀναλυτικά.

f 183τ ἐντελέχεια.

p 86, 7 etc. Glossa f 182v = hallands

κατίθεσις, quacum confunditur, v. p 49, 16 ibd. adn.

sive αντουξούταν p 31, 3, 49, 11 είνας.

المحمد p 33, 3 idem.

عبد المراجعة عبد المراجعة عبد المراجعة عبد المراجعة عبد المراجعة عبد المراجعة عبد المراجعة ا

ים ללים לוני פֿגּ מְצְמְאָמָהְ אָנְיֹם בּיּיִ אְנְיֹם בּיּיִ אַנְיִבּיּ פֿגּ בּיִ אָרְיִבּיּ פֿגּ בּיִ אָרְיִבּיּ פֿגּ בּי אַרְיִבּיּ פֿגּ בּי פֿגַ בּי פֿגּ בּיי פֿגּ בּיינּ בּיינג ביינג ביינ

रकेदमर के ανθρωπικόν Rûβil ad cap 6 Isag. f 24 г.

και αξωκ formâ στοῖχος, significatione στοιχεῖον Bdef 196 τ 3 inf, ubi: Vox Graeca quae vertitur και ωκαι τ Arist. 1014 26 Waitz ad 14 39. 84 b 21. Duabus de caussis vocatur B 196 v 1.

5 ρκο καραζοκ στοιχειώδης: Animal
5 ρκο καραζοκ κλιμοπ
Β 195 v 14. 17, nam angeli et animae
(κάτερ) nonκαραζοκ κλίασο
mistionibus elementaribus componuntur.

ر معدد مراهد و توابع مرد B 197 و 2.

10 محدد , نصحه م مدد المحدد المحد

rum γ excidit, Syris consonantes duplices 15 non fere scribentibus.

ر الرباط 1) σύνδεσμος p 27, 15 p 83, p 59, 7; B 192 r. 2) coniunctio animi cum corpore opp: الرباط Β 185 v.

حمدته حمد س p 28, 5 و p 20 مُرْتَبط مد مد مد مد ب 20 مُرْتَبط مد مد ب 20 مُرْتَبط p 59, 8.

אסיניטר, coniunctum esse, syn:

جة بن جو كالماري و كالمار

حَامِد Lag. anal. Syr. p 113, 1 حَمَد عَمَد لم عَمَد اللهِ عَمَد مَهُ مَعَدُانِدِه Geop 34, 10 (V, 22, 2).

30 κατωγορή. Glossa:
κατωγορή εἰς τὸ ἀδύνατον ἀπαγωρή ν. Waitz Org.
ad 29 b 6, 50 a 31 cet. — κατωγωρής sic bis A 28 b 21 f 110 v. Cf
35 p 156 *).

κάποδετξαι Retinebatur modus infinitus plerumque aoristi, ut cum

verbo - flexionem verbi suppleret.

π 5 2 2 5 2ποδεικνύων Α 24 24.

26. f 104r;

Κάτολο 309 Κ ἀποδεικτική Α 24°
 22 f 104v. 24° 11 f 104r.

φάναι (cf καρ.παθκ) cum ππ. x p 33, 23 ππ. 46, 19.

καθαθκάποφῆσαι p 29, 16. 17 15

που καθθκ p 87, 30. που ibd

31 opp: καθηκόρου. Revera esse infinitum Graecum neque ab ἀπόφασις ductum, testatur glossa f 183 v: κακθηκόρου cf p 20

40, 23.

minaga anópavous passim.

ασιλους sive καιλοφοφο ασιλους ∴ f 182v. 184r iφεκτικοί i. e. philosophi sceptici. ಹಾರ್ಡಿ ಪ್ರಸ್ತೆ S f 100 r 6 inf cf ಹಾರ್ಡಿಯ

f 182v cl Arist. 5 a 3. 19.

والم معرفة المعالمة
árohovája.

10 <u>автыстана</u> дугоронию в серой стана в 183 г.

[[α] α io Geop praef.
lin. 5 inf (II, 10; 7) ἀχριβίστερον.

اَکُن f 57 ټر مُوم I 1b 33 f 12v اَکُن f 57 ټر اَدُة 8. τοίνυν p 50, 19; αρα p 41, 1. 44, 18. πότερον I 1 = 10 f 8v;

γη πυρρά fulva Geop praef. lin 2. (II, 9, 2) cf άργιλος.

p 130, 2, cf Marc. 15, 17 pers. الْغُوان cl الْعُوان Gawâlîkî ed Sachau p 14, 10 Huius et praecedentis vocis prior pars mihi cum Graeco αργ — Sanscritico arc 25 oplendere cognata videtur.

Riik i. e. quod οἰκείως κισσο fit B def 200 r 14 opp: καραζ τύπος ubi

30 p 79, 34 plur? Quodsi pluralis vocum Graecarum in fine con — scribitur, id documento esse puto, in ea dialecto, quam Syri audiebant, sonuisse eum ως in nom. dat. acc., et omnino a longum prope ab 35 ω abfuisse cf con πάππας. Cf. p 156*).

— Hoffmann, Gram. Syr. p. 256. Sin cor sive con pro nominativo etc scribitur, id solet αις = ες esse e sermone vulgari

v. Mullach Gram. d. griech. Vulgärspr. p 153 quamquam haec scriptio etiam aliter potest explicari.

τιαλαιολογία (ἄρχὴ λόγου ΠΙΕ). 5

κδιαζωμαίκ όρχηστύς p 80, 1. κυαστίκ άρμονία (μουστική) S f 89 v 3. 5.

には、B def 196v (siccum et frigidum leg. べめのなね) べいばく p 129, 2 inf 10

aidir άρθρου p 75, 16 cf Elias f 210v = καίι; αϊδίκ p 62, 3.

3002K p 70, 23. 33002K p 72,

17. 22. πέρυσιν) Lole idem C 5, 6 inf.
 t. Ar. (20, 9).

الَّهُ شَهُ عَالِمُهُ الْعَلَى الْعَالِمُ الْعَلَى الْعَلِيْكِ الْعَلَى الْعَلِيْعِلَى الْعَلَى الْعَلِيْعِلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلِ

wardar δ 9εός B f 184r; p 115, 9 inf. f 28r.

Ciod Kin studium morum proborum f 183 v. Cf idusov.

Look χθίς Lag. anal. p 116, 9
Psalm. 90, 4 Δολικ τὸ χθισινόν p 72, 30
17. 22. Cureton, Spicil. Syr. p. Δ., 6.

رعنه و 22, 3 رع نه و 23, 3 واتد A 24*11f104r cet. رعنه مرات من الهوانية المائة **съща і от** ретафионка liber Ar. р 84, 27.

. .

كذلك كا 12 أمان 1 2 أمان على على على على على على المان الما

Joa→ p 62 **

→ Joa**→ ibd p

59, 48.

γίαπο από κια. S 100 v 6 inf = φαιός Arist. 229 b 17.

مدنمه 1) Barhebr. chron. p 101,
30 5 inf אייניא איין אייניא איי

riquae e verbis cernitur B def 204 v 6.

The in re medica sedes e. g. sanguinis, phlegmatis etc. B 196 v 8 inf, 2 inf sive control of sedes alicuius πάθους

B 205 r 17. — Καϊ αι θητικός (glossa ad T 1251 b 13 f 164 r inf, falso subscripta 5 voci التفايل , ρυπαρός cf المقالف)

familia domuum sed dubito num sit

και αι θιος καλαμών

p 152 med; και διος Geop 17, 15 10

III, 6, 6).

21 οἰκειοτέρα وَأُولَى p 58, 13; كلامت οἰκεῖον 1 3b 37 f 21 تا الله والمتابع أن f 65 r; οἰκειότερον منابع والمتابع وال

المن (opp: حمث يكون γίνεται) غرب γίνεται) غمره المناسبة 1 4 × 24 f 23 r f 66 v. حملت conceptio B def 203 r 9 inf.

examinatio p 64, 34. 25
 Lag. anal. p 115,
19 (ἐξεταστικῶς).

virtus viri spectati, p 64, 35.

сіздэ, **сізд** хататрівновтає р 30 36, 4. 6.

οpp: κωώ, ut πάσχειν opp: ποιείν S 85 v extr. 87 r 5; B 190 v med; caeditur cf Nöldeke Gram. d. neusyr. Spr. p 406 adn 2.

 f 182 V Beretoi et alurroi (?) satellites regis qui induunt colores varios scil: viridem et russeum et al. — Explicationem dabo s. v.

5 حمد به neglegi p 63, 21 مدهب دها (A♦.) Geop p 5, 27; حمد دسه به و 17. p 63, 17.

High B def 197 r 8 quinque significationes statuit 1, caro 2, ベムシのの 3, 10 べめのめのコン 4, ベエン 5, ベレン .

couli carnales B 197 r 4, inf.

ζήτησις Β 201 v 11 inf κλώς ζητήματα 15 I 1 a 7 f 8 v; κλας (εὐχή) Β 204 r 5 inf; κλας προβλήματα f 182 r κλας το δου ποβλήματα f 182 r

τό πορρωτέρω τοῦ μέσου Α 26 b 38 f 107 v.

20 Radyersativa. B 193 v 3 vis

ر (μείωσις) B def 194 r 8 inf cl Arist. 122 a 28.

Enis B def 200r 4.

60 κίαλ διά Geop p 16, 17 όνυχος παίδες (pyra onychina).

אלים (אדוֹסיג) B def 198 r 11 inf מאמים מוֹם אר אמשמר ars creationis dei S 84 v 13 inf.

35 Κρατίου ήμίονος Ι 5 b 22 f 34 v; Κρατίου Geop p 8, 28 (II, 21, 9). βούρδωνας Ιο. Malalas p 178, 16 ed Bonn.

αλ το πλήν ούχ δμοίος A 29 3 f

111 v; postpositam ut μίντοι: אם בתכן החינות און ביות היות החינות מלא האלא האלידות האלידות און אידון
1

κάμια ότο αίρετόν p 46, 22. κάμια (πλάσμα) p 78, 10 5 κάαμα (πλάσις) Β 203 ° 8 inf.

caseus, lac per **chashar chashar** participatione coagulandi spissatum B 196 ^r 5.

ال مَعْنَى مَتْنَ مَتْنَى بَعْنَ عَلَى عَلَى بَعْنَى عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ
ベスロー , sectio, turms: ari マイイス エラ カボロス B 198 v 8. 2

21; 34, 11 Και οπότερ' Ιτυχεν p 33, 21; 34, 11 και συμβαίνει p 34, 20 και συμβαίνει 21 ibd, cet.

+

العرض الغير مغارت αχώριστον συμβιβηνώς I 3° 18 sq. f 17v f 62v; v. s. v. المعرف .

Notio primaria huius significationis et ipsa a putandi rad على ducenda videtur, ut 5 adnuit neosyriacum móta d gidshá mors subita, repente irruens, incidens.

Geop p 43, 14 10 (XIII, 1, 2).

το καθόλου p 30, 8 καθόλου και Δ ibd 7. p 32, 15 και καινόν) p 78, 3 B def 205 v 12.

xaθόλου (attributive) p 30,
15 13. 14. 15 cet. العامية Ι 1 1 16 f 10 v;
item الأعراض التي تعرض على,

I 1 b 18 f 12 r f 56 v cf
المرابعة العامية العا

20 κοινόν (ut saepius adverbium pro neutro) Ι 4^b 1 f 26^v; = άπλῶς Α 24^a 28 f 104 v.

xοινότης Ι 5 b 44 f 40 v;

κόαμα τ : Κιαιαια =

25 σύν και ζυγία = συζυγία sed expressit συζύγια glossa f 182 v. Primaria radicis vis

videtur concavitas cuius interiora universitatem quandam comprehendunt, fuisse.

Quidquid enim in vastis desertis intra

30 horizontem videbant, all erat, atque
res intra horizontem omnia erant, quae

viderent cf = ser, et κόαι . και:

gôj Hebr., ut ρις (commune): και είδι.

γυμνασία. δικαι μαστικώς, sed α = ε

(Φ).

من بعد المعلى sic of بعد من بعد من بعد بعد المنابع ال

perfugium. Eo explicatur

sio B der 208 v 12 rehion and in the ibd 16.

B def 205 v 4 (Calefactio sanguinis quae fit rebus iucundis.

nervi B 196^τ 15; 15 (Κολοπ) το μετά plur ρίζαι αμπίλου Geop p 39, 2 (V, 35, 1).

عند saepius = δi Geop p 11, 5 (II, 27, 10) cf Niclas ibd ad VI, 5, 10; p 9, 10; $\gamma \alpha \rho = 0$ فان p 56, 1 فان ibd 4. وذلك أن 20 ibd 7.

culatim acta B 195 r 6.

φανερόν p 31, 21 etc.

Β def 202 v 13 opp: κόαιως; 25

κόαιμος ibd 14 (το φανερόν γενέσ θαι)
Β 198 r 13.

الفلك , حلي rota الفلك B 199 3 marg; v. s. v. منة .

γλωσσόχομον Geop p 30 22, 2 (IV, 15, 9); B 198 r 1.

До (отврейтан) В 199 г 16.

αί στερησεις p 38, 14 Κάσιμα (στέρησις) Β 193 r 2 inf 193 r 11 saep.

مُلُف) deglubendo quasi 5 exsculpsit, expressit cf S p 157, 30 et s .v.

solute B 199° 14 inf. 17 inf. inf. sequente $\sim 10^{-10}$ B 188° 4 inf, 10 12 inf.

cum L sive B def 203 r 2. 5. 6.

σύνεγγυς p 28, 1. και από τος τος 15 ab altera parte adversus alteram fit κτιτ disputatio, si ἀπορίαν discipuli excipit λύσις praeceptoris B 201v extr. 2) και particip. latet p 75, 4.

20 رحمت το γενικώτατον Rûβil ad I 4a 33
f 25 r; المجنس الموضوع differt ab المجنس الموضوع المجنس الكوضوع المجنس الكوضوع المجنس الكوضوع المجنس الكوضوع المجنس الموضوع المجنس الموضوع المجنس الم

בסעם : תבשם opp: תשמם

species דיס אפּנס אמן, עד איס אמשם B 191 א 11. 12 cf מימאפּנדמו Arist 2° 2; אל מילאבין איס מימאפּנדמו Arist 2° 2; מימאפּנדים מימאפרים מימאפינדים מיממינדים מימממינדים מימאפינדים מימאפינדים מימאפינדים מימאפינד

gargârâ, tribulum confectum 5
a ril B 197v, 4 inf. 198 · 14 inf. Cf
Bar 'alî cod f 99 ·: Id quo exteritur granum et contunditur palea. Est autem assis quaedam lata, lignea cui infixi sunt lapides scabri. Suspenditur cervicibus tauri, et in- 10 sidente ei viro aut imposito lapide gravi per taurum (?) sursum deorsum trahitur.

γραμμή (1) os B def 197 r med 2)
γραμμή (10 med

modo deciso, certo B 186 v 3 inf; 190 v 11.

gesh9å (Bar 'alî cod Goth f 100v) tactus, B def 197r extr. quod tangi potest B 197v 6.

ر من عدم ; ناملت بعة حت من 30 :حعدم بع حامين بعد حامين عدد من 30 . صنعد المنافرة ا

κδαισκας; κία δία κιπασε δικαίας κίαδαπ μαϊας Διί κιας (τό σωματικόν, σωματότης) Β def 196 1.

The state of the state of

Pa (σωματοῦσι) (angeli)

B 196 r 12 inf (σωματοῦσι) (σωματοοιοῦν20 ται) Β 196 r 9 και το (τὸ σωματοῦσθαι, σωμάτωσις) Β def 196 r 9.

. . .

1) genetivum Gr exprimit etiam relativorum. Δαπ ων p 22, 9. 23, 9. ineunte 25 enuntiato 23, 11 etc. cf p 53, 6, alias ρ 27, 26 Δωπ Κουπο δυνάμεως προτέρα (ἡ ἐνέργεια) p 53, 8 αλλη Δωα ἐπιμελοῦ αὐτῆς Geop p 42, 26 (V, 42, 1). 2) substantivo praepositum adiectivi vim tri-30 buit κίακδη θεωρητικός Κοιάλων πρακτικός p 65, 26 sq quae ratio etiam in numèris κλλλη etc obtinet. Itaque κατισιμί loco dicitur p 75, 16 adn 73. Participi 35 vim auget p 77, 26. 3) apodosin designat

sentiendi bis positum אלה ז דו המאכו זו אלה אונים אונ

δικίτου (μεταφορικῶς) Lag. anal. Syr. p 116, 24.

1. 1 Pa. = ψεύδεσ θαι p 41, 11 saepe.

1. 1 γαρ τοῦτο γαρ ψεῦδος p
41, 4, item p 37, 4 καθής ibd 13. etc.

(τὸ) ψεῦδος p 23, 14. 17. 20 19. p 22, 19. etc. B def 201 v med.

65, 28. 30 = 65, 1; 65, 182 v de plurali cf aïdir.

Caoπ, γοπ Δ πανταχόθεν 25

Geop 24, 23 (X, 38, 5); γοπ numeris

apponitur, ut πού = circiter, forte, Lag.

anal. Syr. p. 111, 22. 113, 1. 21. 30 cf

αμω = ποίς. κόμωσα = τὸ ποῦ

der Ort B def 195 πed (alias κωκ) 30

κόμωσα = κόσιδικ S 85 ν 13.

pore B 206: 5 inf cf p 173, 27.

ت معاملات التخور علام عنه التخور علام عنه التخور على التخور التخور على التخو

المنافعة و المنافعة و المنافعة المناف

Managenta Biadenting (epútyois)

p 43, 2 ~ 14. p 42, 14. ~ 14. 22 f 104v. ~ 183v. = ~ 183v. = ~ 183v.

5 <u>ai</u> така деа́µетрог <u>ai</u> таказ р 39, 10. 12.

instrumentum fabri lignari B 186 v 7 διαβήτης libella.

النجام عن المحالية به المحالية به المحالية المحالية المحالية المحالية المحالية المحالية المحالية به ا

الخصوص بالمخاصة المخصوص المخاصة المخصوص المخصوص المخصوص المخصوص المخاصة المخاصة المخاص المغاص المغ

25 μέντοι p 30, 10. δή p 35, 19 cf p 67, 6 prius. 11; μέν οῦν p 84, 33; γάρ Geop p 40, 10 (V, 32, 1). 9, 27 (Π, 26, 4) etc. Sic etiam Graece permutantur δί et γάρ.

30 Κράμπ διαθήκη B det 205 v 3 inf.

Δπ. χυμοί qui καυ καυ turbant B 206 v 16.

ച്ചു; പ്രചയ ignis ardens B 206 v 20.

35 (αίμα) B det 196 v 10 inf ύγρον καὶ Sερμόν, primus χυμός ex elementis aeriis, sedet in (Inde corr. Michael. ad Act 8, 23 in Castelli lex. p 397) Eius Wax est in totum corpus.

Pa. Sag. anal. Syr. p 116, 5. Ibd p 112, 26. 27. (εἰκάζειν) concludere aestimare ex aliqua re. 5

dâmjað (fem. part. Pe. ut dam sed Pe'īl) = όμοιο όμο in composs. Grr. dana (an alabana an alabana an dam de dam d

11; 23, 9; 70, 9. 10. 13 = λιαι (a λια)

p 55, 11 Καασια και όμοιως p 24,

27. 25, 24 persaepe, alias α ομοίως p 24,

μορφή δυτο I 1b 35 f 12v f 57r; I 3b 42

f 21v f 65r; I 4b 32 f 28r opp: Καασιλη. — B def 200v 12 inf et antea.

και δασια όμοιοτρόπως p 47, 3 falso?

κυδαση, κυδαση καφ 25
. κδαφαλ Τπάπ Δη definitur
κυδαση (τίλος) Β 206 τ 3 terminus
imaginationis, cogitatus cf δικυδαση
(δμουωτικώς) figurate Β 200 τ 16.

κατά και π δμοίωσις 9εῷ Β 186 r sup David ap. Br 12 • 45. B 203 r 14. 17. cf μόρφωσις Paul. ad Rom. 2, 20. 2) (εἰνασία), conclusio Lag. anal. Syr. p 116, 4 5 cf κατά Pa. ibd 5.

مَانَدُ النَّمَانَدُ مَرَانِهُ مَا مُرَانِهُ مُرَانِهُ مَا مُرَانِهُ مُرَانِهُ مَا مُرَانِهُ مُرَانِهُ مَا مُرَانِهُ مَا مُرَانِهُ مُرَانِهُ مَا مُرَانِهُ مُرَانِهُ مُرَانِهُ مُرَانِهُ مُرَانِهُ مُرَانِهُ مُرَانِهُ مُرَانِهُ مُرَانِهُ مُرانِعُ مُرَانِهُ مُرَانِهُ مُرَانِهُ مُرَانِعُ مُرَانِهُ مُرَانِهُ مُرَانِهُ مُرَانِهُ مُرَانِعُ مُرَانِهُ مُرَانِعُ مُرانِعُ مُوانِعُ مُوانِعُ مُوانِعُ مُرانِعُ مُرانِعُ مُوانِعُ مُرانِعُ مُنْ مُوانِعُ مُرانِعُ

10 Cla Khuirs pale 1.

Nota Khuirs pale 1.

Nota and mundus rota est prehendens (calcans) omnia stabilia et fluxa

B 199 * 2 vinder conculcatus est. Geop

p 9, 21.

15 אורייבי Bar 'all f 109 s, similiter forsan Geop p 31, 19. 20 (IV, 3, 9).
אורייבי אמדל אחווי אורייבי אמדל אחווי p 119 adn
28. — Definitio eius B 202 v 10 inf excidit;
B 199 v 15.

20 Κάαμοί πάπο scil, Κυσιπ cinf το καταληπτον (τικον) χρόνου καὶ ἀριθμοῦ cf Arist 220*24.

min arizoun ut exercerentur ea 25 8 87 v 13.

κτήπ B del 201 v 11 inf quaestio de re
ambigua, quattuor modis fit 1, δικιαμών
ἀποδεικτικῶς 2, καν Δαραφ a) negatione
v. p 164, 14. 3, δικίμαραφ a) negatione
30 et affirmatione b) ατα κίκαν
κία κίαρη αφό ∴ (κίκαν)
κίαραφ Β 202 r 6.

rdariam cfs. v. realpairen; hoc etiam = rezain f 183v.

35 · **cc** .

(δήπου), sive = <i p | <i >λος που π | Β 185 v med με
 80, 20. 75, 20 2) ήδη p 75, 12. 23, 9. 22, | David ap. Br 12 * 45. 12 * 36.

11 cet. **3.32** και ήδη w p 28, 10; I 5° 37 f 32 v.

aci et aci δ ή τό reddunt passim, cf p 75, 4. 10 aci dein saepius τό quam aci; seq. π relativo ή, δ cf καραί 5 π ασίλ σύνθεσεν ήν p 26, 6. 27, 7. π ασίρ ψ φ p 27, 19 p 26, 18. etc. De plurali v. s. v. καρα.

φολο (τότε) Geop p 6, 24; 27, 6.

φολο ούτως p 35, 14. 16. ὁμοίως 10
p 32, 15 cf p 80, 17 cetera v. s. v. a...

الَّذِي (عَدِي عَنَّوَ x p 23, 15. 22 ubi w كَانِي ; دَنَّهُ p 68, 11 2) مَنْ تَنْ ατίκα Ι 1 * 8 f 8 v saepe عَنْ اللهُ الله

اه ; وغه مخصوم حريما شاه حاء مضاء . حصتاء حصاء اها حريا مسعدد 20 محمد جه Rapil ad cap II, I • 4 عن أعدا على عامل = ultra. ixei p 54, 6. 9.

cf 75, 4. 10. Σε κίσος αὐτη τοῦτο saepe cf 75, 4. 10. Σε κίσος μέν p 33, 11, τως οὐτος et ἐκεῖνοι x p 25, 1. 2. w ἐν ἐ- 25 κείνοις ωικών p 24, 4. Deinde = οἱ αἰ τά passim; και κίνοι αὐτη αὐτη v. s. v. praeced.

ペエの 1) το νου p 29, 15. 28, 18. 87, 31. 32. نالا p 60, 3. 2) ἄρτι Geop p 35, 8 30 (V, 20, 1).

heyjānā συλλαβή p 26, 13 = 26, 15 p 58, 8. אבים של p 58

μέλος ep. Iac. 3, 5. B def 197 r 11 inf, cf de Lagarde, Ges. Abhandl. p 38, 1.

ag et ag cum pluralibus and 5 κυτος sunt αὐτός, αὐτή, αὐτό, αὐτοί cet ut p 23, 15 p 27, 6. 80, 17. 87, 27 et saepe. διαΔα αφι ώς + αύτως p 28, 18; I 4* 87 f 27v; p 86, 4. 6; 87, 15; ≺3co →cp (aυτό τουτο) Geop p 24, 6 Dein auget et 10 dilatat vim eius vocis, cui subiungitur של בל בבוק משו סיים per א, ut Gr. סיים έφ' ότουοῦν x p 25, 24 αφη 🗯 🚣 w p 24, 27 am тык опотероной р 35, 8 οίος δήποτε Geop p 39, 9 (V, 36, 2) 15 aga και έν ὁποσφοῦν ibd 14; от тыс описой I 3a 14 f 17r وية f 62r; idem تريف كانت المخالفة I 1 20 f 9r. - ap dura p 73, 29 Obscurius מוש באין ממ מביום 20 1. ούν τῶ σπόρω ἐπιρρίπτουσιν (τὴν χόπρον) Geop p 8, 19 (II, 21, 5) ubi acc idem puto atque pronomen in . De 000 74 000 V. S. V. 74 .

25 8. 28, 6; κασιδιίστω p 24, 11. 25, 25 8. 28, 6; κασιδιίστω p 84, 33. 29, 3. έσται p 27, 13. 26, 11. 81, 7. μή είναι p 36, 13 sine τν. p 30, 8 cf κασιι των ωπο p 33, 11; infinitus enim Graecus 30 et Syriace et Arabice (cf Zenker C p 47, 5) per III pers. imperf. reddi potest, ut passim. κασι hâve έσται p 33, 21 (ibd. έστι) 85, 26; 88, 2, ibd: κασιι των ωπο χέγονεν Ι 1 2 2 f 9ν μω 35 μάσια τὰ γενόμενα p 35, 16 κασι έγινετο p 34, 1 sq. διασι κασια ὰν ὑπῆρχε p 36, 5. κασιδιπ ωσι τὸ γενέσθαι ibd 2. etc. saepe 3) σω κασιπ πωσι έξει

ան հմեն? սեղ թ. 73, 3. 4. 9.

և հայ καθ' սեղ ibd 6. p 89, 5 sq.

ubi tres species, cl adn 168. cf f 74 v 20

sol I 3b 39 f 20 v f 65 r sqq; ավձա

plur. S 84 v 2 ահայ հատ opp:

և հայ արև հայ թե 189 r 1; ibd

և հատ quae scriptio ad pronuntia- 25

tionem propius accedit. = առանա.

riam vous I 4 b 31 f 28 r; B def 199v 11 (eius sedes in cerebro).

канота В 199 ч 4.

Σαιλόλοπ ύποθετικός p 83, 3. 30 84, 17. 19.

τιαίαπαξα ἐτυμολογία f 182τ.
αζάιαπαπα = κίπ παπα
f 182τ ἀξιόλογοι, sed pro α pronuntiatur ε,
ut saepe in syllaba et clausa et aperta. 35

مند نامه sic مند بنام sic مند بنام sic مند بنام f 182 v (cf Castelli lex. p 619 stylus metricus??) آگوېړوه؟

πεζόν p 26, 28 (cf κλι = hallâχθά?)

κλι κλι σενδριτίδες ἄμπελοι Geop
p 32, 21 (V, 20, 2) cf 28, 29 ibd. hallâχâθά?

κλι σενδο helaχθά gressio, incessio B
198 = 17.

رم المنافرة و با 46, 6 sq. المنافرة و با 6 βαδιστικόν p 46, 15 المنشاطة πατητικοί المنشاطة و I 1° 15 f 9° marg f 10 61°; item f 182°.

พร้อมต ทุ้องที่ À 25 a 7 f 105 r. 24 a 21 f 104 v.

ref التَبَتُّع idem B 205r 2 B def 205r 9 cf التَبَتُّع danshavots G 8, 9 f 142r.

15 (Aφ.) جيمت مديم مديم الشي النافع I 4 • 5 f 22 r f 65 v;
م مديم الشي النافع συμβάλλεται ut loco praeced. B 189 v 17 نامت ibd 13 inf; opp: عديمة B 197 r 14 inf المديمة 20 fem. ibd 12 inf.

chid = πατωπ : κατίως καιτροκέλης f 184r celoces cf p 19, 4. 24, 6.

30 f 15 v f 54 r; كُلّ بيك محمولة من مُعتد مُعتد مُعتد المُحاصّة هذا تُكَافِي لِكُلّ (.xaτηγορείται (plur.) من المخاصّة قدا تُكافِي لِكُلّ (.30 I 6 b 17 f 40 r. f 68 r cf ibd فالمنافق المنافق المن

f 106 r. 2) Αφ. ἀντιστρέφει Ι 5 b 32 f 40 r; et mox κακός; item I 35 4 a 22 f 23 f 66 v ubi prim man

sed leg تَنْعَكَ س cf C p 8, 4 (25, 10)

74 × 8; Καθαση απο sic καὶ ἔμπαλιν

I 5 · 12 f 30 v; Καθαση substituitur

postremo enuntiato in I 4 · 33 f 23 · .

رهمه برمارة به المعمدة مناعم بالمعمدة المعمدة المعمد

ران , عدد كون المناه بيان مناه المناه المناه بيان الم

hergā, studium ζῆλος ibd cf Land p I p 9 adn.

. 0 .

רום vâzâ רוֹמָבּיִן רּטְּמִים B 188 - 8, Geop p 8, 16 אָלְי יָּיִּי .

aa p 83, 19 vav litera.

8 86 v 14; Aå etc in Geoponicis sexcenties e. g. p 14.

نَوَقَّرِ الْكَاكُةِ 1250 tiλάβιια T 1250 b 12 f 143 r.

5 من على شى وقع τὶ κατά τινος على شى وقع 59. 11.

. 1 .

Arist 220 * 24 et antea; كان الله على
alibi πολλάκις.

25 B 205 v 6 inf χρονία, vox cui inest notio χρονίστητος. cf p 173 a 19.

تعام zedqå حميات حلم بلح تعام iuste B 204 v 6 مرحما iuste p 64, 29. 33.

30 Karan zudágá Karanasa as

ψήφισμα τουτέσσα συνθήκη ήτοι i f 183 v. Bar 'ali f 117 y dicit simul significare النَّعَتْم et النَّبَرُر عصم النَّبَرُر.

venerea sedens in Kollas B 199v inf. 5

(κίνησις) B def 94v med;

κάσιω Ιάσιος το κινεῖσθαι Ι 5 =

19 f 31 r (et sic semper vertitur κινεῖσθαι

αρ. x y); dein = κίνησις sensu restrictiori

φοςά, species τῆς μεταβολῆς κώσε ως 10

νατί νατί κατί Β 193v 11 inf sq.

Arist. 122 = 27.

xóxxoç z'hôri9â, cfchald: zhôri9â et منحور XI Pshirâ Ies. 1, 18. أصحور Hebr. 15 sa'har (مدى مناس); de albicante colore v. Buxtorf lex. p 649.

رَامِتُوا الْمَارِيَّةُ Σρητήματα S 86v 16. حماء ZDMG. 3 p 348 حماء (٥στρεα) B 195v 10. Secundum Bar ali f 121 20 est أَلَف , ut in Syria (cf الْمَانِّةُ), et قَالَتُ ut in Aegypto loquuntur, Graece معامدة

sic μύαχος (μώαχος?) gen. μύαξ.*

λι nezzam Geop p 14, 26 (III, 4, 5) et οιτίμνειν ibd 27 non est 25 ἀποτίμνειν nec τομή (v. Lag. Reliq. iur. eccles. Graece ad p 81, 22) sed capistrare, χαλινοῦν? (cf καπίστρον) de vite adliganda dictum; cf Geop p 14, 2 (III, 3, 7. 8); nam Syrus aliter legens ἀποτίμνειν in οικοί 30 14, 28 servavit.

افتحاء ψόφοι w p 24, 8 اقتحاء susurrus apum B 202 v 8.

MI TPÓROS MI TER & RPOTÁTRIS

^{*)} Quodsi verba Graeca apud Syros saepissime casibus obliquis scripta invenis, eius rei caussa est, quod in lingua Graeca quam vulgus terebat, casuum obliquorum formae ter fere crebrior usus recti casus formam paullatim submovebat cf. Mullach Gram. d. griech. Vulgärspr. p 169 inf.

193 v 6 inf; יבוה משמלי diminuitur B און 193 v 6 inf; און ליבוה diminuit 207 12.

ימבו adverbialiter of במה Geop p
10.41, 11 (V, 33, 2) לאורנים B 198 v 8.

راع، , مح بلع، ۱۹۵۰ محمد علم دعمد S 86،3 quodam anno.

ארבון zeqqâ uter רבום S 15 86 r 9.

20

عبد. هاه B def 205 r 17.

المناب 'hβâlâ B def 194 r 7 φθορά ibd

187 r extr. 187 v 5. S 89 v 12.

hubâlâ مِهُوهُ 14 فَسَانَ 14 فَس

фЭоропосо́и Geop 10, 20 (II, 27, 4).

جم دمعهم لسدة لهذه . سدة لهم

f 59r; χαιος περιεχόμενον ibd et I 5b 37 f 40r cf s. v. καις. Καια cum 35 Φ (περιέσχηταί τινι) p 79, 23.

Къдъ (явреентеной) В 188 г 12.

Geop. p 34, 16 (V, 22, 4) κανανων plur: κανανων βλίλλα p 110, 26. 25 (XVI, 19 de re cf Buxtorf. lex. s. v. ntma p 1341) p 44, 22 (XIII, 14, 7) cf Lag. 5 de geop. vers. p 15. Sed alias est κανανών [= sedulo corripientes, continentes?]

(καθ' 1/) simul, unā vice p 80,
21; = συν in compp. Grr. Καθο συμπληροῦσαι λιμπί 1 3 · 47 f
19 · f 63 · ;
20

Lag. de novo testam. ad vers. or. fid. ed. 1857 p 12. 13.

~ллы cf р 122 adn. 46 **~ллыо**л рго **~ллы** . 25

what 'hdájúðá unitas B def 203 v
19: septem modi sunt: 1) what 2)

what voluntaria 3) what is

ut legati qui regis personam repraesentat

() 4) what ut farinae gypsi 30

calcis 5) what vini et aquae 6)

what is portae et domus 7) what is a unit is et uxoris.

י המשמית איז מינים (פֿיניאים) הישמטיע הישמטיע איז מינים מינים איז איז מינים מינים איז איז מינים מינים מינים מינים איז מינים מינים מינים איז מינים מי

べめないまい 'hdánájú9á (ivá;) べいい べめないまいす f 182 v .

べめのスル 'haðúðā gaudium B def 205 r 8 est べんい iあぇ べいi・

πλανήτων) Bar daişân ap. Lag. anal. Syr. p 114, 21.

15 και saepe δειχνύναι μαικο (δειχνύουσι) figuras e nubibus formatas angeli B 196 r 11 inf; διαικό εδέδεικτο p 41, 18 et saep. δικτιαικο (ἀποδεικτικῶς) Β 201 v 6 inf cf. s. v. κείπ.

20 ペレスルめる ลักจอียมาเหล่ง p 82, 22.

めってしないめる อัยมาเหลี A 29 * 31 f 111 v.

べめないないめる B 201 r 8 inf. (тล่ อัยมาเหล่ง).

'hûtâ filum, instrumentum 25 fabri lignari B 186 v 6.

in. 3 iκω (ἀποβλέπων εἰς) p 82,33.34; 83, 9 etc. B 196 v 16. Ita differt a κιν ut cum oculi et animi adversione coniunctum sit, e. g. B 196 v 17 α in 1 30 αιν cum oculos (et animos) adverterent, viderunt.

I 4a 18 f 23r f 66v; Aφ'el ut jalbînû Ies. 1, 18 cf Pshîτâ Marc. 9, 3.

rias 'hevârâ p 76, 3 cf p 127 adn. 81 qui loci proficiscebantur ex Arist. 10 = 28. 30 rias p 76, 3.

*hezvâ (ὄψις εἴδωλον) in somnio 10 et speculo B 206 v 12.

Facultas videndi opp: Facultas videndi opp: Facultas videndi opp: B 193 r 2, 1 inf. visus B def 197 r 5 inf.

هُومَوَهُ مُومَوَهُ p 46, 16 B 197 v 15 5 de etymo (oculis cernere, distinguere) cf يُحازى عن التَحييرات والشُرور: III حزى معتازى عن التَحييرات والشُرور: T 1250 a 30 f 142 v.

عبه در حميه Castelli lex p 287. حماية و المحام الماية الماية الماية الماية و الماية

عدم بالم المالية الما

s. v. Kani B 197v 8 inf.

てみょう。 'hτi9â ut でかない pecca- 30 tum B def 205 r 1. であるう h'artâjû9â? est でいる でυλληπτικόν τῶν τρόπων) cf であるない B 205 r 4.

حسنه: دهنت بخليات مدوسه. (corr Ciucia) B 195 v 8 inf. Dividuntur 1) inκοιμά το κοιμ (ζῶα αίσθητικά) ut ut dau sic B 195 v 7. 5 9. 2) Kaira due (cf Genes. 2, 7) (ζωικά τῶν ἐμψύχων) omnia quae sentiunt si tanguntur, nec tamen loco moventur ut رد سلرة بم قعمد حرية بلد ع quibus (ἐμψυχα μόνον) quibus 10 est King Kausia cf Arist. 413 · 24. sq. (αύξησις κατά κίνησιν) ut حملتحم حكية محمقك B 1950 12 cf ibd 4 inf. - ζωσν animans p 59, 4; I 2 • 20. 22. f 58 v f 73 r; sed animal حيوان Kham B der 195 v med au ζωα 15 Geop 9, 6 (II, 22, 1),

κιδιαιώ Β def 195 v inf (δύ-ναμις ζωική).

20 B 194 v 3 inf, impetus organicus et anorganicus, de motu dictus.

hajálá corroboratio syn: lex. p 773.

ممحث B 203 ° 11 inf. Bar 'ali f 136 ° التَقْويَد

ر خنی 'hekkâ (حننے) of s. v.

معد دا. 8. ۷. حدمه و 15462 مل مدم مدم المحسوم مدم المحسوم مدم المحسوم
י helbā (sic Bar 'ali f 137 · 15 אונים 'helbā (sic Bar 'ali f 137 · 15 אונים
" halâzûnâ ×όχλιον Geop p 44, 3 (XIII, 10, 4) apud Bar 'alî f 137v med 20 est الحلازون est الحلازون est ملاقد . الحازون B 195v 9 (cf p 178° 8).

1 5 22 f 34v.

(κρᾶσις) Β 203 v 7 inf. 198 r 13 inf cf p 25 171b 30.

callindo cl ἀμιγεῖς I 5 b 43 f 40 colo 'helmā, somnium B 206 r 12 est etiam animalibus ibd. 18.

*helpå? χάραξ Geop p 34, 13 (V, 22, 13).

καλα». κάλα» ὁλόσχοινοι Geop. praef. 24, et p 12, 18 cf 'hillēφ. Buxtorf lex. p 773. (διάφορα) p 82, 2. 4. 5. etc.

25. 25. 22. saepissime ἐτοῦς, ἐτοῦς 1 1 * 41
5 f 55 r cf C 5, 3 (Ar.) = (19, 5 Gr). I 1 * 2
f 8 v; cum τρο ρ 74, 10. 2) μεταβολή;

καιων είς μεταβολαί μέτ Ι 3 * 33 f
18 r f 63 r; = ἀλλοίωσι; (e. g. album fit nigrum)
et τρόπος μεταβολής (κιι αν.) Β 193 v
10 11 inf et Β def 194 r extr. Cf καιων
Geop p 26, 5 θεριναί τροπαί?

cf Geop p 25, 12. h-19 1 1 2 2

199 v 16 inf — extr. cf التحري ή δργιλότης G 7, 15 f 141 v; 8, 18 f 142 r.

20 كا المحمد B def 199v 12 inf. محمد pudor B 186r 6.

مهماسه B der 204 3 inf مهماسة صلعة محمد ماسة محمد عدالة والمدن ماسة والمدن ماسة والمدن المدن المدن المدن المدن المدن والمدن المدن ا

25 I 1a 8 f 61a. Significatio scopum petendi non est ob flexos oculos (cf. Michael. ap. Castel. p. 308) sed potius ob capitis totiusve corporisinclinationem inter collineandum, cf. أَحْنَى حانية حَنْو

30 حمص , حسامه . به محمد المحتادة . من محتادة . المحتادة . المحتا

κπαυ (φθόνος) B def 205 τ 12 = κιακόι κπαθος θεωρητικών. 5

حسحت ده. خَشْنَ cf. معم به الإغْصَاء .sic, sed corr والصبر والاعصاء «««««««««««««»»»»» والصبر والاعصاء

iau , iauda ходоβωЭў I 5b 27 f 34v. 10

ر باده ولا نقصان محر حنامه محروب کا منابع محروب کا الله علی الله علی کا الله علی کا الله کا ا

κου; κου κουδος (χαρα- 15 κοῦται) Geop p 38, 2.

Capa χάραξ ad vitem adligandam Geop. p 36, 29 (V, 29, 6). 38, 2 sq. (V, 27) cf p 34, 19 (V, 22, 5 = ἀμοχάραξ i. e. χάραξ ὤμοις τῆς ἀμπέλου προσηγμένη 20 non ducendum ab ἀμός ut lex. Passow. s. v., quod quam perversum sit, docet ibd. § 4. Sed de significatione Syriaca dubius haereo.

genere dicendi obscuro (αλνιττόμενον λέγειν) Β 192 v 9 inf sqq.

καλιων 'hφὶτῶθᾶ, studium acre
 p 64, 31. 32.

المناكب 'he'râjâ (sic e ter apud Bar 'alî f 124v extr. sq. propter عن cum i concurrentem) حمن المناكب المناكب المناكب المناكب المناكبة ال

κιία έρις contentio de definitione

aliqua (ἐριστικὸς λόγος) S 89 v 7 cl Arist.

165 b 7. Κιίνο Κλομίο Β 201 v 9 inf.

1iu, κλι Ασμίο f 182 v inf

et κλισσο ω f 29 v interpretantur

5 vocem συλλογισμός, cl συλλέγειν.

المنافعة ا

25 Koriu Koaz opp: Kollis B 205 v 16 et Koriu Koaru B 206 r 18 res, animalia muta i. e. ratione carentia.

30 p 55, 7; p 70, 5 καν (πάθος) B def 204 r 6 cf 191 r ubi 'hâshà. Ibd ait, apud Syros de animatis tantum rebus, non, ut apud Graecos, etiam de inanimibus praedicari πάθος et πάσχειν. Καν καν (πάθους ποιητικαί) Β 190 ν 7 cl Arist 9 28. b 6.

opp: Δείνως Β 205 r 12. 17.

σων παθητικώς passive (de verbo)

Bar zughbi f 13 v b in.

temporum S 85° 26.

I 1 a 11 f 8v 15 f 61r; I 1 a 9 f 8v.

Α 24 τ 10 f 104 τ. το ἔνδοξον ορρ: Δα

Κυμφαίλι το φαινόμενον Α 24 ν 11 f 104 ν.

p 65, 6. 68, 39.

χρησίμη Ι 1• 4 f 8v; χρεία Ι 3b 23 f 20r.
Κουτω utilitas p 64, 32. lexis.

Κόλαυχω το χρήσιμου p 63, 28. 64, 29. 67, 4. 8. 25

'hûshâ'hâ, usus, utilitas B 203 r extr. 203 v 9.

'heshkâ sic B 205 r 3 inf tenebrae; sed Bar'alî f 146 v hesh xâ bis.

Karw 'heshûχā opp: Kimal 30 B def 199r 10.

לאנא בו פאלע אינה בי
Tah. ha9i9û9ā sic Bar 'ali f 147 saep. ἀκρίβεια Α 24b 14 f 104v. 3 hardas propriā significatione opp: hardas 203 · 6 infsaepius, cfp 154 · 2. ≺ihas 'hû9râ est ≺halasa

≺⊐ïasa cogitationum elatio, praestantiâ, quae cui est, creata B 204 v 9.

.4.

20 zantina voce δόμος, sed potius Persico

κατι το κα

30 gratia datus B 203 v 3 cf s. v. ~ 1.

temporis; synon: with spatium et intervallum temporis; synon: with mes'hê

αικαια (τό) τυγχάνον f 79 τ 2 seq.

Tana a rûpsâ B def 200 r 15 to och ECECAPTION ECEPPING es boup bi L KER Suin KERA quod perficitur figurate aliud quid indicat cf. Ioann. 13, 15 ubi ὑπόδειγμα; τύπος = 15 exemplar, exemplum: Act. 7, 44, I Thessal. 1, 7. I Timoth. 4, 12. Hebr. 8, 5 = κάασιπ in Pshîτâ ubique. Τûφsά quam râzâ (= μυστήριον Ephes. 1, 9) praestantior est quod τύπος ὑπόστασιν Καιο 20 manifestat, illud autem ἐνέργειαν ὑποστάσεως et Θεωρίαν eius quod per τûφsa designatur. Ambo autem sunt Khazar Karan e propinquo significantia quod procul est. Sic B 1. 1. 25

term. grammat., adiectivum κατά τύπον substantivi formatum' p 129 2 inf.

Ariona ; τυπικῶς figurate.

r hâlâ lieb ὁ σπλήν lien, sedes atrae bilis B 197 f 4 et timoris B 205 f 15; item Geop p 93, 19. 21 (XII, 22, 7 cl. adn. Niclasi) sed ibd. p 110, 13 = οἱ σπλῆνες lieb (v. Lag. de Geop. 35 vers. Syr. p. 15); nam Graece XVI, 10, 1 πνευμονία non quadrat.

_ αια\ τωτράγωνον Β 197 v 10 inf.

τekså et Bar 'all f 153 r 2
ταχελ τα'ξις B def 206 r 3. cf p 63, 29.
65, 4.

sic Bar'all f 151,1 محمل 5 منائع ordo, dispositio logica B 202r 6.

المحمل Espe. p 64,27 = منائع Bar'all f 263v extr. (علي المنائع والمنائع المنائع
10 et κεμε . Primo igitur: gustavit, dein de arbore, sapida facta est. In II et IV sapidam fecit arborem sc. insitione. Inde Espa. et Estas. Pa. (sic Bar 'ali f 215 ') sive Aφ. (Röm. 13, 23 cf Arab.) ἐγκεν-15 τρίζειν: Geop. p 13, 21. 14, 6 (III, 3, 9). 15, 9. 53, 17. 22. 23. 54, 1. 55, 17. Espa. esta m Bar 'ali f 63 ' idem passive: Geop. p 14, 5. 54, 3. 9. 12.21. 55, 17. 20. 56, 14. Estas. (cf - bi sapidus 20 evasit fructus) insita est (arbor) Geop. p 13, 21 (III, 3, 4) 14, 24. 15, 8. 10. 20. 16, 5. 10. 17, 9. 53, 26. 56, 14.

τâmā (formā ὑὑ) ἰχαεντρισμός Geop. p 16, 30. 54, 6. 24. 55, 4. 25 saepius in plurali ὑὑ libd p 15, 10. 29. 16, 12. 53, 17. 55, 11. 28. 64, 29. ὑὑ libd p 16, 8.

τ'âm9â 1) gustus, Bar 'alî f 155 ° B 197 ° 2 inf; γεῦσις Geop praef 15 30 (II, 10, 3). 2) ἐγκεντρισμός Geop p 16, 1. 53, 20. 29. plur: Κατί ibd p 14. 7 (III, 3, 9) ἐγκεντρισμός.

Geop p 54, 8 = surculus sapidus? τὸ Ἰνθεμα?

85 (Geop p 54, 20 install features? Ibd mox restit. (A) pro

(ab e9fem Bar 'all f 63r) gustabilis B 197v 6.

عَلَّفُ cf Bernst. lex. ad chrest.

p 194. عمل sic مهندته منال الملاحة بالمعال الملاحة المعال الملاحة sic ibd 5

mox, sic الملاحة الم

κπαζή. Σκόσπ κπαζή αποιο ικαι εξικτραγφδός (τargδdå) nuncupatur cantator qui modo 10 vestes viriles modo muliebres inditus est f 182 v.

عنوب المُثَلِّث بِهِ عنوب B 197v 10 inf f 183v المُثَلَّث لَهُ 185 f 12v f 57v.

rarrânâ = الطّران sic Bar'alî f 157v; B 193r silex, lapis durissimus cf chald. rinnarâ (rad. طُرِّ cf طَّرِّ خَامَاً Hebr. sor, a duritie et acie).

20

جر ji'eß cf أُوبَ وَيِّبَ et praecipue أَوبَ وَاللَّهُ وَاللَّالِي وَاللَّهُ وَاللَّاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللّلَّا وَاللَّهُ وَاللَّا لِمُعْلِّمُ وَاللَّهُ وَالَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّالِي وَاللَّالِمُ وَاللَّهُ وَاللَّالِمُ وَاللَّالِمُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّالَّالِمُ وَاللَّالِمُ وَاللَّالِمُ وَالَّالِمُ وَاللَّالَّالَّالِمُ وَاللَّالِمُ وَاللَّالَّالِمُ وَاللَّالَّالِمُ وَاللَّالِمُ وَاللَّالِمُ وَاللَّالِي وَاللَّالِمُ وَاللَّالِمُ وَاللَّالِمُ وَاللَّالِمُ وَاللَّالِمُ وَاللَّالَّالِمُ وَاللَّالِمُوالِمُ وَاللَّالِمُ وَاللَّالَّالِ وَاللَّالِ

マウムコベール meϿja'bānūϿā animi proclivitas vehemens, de ira B 199v 16 inf.

ユュームφ. ム ムームコーム εἰς — ἀπάγοντας Α f 112r.

5 και 1 ο ο είι κι αλίνατον ἀπαγωγή Α 29 ο 6 f 111 v.

jaβshā p 82, 3 cf. adn. 120 p 134. 135 opp: Lag. anal. Syr. p 10 118, 20.

ζηρόν opp: τό ύγρόν) R 136 v 5.

(δμολογεῖται) p 67, 10. Δ. Κυπαδιών 25 δοξαστόν p 45, 4. Eshtaφ. Δπαδιών promisit p 68, 23. 31.

CARE pro CAGAE p 70, 27 cf

Confessio B def 204 r 2.

30 Δ. Shaφ. Δ. ΤΩΣ p 76, 38 Δ. ΤΩΣ etc saepe σημαίνει p 24, 18. 25, 15. 16. Eshtaφ. Δ. ΤΩΣ σημαινόμενον I 1° 18 f 9°; p 68, 27. 28.

35 δύναμις γνωστική (νοητική Arist 736 b 14) p
65, 20. 22 cl. adn. 12 p 115 opp:

ορρ: κάαιλια (τό γνωστικον, νοητικον) ορρ: κάαιλια (τό ἐνεργικόν) p 68, 10.

ชาว (งากระหนัง, อัเฉขอกระหนัง?) B 202 f 4 syn: ชาว เการ์เกาะ . 5

τινές certus dierum numerus, iusti dies. Geop p 4, 12. 62, 20 2) manifestum, saep.

spicue ut cognosci possit. 10

4b 31 f 28r; B def 199 v 15.

(γενέσεις νοηταί) opp: κικ jobs (αίσ-9ητός) Β f 185 r. 185 v sup.

possident Δα Σ΄ Β 189 ν 10 inf; prima vis rationis, omnium cogitationum fons, sedes eius in Δ, (νοῦς) B def 199 ν 1.

22, 10. 23, 5. 8. cf p 18, § 4. p 26, 3. 27, 5. σημαινόμενον 82, 2. 3. 5. B def 201, 3 inf dicit, Αλαα decipere posse, non κάκ.

23. 26, 8. 27, 10. 68, 25. 26 كان موتان
κάσωτακο σύμβολον p 25, 4). 73, 20.

ا به مرود به

الما وَصَافَنَا I 1 b 39 f 12v f 57v; E9pe. عبيه محمد المنت الذي وَصَافَنَا sic I الما وَصَافَنَا sic I المجنس الذي المجنس المجن

10 مراع من المنافعة المنافعة أنه و. e. g. المنافعة أنه المنافعة
حمطية. هديباهه . منهمة 15 حمطية B 40f 206 r 5.

f 28 5 inf glossa Lar calcar. Shap'el Clark liberatio B 204 5 inf.

20 Re. Pa. unit B 192 · 5 inf wint B 204 · 3 Espa.

Β 189 r 4. 7 (μοναχῶς).

25 singularis B def 203 v extr.

= cui non sunt κώκ (e. g. filius unicus)

κόμπω (μοναχόν, μονῆρες) opp:

κόμπω υτ familia opp: genti; sed

κόμπω με με ji hiðai ji hiðai9á

30 (μοναχώτατον) ut homo singularis opp: familiae — B 186 v med.

unitio virium B 207 v 8.

κόμλων ἐνοποιόν Ι 2 ^b 25 f 15 ^v;

3 adn. 157 μόνος in ἐμονομάχησεν. — De praepositione Δ p 185 s sup.

ट्याप = ट्यार का क्योत

ms. Pet. 9.) και ταμλ (μονάδες numerorum) f 182 v.

8 86 r 13. singulariter, solum

al Espe. **Alders** κίσου σελήνη αὐξανομένη Geop p 20, 16 (V, 10, 1) opp:

ral jaldà B def 203 r inf. Eius modi sunt

1) ral 2) raidand, aut rain in 15

cius dem naturae ut, si quis rain in nain,

adoptat, aut rain in rain ut homines

dei filii et pulli gallinae quae anseris vel

columbae ova incubavit. 3) rainar

ut p 162 27 4) rainar usus lo-20

quendi, etiam figurate.

коль ушинои I 5 b 22 f 34 v.

പ്രാത ഷംബം I 1 * 21. 26. f 9rv; പ്രാവത . ചതമ്പ്പിത്ത genitores eius B 196 r 17.

جعمله jálópá (Bar 'alt f 162 مله المُتَعَلِّم tiro p 85, 35. معمله كالامع B 202 r 7.

8 Ad illam quaestionem Δ (οῦτως) res-30 pondetur, ad hanc μ (ναί) aut 🖒 (οῦ).

τιαία. (μάθησις) p 65, 6. 7. (μάθημα)
ibd. 3. — B def 202 v 7 = inventio scien- 35
tiae. Fit per και (αίσθησις) και το (νόησις) και και (πίστις). κιθίαι (μαθήματα, βιπιστήμαι) sunt και το αίστιο

(γεωμετρία) Κόιαιος το τί έστιν, αστρονομία, μουσική S 83 τ 6 inf.

رَبُوعَ نَ jaˈnû9â (ad مِعْمُلَمُ cf رُبُوعً نَ مُعْمَالًا اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّاللَّا اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللّلْمُلْمُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّالَّ اللَّهُ اللَّهُ اللَّال

ταίς 20 είδοποιοῖς διαφοραῖς τὰ γένη) Ι 4 h 41 f 28 v.

χαρακτήρ του λόγου p 67, 12. B det 200 v 7 dicit partem superam individui i. e. caput et pectus. opp: πρόσωπου, 25 ubi v.

30 Khanso de stomacho cibis onerato
B 206 v 5. 14.

בי ; אם של בין בי opp: ביב definition is περιοχήν auget Β 207 г,

35 Lr. v. s. v. auntais.

кол jā 9 й υπαρξις opp: колотоло èνέργεια p 70, 30 exsistentia. коло столо S 89 v 12 cf. p 177 b 24 et окла لنه مدمحه ونهن و بدية المامية . وحنه

(Omni rei apud deum) est constantia exsistentiae suae qua immersa est et hic (ἐνθάδε sensu Platonico) ad fiendum venit. S 84v 5 5 cf. s. v. ΚΕΙΚ et ΚΑΙΙΚΟΣ Convenit (ὑπάρχειν).

i.o. comparativum Graecum expr cf s. v. ΔΙΣΠΚ ΔΙΘΕ etc cf Geop p 10 40, 1 postposit: Κίωθ Καϊοπ ψυχροτέροις ibd. p 33, 1 (V, 33, 4) 2) i.o. πλειόνων ήπερ praecedente ΔΙ

(べらむ) in sic pride ではれた priory int master yap etc. 20 I 4b 4 f 28v ct priory priestr

ibd. 1; 70, 30. etc.

ര്പ്പട praestantia opp:

٠ مړه .

make' bana9a afflictio existentiae. B 204 r 7.

iσως Geop p 43, 25 (XIII, 1, 6) etc. ταλ καὶ ἐνίστε ibd p 31, 26 (IV, 3, 11),

kaβda iecur, sedes sanguinis, 35 temperamenti primi B 196 v 7 inf.

30 1) tamquam. Inde Graecum auto vertitur, e. g. and the ravior p 41, 15. cum 1 dativo, ut Gr τινί p 22, 8. 23, 8. = نا ماحده باعيانها sive واحده p 55, 5 9. Pro boc cum durius sit, etiam במ בז. כמ בוכוא . 13. , 14 **לעז.**א p 86, 27 ter repetita praepositione; quam, si plus una litera constat, bis repetitam sequitur 3 cum nomine: عدد مدد 10 m. lipa m. m. 86, 17. 21 معمد جد علامه p 86, 31. 16 ಗರುವಾನ ಮಾನ್ಯ ಸತಿ ಮಾನ್ಯ p 87, 10 2 τω - αὐτῷ quo ipso cum im- در (2 ۲ ما بد I 3b 47 f 21v f 65v ما بد 15 perfecto = dum, cum p 29, 5 cf 85, 3. 4 cl. 5; p 84, 34. — cum perfecto p 29. 4 etc.

radice secandi cf عُطُ قُدُ ; notio enim ab20 soluti et decreti apud Semiticos e secandi
effectu fere ducitur. û in fine residuum
veteris nominativi puto) = ηδη Α 25 b 26
f 106^r; Lag. anal. Syr. p 114, 7. cf. s. v.

25 අත්ධානය B def 200 r 12 අප්ථාය අධ්‍ය Lag. anal. Syr. p 110, 3.

bd 196 v 5 inf. De re cf. Alexander Aphrod. probl 1, 63.

Sed Ar. جنموس est secundum Syrum
(χιμός) scribentem.

35 Δ. Αφ. κεφυκώς p 30, 3 Τίμος τῷ πεφυκέναι Α 25 b 14 f 106r; I 4 a 7 f 22r saep; Εθταφ. και scil: الخيوان saep. I 4*8 f 22r f 66r;
Pa: אייני אייני (אייני) אייני אי

significationis 1) איניין saepee.g. בנואר saepee.g. בנואר saepee.g. בנואר איניין אינייין איניין איניין איניין איניין איניין איניין איניין איניין אינייין איניין איניין איניין איניין איניין איניין איניין איניין אינייין איניין איניין איניין איניין איייין איייין איייין איייין אייייין איייין איייין איייין איייין איייין איייין איייין איייין אייייין אייייין אייייין אייייין אייייין אייייין אייייין אייייין אייייי

φύσει p 72, 32, 73, 17, 19. 28, 30.

Arist., p 70, 16 cf. s. v. id=; p 62, 3 inf.
63, 1. — Κάτιμα = id quod est, si quid 15
aliud ei adest (natura naturata) Β 198 τ 7
inf. Κάτιμα φυσικά i. e. φάρμακα φ. Geop
p 43, 5 (V, 50, 1 cod G.) p 4, 10 (II,
18, 8).

rerum naturalium, Naturreich f 182 v 2) quidditas naturalis, quae de omni re definitione statuitur B 207 r 10.

B def 198r 5 inf = quod καδδύναμιν 25 ab aliquo possidetur, dein manifestum fit ut barba a viro. Omne hoc etiam est, nec vice versa. Of. Waitz ad analyt. 25b 14 et 32b 19.

eorum quae debentur, secundum libram veritatis, sive moderatio actionum et divisionum rectarum, quae fit per heros. 70 διορθωτικόν et το διανεμητικόν δίκαιον Arist. كيت = ki9 sive ke9, ut puto غيام e kai+ta cf Al-mufassal ed Broch p 73 inf. cf ibd 72 et 6, 12. B def 192v 2; primo = sic dein = Lam cf Bar'ali f 174r. 1) Tá: مد عن تأب ته I 24 33 f 73v; 10 des son There I 2 34 f 13r; des I 1 8 f 8v; a - bes ti - xal I 2h 43 f 16r; I 3 a 10 f 17r; I 3a 12 ibd; et saepe post cap III. Cf desar not, nte 2) di 15 I 3b 23 f 20r; I 1a 29 f 9v; 4) av من بنا محمد معمد بن بنو av xal ent τούτων A 26b 19 f 107r.

La Eshtaφ. μΩαδικονται A 29 a 32 f 111 v.

κλαμίας = τὸ ὅλον (ὁλότης) p 82, 1.

35 δωκώ α 1) καθόλου p 31, 14. 33, 7.
2) δωκώ α δλως p 35, 21.

* καθόλου universalis p 30, 3. 2. sive. καθόλου w. ibd. καθ ibd

ر محاتیک p 30, 9 etc. ته همای معافره معافر p 60, 9. 12.

من و. g. ai بهاه معافرة بناة المعافرة
στέφανος nomen sideris Geop p 6, 24 (Π, 14, 4).

ا حقاد کا عند B 197r 4 renes کُلْیَات et B 199 کُلْیَات

sive منس 1) منس 2) منس 10 sive منس (Geop p 40, 19 (I, 14, 5) الحبارة المنس (Geop p 7, 17 (II, 15) منس Ωρίωνος Hom.

II. 22, 29. 4) منس المنس ا

Ortum est e ka+mâ, ita qui- 20 dem ut accentus gravissimus in syllabam ka caderet corripiens må ut فيم لم بم Hebr: bámmeh v. Al-mufa ssal ed Broch p 59,7; itaque kámmă Hebr: kámmeh utique utcunque ut e أبا ما با = quum. Inde formatum haeret 25 . كم Abiecto mox a, fiebat kam كمة Apud Syros tunc demum addita syllaba finali â, in finem festinante accentu, factum est kma, quod si e ka+ma continuo fluxisset, esse oporteret kémma ut revera 30 reliquum est محمده kemma9 . حجم = ora 25 b 4 f 105 v cf s. v. aco; على كم ποσαχῶς تحديد على على على الم X . 1 3 11 f 17 f 62 r; Apud Bar 'ali f 175v est: 10 his 153 35

text. Ar. (p 20, 2); الكم το ποσόν C p 5, 13

text. Ar. (p 20, 2); الكم j ibd. p 5, 16. —

μολλάκις Geop p 26, 17 (V,

1, 3); 32, 7 (V, 19, 1) الكم مسى مسى مسى مساة

tot [quot] vices! Bar ali f 175 v extr. ת

(come derivatum a come come χυμός) cf come ubi vide.) (χυλοῦσθαι?) succo, humore repleri B 10 205 v 10.

tristitia animi B 205 r 11. Etymologiam He. nixmar pr, Gen. 43, 30 etc.

Non ex et ex, ut vult

15 Bernst., sed ex ka+n radd. demonstrativis, ut a quod nequaquam e Graeco

8' receptum, sed post eocum confusum puto:

e da+n cf. of, s, kin in kan in

hâxan etc. et ita, et deinde B

20 194 v 6.

sic B 186v 6 = instrumentum τάντονος (cf. Platon. Phileb. p 56 B) synon: غني ; secundum Bar ali f 176v = الشاقول (perpendiculum?) στάθμη?

. الرُسْغ et الزَنْد = Deinde etiam .

داع E9pa. داع cognominantur B 189 r 3.

B def 191 v med τουας hates ibd.
30 nuncupatio.

والاشيا T 143 مده هي التطامين المتصلم بالعفه هي التطامين (حمصححه) والتاييد (حمصححه) (Verba والتاييد) (Verba عده عده) والحيا والتوقر بن والتعدد بن σωφροσύνη εὐταξία, κοσμιότης, αἰδώς, εὐλάβεια Τ 1250b 11, sed adparet Arabem praebere

κοσμότης εὐταξία: Κααمعه = εὐταξία التَّأْمِيد . Rad. التَّأْمِيد firmavit cf

νια Pa. και πεπλεγμένα p 43,

ראס בינים congregatio, totalitas B 197v 7 inf מבנים congregatim, simul B 205r 5 = מבנים p 66, 31.

13•1 f
16v f 54v; άθροισις Ι 1a 18 f 9r; B 10
188 r med.

マみないなった。 マロン congregatio elementorum B 195 v 11 inf.

contudit, kesas Chald. masticavit. — E. Ppe. تحقیم redarguuntur 15 B 204 v 3 inf.

ksê' opp: glê' occultus opp: apertus B 194 r 8.

clam B 166 r 10 inf. 20

ΔΔ; **ΔΚΔ** ἐπικάμπτειν transitiv. 25 Geop p 42, 29 (V, 42, 2).

أَقْنَى سُوسِهِ فَهَ = هِدِهِ نَسِيَّةٌ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللّ

γρυπότης القنوء (incurvatio nasi) 13 a 19 f 17 v f 62 v. Bar'ali 30 f 178 r id. et = حليم , حماماء .

rem. και Σωποδιά βραχίων..

Pe. involvere κπυοδ αΔ το φρυγάνοις κατειλήσαντες 35 Geop p 24, 22 (X, 38, 5).

Espe. w ish circumdatur B

200r 3. Pa? (cf. Chald.) potius Aφ. 1)
Graecum περι, κίσσο δικ πεκ πο περιχέων Geop p 39, 1 (V, 35, 1) 2) πο κίσσο (γυρωθείς) i. e. circumfossus Geop 5 p 37, 12 (V, 26, 1).

אבים eiusdem formae ut מבים krūxja circuitus scil אולעם B 186 v 1.

προσδεσμεΐν Geop. 34, 8 10 (V, 22 1) adligatio vitis ad perticas cf. Chald., Buxt. lex. p 1090.

rdausisds . circumdari, circumplicari B 193 v v. s. v. rdause .

venter S 86r 27.

15 ~ doud win B def 206 10. ~ dorah supplicatio S 84 r 9.

20 κοβάβά (κα ακυ)

· κοβάβάβά (κα ακυ)

· koβάβάβά (κα ακυ)

lex naturalis et scripta

B 205 v 9 inf. cf. infra.

γράμματα p 22, 8. 23, 6. 69, 14. 16. 18. 25 29. 31. = الكتّاب p 55, 8. cf كتّابُت γράμματική C 4, 14 text. Ar. sed ibd 9

لاحت من الله k9îβâjâ حمد من الله k9îβâjâ حمد من الله lex scripta B 204 v 4 30 inf. 205 v 8 inf.

κι 25. 5; 73, 27. 32.

nec manet nec moratur B 1987 16 cl 35 19. **<iò** manet Geop p 40, 26 (I, 14, 8).

. 4.

مل سجه حديم م singularem quemque eorum 5 per se Geop p 34, 20 (V, 22, 5 om) = masc. x p 23, 24; 27, 17. w 26, 15 ma a mus - am w p 24, 2. mla mis I f 19v ajrò xa9' šauro. בספום בספרוש מידמ אמשי במשדמ 10 w p 24, 31 pmla pm z p 76, 31 Quam vim in his habeat 1, declarat ratio altera haec: -mala a mis sic, praeced. femin. x p 27, 6. 55, 4. y 74, 6. 14. et contra mis Kals 15 صلحم معلم معلم معلم معلم معلم x p 27, 1. 76, 18. Tertia ratio 2000, v. Geiger ZDMG 21, p 490, 5. Eiusd. Zeitschrift V p 64. Cf Bar bahlûl indicatus Lagardio, Beiträge zur baktrischen 20 Lexikographie 1868 p 79, 37: Haec autem quibus Graecorum non, ut alioquin, verba, sed significationem reddunt, animadvertenda! Explico sic: accipiendum est sensu cf A.T.Mehren Rhetorik 25 من التحريد der Araber 1853 p 112. cl ind. p 224. Haec significatio orta e notione primaria partis, portionis: (per appositionem) est pars sui i. e. is pro sua parte cf in in min 30 أن مند مفارق ومند ; - محدمه ابم عيد مفارق το μέν γάρ - τὸ δέ Ι 4 = 25 f 23r f 66v cf. s. v. . Partem et participationem igitur exprimit. - Similiter supra se, in se nitens, dum sibi p 56, 11 35 على الأنفراد p 56, 11

C 5, 4 inf, Bernst. ad chrest.

p 373, C a) b). Dein in se, de se. In cana porro ع est للتَّجْريد, ut supra جد v. l. 1. Hoc xará alioquin quoque reddere sole nt cf. s. v. In calo denique lâmas (primo = 5 versus, cf ما كون و puto esse versus se i. e. respectu sui, ut 3033 unitatem versus, unice; (inde accusativi loco cf. 3) Auto igitur Syriace est pro sua parte; et καθ' έαυτό 1, in se (nitens), 2, secundum 10 se 3, se versus. II) al sibi. al alaa processit ad p 73, 21 cl p 125, 62. Kru L d mades convertimur ad propositum S f 83v 2 appropinquamus S 87r, 7. 8. Cf Uhlemann, 15 Gram. d. Syr. Spr. p 148, A. 1. Id lâmað auctoris est, ad auctorem subjectumque actionis, quod implicite latet in verbo, explicito pronomine revertens. Is usus tanto crebrior fiebat, quanto minus vis 20 in verbo sentiebatur. Inde praevaluit in lingua neosyriaca. III) J Relationem amissi casus accusativi restituit, etiam accusativi adverbialis. Cf s. v. عمدا أوحدا) واحدا لـ معدل قُدَّامَ لمعدم بيًّا لحة (أَصْلًا) لِمِح قبلَ قُبالَة 25 IV) 1 accusativum Graecum expr, etiam acc. cum infin. et hunc quidem, dum accusativum absurde recipit, infin. per impf. reddens, ut x was was 30 addito 3 p 35, 6. 7. - 30 p 33, 6 p 37, 5. V) 1 ante infinitum post stat. constr. (cf He.) p 65, 14. 15. cf p 82, 16. cf . Kz 1 d 32220 ه 196 ع محدد مل لحتيك B 196 ع v. s. v. 35 p 165 6; cf Geop p 56, 26. non. 1) Solet propius verbo poni podos rel podos p 75, اة عصمهما حل . . . ، مصاح

x p 27, 27 opp: ἐἀν μή — προστεθή et w р 27, 25; al. 2) La — La ovite — ойте р 24, 10. 11 р 25, 7 р 77, persaepe; = وليس أيْضا ولا أيْضا p 56, 14 cf حدم - معدم حام منه ٥ 1 3 b 28 كَيْس _ ولا أيضا عرب I 3 b 28 f 20v f 64v; sed y - y C p 4, 9 inf, text. Ar. 3) où µýv = -3 🖒 A 24 b 26 x p 23, 25 (w p 24, 2 ما : بض محلم) 10 item x p 25, 6. (= べa おんて w p 24, 10); οὐ μὴν ἀλλά = Κ p 36, 11. οὐ μέντοι 🚗 ຝ p 36, 22. De οὐδὲ γάρ cf p 7, 21. 4) οὐδ μηδ ubique == مرام , rarius حلعہ cf p 77, 11 cl 7. 15 Inde su La oidais Kau Laka p 40, 14; 43, 1; אר אלם סטלפיי; ளு**ட ட டி ல**்ச்வுமீ p 25, 1. p 77, 6 cf 16 ubi 교육 쇼 seq. ~ a oပဲဝိန်v. De negatione cum 🚣 cf He; in duplicato autem posterius est 3 20 prioris, ut redeat suffixum كُـلُّا كُلُّه عُلَّا اللَّهُ linum ad 🗘 prius. Ar. foret cf He. Ies. 14, 18. Pro eo کُلُّ کُلُّدُ مه حام w p 24, 4 مه حا A 26b 28, 27 • 5 f 107 v. من خلعہ A 26 • 25 p· 56, 9. 10. 5) ليس أُصْلاً p· 56, 9. 10. 5) Στέρησιν expr et est = a privativum in adiectivis et omnis generis subst. abstractis; tum ita cohaeret cum substantivo, ut praepositiones praeponantur. At οὐ δυνατόν 30 [ἐκ μεταθέσεως opp: στερήσει], cum sit רשבים אל, מאטימדסי vertebatur κιράνο αλ, itaque οὐκ ἀδύνατον حمد ما حا v. p 48. 49. 50. 51 passim. Exceptio tantum una p 49, 14 35 corrig. — Negatio oux andros 🖒

10 (ἐνέργεια ἀγγελική) opp: καλκ που τος Β 196 τ 8 inf

lebbâ, cor B 205 · 3 est (αlσ θητικώτατον). Ei sunt secundum medicos undecim κέμω (ζῶναι) a philo15 sophis externis (των κάμω) κώμω et κάμων γοςατί.

T 1250 شَجَّاع عن عنه عنه عنه 1250 مُثَاثِع لَمْ عَلَى الْعَاثِعِينَ عَلَى الْعَاثِمُ عَلَى الْعَاثِمُ الْعَلَيْمُ الْعَلَيْمُ الْعَلَيْمُ الْعَلَيْمُ الْعَلَيْمُ الْعَلِيمُ الْعَلَيْمُ الْعَلِيمُ الْعَلَيْمُ الْعَلِيمُ الْعَلِيمُ الْعَلَيْمُ الْعَلِيمُ الْعَلِيمُ الْعَلَيْمُ الْعَلِيمُ الْعِلْمُ الْعَلِيمُ الْعَلِيمُ الْعَلِيمُ الْعَلِيمُ الْعَلِيمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعَلِيمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِيمُ الْعَلِيمُ الْعِلْمُ الْعِيمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ عِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ عِلْمُ عِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ عِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمُ عِلْمُ عِلَامِ الْعِلْمُ عِلْمُ الْعِلْمُ عِلْمُ الْعِلْمُ عِلْمُ الْعِلْمُ عِلْمُ الْعِلْ

عدد ك الشَّجَاعَة B def 205 r 15 sedet in 20 هيد مُعامَع عَد الشَّمَا G 8, 5 f 142 r. عدد عام synon: حدث et والماد علام والماد والماد الماد الم

caciori accentu post alla: all' oux ala

p 27, 11, 29. al redr ibd 13 14. p

κάμαϊ (τὰ) λογικά p 68, 11 sed singulari versum.

حلياً. حلتاً حقد daemones exsecrandi B 206 v 2 inf.

مُن 1) مهرة w p 28, 24 (ubi x, ut solet, عدم); inde ap. Bet Bar 'ali f 192 pro عدم عدم مهرة على المُناف مهرة على المُناف بهرا المُناف qubâlat p 60, 8. 2) عام x p 35, 6. 13.

13 b 3. 9. نظیر I 3 b 3. 9. 43. f 21 r f 65 r; sed ibd. 3 b 42 دهندند به المنابع الم

κάαπωλπ; άαπωλπ

άαλ . κωακτ κάαμμπ

κλοπωπ (Εὐταξία τῆς οὐσίας πρός

μεταβολήν πεφυχυζα ἄνευ συστάσεως) (?) Β

1981 extr. Lai hazanza . 30
Verbum id quod apta ratione dicitur ratas
est A 1911 med.

23. 84, 30 cf V, 3, adn. 144; f 183 r et ap. Bar'ali vertitur

cf الاستعامال usus loquendi Plat. apol. p 17 D.

Crean B 206 v 18 Krean lux solis Glossa f 182 v: التعمل (sic) radii عن من المقامة (Sic) (solis) cf αελίου λαμπάδες. Nam zaliqa == الشّعاع Bar'ali f 120v. حجم المسّعاع pedâ المصباء ibd f 194v. Etiam He. lapptd nusquam facem, sed potius scutellae 10 impositum ignem, sive lucernam significasse videtur, cf Buxtorf lex. p 1152 inf. 1153.

ales et alles uallos p 15 35, 11. 10.

1) luárior p 32, 20. 21. A 25 b 7 f 105 v et paullo post. 2) (σίτου) μίδιμνος Geop p 10, 29 (II, 27, 8). de Lagarde Ges. Abhdl. p 63, 7.

marajo, remas indus 20 **്കട്പ്യം**≺₃ B 206 r 7.

йот: р 33, 19; 35, 4; I 1b 27 f 12r = 57r etc. ouxour A 26 24 f فَيَجِب أَن = نَا 106 و 107 و 106 . 25 أمَّاء فيجب إنَّا 25

וה מושא בוד מבות בוצא . מבות p 31, 6, 11, cf p 32, 3 p 33, 2, ~\dagged a~ אין היי הברבע מו אין אין הואל A 24 = 19 f 104 r. 30 א ברבל ב 30 ממה מבר ב 30 א מבר ב 30 א מבר ב 30 א محل سجہ سجہ و nonmulla B 203 v 2 inf مهدة عامله حدم حدم دمانة καθ' ἐκάστην κατηγορίαν ἐστί τινα 35 уегим тата I 2 · 5 f 11 v; item I 5 · 20

f 31 v. Apud Barall f 202 r extr: اشيباً cuius plur. exemplum nondum novi.

p 125 adn. 61 cf Aethiop.

cerebrum, sedes rationis 5 **KJom** B 199 v 13. 205 v 11.

κίριω απο μουσικός p 43, 14. 22. 44, 1. 2. 3. cf de Lagarde, Ges. Abhdlg. p 13 cl 79, 8. Land, Anecd. I p XI. Nöldeke Gram. d. neusyr. Spr. p 405.

اتد = sic محمصون sic انخنا f 183 v.

moschus B 184 r.

κράσις De mistura corporum المنابع المنابع B 196r extr 196v; 15 B 187v 7; temperamentum corporis S 89v 6. 7. cf s. v. Killan.

κρατήρ? Geop p 17, 4 (III, 5, 2 om).

πληγή p 71, 10. 20 The result of το γεωμετρείν Ι 4. . 66 f الهندسة = 22 f 66 f

Chociemma'hàrû9à=KilmaKl Glossa f 183 v cf p 179 b 38.

1) περί c. gen. saepe ap. x 2) 25 I 10 16 f 10 v f من قبَل ان ،، أه محيل يه 56 v; p 71, 14. 20 (cum perf.) 3) cum impf. ut (lva) p 71, 80. Geop p 43, 4. cf p 64, 28.

είς μητροπολίτης p 30

B def 196 v 5 sec. Arist. Humidum et frigidum; κδίι 👛 ἀμόργη Geop 4, 8.

aquosus p 129 extr.

35

μτμος B 198 r 17 eius (ἀσμα) ibd.

Digitized by Google

mors B def 204r 9.

. مَيْت ع عدى و عدى و عديم و عديم المعادد الم

אספול הביל היא , מביל אסנוחטי לב I היא א אסנוחטי לב I היא אסנוחטי סייע I היא אסנוחטי סייע I היא אסנור ווא אסנו היא אסנור ווא היא אסנור ווא היא אסנור ווא אס

ESpa. حملا عدم المام مدم المام الما

الفكر B 199 9 cf معلى هالغكرية B 199 و معلى الفكرية sive القوة الفكرية المادية المادية 14. ماد. 14. f 141 v.

1) λόγος a) oratio, verbum p 20 66, 5 cl p 116 adn 14, p 73, 25; I 1 37 f 9v; صمصام کمعم کیاس مهد secundum verbum apostolicum B 198 v 12 inf. Sermo, ratio x p 19, 18. 38, 4 κατὰ λόγου (= λογικῶς) x p 48, 13 🛶 🥆 25 Kim Khis secundum hanc rationem, sententiam p 79, 24; 80, 5. ratio (caussa) p 46, 13 b) ratio (animi facultas): animal χρώμενον λόγω Ι 4b 14 f 29r; κδίος κίπ τὰ ἄλογα ζῷα Ι 3b 17 30 f 20r الحيوان غير الناطق. Cf p 51, 22; 52, 3. 4. v. Waitz. Org. I p 362. c) notio, definitio w p 24, 13 (x y 🔾 🔾 🗘) w p 26, 25 (y ペンスン) cet ムン 13447 f 19r f 63v; Kipar 7 Kalan في قول الجوهر من المجروف من الما 35 أن تم الم I 3a 42 f 18v f 63r; cf p 17. 18. كمد محلم به من المحد المحد عدد

κατά (sed legit μετά) τοῦνομα القول الذي I 2b12 f 14v f 60r; I 4•47 f 26r; I 2b12 f 14v f 60r; I 4•47 f 26r; I 2b12 f 16v μα, verbum, ap. grammaticos et x y cf s. v. 5 κίσιας Cf και ρήτωρ Ιοαππες Μαὶὰὶὰ Lag. Ges. Abhdl. p 181, 13 et adn 2. Cf in Pshiτὰ Luc. 22, 61 Act. 13, 42 Apoc. 17, 17 ubique κολίο, ς ματίπ ρήμα 10 praebeant. Inde κολίος partim ρήμα 10 praebeant. Inde κολίος partim ρήμα 10 praebeant. Inde κολίος partim ρήμα 10 verbale v. p 130 adn 97.

(φυσιολογία) et theologia, partes theoriae
S 83 v 7 inf, cf κλιμα μασ φυ- 15
σιολόγος Land, Anecd. I p 5, 7, λαμασ
κλιμα μενεναλογίαι μιμί 1264f 14r f 59 v;

B def 192 v med, stylus, eloquentia, dicendi genus.

secundum David bar paula f 180 r 18 inf = tempus definitum, Augenblick?

Sha. κίδικος Α 24*13 f
104r. μίσικος Α 26*19 f
104r. μίσικος Α 24*13 f
104r.

міжає ἀποτέλεσμα р 79, 35. 80, 2. 30 міжає , міжає реплає согої S 89 г 16.

حلمه B def 200 r 7.

ποΐον, τί p 63, 30 cl 68, 10. 113 adn 3 35 inf, de re cf Bernst. lex. ad chrest. p 284 b.

בי cf p 184 b בי מבי הי cf p 184 b בי מבי הי היא בי cf p 184 b בי מבי היא בי היא מי בי מבי היא בי מבי היא מי בי מבי היא

23r — p 30, 2 et sacp cf Lagarde, Ammerk. zu d. griech. Uebers. d. Proverbien p 61 ad cap 19, 7. Beidhawii comm. in Cor. ed. Fleischer p 3, 8.

mânâ 1) カネコ 5 ωσορως τί ἐστιν Ι 1ª 38 f 10°; I 1 b 25 f 12 r f ما هو حديم محمد במים הכנוא כהומ אשמים ב 571 अद्योकिक है। उर्जे मां हेजमा κατηγορείται idf56 من طَريت ما هو 12 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 opp: במים אנואה באים אנואה έν τῷ ποῖόν τι ἐστίν Ι 1 b 22 ibd (pluralis ad neutrum plur. referendus); 🗝 🕉 عنايما مصماسر مناعدة أو وق ונג מודים ל מנוים אם אונים אמדים אד 15 לו (I 1 b 30 f 12 r f 57 r; 2 طريق ما هو بروه عصومهد بروه بريعه عن I 4 º 5 f مسا هسو السشمي I 4 º 5 f 20 f 22v, Ar item f 66r.

Thinisis mānājūsā, quidditas B 198 v

11 (τὸ τί ἐστιν) opp: Τόσων τὸ
ποτόν ἐστιν (cf I 3 b 36) qualitas B 189 v 5;
S 83 v 6 inf.

25 كن , كل المناف = كالمناف المناف المناف المناف المناف = كالمناف المناف المن

عداد particularis p 88, 15. fem ibd
13. 16 etc, الجزويات τὰ καθ' ἔκαστα C 7,
4 t. Ar. (23, 5) النجنزيات I f 54v.

35 شنع men9â pl. خنگ in cithara chordae S 89 v 2. nudius tertius p 72, 17. 22.

Pa. sive Αφ. καιν σήπειν c. accus. Geop p 41, 19 (∇, 41, 1).

coagulatio (lactis) B 196° 5.

persaepe p 36, 1 transitive p 37, 1 (ubi adnotationis altera pars delenda).

et inventa Aristotelis B 201 · 5 inf. — 2) raro δυνατόν p 10 36, 4 cl 5. 6. p 51, 16, sed cf 51, 18

σ δυνατών p 37, 9. ubique cum seq.

esse potest S 86 v 9 inf. 3) ἐγχωρεῖ Α 25 b 10 f 105 v saepius.

etc κλιις το ἐνδεχόμενον p 45, 11 15
etc κλιις το ἀνδεχόμενον p 89, 8
κλιις το ἀνδεχ. Α 25 b 18 plur.
fem. A 24 a 37 f 105 v. p 89, 6 Eadem cum
κΔ composita.

κόιω_Σολο το ἐνδεχόμενον Α 25 b 20 15 f 106 r.

τὸ μίσον بنوسطات (εἴδη quae sunt inter γενικώτατα et εἰδικώτατα) بمتوسطات (Ι 2b 16 f 14 v.

μέσον Mittel opp: instrumento B def 198 r 9; p 68, 28.

אראבים אבים (διά μίσου) p 68, 28.

Stanquam medium B 198 r 6.

(χολή ξανθή) B def 196 v extr. temperamentum tertium, calidum siccum ex elementis luminis, sedet in bile, wax imperium exercet in stomachum. Cuius si magna copia adest, somnianti color ruber 35 et sanguis multus videtur. B 206 v 19. 2) κάναια (χολή μίλαινα) Β 197 r frigidum siccum, ex elementis terrae maxime, sedet in splene, eius imperium in renes

valet. In somnio efficit visionem mortuorum, sepulcrorum etc. B 206 v 21.

κλίτα fel B 199 v 7 inf.
 κίαα μύρρα κίαααα κλαίταα
 5 in murrha amaritudo. S 86 v 13.

I 4 22 f 23 r f 66 v; ἀπλῶς I 5 b 12 f 33 v; cf B 195 r 3 inf. 196 v, 4. 6. De genere dicendi usuque peculiari B 196 v 11 sq. 10 Lag. anal. Syr. p 109, 29 Cf etiam s. v.

B 194 * 2, 203 * 2 cf Plin. Hist. nat. IX, 54: (Conchas) impleri roscido conceptu 15 tradunt. C. Ritter, Erdkunde Th. VI. 2 Bd. IV, 2 p 162. Tuch, ZDMG III, 348. Cf Lag. Ges. Abhdl. p 83, 5. 222, 25. 35. 223, 31.

mensor geometer? Curet. Spicil. Syr. p ca, 6 inf.

20 κόματων mensuratio B 204 v 2.

δ κυτων συμμίτρως Ι΄ μαΐ

48, 1 cf Lag. rel. iur. eccles. Gr. 93, 18 not.

мдэ . Еэре. гадэдэ ілітіг укта: I 35 I f 19 г;

30 me9'hâ syn. κως spatium

Β 198 τ 16; (μίτρον) Β 194 ν Phys. ausc.
220 b 32.

extensus B 197r extr.

1 3 • 44 أغريادة المربيادة 1 3 • 44 أغريادة 1 5 • 1 5 • 25 f 31 v مواهد من المربيانة 1 5 • 25 f 31 v مواهد من المربية المربي

qua quid ratione praeditum comparatur cum re muta, ratione carenti, e. g. simile de grano sinapis. Contra Ala comparat rationalia cum rationalibus. Cf

جمعی opp: حمد و segnities p 64, 31, ubi margo pr مانکساله.

5

. ہے .

mai, 1) Cogitatio est אמון אינון אי

matio . Kaurianda, inflammatio . Kaur cala 55 est Khawi B 205 r 6 inf.

faber lignarius B 197 v 4 inf etc.

de tempore B 194 v 19 cl Phys. ausc. 220 b 2; B 198 r 19; 3 ~ 2 ω opp:

Rom. recogn. ed. de Lagarde p 2, 5 cf 25 Bernst. lex. ad chrest. p 305.

in longinquos dies (praedestinatum) B 207 r 3.

Syn: Kinz, detestabilis B 30 204 v 4 inf.

പ്തവ B def 199 r 4 opp: പ്രവേധ; B 196 r 13.

Lucidus B 199 - 7.

collustrans, ibd 8.

e

T 1250 ه الركانة πραότης الركانة T 1250 ه

altus B 205 r 3.

~io. ignis B def 196 v 3 cl Arist. meteor. I, 3. 340 b.

10 **べみふくい** B 194 r 2 **べみふぶ べ**はこれ B 208 v 10, gutta.

κλω άλθαία Geop p 17, 20 (III, 6, 6).

κόοὶψ = **δοπωκ** (κάθεξις) **κων** Β dof 194 r 4 inf (τὸ σωθῆναι, σωτηρία). p 172 b extr.

20 σκοπός p 63, 28 saepe; B def 194 v Lag. Ges. Abhdl. p 66, 12.

প্রত্রহা তল্প্চত্র্যাস মন্ত্রা T 1250 • 6 f 143 r.

The and B def 205 v 21.

25 και, Pa κ κ καὶς πειράσομαι I 1 = 5 f 8 v; Geop p 20, 13 (V, 10, 1).
κικοι ἐμπειρία Τ 1250 = 34 f 142 v margo.

- - - - - λαμβάνει A 24 · 24 f

syn: direct B 200 r 9 cf καιως 10 (et καικα) de persona assumta, non vera B 200 r extr. 2) Conceptus est πια πισόδους καιωσικός αποτίλισμα οὐσιῶδις quod capitur τῆ ἐπιστήμη καταληπτικῶς B 201 r 2.

rdamimi ; καται damimi infirmitas, perculsio cogitationis B 205 r 11 κάραξ) sic S 89 r 15 etc pro

Αφ. v. infra.

20

rhangs sc. স্কার্ম্য pulmonis inflatio B 205 v 11.

πνευματώδης Geop p 5, 14 (II, 35, 4).

the amoan sic, this is 25 here amoan sic, this is 25 here are the sic, this is 25 here in the sic of the sic o

عد منزف به و 24, 30 ي منزف به 26, 25 منزف به 57, 12 منزف به 24, 13 etc.

T 1250 • 35. تَخَرُّ ج بَهُ بِهِ الْمِعْمِ الْمُعْمِّ عُلِي عَلَيْهِ الْمُعْمِّ عُلِي الْمُعْمِيعُ عُلِي الْمُعْمِّ عُلِي الْمُعْمِّ عُلِي الْمُعْمِّ عُلِي الْمُعْمِّ عُلِي الْمُعْمِّ عُلِي الْمُعْمِي عُلِي الْمُعْمِّ عُلِي الْمُعْمِي عُلِي الْمُعِي عُلِي الْمُعِلِي الْمُعِلِي عُلِي الْمُعِلِي عُلِي الْمُعِلِي عُلِي عُلِي الْمُعِمِي عُلِي الْمُعِلِي عُلِي الْمُعِلِي عُلِي الْمُعِلِي عُلِي عُلِ

عدم التخرّ ج من التخرّ ج 35 عدم التخرّ ج 35 T 1251 • 2 f 154 r.

(ἀναφορά) κλίση processio

disputationis cf p 63, 34 relatio (partium) eius p 82, 32, 34. cl p 136 adn 126.

τοι ψυχή 1) τοι κοταί τοι (σῶμα ἔμψυχον καὶ ἀψυχον). 5 B 195 v 5 Facultates animae sunt 1) vitales καιί, καιμου. 2) rationales καιμου. Β def 199 r. 2) οὐσία animata Β def 199 r 6 inf idem atque κοκιμου 10 cum quodam corpore.

(ἔμψυχον) Β 189 v 13. 14 cl I 3b; fem Lag. anal. Syr. p 117, 5. 11.

δυκτικώς) ibd, 117, 14.

5c. και μψυχον 15 Απομάμος 12 a 14 f 11 v f 58 r.

الْمِتنَـفِ سِ مَهُ وَلِمِلْهِمَ مَهُ وَلِمِعِيهُمَ مِهِ وَهِ وَهُوهُمَ مِنْهُمَ وَهُوهُمَ وَهُوهُمَ وَهُوهُمَ opp: حَمْمِعِيمُ مَا \$ 1 3 \$ 7 f 19 v f 63 v.

حرا · (μάχεται) p 68, 7.

سُمْرِي μάχη p 86, 7 cl adn 152 p 20 138. Inde = ἀντίφασις f 183 r p 60, 5.

T 1250 b 28 ألحر والمعان المعان المع

punctum (geometricum) B 25 186 r 10 inf.

An ἀκολουθεῖ p 52 sup sensu philosophico cl p 51 adn 39 p 50 saepe.

κδιαθωμι ἀκολούθησις plur p 48, 12.

halitus B 198v 11 inf.

35 Ab p 77, 9 and Ash secum trahit, recipit.

جعمان sc. حلس p 173 • 26.

. . .

cum ≺אים לייניאראיי
 v. p 3 sup; p 84, 31. De etymo cf Ar.
 יִייִי cl יִייִי He. shâβaş.

1. Pa. p 77, 6 opinari, Ε9pa. ibd 8. p 63, 17. 22. Αφ. αίμως διέλαβον I 1. 14 f 9r. Ε9pai. τολος alitum est, vescebatur B 203 r 17 v. s. v. τ. α. .

10

Plur. victus, alimenta B
196 r 15. — תואמב הייטאר בי
ישיאי בי האפרא בי האפרא בי האפרא הארים בי האר

: Con Sustentatio est peractio cuius 15 dam remissi, dein recreati, quae fit additione, permutatione, assimilatione B 203 r 12.

מים אין 198 ₪ B def 198 v 12

тиltis (partibus) p 81, 22 р 82, 30.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

198 × 8.

1

Byzantino σιγίλλος? pro σιγίλλου (du Cange lex. med. Graec. p 1364 cf id. lex. Latin t. VI p 240° inf p 246) = libellus; scrip-30 tum accusatorium. Similiter juma scrip. Inde corrig. Castellus p 578.

dispositum et ordinatum membris B 197 = 5

membra disposita [apto ordine] ibd 7. 8.

катья вуп: кастро В 197 г 5.

Part. Pa. καιας

γοριώνος καιας

20 finita B 195 v 3; καιας καιας

ἐν ἀπείρω καιας

το τοῦ περιέχοντος

πέρας ita differt a καια ut non, aeque
atque illud, neque spatii neque corporis

25 pars sit, secund. B def 195 r 7 inf.

بغير نهاية متماهته حك متحافظت بغير نهاية I 2b 14v f 60v.

τολαω συλλαβή p 27, 14 p 81, 9.

10 ωαϊαλαω συλλαβαί De medio α

30 cf ανλαλαμάτη p 67, 18 cl p 122

adn 46; de finali syllaba p 156*).

συλλογίσασθαι Α 29 * 16 f 111 v.

35 ζομάνω Α 24 * 11 f 104 v. Idem sine 31, συλλογίζεται Α 24 * 27 ibd. Cf s. v. καρκίζο.

κάποι του αλαφ συλλογιστική Α 24 * 27 f 104 v.

warmen alaw στλλογισμός A 24°

12 f 104°; warmen alauaw

κίτε κεμπος κόπαμα σύν et

λογισμός consequentia colligens veritatem

(sic etymologice saepius in glossis) f 183 v 5

απονίαλα Α 29° 1. 2 f 111 v.

Geop p 13, 17 sq (III, 1, 6). 12, 7. 2)

για τῷ ἐκθέσθαι Α 28 * 23 f 109 v

3) για τὸς ἐκθέσθαι Α 28 * 23 f 20 γ

affirmatum est p 86, 16 κ ορρ:

για ρεξίτη ρεξίτη ρεξίτη ρεξίτη ρεξίτη ρ 82, 26.

auri B 206 v 10.

8 jāmā 1) φυτεία Geop p 13, 17 (III, 1, 6). 2) a) τη Θίσει Α 25 b 36 f 106 r. 26 b 39 f 107 v; b) τη καθίσει Α 28 b 14 f 110 v; c) τοῦς του 30 δια τῶν ὑποθίσεων Α 24 b 10 f 104 v;

1) ὑποθετικός p 66, 19. 20;

83, 3. 4. 2) κόσοιω κατάφασις p 84, 4. 7. 8.

منحنده مهمونده و مهمونده مهمونده و affirmatio p 82, 16. 17 الایجاب 16 • 1 p 5 55 etc.

καρίσιαο σύν — πέρασμα (συμπέρασμα) ÷ τακδική μλική καιαα
f 183γ.

κια αλοικο = κία χτρο 10 συστοιχία f 182 r cl Arist 114 a 37 sq;

18. 19 et saepius; sensu honorifico sapiens, doctus.

15 p 28, 24; 29, 21.-

modo conclusionis B 202 r 2.

σορίστικός = κιαίκ i. e. obiciendi 20 cupidine prolatus f 183 v ubi v. exempla cl Topic. 169 b 18 sqq.

sauqâ, olfactus B 197 r 3 inf.

quod quis olfacere
potest B 197 v 5.

25 Khanna sa'hî hû\$â, putredo corporum, quae inde lucent. B 199 r 15.

Δω. E. Ppa. intellegitur p 77, 2. 4 cf προσυπακούονται p 126 adn 71. Aφ. delictum committere = in p 152 med.

30 κλαλο (άμαρτία opp: κς iah όρθότης,) error qui fit augendo aut minuendo definitionem B 207 r 10 cl Topic.

جماعات prudentia, differt a عدماء و محماع prudentia, differt a عدماء B 188 ° 6 inf.

المائي ترتفي Infin Aф. delinquere, insipide agere in alqm, cum ع p 152 med.

I 2b 1 f 13v f 59v; בישלים מימֹיִיסייתני בּשׁרַים 16 f 112r, mox מימֹיִיסייתני פּשׁרַים 18. אלים בּשׁרִים וּשׁרִים וּשׁרִים בּשׁרִים וּשׁרִים 12 b 4 f 14r f 59v; (שְּבְּשִׁים אַבְּשִׁים 111v.) אלים בּשׁרים 5 refertur ad p 63, 30 cl p 113 adn 3; p 65,17. בּשׁרים בּשׁרים בּשׁרים בּשׁרים בּשׁרים דּשׁרים 113 adn 3; p משׁרים בּשׁרים בּשׁרים בּשׁרים דּשׁרים 18 אונער בּשׁרים בּשׁרים בּשׁרים 193 מונער בּשׁרים בּשׁרים בּשׁרים בּשׁרים בּשׁרים 193 מונער 193 מונער בּשׁרים 193 מונער בּשׁרים 193 מונער בּשׁרים 193 מונער 193 מונער בּשׁרים 193

ascensio B def 204 r 18.

i con και κάσος κάσος i con similitudo pigmentorum assumentium similitudinem hominum etc (Idem paullo ante de argento 15 et aere dictum). B 201 τ 9. Cf Pshira Ezech. 23,14 LXX μίλτος. Sed eo pigmentum omnino non modo rubricam significari, suadet exemplum ap Buxtorf p 1501 inf.

rubor (pudoris) B 20

Part. Pe'il κίιω sanja opp: κίιως , αlσχρός p 31, 17.

rக்டை opp: rக்கூப் odium B 205 r 5 inf.

24 b 22 f 104 v;

προσδεόμενον Α 24 b 23 f 104 v.

indigentia B 196 r sup; 30 calls calls indigentia naturalis B 202 v 1.

conari, appetere p 64, 17.

πρᾶγμα p 22, 11, 23, 9, 35 30, 2 etc; الامور p 55, 4 inf المعانى p 60, 9 cl 12. 14. Apud B 198 r 15 actio opp:

Digitized by Google

opus (ipyor) manens post actionem.

B 194 r 10 cf s. v. Kar.

5 κόσια ο opp: Καται (πράξις)
p 64, 7. 8. 9. 10 cl p 113 adn 4; opp: κόι
p 70, 30. 31 = ἐνίργοια opp: νπαρξις p
121 adn 44; τὸ πρακτικόν p 65, 23 sq. cl
115, 12, unde apud B def 198 r 11 =
10 κόσια τος κότις .

പ്രചാച്ചായ agi B 200 r 16 v. s. v. പ്രമാപ്പ് .

באראה באראה באראה באראה באראה באראה באראה באראה באראה פון באראה פון באראה בא

25 **δ.** και **1 3 i α. 100** = **δ. και τικώς.** f 184 r formà σκιογραφη-

- wiw. Kla Kwiw Kizaw Kwiwa cogitationes confusae nec ordi-30 natae (ira gignuntur) B 199 v 11 inf.

bis linea (geometrica) B 186 * 9 inf.

من معنی B def 203 r 7 من مش مر شاعه مر معنی عند، عند منامه explicatur synonymia verbi عند و grundere, evacuare.

λ.ω ρίζοῦν Geop p 30, 19. 24

27 (IV, 3, 11). p 32, 18 (V, 19, 5).

άμπελος Geop p 13, 25 (III, 2,1) 23, 8 (IV, 15, 11) 42, 13. 14.

ردا 5 الراب عن التأميل (cl 5 الكثيب والتأميل T 1250 ه 43 f 142 r extr margo: suttá9â.

chahorem et Σ το παρα. 10 μονιμον, εξις opp: διάθεσις species qualitatis (κ) Β 190 v 7; S 98 v cl Arist 8 b 27 sq et Waitz I p 303.

τιπό διασο opp: Σπ κΔ (καθ' εξιν opp: κατὰ διάθεσιν) Β 198 v 8. 15

39, 21 (V, 38, 2) cl ibd 30, 13 = πάχος nisi μαιμάς scribd.

Pe. Καιν οἰδᾶν Geop p 24, 20 23 (X, 38, 5); ibd p 16, 17.

14 inf. 199 r 11. 13. 14. spissus (στερεός) cf Lag. Ges. Abhdl. p 101, 34.

range λαγών sinus intestinus Geop 25 praef 9 (II, 10, 1).

lluώδης (terra, Geop praef 3 (Π, 9, 2).

10 ποιεῖν categoria B 191 r μεἰς C 5, 15 30 t. Ar. (20, 3); Aφ. τοὶ ἐνεργεῖν p 52, 1.

14. Shaφ. τοὶ cum Δ, subisctus p 164, 32. 165, 6. 12. Eshtaφ. Τοτικίπ quod quinque sensibus subicitur B 197 v 4.

(ipyov) B 198 r 18 cl p 194 b extr < 21.

ad deum solum pertinet B 198 r 11 inf.

opp: الفعل opp: الفعل opp: I 3 b 30 f 20 v f القيدة كانتمان معالم 64 v; p 52, 11. 13. 53, 7. 8. 31. 82, 11; 87, 19 sq. Geop p 43, 11 (V, 50, 2) B 196r med; B 198r 12. sacpe. 2) 10 Khausis functiones corporis sunt ר לעים et אלים externae et internae B 206 r 14, 21 opp: 2 inf; p 53, 9.

tempus praeteritum (וכנא) p 70, 17. 76, 15 etc.

⟨тос⟩ Geop р 10, 9 (II, 25, 4) κίασε διο σιτοβόλειον Geop p 10, 9, 10 (II, 27, 1 sq).

plaustrum B 195 r 2.

is and response (when) سفح (مراسم) ملحج حدام 20 κασι, δύναμις γνωστική qua cognoscit deus omne priusquam sit B 186 r sup.

Luzz. Klin Luzz sech Etiam adhuc et in infinitum 25 S; adhue Geop p 10, 9. نام بعد بعد 20, 21, 20, 26, 27, 27, 28. معناه р 59, 3.

משושה ז משוש פני הפלי Geop p 15, 4 (III, 5, 6).

אליב = מושב מס משב rochera asimo erabor. B def 204r 9 inf.

13. Las reprehensus opp: B 204 v 4 inf. Esp. repre-35 hendi Geop p 40, 29.

rhalize. rie halize sive leg Kin B 204 v extr.

reprehensio p 80, 30; (ško) xos) S 86 ₹ 16.

omni tempore B

302. A. Lag. anal. Syr. p 120, 8. 5 Edge. 30226 commemoravit cum acc. p 67, 15. 68, 25. 77, 10. 84, 29, 32 cum . حلا

πίμη T 1250 = 38 f 142 ▼ marg; B 206 v 7 ὑπόμνημα Land I p 190 10 ad f 204r.

4 . 10 f 22 v f 66 r.

part. pass. usitatus p 79, 16. 17. Ap. حديم فقر consue- 15 verunt adpellare p 76, 22.

'aulâ, iniuria B def 204 v 10 inf, in hominem opp: 👡 in deum.

من 'avâlâ aðıxos p 54, 3. 4. 8.

سامه 'ala; سعن العد 20 . Thala fetus in utero parientis suae B 203 r 8 inf.

de leone et ave عاف involvit cf عاف praedam circumgyrante. opp: dimidium B 199 v 12 et 25 post. . Kaks v. s. v. sas Duplum e complicato pendebat cf فَنَت et s. v. . Khasis.

vexantia B 199 v 11 inf. 30

Age age opp Kina B def 205 r 10 hairsa Karan hamm احست، دیجم ملم دهشعم Beklemmung, maestitia.

L. KIGL 'uzzā scil. KESER 35 aestus solis Geop p 32, 15 (V, 19, 3).

. ت 67 16 1 60 1 محتويز جدًّا ;عزيز جدًّا ;عزيز

contra, B 205 r 15.

Figure 1 fumus arcens aerem purum B 5 206 v 18.

1. 1) introivit 1.7 elouveus Sels p 71, 13. 2) 7 1 2 aggreditur, suscipit p 81, 19.

رَّمُ اللَّهُ وَلَا يَكُلُو مُورَاطُونَ وَ اللَّهُ مُورَاطُونَ وَ اللَّهُ مُورَاطُونَ وَ اللَّهُ مَا اللَّهُ وَ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ وَ للَّهُ وَاللْمُوالِمُوالِمُواللَّهُ وَاللَّهُ وَالْمُؤَالِمُوالِمُواللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللْمُوالِمُوالِمُواللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ

f 182 v cf Hoffmann Gram. Syr. p 237.

مامنطات (به عامنه) B 198 = 7 v. s. v.

مكلع المعرسين I 1 • 6 f 8 v.

אר idem. I inscriptio f 8 v.

באב באבור Espa. באבאה ἀναχθήσονται

Α 29 b 18. 24 f 118 r. באבאר ἀνη30 χθησαν ibd 23.

نی 1) περί cum acc. p 23, 13 = فی p 56, 1; p 29, 15; 2) κατά cum gen. p 29, 20. 53, 1 passim. 3) De عدد معدد معدد p 184 b 13. 34.

وَاعَدُ أَوادَ الْعَامِ الْعِمَامِ الْعَامِ الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلِيمِ الْعَلَى الْعَلِيمِ الْعَلَى الْعَلِيمِ الْعَلَى الْعَلِيمِ الْعَلَى الْعَلِيمِ الْعَلَى الْعَلِيمِ الْعَلَى الْعَلِيمِ الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعِلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلِيمِ الْعَلَى الْعِلْمِ الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعِلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعِلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلِيمِ الْعَلَى الْعِلْمِ الْعَلَى الْعِلْمِ الْعَلَى الْعِلْمِ الْعِلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعِلْمِ الْعِلَى الْعَلَى الْعِلْمِ الْعَلَى الْعِلْمِ الْعِلْمِ الْعِلْمِ الْعِلْمِ الْعِلْمِ الْعَلِي الْعِلْمِ الْ

aνωτάτω ον κιτές καις το ἀνωτάτω ον κιτές καις το ἀνωτάτω γένος το ἀνωτάτω 1 2 h 7 f 14 r f 59 v extr. 10 καις ορρ: καιάνωας; (τω) καιάνωας καιώνας εξετείσες (αροσοεία) sequentia facit et inferiora cum superioribus unit B 192 r 5. 15 6 cf Merx, Gram. Syr. P. I p 90. 91.

και synon: και Β 25 186 v 10 = ὑπεροχή cl Br 13 b 32.

علم . علم به المعالمة علم المعالمة ال

T 1251 منعُسم عدد الغُسْم علام T 1251 منع عدد 30 f 154 v marg.

fedae hist. anteislam. ed Fleischer p 88,
4 inf. Sic cotidie apud Syros Urmijenses.

الكتم هاي (غَلَيْم =); ها محلك المحادة
E9pa. profundum fieri, altius 15 immitti Geop p 18, 18.

βαθυτέρων (ζητημάτων) Ι 1 = 7 f 8 v .

أَنْ يكون (ψυχῆς) دەھعى βۈكە، (ψυχῆς) ئا غَوْر T 1250 b 88 f 143 v.

20 (σασας) Κόμρασας sic τόποι κοΐλοι Geop p 32, 16 (V, 19, 4) cf s. v. τατωθ et Κόμεατω et Hoffmann, Gram. Syr. p 244, 27.

plur. B 196 r 12 inf Nubes ex 25 aere angelorum ἐνεργεία corporato fiunt.

B 201 v med.

sive verbo sive scripto opinionis partici-30 patio B def 201 v med.

 p 365) = غُـزَيَـل demin. vocis غُـزَيَـل puto.

duplum et dimidium S 85 v 7 et paulo post.

plur. p 27. 16 διπλα (ὀνόματα) 5 مفعاء المضاعة p 58, 9.

dupliciter p 165, 3. cl B 195 r 2. B 202 r 5 inf.

rdana (το διπλάσιον). rinder rdan dalura rdana isaba 10 . μαθί λ.π est circumvolutio simplicium rerum circa eas ipsas. B 193 r.

Pa. 12 investigant alqd S 84 r 4 inf.

syn: Abs investigatio, 15 scrutatio B 188 r 5. 201 v 10 inf.

I 1 b 24 f 12 r f غُرَابِ عُمْورِي دُو آ 1 b 24 f 12 r f 57 r. 4 • 27 seq. f 23 v f 66 v.

nus B 198 r 1. • 20

رعرض) . مرعا مماهما بلاجه معنام المعالم المعا

B 198 r 5.

Pa. 1) κατασκευάζειν expeditum facere p 76, 25. 77, 15. 78, 24. 26. 2) πραγματεύεσ θαι p 35, 5. (Etymon ab VIII τε cf παρασκευαστική G 8, 1 f 30 142 r 1.)

p 70, 17, 76, 16 etc. 2, cum 3 seq. impf. futurum Gr. reddit p 34, 2, 6, 10, 36, 19, 20 etc. 3; optativum Gr. p 52, 1, 14, 15, 35 cf p 114 adn 5.

. ه.

でたる・であるではな pi'がらâ (?) v.p 159, 24.

φάναι affirmare, cum 5 p 46, 19. 50, 8.

praeditus (homo) B 200 r 5. A. ija corpore
opp: A. iva B 190 v 4 inf. opp:
A. iva B 203 r 10 inf.

10 (γ2) . τος τυξοπ τω ίατ p 64,23.

τόι 30 plur. πόδες (mensura) Geop 20 praef l. 21 (II, 10, 5) p 32, 20.

Tusóv pro ι.

sic φοίνιξ avis B 204 · 2.

25 **66**, 4 cl p 115 adn. 13.

de vers. Charkl. ap Bernst. lex. ad chrest. p 392, 393. est πεῖσαι (pîsä) cf p 159 a 36. b 15.

30 κων αλαιωα» = 1.7 κλίπ π κλαιι f 182 ν φυσιολογήσαι (αι = ε, ut solet.)

sed cum ψ locutu difficilius esset, inter p
35 et s intercessit vocalis furtiva et propter

a obscurior, quam a etiam alias exprimit, cf p 122, 46 p 156*).

P 68, 16 cl p 118 adn 27 a.

Pa. p 156, 18 aequat. E9pa.

πακιια ψαθυρώτερος de pane friabili
Geop p 11, 27 (II, 33, 1) κατινα
fem. terra imbribus friabilis et mollis facta.
ibd p 27, 4; cl p 79, 27 (IX, 6, 2) ubi
κατινα et ibd p 14, 20 (III, 3, 10) 15
ubi scrib κατινα is ατινα sive
κατινα is ατινα is

مين مراع مين p 27, 26. 59, 48 74, 10. 12 مين p 25, 10. تصاريف p 56, 16 cl 57, 1 quod ex Arabico vertit Elias حمياات f 215 r cl 214.

ميناه = حلت منان فركم-كورور و 182 تريم

σοιαία = κάντι του φιλόπονος f 182 r κάντι του αιαία ibd φιλόπονοι.

ים = אוֹם πῦρ f 30 r.

ταίο p 167 a 31 vinctio i. e. supplantatio adversari quaestionibus distortis. Refero ad πλείω ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν Waitz Org II p 590, 5.

8. v. 시설 .

and the : * this + m

Digitized by Google

f 182 v 5. cf hemicrania? Cast. lex. p 109 et p 706 extr. ?

4a. 4as dividit (logice) p 82, 31 ESpa. 81, 32, 33.

5 حيك pelgâ dimidium p 87, 6. 8; opp: حصح

Org. I p 326. B 190 med. I 1 4; p 82, 32. 34. 83, 8. 9. 84, 16. 85, 15. 16. 10 التفصيل p 56, 1.

جامع المقاونة و 23, 14.

 جامع المقاونة و 23, 14.

 قام المقاونة و 24 المقاونة و 13 المقاونة و 13 المقاونة و 14 المقاونة و 15 الم

pituita B 206 v 23 temperamentum cuius (sedes) in pulmone, ونقع (im-

1) σχάπτειν Geop p 32, 6. 7 (V, 19, 1) 13. 16. 2) χάμνει w p 24, 24 y ad eund loc p 76, 10. 12.

25 plur min 19 φαντασία Β
201 τ 10. 11 (φ. ἐνυπνίδιος) visio in somnio.

mia a rad PRS = fregit dirupit,
scil. panem ad distribuendum cf Ies. 58,
7 parôs cum Targûm to φαντασία inde distribuendi (olim praedam cl'hâlaq), dimetiendi
notio cf σιτομίτριον Luc. 12, 42
dein sustentandi (Buxtorf p 1821, 22.

coniaa Act. 12, 20 τρίφισθαι τὴν χώραν).

igitur inserto a dispertiendo ad
35 administrandi significationem Aramaei devenerunt, ut Graeci in νίμειν. Nam

étimo, pagi summus praefectus etc (parnâsă Aramaeae originis puto. At

العارس leonis cognomina comparo cum العَرَّاس العَرُوس معدد ossa confringens.

حسنم B der 202r ext معسم معمده حسب حسمه حمانحت حمونی B 199v 17.

vis dei gubernatrix qua curat omnia quae sunt B 186 r sup.

~haumi≥ p 152, 2 inf.

عدم sive محمد p 26, 10. 27, 12. 28, 5. 29, 3. 79, 8. 80, 22. 81, 18. 84, 10 33 محمد p 46, 21 ما الفطاء p 58, 5. 59, 9. عدم المحمد f 184 محمد p dictio 2) affirmatio.

φόκξειως = **κίσωσο** f 184 r Ψήφος decretum De forma (ψήφοις, ψήφους?) 15 cf p 168, 36.

عمر 1) p 36, 4. 5. 6. 46, 12. 13.

عمره 1) p 36, 4. 5. 6. 46, 12. 13.

عمره 1) p 36, 4. 5. 6. 46, 12. 13.

عمره 10 تأكير المحمد
1 2 27 f 15 r f

60 v ἀποτομή I 1 20 f 9 r. 2)

αποτομή I 1 20 f 9 r. 2)

Access 1) τμήμα sectio libri p 118 adn 25. p 29, 22; 30, 1. 38, 6; 45, 7; 88, 6. 7, 89, 27. 29; idem ***Caress** p 88, 9. 89, 24. 31. 2) ***Caress** (**Partial Partial P

p 58, 14. 15. 11 القول الجازم £115, 5 أما p 59, 1. 3. 6. — De decernendi notione Semiticis gentibus cum scindendi cognata v. Steinschneider, Schene hameoroth des 5 Maimonides Berlin 1847 p 9 sq.

κάταιση τως φιλοσύντομος p 74, 30 cl p 125 adn 69; p 86, 2.

71000 a p 200 b 14 ψηφος cf Andreas Reg. 9,15 10 definitio tributi el cum appara recene sive 28, 9. 12 sq.

مراع معروبة الما معروبي المارية (accus.) I 4= 3 f 26 v. ~나흐~~~ ~나 ق I 1 • 40 f 10 r; I 2 • 24 f 15 73 fin f 58v; sed I 1 28 f 57 ad ver-. التي تتجزأ :bum

Adamasa A (Tò aTOMOV, Tò μή τόμνεσ θαι) individuitas, non dividi posse р 83, 27.

rdames hilaritas B 206 v 26. 20 προστακτικός p 66, 5. 11.

iussus (homo) B 205 3 inf.

Raina B def 205 v 5 inf, est din ان و. justio, justius cui illico obtemperatur.

Bdef 205▼ 7 inf, est Kaus Klodis iussum edictum, 30 cuius effectus durat.

dercina iuste, ut par est B 205 v 22. בים p 77, 10 sive ביאמים f 183 = =pooi μιον.

→ ia . → ia dr B 203 r 13 recreatus est, delectatus, v. p 192 b 13.

32; 28, 2; 84, 24. 27. عُناعة p 55, 2 inf p 59, 6.

κίς προβλήματα A 26 b 31 f 107 ₹.

حَلُمتُهُ sic حَمَةً ÷ क f 184r et 5 حنه ب ه ه معمونه م ் டிப்பு வர் 1827. Pro i leg 7 == παιδευτής (cl Pshira Rom. 2, 20) et παιδευτική (τέχνη) αι == ε.

membaja πρέτασις saepe e. g. plur 10 p 42, 15; 67, 6; 88, 7 القضاية . 10 etc ibd; f 183 v 1 explicatur Leas (nomen formatum e Shap'el verbi Le ut Kar) protensio disputationis of Waitz I p 368. - f 183 r sic: 15 grack kparamappa paserso (cf πρόθεσις, πρόταξις).

alais f 182 προλογία cf Stephan Thes. Graec. ling. ed. III, 6 p 1770. hazza : a mazalajas 20 λογος = προκείμενον in liturgia argumentum festi e libris sacris sumptum et κειμένφ (textui) praepositum v. du Cange lex. Graec. p 1244 cl 1241. 1242. (?) 25

οποιτισμοί Αροσδιερισμού p 88, 14 φατικές του τις προσδιορισμός p 88, 14. 15. 19. 18 etc p 89, 16. 17. arced = ejour siguesou rhama f 1831, i. e. praepositio quan. 30 titatis ut La et La Kl. zu et zu Kl cf l. l.

حصيني عند scil f 74v 9 prosdiorismis praeditae protases.

صريت عسه ٥٠ ٠. •••

κίακδαία προθεωρία p 84, 8.
ασιθέι τη glossa f 182 ν περιπα-

15 περιπατητικός φαιτά τος τος τος οι έχ του περιπάτου Ι 1 15 f 9 τ.

φινείας perjarminjās p 23, 2. 38, 7. 55 med. 62 inf. 63, 14.

20 Φασιία παρώνυμος p 75, 32.

p 138 adn 152. p 67, 5. Dubito quin ad πόρος pertineat.

30 organo et medio aliquo B 198 r 8. 11. Est a germinatione (cf) 190 βλαστήσασαι Geop p 15, 1 (III, 4, 6) et 27, 12), quod ex aliqua re vel actione progerminat, consequitur; similiter (.μ. 35 πίρασμα) a . Cf σμ. 102 κασο

ה הוקססף און בידים . Cf מיים מ אלמים מיים היים המיים (iv τῷ τί lστιν κατηγορείται) Β 188 v 1 cl 5.

Can'ia B der 197 v 17. Ut Can

separat (2.17) ab (2.17), sic distinguit

Coald a Coald . B def 200 r 8 inf
ter definiens quinque species distinguit 1)

(facies) 2) (sensu metaphorico) 4) (sensu metaphorico) 4) (5, 5)

Cia (3 e g. Christi.

p 23, 23 p 24, 1. 70, 26. 71, 24. 26. 2) divisit, διαιρείν cum in alqd ap. Rúβil ad I cap II 4 * 33 f 25 v. 3) discrevit e. g. 10 oculis colores B 197 r 6. 3 inf; distinxit p 71, 15. 19. 25. Pa. = in προσδιορίσαι p 43, 4.

idem p 25, 16. 74, 24. 31. p 43, 8 p 75, 7 على انْفراك p 57, 5 cl p 56, 6.

distinguens B 197 r 5 inf.

rudentia B 204 v 6. 3 inf, v. s. v. colo.

sqq et Rûβil in protheoria ad I cap II 4. 33 f 25 v pro (Δ) αφορά cl f 27 r, cf (Δ) διάφοροι Geop p 26, 22 (V, 6, 2).

Sεσμία (ἡμέρα) dies constitutus solvendo, al.

Espau. arrashi 32

romissis corporibus labora et ieiunio B

203 r 15 zrashrp 192b 13 cf . 30

ور الآسب البسيطة p 24, 3. 25, 1 plur. الآسب البسيطة p 56, 8. 9. و الآسب البسيطة a πλως p 22, 22, 23, 20. 70, 1'. 15. 19. 21. المُعْلَقُ p 56, 5. I 1 •16 f 9 r.

rerum status, opp: Karani et B 196 - 10.

ESpa. апоружений р 51, 11.

76, 33. 77, 5 saep., cf Athanasius, festal letters ed Cureton p and, 21 Lag. reliq. ;ur. eccl. p 74, 10. 76, 22.

spithama S 85 r 22.

5 ἀπορία p 45, 12. 80, 9. 82, 30. 85, 34 et saepius. p 85, 2 = caussa ἀπορίας. Radicem Aramaeam καρίας per metathesin (cf nor et com) eandem puto ac αμάρω cf μάμω, vel αμάρω cf Π et V 10 (cf Luc. 21, 25).

ρων I 1 * 8 f 8 v.

ira. κάτιω iran concoquere
15 cibum B 206 v 2 inf.

20 κίατο scil. Κλιαρόν tepida aqua Geop p 4, 30 (II, 36, 1) κίατο ibd p 26, 9.

প্রকৃত্র প্রকৃত্র Geop p 35, 19 in 95 latitudinem extenditur.

~ αδι2 (ut **~ αδι2**) πλάτος Geop p 32, 20 (V, 20, 1).

136 latitudo B 194 med 195 m. 19 inf.

130 21, 4).

locum hace addo: Veneta factio in ludibus circensibus notissima, cf Lag. de geop. vers.

35 Syr. 1855 p 21, anal. Syr. p 204, 5 sq. John, bishop of Ephesus eccles. hist. ed Cureton p 165 extr. Cf I. C. Bulenger in Graevii thesaur. antiq. Roman. 1699 tom. IX p

697 sqq. Deinde άλιντοι (cf κλίμας Castelli lex. p 106) meo periculo posui, ab άλιντος Hesych. ed. Alberti I, 233, 12, = άμιλλα et quidem, ut monstrat άλινδον, δρόμον άρμάτων Etym. Magn. 64, 22: certamen 5 in circensibus. Adparet, glossatorem non accurate novisse quod interpretatus est; nam non Venetam factionem designat color virens aut ruber, sed Prasinam (quam odoror ap. Cast. p 733 lucta, luctator) 10 aut Russatam.

γότα scil. Κτέαν ποικιλία τῶν νοημάτων p 67, 13 cl p 117, 22:

٠2.

ベンタ・ベンタ 32 p 29, 5. 85, 1 15

liberum arbitrium (προαίρεσις)
B def 199 v extr. جب محمده sua sponte
p 85, 6 cf من تلقایه p 59, 11.

rius B 1947 extr.

≺ക്മാം v. p 129 adn 35.

Pa. p 65, 19 κοσμῆσαι ibd 22. 25 23. cl p 115 adn 12.

B 206 r 1.

ما أنْت بصَدَّه Chald., = latus cf Arab ما أنْت quo tu tendis' Al-mufassal ed Broch p

και Εθρε. cum = iκφαυλίζουσί(τι) Geop 5 praef 2 (II, 10, 8).

مُحبًّا الطَّنْز (cf ممه cf) مِحبًّا الطَّنْز φιλευτράπελον Τ 1251 * 20 f 154 v marg. Lame scil com Xpopertortico Ι 4 23 f 23 τ κλιδάσι το χριμιτιστικόν 10 الصهيل ibd 22; f 66 v. حاما الصهيل idem I 25 31 f 15, f 54r.

€ B def 204 r 8 inf.

حيرم حعقمه = مليحمه sic f 182 5 κομήται cf susisa fimbria, 15 cauda, (cincinnus apud Syros hodiernos).

Khia, Khässa Khia, formae B 196r 16.

حار. سازة حاصقمه وpp: رحة loca clivosa, declivia Geop p 26, 25 sic 20 corrig ibd p 28, 22 (cl Niclas ad V, 12, 1 et 5. E9pe, se inclinavit L. Geop p 25, 18. ~ Lbads ixxiiта: declinat Geop p 31, 16 (IV, 3, 8).

~hal ≥ B def 204 r 6 inf.

25 حملت scil حملت p 115, adn 13.

المحمار B def 200 r 11 inf محمار منه مح معسفم، حسم איע עשווים עביוען דיומדאיו 30 rauls will quod prototypum manifestat sive quod manifestat ideam (Platonicam) conspiciendo, ut umbram tantum. الاقْبَال الحُقُون ، به ورق يحدثه

I 1251 * 30 f 154 35

בשבעה ממונים (ב בולים מהבלבים מידונונו

р 41, 7 ангінентан р 45, 12 47, 19. 2) 1201 xar' avalorías Good p 37, 26 (V, 36, 8) xara' (secundum) ibd p 41, 9 (V. 33, 1) der Linal per contradictionem B 193 - 4. 3 inf. articelulous A 27 - 5 29 f 108r; Khaland contradictio B 193 r 4 inf. p 89, 18, 3) a) a ماري من من الماري من الما 6 p 32, 9, 37, 7, 29, 19; p 31, 22, 32, 10, p 41, 14 idem; 70 avri- 10 xeluevov A 27 b 9 f 108 v Khilanla p 28, 21. 29, 19. A. Karaala Karaa artinelo Sai p 28, 22 cf 38, 9. 39, 18. جامعام p 158 b 19. b) حاءمماء τουναντίουGeopp 26, 18(V,1,3). ~ 15 דסטטמעדוסע בולשי I 2b 22 f 15r f 60v. ≺ക്പ്പ് B 200 r 2. ≺ക്പ്മ Assem. bibl. or. III, 2 p 120 l. 4 pro ≺haulaa, omisso = secundum pro- 20 nuntiationem vulgarem, Nöldeke, Gram. d. neusyr. Spr. p 49, 1 cl p 179. - Ar. ibd 6. قابل 6 ,60 متابل متدينة متابل متقابلين كالمتعدد arrexelperae ibd.

Klaam. Khilaam ji ivartla 25 p 40, 13. 41, 6. حكماتمه p 30, 7. 10. 32, 11. 45, 1. متصاديب p 60, 14. 61, 2. أضداد ته أصداد G 7, 9 f 141 . 2) masc. contradicens p 82, 11. രമാരം ibd 9. പ്രാരം fem. 30 avrintererat p 39, 11 Khiliane tà av-Texsépieva المتقابلة 1 3 b 29. 30 f 20 v f 64 v. المتقابلات item المتحر همه المتقابلات I 3b 31 f 20 v f 64 v.

حياء معمد . حياءمعم stat 35 μεναι (αντιφατικώς cf Prantl I, IV adn. 218.) | absol. femin. pro adverbio, δναντίως p 31, 7.

qubâla receptio, cultus p 157b 36.

κότο διαλασο (δεκτικόν γενίσεως)
accidenti tribuit Mar is haq ap. B 187 v
5 16 inf.

στήμης κείl: κός τη δεκτικόν ἐπιστήμης κείl είνοι Ι 3° 89 f 18° f 63°;

Β 195° 3 κετική αὐτοῦ scil
πολιμος (ἐν οὐσία δεκτική αὐτοῦ scil
τοῦ συμβεβηκότος) Β 187° med.

Chailans δεκτική κίνησις Geop p 6, 25 (II, 14, 4).

διαπείραντες Geop p 39, 11 (V, 36, 2).

sensuum infixio i.

15 e. expressio, quam sensus in homine efficiunt, nominatur

modus personae sensibus expressae (Persönlichkeit).

20 hours scil. Kär B 200r6 inf id quod faciei infixum est, physiognomia qua cognoscitur persona.

אבס. במתם במתכש ἀρτιτοκοῦσαι NB Geop p 41, 20 (V, 41, 1).

25 καρ. τ και τω καρα προ μιᾶς ήμίρας (τῆς σπορᾶς) pridie quam Geop p 4,29.

30 (Π, 86, 1). — απασπαλ κακ και τὰ όσπρια κρείττονα γίνεται Geop p 6, 12 (Π, 42, 3).

κόιωπα (τὸ πρότερον) Β 193 ▼ 4 cuius quinque modi, cf Arist 14 • 26.

idem p 82, 1 etc. Latius patet ap B def 202 v 2.

Aφ. Γοτησι, sistit p 26, 2. 27,
2. 76, 24. Δαασμας ὑπίστησαν I 5^b 13
f 34^r. 20

Rûßil ad I cap II 4° 33 sq. f 24°.

(longitudo, latitudo, altitudo) B 195 r 2. 1 inf; 195 r 1.

resurrectio B def 204 r 13.

scil جيليم B 194 co-lumna (salis).

Σ1 8 b 39 f قوام نامتره من I 8 b 39 f قوام نامتره و I 5 b 30 و 1 f 65 r; cf p 180 a 36. نامان تامند و I 5 b 30 و 1 34 r.

Romano a Pa. p 165 * 5 scil:

Constituens compositionis 35

B 198 * 8 inf S B 198 * 1 (συστατικόν); δικτρικό Β 195 * 13. (συστατικώς) realiter opp: Κίσκδο.

ا المستخدم (a Pa.) συστατικός مقوّم ال 3 b 8 f 19 v f 64 r. 3 b 13 f 20 r f 64 r et saepius cf p 153 adn. 98. حمیت الله عدمیت الله

5 lamontationes faciens f 182 τ κωμφδός; quem videtur confundere cum tragoedo v. p 177 b 7.

مَعنامه; مُنتاء ﴿ مَلَّامِهُ ﴿ مَعَالَمُ مَا مَعَالَمُ مَا مُعَالَمُ مُعَالَمُ مُعَالَمُ مُعَالِمًا مُعْلِمًا مُعَالِمًا مُعَالِمًا مُعَالِمًا مُعَالِمًا مُعَالِمًا مُعَلِمًا مُعَالِمًا مُعَلِمًا مُعِلِمًا مُعِلِمِعِلِمًا مُعِلِمًا مُعِلِمًا مُعِلِمًا مُعِلِمًا مُعِلِمًا مُعِل

άιραρ κύκνοι S 98 v 11 **ωαιραρ** κύκνος Α 26 a 38 f 107 r.

tum quoddam architecti. Fortasse Pers.

15 τ, lignum Vullers, lex. II p 795, 2(?).

f 184r κατὰ γραφήν?

23. 42, 5.

20 (cf p 159 b 19) καταφῆσαι + 33, 17; 29, 16. 42, 11 et alibi.

24 a 16 f 104 r. κοτικός Α 24 a 16 f A 26 a 32 f 106 v. plur. A 25 a 2 f 105 r.

30 Λ 26 b 1 f 107 r κατηγορικόν. Κατηγορικόν. Κατηγορικόν ατηγορικόν ατηγορικόν ατηγορικόν ο αμένα με 44, 21 Haec igitur ad Graecam consonantium consecutionem formata, cf

жата жатпуоріає (formâ) р 67, 33 цав; р 76, 1. 4.

10. 18 cf p 71, 1. 5. or in inf.

φαπ. ία. γατηγορικός p 84, 17. 18 p 26 adn. 8.

24. 30. 16. Διπατηγορούμενον p 86, 5 απηγορούμενον p 86, 5 απηγορούμεν p 86, 5 απηγορ

tilis (sensuum) B 197 r 7. 4 inf. cf s. v.

μόριον (ώρας) Bruchteil Geop p 20, 25; ibd p 21 passim (I, 7, 4 sq.) plur. ibd.

سلم. حكم الفُشَا وَكُوبِهِ اللهِ َّا اللهِ المُلْمُعِلَّالِيَّا اللهِ ا

τίο ; τίου κετί χρύσταλλος 15 πήγνυται Geop p 37, 28 (V, 26, 9) Pe. Pa. Αφ.?

inf. (duae) definitiones connexae. de l'ila composite, connexa opp: de l'es B ibd 20 3 inf.

explicatur ca ja f 30 r, quasi ligatio (restrictio) locutionis ad genera et species.

Vix enim pro ca ja puto, ut p 75, 25

34 tum exspectaturus ca ja ; et

ilabar f 183 r explicatur rajda,

ut etymi Syriaci aliquid odoratus videatur

Syrus in verbo Graeco.

ijas praedicatio p 75, 26. 30. 3 ijas; p 76, 1. 4.

жатпуоріко's р 26 adn. 8. р 66, 20. 32. 33 etc.

76 29 f 106 τ λ. τίς λατηγορικόν Α 26 29 f 106 τ λ. τίς λ. κατηγο-5 ρικῶς Α 26 22 f 107 τ.

τίτ sic = διασκ κδιεί **τία** f 184 τ καταρχάς inde ap. Castell. lex. p795 καίζο (καταρχή) και ής etc.

S 89 • 4 modulatio, harmoni-10 a musica citharae.

κλλα καράμιου Geop p 22, 4.
6 (XI, 18, 8). καράμιου ibd p 15,
11 (III, 5, 3) olls fictilis.

~10. ~ Малю ёди А 26. 35. 36 25 f 107 г.

10, 6). 9, 10 (Π, 22, 2). — possessio p 62 med. δικτικό (καθ' ἔξιν) syn: et opp: δικτοίου Β 190 v 7 inf.

30 (anjå κάλαμος arundo Geop p 12,1.17 etc calamus scriptoris (ασφαπ) Β 198 τ 6.

deresan substantialiter B 197 v 9.

iuste S 84 r 7. 87 v 1.

σταριών p 183 · κοσμιότης e Graeco κόσμος, ut puto.

mihi propter (himan, radicis Syriacae residuum quam accuratius non ausim definire, videtur, quo-etymo Caesarei nominis utebatur glossator.

p 67, 24. 27. 28. p 68, 1. 4. 5. Pluralis scribitur 1) secundum κεφάλαια καλαία p 65, 13. 32. 2) syrissatus καλαία (cum vocalibus qeφάllė) p 64, 13. 67, 24. καλαία p 63, 24 25. καλαία (cum 15 vocal.) p 63, 27. 29 καλαία p 65, 33. 66, 1.

camphora B 184r كافور Pers. كافور

40 v (sic corr. pro rings).

19. κάππαρις Geop p 5, 25.

22 - באבילה האשניטה. פעב bonum aliorum *invide*t B 205 r 13.

ત્રાં Pa.?? **ત્યાંગ્ગ** ἡ λεγομένη Geop praef 4 (II, 9, 3). Corr.?

καίο scil. κίσικο κλητικός p 66, 4 cl p 115, 13.

Digitized by Google

べいの レス でしょうのこう ぐ ベロ にっしん 人口 ショウン かったい しょう で エリン かったい しょう かったい かったい かったい かったい かったい かったい で 183 r Iam vides Graecum ば in Syr. vulgari non usurpatum esse. かったい するかの (メカカエルデア) ibd antea.

عند. حامد prope Lag. anal. Syr. 10 p 113, 7.

δ. κροσεχῶς Ι 2 · 24 f 78 ·.

ארטיבוסאי cum אמל opp: ארטיבוים facultas appropin-15 quandi B 199 v 3 inf.

οpp: γευπός Ι 3 مَا أَضْلُس σιμός οpp: γευπός Ι 3 مَا 36 f 18v f 63r; et I 3b l f 19r f 63v.

S 89 extr. 89 v 7. calvitium, morbus crinis.

25. ベンゴベ obductae sunt tenebrae B 206 v 22.

cf Sachau ad Gawâlîkî p 52.

هنه معنه معنه بديموه عنه 30 الحظل عام (?) T 1251 * 14 f 164 * 2 inf.

9εῖσα الجُرْح الْبُنْدُمل I 3b 20 f 17v f 62v de vulnere obdurato, cicatrice obducto. 55 معمد عصصه καθ' ὑποκειμένου p 75, 24. 25 معمد عصصه f 183r. ÷.

(べべi) べかべi (ジ) pulmo p 71, 12. B 205 r 5. 3 inf, sedes べかないは; B 196 v 2 inf sedes phlegmatis.

эj хригтыг р 116 adn 14. годэ ээ 5 heri В 204 ч 3.

κόασή rebbάθ**à** scil. **κάιξη** μυριοστόν έτος p 35, 6. 13.

(αύξησις) opp:

και μείωσις) est modus 10

και Β 193 v med et def 194 r med.

(Cf Arist. 122 * 28. 322 * 23. Br 15 * 13).

augens, crescere faciens B 199v 11 inf.

Lag. Anm. zur griech. Uebers, der Proverbien 1863 c. 24, 15^b p 77.

касыті. кіді васыті то тетрапон I 45 17 f 29 г.

Li. . Tilens Thanks were 20

. Tials Thanks with the calor in corpore qui appetit calorem ignis
B 199 v 9 inf.

sed secundum quosdam, quibus repugnat 25 B, in stomacho. In hoc potius charing non code charing in 199v 10 inf. Cf p 170b 4.

ن . حمصاله من فهمان في التهجم (V) bis T 1251 • 3 f 154 r. 30

٠ ١١٠ ١٠ ١٠ منام .

تران ب كران ب ك

calidum sentiunt (radices) Geop p 87, 20.

De duplicitate τοῦ αἰσθάνεσθαι κατά την ψυχήν et κατά τὸ σῶμα v. Arist. 106 b 23.

membrum, in quo habitat (Lir)

5 Chara i sensibilitas e. g. manus, oculus, auris. Haec igitur = Lir ibd

7 inf B 196 f 4. 9, v. p 165 f 6. 11.

Lir Lir Lir Vocatur Lir B 200 f

B 200 f 7 inf; Lir Lir B 200 f

10 5 inf.

discernens et operans sensibus κιπος Β 197 r 6 inf; Lag. anal. Syr. p 117, 6.

15 Leasibus praeditus v. lin. 21

Charali vis est subtiliter discernens,
habitans. in sensibus, eos qui
distinguens. B def 197 r 7 sq. inf; cf supra.

20 praedito quod ja ku kus B 195 v 14; ibd 16 kraj idem.

حداء (ab Aφ.) B def 197v 2

حداء کا المحمد المحدد المحد

aloθητή p 71, 11 cl p 122 adn. 48. B def 197 v 3, quinque sensibus subiectum. Καϊκό jan τὰ αloθητά Ι 1-11 f 8 v.

35 كنا الاقتاب reðjá opp: كم م التاتب الم الاقتاب به التاتب الت

галі паевентує р 201 b 5.

cursus B 186 - 7 inf chains 5 .

عصة . عصة (aic) وتحديد (acc.) مكافحًا جُسُو, الله تعديد مكافحًا جُسُو, الله عند الل

27 cursus, (sphaerarum) ibd anni; siderum
B 186 v 1. 2) decursus Verlauf comis
Comis decursu, modolegali B 202 r 5 inf.
Compositio dictorum; i hamalan dum
apte decurrit B 191 v med cursus incedens B 201 r 2.

Αρήματα Τ 1250 • 25 f 143 v.

25

tai. γιαί tai. Saλλουσιν laeti florent Geop p 5, 27 (II, 39, 9).

mentis p 172*4.

ત્રિકાર્વે διάπνευσις Geop p 36, 8 (V, 28, 1).

marum 4) aeris B 198 r 15 inf. cf s. v. 35

Τοἡ Αφ. ἀποφῆσαι p 28, 19. p 84, 2. Ε**9**taφ. ἀναιρεθῆναι I 4^b 12 f 26 ^v sq.

منابعه مُعنون p 67, 26. السّلنة idem p 82, 17. 84, 4. 5. السّلنة negatio sublatio, p 83, 35. السّلنة p 58, 15. 59, 15 saepe السّلة p 56, 14; C 5, 2 t. Ar.

συτ. Αφ. **συμτό:** ἀπεχόμενος, Ι 1 ° f 8 v; Geop p 28, 28.

discessio, longinquitas B 199 v 2 inf.

15 ألمبدا أوχή ألمبدا 12° 37 f 13r f 59r. plur: تم منهم الطرفان (genera suprema) I 2° 34 f 13r f 59r. 2° 47 f 13v f 59v.

عدا . عدام عجمه حصار 20 S 85 r 1 et حق S 85 r 16 = صار

イカルエ マコ は ἀρχῆς A 24 30 f 104 v. イカルエ コ ル ἀρχῆ A 26 24 f 106 v. カルエ コ は ἀρχῆ A 27 24 25 f 108 r.

cf Geop p 9, 2.

Waitz Org. I p 326. p 26, 6. 27, 7. 79, 30 1. التركيب p 56, 1 p 58, 3. B def 197 v 8 inf, compositio.

المولّف συχκειμένη x p 29, 7 fem; id masc. σύνδετος w p 28, 10 p 85, 12. 74, 1. المولّف p 59, 12 المولّف ibd. cf p و المولّف τὰ πεπλεγμένα w p 24, 3. 58, 4. Est secundum B def 197 v 2 inf, id quod ex حدماء artificis manu perficitur.

Thankin ovv9:010 p 23, 14. 16. 74, 2.

B def 197 v 6 inf componens.

B def 197 r 4 inf. Est καίω e quo compositio colligitur, e. g. 5 lignum, ferrum, cf καίμενα p 27, 8, 79, 2. 5.

fundavit, condidit (cf Pshirā, Hebr. 6, 1 Θεμίλιον καταβαλλόμενοι).

τλιπίλ (καταβολή Matth. 13, 35) fundatio B 198 [‡] 9 inf

المراسم remzā nutus عمد عمر أ غدم حلم أ بالمحدد B 192v.

المركب عنه المراس المراس (leg المُمْن) 15 عند (leg المُمْن) 15 عند المراس ا

ראי . E9pa. meditatus est p 64, 11 בין . E9pa. meditatus est p 64, 11 בין . E9pa. meditatus est p 64, 11 בין . E9pa. בין . ב

sunt genera et species in خنت، s 8 84 v 3 cf p 176 a 9. 11.

24. 172 • 35. 54, 6. 64, 24. Sensus, significatio (orationis) p 82, 23. 84, 9 cl Arist. 1456 • 34 ap. Waitz Org II p 298.

35 γ plur: tonitrua B 202 γ 7. 35 γ λφ. dimisit, p 73, 20. κατα-

requê, cantus et saltatio B 206 v 25.

κοιαιοί δρχηστύς p 80, 1.

1) ἐπιγραφή p 63, 22. 65, 10. 10 12 cl p 113, 3. p 89, 34. 2) ὑπογραφή الرسم في الوهم ۽ ἐννοίας الرسم في الوهم 1 1 b 34 f 12 v f 57 r.

p 152 med.

15 كند أ impiissimus p 152 med. التعدى ἀσίβεια التعدى Τ 1251 ه 30 f 154 v.

fervor sanguinis B 205 v 5 cf p 163 b 14.

20

. **.** .

παραιτήσομαι I 1° 11 f 8°; evitare cum
Geop p 6, 28. 8, 23. 27, 7. Pa. έρωταν p 28, 7. 85, 6. 29, 2. 43, 4. 85, 1.
25 E9pa. interrogari p 28 adn 2. p 76, 26.
27, 34. 85, 3. 4. sed ibd 5 sensus postulat significationem activam. Fortasse Probus deponens Graecum passive vertit cf p 108 med.

30 και μίτησις p 42, 15.

 anal. Syr. p 116, 24, 26. syn: كردانات على المدانات على المدانات على المدانات المدان

num definitur adaxar pras 5

chashax rulus sumptum. Organum definitur adaxar pras 5

chashax rulus charas 5

chashax rulus charas 5

chashax rulus charas 5

chashax rulus charas 6

chashax rulus 7

chashax

Δατ. ἐρώτησις (διαλεκτική) p 42, 14. 19. 43, 3. B def 202 r 7.

έρωτηματικός (λόγος) p 66, 4. 6 cl 115, 13.

Pa. δοξάξειν opinari p 54, 13. 24. 26. 89, 31. 32.

אלמשות B 205 r 10 רבות = 20 ראונים אלמשום B 205 r 10 רבות = 20 ראונים אלמשום אלמשום amor est laudabile misericordiae naturalis. Verherlichung.

12. 14; plur. 17. 25

Abar dala viam aperiens, dirigens ad accedendum ad scientiam B 202 v 4.

in eundo; sive (cf Chald.) impar est? 30

Pe. turbavit p 85, 35.

int. Aindres se mittens, accingens ad aliquid peragendum B 202 v 10 35 inf. Adaindres praeparatio, obsequentia ibd.

λικάν. iπ' iσης I 5 * 24 f 31 v. Cf 10 Lag. Proverbien p 60 *).

السويد به المرابق الخاصة على السويد المرابق
معند . محسب بالمذه و 26, 5 المرسلة المرسلة الما 11 أمرسلة الما 11 أمرسلة الما 10 أمرسلة الما 10 أمرسلة الما 10 أمرسلة الما 10 أمرسلة الما 11
B 203 ₹ 6.

Pa. Θερμαίνειν p 52, 5. S 85 v extr. 87 r. 1.

- 13° 19 f 17° f 62°. Αιμαντικόν p 51, 21.

70 inf. 190 5 inf etc. p 169 25.

litera pro > ponitur in versione
A 28 b 18 sq. (sic corr p 154 a 13).

passim = duvator, divatas cf p 165 b 3, 185 b 32, 189 b 6.

B 202 v 9. 186 r 4 inf.

 αλούνατον ibd cf 185 b 32. Fem: τὸ δυνατόν Α

 25 a 38 f 105 v; 89, 6.9.

 τὰ ἀδύνατα p 35, 20.

त्रेवाण्यस्य त्री को वेवेपंग्यरण A 27 = 15 f 108 r.

tentorium p 150, 3 B 199,
15 inf. 20

jar. Pa. pass. jara opp: jara depravatus B 194 r 8.

тіах «діах атопог plur: атопа
 р 43, 18. et «дайах ibd 12. 34, 21
 тій прінцов р 27, 3. 76, 24 р 83, 25

sheljå, quies B 194 v 5 inf.

Δε το άθρόως p 71, 13. — Δεισο
ἐξαίφνης p 31, 19. λεληθότως Geop p 9,
25. 26 (II, 26, 2); 37, 20 (V, 26).

29. Part. Pe'il. tranquillus p 172 * 33.

Licet mihi.

per compendium ax B

196 • 7. 2 inf. 197 • 2 dominium imperium, quod est temperamentis in partes 35

corporis.

ronaliza. monaje daliza dominans naturalis (est voluntas) B 199 v extr.

tamquam dominus, praeses 8 84° 10 inf.

Pa. mshallem absolvit i. e. finitum est p 64, 8.

5 حماء shalmûðà 1) το στοιχοῦν p 38, 12. 14 cl adn. 24. 2) حماء sive حماء عند منابع sive منابع p 22, 23. 24, 22. 26, 17. 27, 19. 69, 8 sq. 70, 25, 71, 19 sq. 79. 25 sq. بتواطو p 58, 11.

finita clementia dei B 185 med.

р 63, 15. 18. 20. 64, 1. 10. р 113. 114 15 adn. 4.

p 80, 26.

(ab Aφ.), παράδοσις I 1 - 5 f 8 v.

30 natim, expressis verbis opp: καδδύναμιν p 81, 16.

celebritas, fama Notorietut p 65, 2.

 شد جحده المسحة من دهدة من المائة من المائة المنائة ال

quod audiri potest B 10

جم خامسته B 206 و 8 میستم جم خامسته جم خالست خامسه Samaritanismus.

transiens, celoz p 15

μιταβολή) B 193 v med, cuius sex modi.

192 v 4 cl p 171 · 16. Si contrahuntur et 20 humectantur hypochondria et ipsi cerebri angores adstringuntur, fletio fit. Cf Buxtorf lex. p 2530 inf.

defaecatur Geop praef 12 inf (II, 10, 4 diff.) 25

206 v 18 color cras animus sincerus p 151 med.

1) portavit (fruges) ἀποσταχύες
Geop p 8, 6 (II, 24, 3). 2) protulit sumpsit 30
p 71, 9. 86, 21. 25. Δακ΄ το λαβών Α
24 = 27 f 104 v. Geop p 43, 20 (ΧΙΙΙ, 1, 5 diff) 3) δοδιακός Δακ΄ ρεζοῦν εἰωΘυῖα Geop p 32, 18 (V, 19, 5) Pa.

Τακός παραδεδο΄ναι 35
leg. Δακός Geop praef 1, 13 inf (II, 10, 4).

Espe. proferri apportari p 68, 32. 83, 13

Δηφθίντος Α 26° 3 f 106°. referri p 69, 34 etc.

بند Αφ. αληθεύειν et αληθεύεσθαι p 22,
14. 23, 12. 24, 15. 25, 18. 26, 18. 27, 19.
41, 11. 35, 15 etc صدت p 57, 2. 58,
11 etc.

γίτ. το άληθός p 22, 16. 23, 18, passim B def 201 v med.

10 κing 1) μος κίης κάθο κίης κίσο somnia gravia (valida) quae tollunt iustam concoctionem B 206 v 3 inf. 2) ἀληθής passim, B def 201 v med.

κοιίτ το άληθές p 23, 14.

15 **ΚλίξαΣ** τὸ στάσιμον Ιμίνο Τ 1250 α 43 f 142 v extr.

ijem fem. Khijem Khen. scientia certa p 64, 25. 26.

20 77, 24. 26. 33. λαλ εἰς p 78, 3. part.

Pe'il κɨż habitat B 197 7. 4 inf et 9

inf: κάν το κάν κλαναλί

cf p 150, 4.

Ajr shrājā B 185 v inf 1) solutio est
25 a) אווים ut animae a corpore: mors, secundum definitionem dei. b) אווים האלים האל

Chaix solutio, libertas. haix Voluntas est cogitatio soluta e potestate naturali B 200 r 2.

35 **Κάι** shârî9â plur: ἀρθρα p 62, 3. **Κάιμα** scil. **Κάιμας** Geop 13, 21 (deest III, 1, 4) ut puto: lòca in plantis ubi ramulorum commissurae sunt et insitio fit.

Mail tiro, plur: B 198 v 4 inf.

πίαι ἀρχή opp: **πίαι** p 64, 6. etc B def 194 v 8.

15, 9). plur: πέτυς ibd p 19, 28 (III, 13
4) المعرف المع

sede facultatum animae et temperamentorum dictus ap B e. g. 199 v 2. 4. cf p 161 b 3.

Third plur: iap Geop p 84, 12 (V, 22, 3).

expositione, capits quod est de activitate

B 202 r extr. 15

* ألشَبْق مُعمَه لَم مُعمَه الشَّرِة 154 cf الشَّبِة مُعمَه الشَّرِة 16 f 154 v cf الشَّرِة مُعمَه الشَّرِة 142 r idem الاسترسال في السشهوات f 141 v.

viz. . Part. Pe. « эіх дабленая р 20 50, 19.

5. 6. 114, 2. fundamenta opp: Cocide parietes.

Δλχ. Pau'e. pass. Δ καλαχως 25 (κοινωνος τινί τινα) p 74, 29; differt idem cum Δ = μετίχει τινός p 77, 25 cl p 130 adn. 97. Εθραυ'. μαλαλαχω μετίχει I 5 • 24 f 31 v all.;

adn. 82. 2) μετοχή, participium (grammatice) p 77, 22. 24 sq cl p 130 adn. 97.

27. Pe. ἢρίμησε p 26, 2. tacuit 76, 35 27. 28.

Khande. Khäisass I

in somno requies, silentium B 206 r 13.

. გ.

тіпты Эгиріа р 68, 12 al. 5 **д дажент** продчиріа р 75, 22. et f 183 г.

منابح المنابحة المنا

പോർ vindex പ്രചു ർ ചനമായ്യോ 8 84 r 6.

ab VIII تجر ab vertitur πραγinde κλίουκο vertitur πραγ-20 ματοία f 183τ.

രർ . Espe. രർക്ക പ് പാ പാരപ്പ ച posnitet B 204 v 9 inf. രർപ്പാർക്ക animi absumptio, poenitentia facta B 204 v 5.

عنب e Syriaco fluxit). حلمت scil عنب (Ap.) verbum referens, responsio B 202 r 11.

rhand poenitentia B der 204 v 5.

عَمْمُ أَوْسَوْهُ ficus sylvestris Geop p 30 17, 17 (III, 6, 4) cf عَلَّتُ مَا الْآرِيَةِ عَلَيْهِ .

๙๑๘๓ ฿ 205 v 7 ๙๑๘๓ ibd 8 = ๙๑๘๓ ubi vide; hypochondria expansa risum efficiunt.

Pa. definivit (logice) passim p 23, 3 sq. dioplosi A 24b 11 f 104r.

10. 74, 5. 27, 26 cl 84, 21. 75, 27 sq. 45, 1. 71, 25. δρος A 24 12 f 104 25 4 6 5 f 105 r B def 207 r 5. Σρ 56, 16 etc.

~ cha_subs definitum p 70, 28. 71, 30. 130, 11. 5 **~ 1** το αδιόριστον **A** 27 b 20 20 f 109 r.

f 111r.

பியில் . பை பியின் (pass.) 25 ὑποβεβηκὸς γένος I 2 * 9 f 11 r . E. pa. பெலியில் கும்முன் (translate) B 184 v .

11 cl p 123 adn. 56.

сына . Кантаа **Ala** ter 30 octo p 89, 10.

hic i. e. in hac terra S 84 v 8.

жала в прыто типог р 78, 11 cl р 129, adn. 96 b). Ephräm I, 223 II, 325 (indicante Roedigero); Amira Gram. Syr. р 105. 35 Hoffmann Gram. Syr. р 237 § 84. Sive жала в В v. р 204 28 В 4 200 г 11 inf. жа ай . обът жала в

Digitized by Google

```
of ibd adn. 71 تكون 2 تكونا 9 ref
Pag.
      68 , 21 KLigar leg. KLigar
      72 " 19 محقاً
                           لقلہ "
      75 " 14 aco
                            " 🌣 🤠
          " 21 ~iiu7
                            » سخنه «
                           " racogre
      77 , 27 aradur
      82 , 2 (? has)
                            " del.
      85 , 15 Kajo
                           سزعني
         " extr. adn. 3. 4. del.
      93 " 23 φίλωνος leg. Φίλωνος
     102 " 9 ambulat " ambulat
         " 21 oux
     103
          " 23 å
                       " âv
     110
     119 ,, 28 'Αιγύπτιοι leg. Αλγύπτιοι
          , 6 inf. συνάδωσε leg. συνάδωσε
          " 5 inf. daur leg. dauer
     121
          " 14 inf. pavspar leg. pavspor
     123 " 11 " Ouder " Ouder
     126
         " 2 " Porphyri " Porphyrium
             2 προαλαφθεισών, editio Veneta pr παραλαφθεισών sed leg. παραληφθεισών
         " 16 crecentis leg. orescentis
         بين . leg. هن 22
     149
           و أما .leg واما dein والنعمانيّة .leg والنعمانيّه 23
         " 25 III leg. IV
```

Berolini, Typis R. Puta.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY REFERENCE DEPARTMENT

This book is under no circumstances to be taken from the Building

		(F
Form 400		

